

କାନ୍ଦିଲ ପାତାର ପାତାର ପାତାର
କାନ୍ଦିଲ ପାତାର ପାତାର ପାତାର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀମଦ୍

ଶା ୧୮ ରିଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସନ୍ତୋଷ ମହିଳା । ମୁଣ୍ଡ କେତେ ଉଠିଲା ଏହି ପରିବାର

ଅଗ୍ରମ ଦାର୍ଶିତ ମେଳୁ ୨୫
ଦର୍ଶନେ ମୁଲୁ ଦେଇରେ ଦର୍ଶକୁ ୨୭
ମଧ୍ୟପରି ଧୀର ଜାହମାଖଲ ୨୯

କନନ୍ୟାବା ଉପରେ ପୁଲସ ଯେଉଁ ଅଥ-
ବାର ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲେ ତାହା ଶ୍ରୀମତ ହେଲାର
ପାହିବ ଉତ୍ତର୍ମାର୍ଯ୍ୟ ମାରିପ୍ରେଟଙ୍କ ଉଚ୍ଚତାବୁ
ନୁହ ହେଲା । ପୁଲସର ଅଜ୍ଞ ଥିଲା ଏଠିଣ୍ଟା
କରାର ଜନନ୍ୟାବା ମନ୍ଦର ବାହାରେ ରହିବ
ଯାହା । ଯାଦାର ଅଧିକାରମାନେ ଦରଗାୟ
କୁହାର ଅବେଳ କଷ୍ଟରେ ଏହିବିଧି ସମ୍ପଦ
ମାରିବାର ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର
କାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ କନନ୍ୟାବା
ଦେଖାଯୁ ପଥାକପଦ ଅଚ୍ଛା ଓ ଲୋକମାନେ
ଦୂରଦୂର ସହିଯାଇ ଅବନିରେ ଦୂର ଦେଖିଲୁ
ଥାରୁ ବଢ଼ି କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ମନେ କଥାଯାଇ ଦେବା ହୁଆଇ । ଅଜ୍ଞଏବ
ଯେ ପୂର୍ବପ୍ରତିବାଦ ପୂର୍ବମାତ୍ରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଦା
ଦେଖାର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଭି ପୂର୍ବଦ୍ୱାରା
ଦେଇ କାହିଁକି ଆପଦି ହେଲା ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ । ବିନ୍ଦିଯାବ ଯାଦା ହେବାର କରୁଥିଲେ
ଦେଇବକ ବୌଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ଯାଦା ହେବାର ନଗରରେ ବଦମା ଏବଜ୍ଞା
ଦେଇବକ ବିମ୍ବ ଅଧିକାର କୁରି ହେବାର ବି
ଦେଇ ଉଚ୍ଚତାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇପାରନ୍ତି ?
କିମ୍ବ ସହଜରେ ସବଦା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଗମନାବମନ
ଦେଖାଯୁ ବଦମା ଏବରାନେ ମନ୍ଦରମର୍ମରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ଦେଇ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ଅବସର ଥାଇ ନାହାନ୍ତି । କି-
ମନେ ଦୁଃଖର ଦର୍ଶନ ଯେ ନଗରବିମାନେ
ଯାହାକୁ ସକାଗେ ତାକ ଦେଇ ପ୍ରତିପାଳନ
କରିବନ୍ତି ସେହି ପରି ସେମାନଙ୍କର ଅମୋଦ

ପ୍ରମେଦରେ ଅଭାଗି କରନ୍ତି ! ଯେତେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜାନୂସାର ଅମୋଦ ଅଭାବରେ
ବହିକେ ଏହି ହେତୁର ନମର ମୁଖ୍ୟର ପୃଷ୍ଠା
ଥୋରାଣ୍ଡି ଯେବେ ଲୋକଙ୍କ ବିଶେ କହି
ଦେଇ ବନ୍ଧୁବା ଉପର ତେବେ ମୁଖ୍ୟର ପ୍ରଧ୍ୟା-
କିନ କି ଅଛି । ଏହାଙ୍କା ଗୁଡ଼କ ବନ୍ଧାରିଲେ
ଅନେକ ବାର୍ଷିକେ ଅସନ୍ତା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଧୁଣୀ ପାଦେବିଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମକୁ
ଉଥିଲାଶରେ ଏହିଗରାତ୍ରି ତୋଳାଇଲ ମହାବୂହ
ଓ କିଳାହୃଦୟ ଅଠଗଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରୁ ସଜ୍ଜାମାନେ
ଶୁଭଗୁଣନ କରିଥାଏ ପରିପ୍ରାଣିର ବଠାରେ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିହତ ସରାର ଅଭିମର୍ଦ୍ଦ ଲାଗିଥାଏ ।
ଏଥମାଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଳୋକୁ ପିଲାର ହୁଇଥର
ଅଧ୍ୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରେସ ସରରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଧୁଣୀ ପାଦେବି କମିଶ୍ରଳ ଦର୍ଶନ
ପ୍ରକାଶ ଅଦ୍ୟଥିଲେ । ସଲ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ମଧ୍ୟାନାଳ ଦୋ-
ଯତ୍ନ ବାବେ ହୋଇଥିଲା ଓ ସଲରେ ଅଧିକ
ମୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଉଧୟେର
ଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦେବ ସରବରତର
ମାତ୍ର ହେଉ ଯମନେହାୟ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
କିମ୍ବା କରିଥିଲେ ମେଥିରେ ସେ
“କୁକଳେ ଯେ ତ୍ରୈଗାମାହିମାନେ ଥିଥା
ବିଶାଖାଲ କାରିର ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀବାର ଏମନ୍ତ
କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି ମାମାନ୍ଦ୍ୟ

ଶୁଣିବ କିମ୍ବୁ ନୁହଇ । ସେବେଳାଳ ଏବର
ଦିଲ୍ଲୀମାନ ଥିବ ତେବେଳାଳ ଏଥରେ ପ୍ରାହୀନ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନ ଥିବା କାମ କାହିଁମାନ ରହିବ
ଯଦେହ ନାହିଁ । କଟକରେ ସାଧାରଣ ସର ଜା-
ଗଣ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଗୁହ ନ ଥିଲ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏବର
କଟକର ପାଉଛିଲ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ଓ
ଏହା ହାଗୁ ଅନେକ ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭା-
ବନା । ସେବନ ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ
ଯାଏଇଠାର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବୁରେ ଶୋ-
ଟିଏ ପ୍ରମାଣିତ ସରବରିତର ଉତ୍ତର ଏଥରେ
ଦିଲ୍ଲୀପିବାର ସ୍ଥିତି ଗୋଟିଏ ସରଜନ ହେଲା ।

ଅଗନ୍ତୁକ ଲଜ୍ଜାମାନେ ଆସଣା ଦିଥାପରି
ପାରେ ନଗରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଦେଇଛନ୍ତି
ଯୁଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞିକୁ ଅହାଜ କର ସବୁ କରିଥିବାକୁ
ଯେମେ ଦେଖୁଥିବାଲା ଏହାର ମୂଳଧାର କଲେ
ଏ ଉପତ୍ରାର ତେଜାନାଳର ଯନ୍ତ୍ରାବଳୀ କେବଳ
ଅରଦିନ ମଧ୍ୟର ବୁଜା ଏହିରୂପ ସଙ୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ଥାବନ୍ତରୁକୁ ଗଚନ୍ଦିରେ ଯନ୍ତ୍ରାବଳୀ
ଥାର ଥିଲା । ଏବନି କଟକମୋହାରୀ
ର ସବୁ ଦୋରହିଲ ଓ କହୁଦିଲୁ ଯନ୍ତ୍ରାବଳୀ
ନେ କେବାର କଥା ଅଛି । ଏ ସରଖିନ୍ଦାନ୍ତୁ
କିମେକ କଷ୍ଟ୍ୟ ଦୋରହାରୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
କା ରହିଲ ଦିମେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କରିଥା ।
କେବଳ ଏହି ଦୋରହାର ପ୍ରସ୍ତୋତର
ଲଜ୍ଜାମାନ କଟକରୁ ଅଶିକାର ପଣିକର
କଷ୍ଟ୍ୟ ଲାଗ ଦୋରଥାର ଦିନୁ ଲଜ୍ଜାମାନେ

ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ସମାଧିର କର ଛନୋଆର୍କନ ପ୍ରତି
ସଥାର୍ଥ ଭୂଷାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏ ମା
ଅମ୍ବେମାନେ ସହସା କହ ନ ପାଇଁ କାହାରେ

✓ ଭାଲର ଲବନ୍ଧଗ-କଷାର ପତ୍ରାଳୀ ।

ଗତ ଶାର୍କ ରିଜ ହେଲାମ୍ବୁରୁ ଅନ୍ଧଗଳ
ହେଲୁ ଯେ ଓରାର ଲବଣକର ରକ୍ଷା ଦିବେ-
ଗରେ ବୋର୍ଡରେବେଳୁ ଗତ ପୂର୍ବବର୍ଷଠାର
ଏକ ସାମା ହିର ବରି ପୂର୍ବସ ପଦର ବସାର-
ନାର ଫଳର ବରାକରିଛି । ସମ୍ବାଦ ଲଣ
ଥୁବ ମାଟୁଲ ନ ଦେଇ କରି ଗମତାର ଉ
ମେଘପଦେଶରେ ଦିନଦୟ ଦେଖା ରଜାରାର କରିବା
ଏହି ତାପ୍ରଦୀପ ଆଜିର ସମ୍ପର୍କ ଦୌଦ ଯାଏ
ଯତନ ପବନ ଅଛୁ ଧେଇବୁ କରି କିନ୍ତୁ
ସମ୍ପର୍କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବସ ଦିନ ଦୟାରିବାର
ବାଧା ହେଉଥିଲା ମେଘପଦେଶର ବନ୍ଦୁମ କିମ୍ବା
କର କରିବୁ ହେଲା ଏହି ପୂର୍ବସ କିମ୍ବା ଦୟାର
ମେଘ ଚିନିକାନ୍ତର ଲବନ ପଞ୍ଚାତ ଯୋଗ୍ୟ
ହୁନମିଳ ବାହାରି ଏହି ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନକୁ ଦେବନ୍ତରୀ
ଧାରେକଙ୍କ ନିତରେ କିନିକାନ୍ତର ରାଜିତାନ-
ମେଘରେ ଅଛି ଦେବନନ୍ଦର ମହାର ଧର
ମନ୍ଦିର ବିଜ୍ଞାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତନ ସୁଧାର ଦେବ ।
କେବଳତାର ବେଳାନ୍ତି ଯେ ପରିମିତିରେ
ରେବନ୍ଦା ସଦେବକ ମର କରିବିମେଗୁ ଅନ୍ତର
ମୋଦନ କରିବାର ବିନାସ ପୂର୍ବସାହୁ କରିବା
କେବଳା ପାତେତ କରିବାର ଅବହୁନ୍ତି ଏମନିକ
ଅବିଷକ୍ତ ଥାର୍ ଯାହା କହାଏବାକୁ ତାହା
ଦେବନାନ୍ତର ହେବ । ହରାମ ସଦେବକୁ ଏ ପୂର୍ବ
ଦେବନାନ୍ତ ଏହି ଦିନ ତାହାର ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ର
ଅନୁମାଳ ନୀଥର ଏ ପୂର୍ବସ ପବନ ଯାହା
କିମ୍ବା ହତକର ପମାନ୍ତରାନ୍ତ ଦିନମାତ୍ରର
ବୁଢ଼ାରେ ବନ୍ଦୁମ ଏ ପଚାନମାତ୍ରର ଅନ୍ତର
କହିବାକୁ ଯେ ଏ ପୂର୍ବସ ପବନର କେବୁକ
ଦିନିକରାନ୍ତ ଅଧିନାରେ ବନ୍ଦୁମା ଉପର କାରା
ଏ ମହାମୟ ପତନ କରି କୁରିବେଶ୍ରେଣ୍ୟ
ପୁଣ୍ୟ ଏହାରେ ଅଜ୍ଞ ଯେତେବେ ପରେଷାଳିକ
ହେବ ମେଘପଦେଶର ନମିଶଳକ ଦଧ ରେତେ
କିମ୍ବା ଯାହା ହେବ ଯାହା

ଲିପ୍‌ବ୍ୟାକ୍‌ରସ୍‌ତଳେ ସମ୍ଭବ ଏହି ଯନ୍ତ୍ର
ଯୁଗର ବ୍ୟାକ୍‌ରସ୍‌ତଳେ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ-

ମେଘର ଅନୁଭ୍ୟ କରିଥିଲୁବୁ। ମେଘର ବିଜ୍ଞାପ ପୁଲିକ ବିଶ୍ଵାରବାର କେତେ ହେଲା
ଥିଲା ଦେଖିବାରେ ଏକ ଟ ୨୫୦୦ ରାଶି କାହିଁ
କାହିଁ ଦିନକ ମାତ୍ର ଟ ୩ ଲବଧିବାର କିମ୍ବା

ପରିମାଣରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ତାଙ୍କ
ହସ୍ତଗତ ହେଲେ ବେଳେ ପଲ୍ଲ ବନ୍ଦ ହେଲୁ
ଅବଶୀଳ କିଛି କବା କବର୍ତ୍ତମେଖକ ବିଦ୍ୱାଳ
ହେବ ? ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଥାର କୁର କୋର
ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଆମବନ୍ଧୁମା ଶୂପଦର
କୌଣସି ହେଲୁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମା-
ନକର ମାତ୍ର ଏହିମାତ୍ର ଅଟେ ଦିକ୍ଷାରୀ ଗୋଟିଏ
ନାହିଁ ଥିଏ ଏପଦେଶରେ କରୁଥି ହେବାର
ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଜୁର୍ଗ ଶକ୍ତି ହେଉଥିଲୁ ଓ ପୁଲିମ
ବିଷାକ୍ତିବା କିନ୍ତୁ ତାମା ବିଦାନରେ ମେରାପାରେ
କି ନା କବର୍ତ୍ତମେଖକର ସବାକେ କରିବ
କରିବାର ବର୍ଣ୍ଣିତ । ତେବେଳେ ହେଲୁ ଏମନ୍ତ
ଉପରେ ପ୍ରତିକର୍ମ ଯେ ବିଧି କରିଲୁ ତଥିରେ
ଅନ୍ତର ଦିନାମାରୁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କେତେ କିମ୍ବା
ଶତ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯେ ମେଷରେ ଲାଗଇ ଶକ୍ତି ପିଣ୍ଡ କାର କି
ଯାଏ ପାଇବା : ଏପଦେଶ ବିନୋଦ କାହିଁମେହିନୀ
କରିଲାମ ତେବେ ନା କାହେବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
କବେଚନାରେ ମହାକରର କାମ ଫିରିବ
ବରକା ବନ୍ଦରାଜରେ ଭାବିତ ଅଟିର ଏହି
ସୁଦେଶରେ ଲକ୍ଷଣକର୍ତ୍ତପରମାଣୁ କିମ୍ବା ଥିବାରେ
ମିଳା ଏତେ ପରିପାତିମାର ପଥ୍ୟେକାଳ ହେଉଥିଲା
ଅଛି ଯେବେଳେ ମା କ୍ରାତ୍ତ ଓ କିମ୍ବାରେ କରିବା
କରି ଏବରାକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତେବେ ଅଛି କିମ୍ବା
କିରି ନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିମାନ କବର୍ତ୍ତମେଖକର
ଯେମନ୍ତ ଅର୍ଥର ଅନ୍ୟକ ଓ ଅଧିମର କଲ
ଯେମନ୍ତ କିମ୍ବା ପଥ୍ୟେକାଳ ଏଥର କିମ୍ବା ଶକ୍ତି-
ଶକ୍ତି ଦେଇ କରିବାର ଅନ୍ୟକ କରିବାର
କରିବା ହୀନ୍ତିର ହେବ । କିମ୍ବା କରିବାର
କବର୍ତ୍ତମେଖକର ଅନ୍ୟକ ଲାଗ ଜାହା ଜାହାର
ଏହାପର୍ଯ୍ୟ ମହିଳାରେ ଅନ୍ୟ କାହିଁମେହିନୀ
ଅଧିମର ହେବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ ଅଜାବର
ଯେବେଳେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏବର ହସ୍ତଗତ
ହୁଅର ଅନ୍ୟକରେ ଯେମନ୍ତ କିମ୍ବା କରିବାର
ମାତ୍ର । ମାତ୍ରାକ ତେବେଶରେ ଲଖନ୍ଦିଲୁ
ପରିମାଣ କରିଲା ପ୍ରାୟ କରିବାର ଅନ୍ୟକ
ବାଲକ କବର୍ତ୍ତମେଖ ପାଇବ କରିବାକିମ୍ବା ମାତ୍ର
କାହିଁକି ଅଛିଯାଏ କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ କୁଟି ନ
ଥାଏ । ଯେବେଶରେ ମନ୍ଦମେହିନୀ ପାଇବା

ତୁଆର ଯେବେ ଥରେ ଏ କିମ୍ବା ଧର୍ମମୂଳେ ଦେବତା
ଦେବଗର୍ଭ ସଂଯୋଗ ତୁଆନ୍ତା ତେବେ ଉତ୍ସବମୁ-
କ୍ଷମାନ୍ତର ପ୍ରସାଦକଣ ତୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

କୁଣ୍ଡଳୀ ମନୁଷ୍ୟର ଅଶ୍ଵ ପତଙ୍ଗ
ଦୁଇଥାରେ ଏହିଏ ବିଲେହୁରଙ୍ଗ ମୂଳ-
ସାଥକ ହୁଏବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ବିନ୍ଦୁଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନେକ ମୋର ଏହାରେ ଏହା କାହାର ଅନ୍ତରୀଳ
କରିବୁ ମୋ ମେ ନୁହରେ ଘୋଟିବିବୁର ଅଛି
ହେଉଥିଲ ସବେଦକୁ ଭାବାର ପିଲିଦେଖି
ଯେଉଁମାନେ ବୁଢ଼ ମାନୁଷ କାହିଁ କାହାକୁ କଟାଯା
ପାଇ ଦେଇ ଏମାନେ କବନ୍ତି ଯେ କଲାଦିଲା
ଏବୁଧ ହୁଏଇଲା ବିନ୍ଦୁଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେବା
ମୋହିଷରେ ବେଳେଥିର ଶୁଶ୍ରାଯାରଥରୁ ଯେ
ଅନୁଭବ୍ୟତି ଏବେ ଗୋରଥିଲ ଜାହାଙ୍ଗ ମୁହଁ
ତାହଙ୍କୋର ମରାଣିରେ ମାରପିଯ କରା । କେବୁ
କରେଲେ ବିଧା ହାତଜିବୁ ବେଳାପେଣ୍ଠାବି ଦୋହା
କାର ତହେହ ଅଛି ହେଲେପୁରାଇକାର୍ଯ୍ୟକିରି-
ବାର ଫଳାଯାଇଥରୁ ମାତ୍ର କେବଳ କରିବାକାରୀ
ରେ ହୁଏବୁ କେବେ କରୁଥିବ ବର୍ତ୍ତ ବେଳା ମୁହଁ
କର ଜାହାଙ୍ଗର ହେଲେବ୍ୟତ୍ତି ଓଜି ଦାହାର
ପାଇଁ ମରାଣିରେ ମରିଥିଲ ଏ ଆପାରେହା
କାହାହାଚରେ ପଥାଇ କି ଅନ୍ତ ଯାଇଲା
କିନ୍ତୁ ଧିନାନ ଦେଖାଯାଇଥରୁ କାହାରି ଥବା
ପ୍ରାଣପର୍ବତୀ ହୁଏ ଦୋଇଥରୁ କେବୁ କର-
ପ୍ରେଷତ ମରିବେ ଯାଏଇଁ କରିବେ ଯଥିରୁ
ଯବାର ମୋ ବିଧାଦାରେ ଯହା ଦେହରୁ ଏତ
ବିଷଟ ଦରିବାର ତେବେବାଯାଇଥରୁ । ଏବମ୍ଭୟ
କିମ୍ବାର ଜାରି ଅନ୍ତର ନ କରିବାକୁ ଅଛି
ଦେଖାଯ କିମାନେ ଅହାଦେବନଙ୍କ କର
ବେଳାଜିବେ ବିଜତ କରି ହୋଇ ଯନ୍ତ୍ରବ
ପାଇଥାନ୍ତରୀ ଏ ସହୃଦୟଙ୍କ ସାର୍ଥି ଦୋର
କିମ୍ବାମ କରିବୁ ଯେବେ ହେମାନେ ବକଥର କର-
ପେଷ ହୋଇ ହୁଏ ବରନ୍ତେ କେବେ କୁଣ୍ଡ-
ଲାପନ୍ତେ ଯେ ଏ ହୁଏ ଯାନା ଅନ୍ତକାଳରୁ
ହୁଅଇ ତେବେହୁମ ସହମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପିବ ଏମା
ବେଳାନ ଅଳ୍ପଥା ହୁଏବେ ରାଜଧାନୀ
ଗୋଟିବ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଯାନା ହେଲେ ଗହୁର ବାବର
କାହାକୁ କୁଣ୍ଡଳଙ୍କ ଲାହ କୁଣ୍ଡଳ ଓ କର୍ମର
ଅନ୍ତରିନ କରିବା ଯେଗୁପାଇେ ବିନ୍ଦୁ
ଦୋଷ ପ୍ରାଣ ସେହାରେ ଗୋଟିବ କୁଣ୍ଡଳ
କାହାକୁ କାହା ଗଣ୍ଠି କରିବାକୁ ଅନ୍ତରି
ବେଳ ସୁମ୍ମାତ ଜନ କରିବା । ଏହାପାରରେ

ନାରୀ ପିର୍ଦେଗ କରିବା କଠିନ ଅଧିକା ନ
ଜାଣ ହେବିଲା ତରିକା ଛାଟା ଯେ ଏହା
ଏ ଉଷ୍ଣପୂର ନନ୍ଦାକୁଳରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବୁ
ଏବେ ଅବସା ପ୍ରଭାସ କରିବ ଯେ ଏହା ଏହା
ପୂରେ କଠାକୁ କେବୁ ମୋହ ଯୋଗନଦିଗ୍ନାମ
ଶାର ମଧ୍ୟାର ହଠ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୂରଚି ଦୂର
ପିମାର ବାହାରକୁ ଦାହାରି ଆଖେ ସେବମମ୍ପୁ
ଜାହାର ଶୋଭି ଭେଜନା ନ ଥାଏ କିନ୍ତୁ
କୃଷ୍ଣ ପିଟାର ବିରୁ ଦେଖଇ ଜାହାର । କେବେ
ଭରସୁକଳ ଭୁମି କରି ଫେରି ଯାଇ ଏମାମା
କୁଞ୍ଚିତ ଓ ବେଳ ଥିବା କାହା ପଥର ହାରୁ
ଯାଇ ପଥାର ପାଇଲାର ଦେଇନା ଧାରେ ଫେରି
ଆଖେ ନରେଇ ଦୁଇଟିର ମେଲେ ପଥର ପଥର
ଦୁଇର ଏହାକାରରେକେ ମୃମାବନ୍ଧାରେ ଯାଇ
କରିଲୁ ଦେଇନା ହେଲାନର ତାହାକୁମନରେ ଦୃଷ୍ଟି
ଧରଇ ଜାହାର ବିଶ୍ୱାସ କେବୁନାବନ୍ଧାରେ
କଥା କହିବା କମ୍ପା ଧୂ ପ୍ରକାଶ ପାଠଦରବା
ଯାହାର ବିଲ ଦଳାଇବା ବହନ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ
ମୟୁଖର ଉଷ୍ଣଭାଗ କହେ ଏହାର ଜନ୍ମ ମାତ୍ର
ଦେହପ୍ରକାର ଦେବାର ଜଣାଯାଏ କେତେ
ଏହେ ପାତରର ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବାରେ ତରକୁଳ
ଦରବା ବହୁ ଅଧିକ ଧାରି ଦେଇଲେ ଏହା
ପରାମର୍ଶ ଭାବରେମେ ବହୁ ଦିନ ନହିଁ
ଦୀର୍ଘ ପାତରକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଦେହୁ ତାହାର ଧା
ହେବ ଏହାକାର ଲେଖିବାର ମୃମାଯାଏ ଯେ
ଏହେମ ପଥରାବନ୍ଧାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିଲେ ଯେ
ମନ୍ଦିର ସେ କେବଳଜାନା ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ
ଓ କେବୁଏ ମାର ଦେଇ କେବଳଜାନା ଦରିଦ୍ର
ଦେଇବାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ବୋଧ୍ୟ ଅରା ବନ୍ଧପ
ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ଯମପରେ ସେ ମୋତିବ ହରା
କାର କାହାରୁ ତେବେ କରେ ପଥର କରି ମୁକ୍ତ
ପହାଇମେହ ବୋଇ ମନ୍ଦିର ରହିବା କିମ୍ବାହ
ଅରା ସେହେ ମୃତ୍ୟୁ ମନ୍ଦିରକୁ ପାତା ଦେଖା
ଗାଇ ଏତେ ଜାପୁର କାହାରୁ ଜେବେ ମନ୍ଦିରକୁ
ଯଥାଗରେ ରହିବା ଫୁର୍ତ୍ତ ପଢ଼ିଲା । ବାହୁଳ
ଓ ଉର୍ଧ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନାଦ୍ୟାରେ ଗୁର୍ବିଯାକ
ମନ୍ଦିରକୁମରେ ହରବଣ କରଇ କେବେ ତାହାରୁ
ମୁହଁ ଯଥାର ହାତ ହଜୁ ଯେହାମାନେ ରୟ
ପାଇ କୁଝ ତାହାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମୁହଁ ମୁହଁ
ମେ କଥାର ସମ୍ମାନ ଅନାଦ୍ୟାରେ ଏହା
ଏହ ନ ମାରନ୍ତି ଏହୁ ଏହ ମିମ୍ବୁ ହେବାଥି
ଯେ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ହଜୁ ନାହିଁ ଜାହାର ରୟଶାଳ
ନାହିଁ ରିତି ଦିନର ମାତ୍ର ଯେବେ ସଥାର୍ଥ

କୁଳ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଲେ କମ ଯେ ନିର୍ଭୟବକୁ
ଶ୍ରୀହର୍ଷ ଜାହାତାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଅନ୍ତା
ନାହିଁ । ୧୫ ମେ ୧୯୭୮ ୩୩

ଦେଶପାତର ହୁଲେ, ଆର ଗୋଟିଏ କଥା
କହିଦାଁ ଏହିତର ବିଜ୍ଞାପନ ଗୋଟିଏ କର
ଅଛିଯଥାମ ପୁଅରୀ କେତେ ହୁଲେ ଦେଖା-
ଯାଇଅଛି ପୁଅଲେକମାତ୍ରେ ଅପଣା ପଥରୁ
ପରିଚୟ କରିବା କାରଣ ମହି ଜାଳରେ ଜାହାନ୍ତି
ଏହି ଉଠାଇନେଇ ସଥେହା ପ୍ରହାର ଦା ପ୍ରାଣ-
ନାଶରି ପଡ଼ିଥିଲା ବି ବଣ ବୁଝାରେ
ପହାଇଦେଇ ଥିବ ଏବଂ ଦୂରେ ଜାରିଥିବାର
ପ୍ରକାଶ ଦରି ଅଧିଗଧର ଦିନୁଗ୍ରେନର ଦର୍ଶା
ଯାଏ ତେଣେକେ ଦେଇ ବିଷ୍ଣୁଦେବେ ଜାହାଜ
ଉପରେ ମନ୍ଦିର ଦୂର କରାନ୍ତି ଜାହାଜି ।

କୋର ମହି କଥାର ତଥା

ଏବିଷୟ ତଥାରୁ କରିବାକିମିର ଜାଗର
ତେ ହାମରେ ଏବିଷୟରୁ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ଏକ-
ବର୍ଷ ଫୁଲରେ ଅନିଯବାର ଧାରଣାରୁ ସରନ
ହୁବାଣୀ ହେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବଳିକର୍ତ୍ତା କୁଟୀ ଯାଇ
ଅବର୍ତ୍ତମେହାରୁ ପରମର୍ମ ଫୁଲରେ କରିପାରିବାର
ଜଳରୀଙ୍କ ପଢ଼େରେ ବଳିକର୍ତ୍ତା କିଞ୍ଚାପରି
ପରାଗ ହୋଇଥାଏ ।

ତା ପରେଇ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିଖ୍ୟାନ
ନିର୍ମାଣ ଆଚାର ରହିଥାଏ ଧରିବା
ଏବଂ ସର୍ବାଶ୍ରାନ୍ତ ସମସ୍ତ ମାତ୍ର ବିଧି କିମ୍ବା-
ପରିମା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରାରୁ ଜୈବ ସାହେବଙ୍କ
ପ୍ରସାଦମାନ ଗ୍ରାସୁର ଜାନଶିଳରଙ୍ଗରେ
ମନୋମାନ ହେବାର ଲେପୁରଙ୍ଗ ଗହଣୀର
ମାତ୍ରମାନ ଅଦେଶ ଉତ୍ତରାହୁରୁ ବ ଭଲଲୁଗ
କିମ୍ବାମାନ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଧରାବାଶ୍ରାନ୍ତ
ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକଟାରନ ହେବ ।

ଏହା ହାଲର ମାତ୍ର ଥରିବା କାଳର ଛାତ୍ର
ମାତ୍ର ବଜ୍ର ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ
ଦେଶ ପରିଭାଗ ଭାବା ନ ହେବ ଏବଂ ଜାର୍ଦ୍ଦ
ଅଧିକ କିମ୍ବାକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦୂରରେ ଭାଜାରେ
ରହିବ ।

ଯେତେବେଳେ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଛଳ ଧାରି
କହୁନ ଅକ୍ଷୟ ରେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳଦାତି
କାରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ସ୍ଥାଇରେ ରେତେବେଳେ
ଲୋକ ରୂପ ଦେ ଖେଳ ବାହୁବୀ ମାତ୍ର କୁଞ୍ଚ-
ପରୁ ସମୁଦ୍ର ଯାଇ ଧାରନ ।

“ଟଙ୍କୀଣି ପଥରକାଳ ଏହି ଅନ୍ଧମାର୍ଗ

ଏହି ପ୍ରକାଶରତ୍ନ ୧୦୦ ମଳ, ମଧ୍ୟରେ କାଳ-
ଘନୀର ଦୀ କିମ୍ବା ରତ୍ନମୋହନିଙ୍କା ରଜ୍ଞେଷ୍ଠ
ହେବ କାରଣ ଏପରି ମାତ୍ର ପରିବାରେ
ଏକାବେଳେକେ ସମୂହାକି ନାହିଁ ହେବିଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକୟବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବନ ନ ସାହେବ ସଂପଦ କଟକ୍ଷର
ଏହି୧୦ କଲେକ୍ଟର ମାନ୍ୟୁସ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୋଭ
ଅବତ୍ରେ ଏ ମହାରାସ୍ତ ଗଲ ଶୋଭବାଚର୍ଚ । ୧୦-
ରେ ଉପରେଇ ହେଲେବା ।

କେବଳ ମହାରାଜ ମହାନ୍ତିଷ୍ଠାନୀ ଏ, ଏପଣ
ଅଛି ଏକେହାଦିବର ପ୍ରସାଦର କଲେଜ ନାମ
କୁ ଟ୍ରେନିଂ ଲି ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି

ପଞ୍ଜାବରେ ଏଥର ଉତ୍ତମ ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଛି । ଏହି କାଳିଶରେ ଯେତୋ ସଙ୍ଗ ଶବ୍ଦରେ
ମେଲି ଦୁଇ ଅଛି ।

ବିଜୁତାର ଏକତର ସ୍ଥଳେବୋରେ
ଅମ୍ବାର ଖେଳ ଥିଲା । ସେ ଆହାର ଚିତ୍କା-
ପତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ୍ଯ ବର୍ତ୍ତୁଳ ବନନ୍ତି ବାର୍ଷିକରେ
ବୟୋଚନ ହୋଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ
ଆହାର ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ଧାରେ-
ନ୍ତ ଅତେଜନ ହୋଇ ଅଗ୍ନିରେ ଧରିଲା
ଏହିରେ ଆହା ଦେଖିବ ତିମୁରଙ୍ଗାମ ଏହାବେ-
ଳକେ ଦୟା ଦୋଷପାତ୍ର । ଧାରେନ୍ତିକ ହେଉ-
ଥିଲେ ଧାରେଗାଲକୁ କେଉଁଗଲେ କ୍ଷେତ୍ର
ଏହାଗାଲକୁ ନେମା ମାଧ୍ୟମେ ମେହିତାରେ
ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି ।

ବର୍ଷବେଳର ମିଥାକାର୍ଯ୍ୟ ଦିନିରୁ ମୋତୁ
ଅର୍ଥ ହେଉଥିଲେ ହେଉଥିଲା ହେ ବନ୍ଧୁମୁଖର କାଳ
ଦେଖୁଣୁଗମାରରେ ଜୀବତକର୍ମରୁ ବରତୀମେହୁ
ଅନେବ କଥା ବୋଲିଥିଲେ ଏହି ଜାଇବେଳର
ଅନ୍ତରୁ ସନ ପାହିବ ତ କେମୁଣ୍ଡେଖା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଶାସ୍ତ୍ରର ହେ ଏମନ୍ତ ବନ୍ଧାର ପ୍ରକାଶକ କର-
ଇଲେ । ସମ୍ଭବ ପରିଚାରିଧୂ ଗର୍ବମେହୁ
ଦେଇ ହୃଦୟର ପୂନରୁଥିପାଇ ଛଇ ଏହି ଅତ୍ୟ-
ଗ୍ରାୟ ପରାମର୍ଶ ବରିଅବରୁ ଯେ ଡାକ୍ତରେଣା
ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମୁ ଉଚିତର ପିତା ବୋଲିବାରୁ ହେବ
ଅନ୍ୟବକ ଏବିରଙ୍ଗେ ଡାକ୍ତରେଣା ପିତା ପ୍ରଦାତ
ଦିନୀର ଏବିଦେଖାରୁ ମେହିମାନଙ୍କ ଅର୍ଥବାହିମ୍ୟ
କରୁଥାରୁ ବାହାର ପରମାଣୁ ଦିନୀର ବଜାରିବାର
ଜିତାର ।

ଜୁହାନ ଦିଲ୍ଲାଗର ସମ୍ପଦ କଥା ପତ୍ର

କି ଦୟାନବ? ଚିତ୍ତବନ୍ଦ ପରିବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହଲାପର
ଆହୁତିରେ କରୁବାରିଷ୍ଟ ଏକ କୃଷ୍ଣ ମନ୍ଦରେ
ଶୋଭିବ ହିର୍ମଳ ପତିଲ ଜାହାଙ୍ଗ ଦିଲାଇବାକୁ
ଏକ କବି ସେ ଦୂରେ ଧୟନେ କହୁଥିଲେ
ବିଜ୍ଞାର ବିଜ୍ଞାର ଆରମ୍ଭ କଲା ପରେ ଆଜ
ଏକବନ୍ଦି ଜାହାନବାପୁ ନିମିତ୍ତ ଘରରୁ ସେମେ-
ହିମର ଗନ୍ଧ କଲା ପିଲାପର ପରିଷକାଳମାନେ
ଅଧି ବହୁଧରୁ ଅର୍ଜିପରିପ୍ରଦୟାନେ ଦେଖିରେ
ଅଗ୍ନିଲଗନ୍ଧପର କଣାଗଲା ଏଥର ଅନୁକଳ
ଧ୍ୟନେ ସେ ବ୍ୟାପ୍ତି ପକାର କଲେ ବୋରେତ
ଶ୍ଵର ଜାହାଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚି ତଥି ଦେଖିଅପିଲେ
ଯହିବାଲ ବର୍ଷାଦିତ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୂଳ କୁଳବ୍ୟାପ୍ତି
ବରମାର ଅନ୍ତରେ ।

ବନ୍ଦକୁଳା ଦିବସ ଶ୍ରୀପୂର୍ବରେ ଅଗ୍ନିଲିଙ୍ଗ
ଅନେକଦର ପ୍ରତି ସହିତ ଯୋଜି ଯାଇଥିଲା ।
ବେଳେ ପ୍ରାଣୀ ହୃଦୟରେ କଣ୍ଠରେ ଧରି ଲାଗି
ସମ୍ମନ ପୂର୍ବ ମରମାତ୍ମପଦରେ ଅଗ୍ନି ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ଅବଦଳ ପ୍ରାଣଧାରିର ମୁଖ ଲାଗି
ଦେଖାଇବ ଅଗ୍ନି ଲାଗି ମାତ୍ରା ।

କେବଳ କର୍ମପଦ୍ଧତି ଅବଶୀଘ୍ର ହେଲୁ ଯେ ଶିଶ୍ଵ-
ଶକ୍ତିର କର୍ମପଦ୍ଧତିରେ ସେଇ କଣ୍ଠରେ
ଅନୁଭୂତି ଅଛି ଯେ ଉତ୍ସାହ କରାଯାଇ ବିବା-
ହ ବିବାହରେ ହୋମଗୋପନାକରିଅଳ୍ପ କିମ୍ବା
ମେଧରେ କର୍ମପଦ୍ଧତି ଜଳୁଥିଲା । ତେବେଳୁ କିମ୍ବା
ବିମାନେ ଏକଥା ବୋଷ କୁଆର ଅବଶୀଘ୍ର କାହାର
ବିଧାରର ସହା ବନ୍ଦ ଥିଲା । ତେଥେ ଏଠାଗୁ
ଲାଗିଲେ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କେବୁ ପ୍ରାଣର
ଜରୁବାକୁ ଦେବ ହାହିଁ । । । ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏହି ସାହାପନ୍ଥଙ୍କେ ଲେଖିଥିଲା । ୧୯
ଜାରେ ଏହା ଗାନ୍ଧି ଜଳାଇବା ବନ୍ଦି କାହିଁ ରଖି-
ଥିଲା, ଯେ ଲାହୋରାଟାଙ୍ଗ ଅସ୍ତ୍ରକୁଳର ପର୍ମାଣ୍ଡୁ
ବେଳରେ ଗାନ୍ଧି ସହିତ ସମାଜ ଦେବରେ ଗାନ୍ଧି
ଚାଲାଇବ । ସେ ବେଳରେ ଗାନ୍ଧି ପୂର୍ବରେ
ଉତ୍ତରପୁରୀ କରି ଯତ୍ତକିମାତି ଘୋଡ଼ା ଉଚ୍ଛବିଶାନ୍ତି
ରାଗନ୍ତି । ଏତଥ ଅକୟାରେ ଘୋଡ଼ା ମରିଯିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନହିଁ ।

କାହାର କରିଥିଲୁ ଯେ ଉଠିଲାଗି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉଚିତ ଏହା ଦେଖିଲାକୁ ହେବ
ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଠିଲାଗି ଏହା ପ୍ରଥାକ
କିମ୍ବା ଏହିଦେଶରେ କୌତୁଳ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ବାଦ
ହେବାକୁ ବାହାର ପରମାଣୁ ହିମରେ ବିଭାଗାବାର
ଜାଇ :

ପଞ୍ଚମୀ ଦିନ ଅଧିକ ଅଧି ହେଲେ ତାଙ୍କ କମାରିକ
ଏ ତିଥିମୁ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଦେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଛନ୍ତି

ଅନେକ ପାରଶର କୋଣରେ ମାତ୍ରରେ ହେଲା
ଦୂର ଦେଇନ ପାରଶର ହେଲାରେ ମାତ୍ରରେ
କାହାରେ ।— କାହାରେ କାହାରେ

ଏହି ଦେଶକି ଗୋଟିଏଟିକୁ ଆଖିମାତ୍ର ଦେଖି
ଯେ ଉପରକାଳର ନାୟକ ଲଭ୍ୟରେ ଯେଥା-
ମନ୍ଦିରରେ ଚନ୍ଦରଙ୍ଗା ଲିପ୍ତିବ୍ରତୀ କାହିଁ କାହିଁ
ମାନ୍ଦିକ ପ୍ରମାଣେ ଜୀବିତ କରିବାକୁ ପାଇଁ
କାହିଁ ଛାତିଆଧିକ ଏକ ମାତ୍ରାରେ କାହିଁ
ଅଧିକ ପରିକଳ୍ପନା କରିବା ନେବେ କାହିଁ କାହିଁ
ଦିବିତ୍ର ଯେତେବେଳ ପାଇବେ ଏବଂ ଦେଖିବା
ଯାହା ଦଳିବ କାର୍ତ୍ତିବିମାନରେ ପାଇଦିନ କରିବା
ହେବ । କାହିଁ ଏ ୩୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକର
ସମ୍ବରେ କରିବା କରିବା ନାହିଁ । ଅନୁଭବରେ
ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡାକ ହିସା ରହିବ ।

ତେଣୁକିଏ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ପାଇଁ ଦିଲା
ସଂଖ୍ୟା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବାରେ କାହାରେ
କଥ୍ୟ ଲୁଧକ ହେବାରେ

ଏହାପାଇଁ କିମ୍ବାକ ଦୀର୍ଘଯାତ୍ରାରୁ ଯେ
ଦିଲା କୌଣସି ସନ୍ ଧାର୍ଗ ଥାର୍ମି
ଆଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛିତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ମୋର ଉତ୍ସମିଶ୍ରି ସବ୍ସାଧାରୀ ମେଡିକ
ସାହେବଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇ ବାଟୁଗାର ପଢ଼ିବାରୁ
ମୋର ସମୟ ମଞ୍ଜରେ ହାତି ବର ପାଇବେ

G. Toynbee,
একজীব চিকিৎসা মেডিসিন ও প্রার্থনা

ବସନ୍ତର କାଳରେ ପୁରୁଷଙ୍କ
ଏହିକଣ ଦୂରାକ୍ଷର ଶିଖର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ହେଲେ । କର୍ମବାଧୀନାଙ୍କ ଅନ୍ତରକ୍ଷେ
ପରିବା ବରିବେ ।

www.sastri.org

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହିତ କମଳ ବନ୍ଦିଆରୁ ଜୀବନ ପ୍ରିଯୀଙ୍କିତାରେ ସମ୍ମାନକାରୀ
ସମ୍ମାନ କରିପାରିଲୁଣାହିଁ ସମ୍ମାନକାରୀ

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାମୁକ୍ତ ଦେଶ

ପାପୁନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

१२५४

ତା ଗ୍ର ଉଲ୍ଲମ୍ବ ସନ୍ଧାନିକୁ ମଦିବା । ମୁହଁ କେଣ୍ଟ ଚିଠିଜୀ ସନ୍ଧାନିକୁ ୧୯୭୨ ଶାଖା ପରିବାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ନାଁତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତ
ସର୍ବଦେହ ମୂଳଦେଶେ ଉଷ୍ଣରୂ ଉଷ୍ଣରୂ ଉଷ୍ଣରୂ
ମହାରା ପିଲା ଜାଗମାଲା ମହାରା ମହାରା }

ଅସମର କୁଳ ପ୍ରେସ୍ । ୫
ପ୍ରାୟ ଦକ୍ଷତଃ ହେବ ଏଠାରେ କଣେ
କୁଳର ଶଗିବ ଗୋପମ ଦର ନା ନା
ଜାନର କୁଳ ଧନ୍ୟବଦ କର ଧାରାମ କରି
ପରିଚି ହାନକୁ ଗଜାଶରେ କର୍ମ କରନାଲାଗି
କୁଳ କୁଳ ପଠାଉଥାହି । ପଥମେ ଯେଉଁ
କୁଳମାନେ ପ୍ରେରତ ହେଲେ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ପର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଖି ଏହାକୁ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଦେବତିଦାମେ ଉତ୍ସବର ହୋଇଥାଏ ପାରିଥ
ଏଠାରେ ଦେଶମେ କାରନ୍ତର ଓ କମାଳରୁ
ଦେବାତ ଜାହାଙ୍କର ମହ ଦିନ୍ଦୁ ଦେବାର ଦିନ
କୁଳ ଦେଶକୁ ଯାଇ ଏକପରାମରିବାର କଲ ହୁବେ
ଓ ଯାହାର କୁଳରେ ବେତ୍ତ ନାହିଁ ଜାହାଙ୍କ
କୁଳକୁ ଦେଶକୁ ସିଦ୍ଧାରେ ଦିନ୍ଦୁ ହରକଣ କି
ଦୋଷ କରି ରଲ ହୁଅଇ । ଏହିହ କରାନ୍ତିକେ
ଧନ୍ୟବଦାତାପରିଚାର ଅଭିନାବେ ମଧ୍ୟ ଯାହି-
ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପଦର ହେଲେ ଏବି କାହିଁ ଅଭିନା-
ବଦରେ ଦରମାତ୍ର କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଜାହାଙ୍କ
ପରିଚାରକ ମେଘରୁ କୁଳ ସଂରହ କର ଚିତ୍ତର
ଦେବ ଯାଇଥାର । ଏ କଥା ଏତ୍ୟ ବି ନିଧିପ
ମହଦମା ଧନ୍ୟବଦେ କାର୍ଯ୍ୟକ ମାତ୍ର ଅମୂଳନକୁ
ଯନ୍ମେହ ଦେବାତାର ମେଘମୁକ୍ତ ପ୍ରଭୃତ ଅବଳୀ
ପୁଣି ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ମାହିତ୍ରେ ଉତ୍ସବ
କୁଳମାନ ମମ୍ମାତ ନେଇ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ
ଜାହାଙ୍କର ଦରମାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ ଜାହାଙ୍କ ଜାହାଙ୍କ
ଦେବତିଦାମ ଅମୂଳନ ହୁଅର କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍କ
ଯନ୍ମେ ମାହିତ୍ରେ ଦେଶମଙ୍କ କାହିଁ

କରିପାରୁ ହେବ ଓ ବାଘ ପାରିବେ ଏକଥା
ନିଷ୍ଠ୍ୟ କର କହିଥାନ୍ତେ ଜେବେ ଭଲ ହଥଦା
ଯେବେ ହାନରେ ଭୁଲ କହୁଛି ଆହି କୁଳମହାର
କରଇ ଦେଖାରେ ଏ ସବୁ ହାତ୍ୟରେ ପାଥାଇଣ
ବିଜ୍ଞାପନ ପରିଚିତ ହେଉଥିଲେ କାହାର ଗ୍ରହ
ନ ରହନ୍ତା । ନବଦମ କିମ୍ବା ନିଃରତି ହେଉଥାଇ
ଜାଗିଲାଗାନ୍ତି ଏ କଷତିରେ ଆଉ ଯାହା କହୁଛି
ଲେଖିବୁ ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ କେଣ୍ଟତିବ୍ରମ୍ମ ମେଳ ।

ଏମହାରୟ କଲାକୁ ନମନ କରି ଦେଖାଇ
ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗର ଲକ୍ଷ କରିଥିଲେ ଶୋଧ
କୁଅଇ ଅଛି କୌଣସି କାଳି କେବେଳ ପାଇଁ
ନାହାନ୍ତି । ଏକୁବେଳାଜ ଗେଜେଟ୍ ଫୋଲି
ଯେ ମୃତ ଗୁଣ ପୁନମୋହନ କରିଛାଇ
ଏହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସମାଜର ପ୍ରଥାନ ହେଉଥିଲା ।
ମୋହପଦି ବାଜାନ ଏହାଙ୍କୁ ପରିମଳ କରିବାରୁ
ଡିପନା ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି କେହି ଏହାଙ୍କୁ ମହମୂଳ
କେହି ଲୁଧର ସନ୍ଧି ଏହାଙ୍କୁ ମର କରିଥିଲୁଗନ୍ତୁ
ତେବେହ ଏମନ୍ତ ମନୋଭବ ପ୍ରକାଶ କରିଥ-
କନ୍ତୁ ଯେ ଏହାଙ୍କ ହେତୁ ଶ୍ରୀକୃତମର ନୂହନ
ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାକଳ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃତମର ପ୍ରଥମେ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାହାବିହର ଓ ଏ.ମହାମୟ
ହେବ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଲୋକ ଅଭିଏକ ଏହାଙ୍କ
ଦୂର ସେ ଜଳ ପଢିବାରେ ଦିନେ କି ଆଛି ।
କମେଟରେ ଡେବଲପମ୍ବାର ବାଇବଳର ଯେମନ୍ତ
ପରିମଳା କରନ୍ତୁ ତେମନ୍ତ ଆଜି କୌଣସି

ମାୟର ଦେଖନ୍ତି କାହିଁ ପୁଣିରୂ ଶ୍ରୀଜୀଧ୍ୱନିମା-
ନେ ଦୟାର ଦରତ୍ତ ଯେ ପରିଯେତରେ ଏ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମନ୍ତ୍ରର ସଥ ଦୋଷ ପରିହାର
ହେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେଗାନେ ଦୋଷ ବନ୍ଦ
ଯେ ପ୍ରାକୃତିର ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରମାଣ କରି
ଦିଲାକରୁ ଗରାଇବାକୁ ଓ ସେଠାର ଅମ୍ବେଗି-
ବ ବୁ ସିବର୍ଷ ର ଅମେରିହାର ଆନେକ ଧର୍ମ-
ବଜା ଗାହାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲା ।

ଫଳର ଧୂର୍ବିଦ୍ଵରେ କେପବାହୁମତ ପ୍ରମନର ଫଳ ବଜାର ସ୍ଥାନ ଲାଭରେ
କୃତିବର୍ଷାଧୂମକେ ଯେଉଁଥ ପନ୍ଥାନିତି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅକଥନାଥ ଅଟେ । କେମନ-
ଗାଁ ବଜାରର କନ୍ତୁକର ଓ ସେଠାର
କଥା ଲାଭରେ ମାତ୍ର କରି ଲାଭବସାରେ
ଯେଉଁଥ ଶୁଣୁଟି ଲାଭ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ତାହା
ଦେଖି ହଲକର ଲୋହମନେ ଚମଳୀତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଲାଭର ଜଳ ବିଶାପାତ ଫୁଲ
ଏ ଦେଶର କେତେ ମନ୍ଦିରଘାଥକ ମହାରାଜାରେ
ବହାରୁ ଦେଖି ବିଦରର ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ପଣ୍ଡିତ କନ୍ଦୁପାରିବ ମାତ୍ର କମ୍ପ କରିବିଜ୍ଞାର
ମୁଲୋଧୀରୁ ବରମା ପାଇଁ ଲାଭକ ବକଟୀ
କେବୁ ହଂତର ଦେଖି ପାଇଥିବାକୁ ବହାରୁ
ନାହିଁ ଫୁଲର ବନ୍ଦ୍ୟ କି ଅଛି । କେମନ-
ଗାଁକୁ ଧରି ବୈବର ଉପରୁ ଦେଇଲ
ଲାଭକ ବକଟିମେଣ୍ଟର କେତେ ଲାଭ ଅଛି
ଯଥାତି ଅମୂଳାକର ମାରନର୍ତ୍ତାମନେ ଦୁଇ-
ଟାଙ୍କ ଲାହାନ୍ତି ।

ମିଳାଇ ହେଁବୁ ନେଇଲୁଗା ।

ବରଳାଗବଦୀମେଳା ଗ୍ରା ମାରୁ କରାଯନାଥ
ବିଶ୍ଵାସିଙ୍କ ଜାଲେଖିବର ଉତ୍ସୁକ ହେଲାକୁ ହେଲେ
କଷ୍ଟ କର ପଠାଇମାରୁ ମନୀ କଲାପ
ବାଲେଶ୍ଵର ଲେଲେବର ବିମ୍ବଣାହେବ
ଫଟକର ମିଶିର ଧୂଳ ପରାମାଣ ହୋଇ
କଣେ ଘାହେବରୁ ଗମ୍ଭୀର ଚର ପଣାରଣ୍ଗାର
ଅନୁଗେଖ କରିବିଲେ ପରିଲାଭିତେଣୀ ହେ-
ଲାଥ ଅବଶି ହୋଇ କରୁ ଆପରିବ ଏହି
ହେବୁ ହିର ରେଖାଲେ ସେ ଘାହେବମାନେ
କଳାଲେବକୁ ପୁଣ ପାନ୍ତି କାହିଁ ମୋ ଜାପାଇ
ଇହି ଦେଖିଗରାତ୍ର ନାହିଁ ବୋଲି ଏହିର
ଅନ୍ୟଥିବ ଆପରି କଲେ । ଶାନ୍ତି କଲେତୁର
ନାମେଧିତେବ ବସିବାର ମନ୍ଦବିଦ୍ୟ ପ୍ରମାଦି
କିମ କର ହାତକାଳିଦିଗଙ୍କ କଟକୁ ପର
ଲୋକିତହୃଦୟ ସେ ହେ ପାପକରେଯ ହେବେ
ଆପରି କିମ୍ବା ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର କଲାବି କହି
କର ଫେରିଲେବମାନେ ଘାହେବଥିଲ କଲାବା
କଲାବାକୁ ମାନ୍ତ୍ର କାହିଁ ବୋଲି ଜାହାନର
କାହାର ସମ୍ବାଦ ବନ୍ଦର ଆପରି କଲେ । ତରକୁ
ପରାମର୍ଶ ବହି କାହାରର ପରତ୍ୟ ହାହ
ପାଞ୍ଚବୀଂ କାହାକୁ ପୁଣ କିମ୍ବାଇବର କଲୁଣା
ଥେଇମ ପାରେ । ପରମେଧିତେ ମନ୍ଦବିଦ୍ୟ-
କିମ ଦୋଷକୁ ଯେ ପରିପରି କଲାଲିମାନେ
ନମନ୍ତ୍ର ପୁଣିମାନ୍ତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକମ ହୁଅକୁ
ହେବେ କାହାରର ସେହାଏ ବିହାର ଓ
କାହାରାକୁ ଆନ୍ତା କଟକି ପୁଥନ୍ତ୍ର ଫେରିବାକୁ
କରିମନ୍ତ୍ର ପରାମର୍ଶ ହୁଅନ୍ତି ।

ଭାବୁ କରିବାରଙ୍ଗାଥ ଭବେ ସୁମୋଡ଼ା, ପଞ୍ଚମ
ଦଶଶତୀ ଅମେଦାନେ ଭାବାଙ୍କ ମନୋଦିଲ
ଧୂତିଜୁଣ୍ଠ ହେଲୁଥରେ ଫଳାଦୂରେବ ଯେବୁ
ପବନୀ ବନ୍ଧୁକେ ଭାଗ ଘରେବନାନ୍ଦାର
ଦୋଷାରବ ଚାହିଁ ଦୋଷ ପକୁଲେବ ହେବ
କିନ୍ତୁ । ଏବଷ୍ଟରେ ହରିତୀରୀ ହାତ ଉଚ୍ଚ
ଅଛିବୁ ଭାବି ଅମୁମାନବୁ ମନୋଦିଲ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଭବେ ପେଣ୍ଟ ବିଧିବାନ୍ଦୀର
ପ୍ରକ୍ରିଯା କରିବାକୁ

ଗଣେଶପୁନ୍ଦରୀ ଦାସ କାମରେ ତଥେ
ବିଜ୍ଞାଳ ଚିତ୍ରଦା ଶ୍ଵର ଅପଣା ଏହି ବାହାରିଯାଇ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚିଲମ୍ବନ ବରଦାନ ଦେଇଥୁ ପେଟା
କଲିବଜାରେ ଅଛି ବାଲହିନ୍ଦୁ ସମ୍ମାନରେ
କିନ୍ତୁ ଜହଳ ପାଇ ଯାଇଥିବୁ । ଏଥି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର
ଦେବାର ଦବିରଣୀ ଏହି ଯେ ହାତୁ ପୂର୍ବବର୍ଷ
ହେବ ଏହାରୁ କିମ୍ବା ଦେଖାଯି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଙ୍କ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉତ୍ସବ ଗିରି ହିଲ ବାହାରିଯାଇଲେ
ବି ପରମର୍ଥ ଦର୍ଶନ ଦକ୍ଷବରେ ଏହି ବାହାରୁ ଆଏ
ପାଦୁରାହେବଳ ଦେବେ ପଶୁଙ୍କ ଓ ଦେଖାଇଲେ
୧୨ ଦନ ରହିଲା ଉତ୍ସବ ଗାନ୍ଧାରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲା । ବାହାରୁ ମାତ୍ର ତେ କିମ୍ବା କନ୍ଦରୀ-
ମାତ୍ର ବାହାରୁ ଯେତେ ଦୁଃଖରେଖା ହେବ କଲିବା
ମହିଳା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାହାର ମାତ୍ରା ଆଗଣା
ହୁଅଥିବୁ କାଳିକୁ ଥିବାର କିମ୍ବା ଜାହାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ଦେଖିବା ବାରାଣୀ ହାରକୋରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ପାଦୁରାହେବ ଜଖାନରେ କିମ୍ବା କଲେ ତେ
ସ୍ଵର ବିନ୍ଦୁ କ ୧୨ ର୍ତ୍ତ ଓ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟା-
ଦିଗେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା କାଳିଶ କରିଥାଏ । କିମ୍ବା ପଥେ-
ବବ ବାରବେ ତଥ ଉକ୍ତ ଶ୍ଵର ଦିଶ୍ୟାପ୍ର
ବୋଲୁଥିବାର ଶର୍ପ ଦେବାର ଦରଶକୁ
କାମକର ଦେଲା କିମ୍ବା ଦେବର୍ତ୍ତନ୍ତୁ ରହା
ଦେଇବୁ ଦିଶାରଗି କିମ୍ବା ହେବ ଅନୁମତି
ଦେଲେ ।

ମୋ କବିମାର ହଂଶେତ୍ର ଦିନରେ ଏହା
ଏଥିର କି ମହିମାନ ଜୀବି ପ୍ରଥମ ତତ୍ତ୍ଵର ହଂଶେତ୍ର
ଦିନର ଚରିତ୍ର । ପରାମ୍ରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ମହିମାନଙ୍କ ଏ ସମ୍ମିଳନ ଆଣିଥାବାର ଦୟା ଗୋ-
ପ୍ରାପ୍ତ ଦିଲ ଅମ୍ବଳ କରିଅଛନ୍ତି । ପଢି ଦେଇ
କି ମହିମାନ ଟିକିଲ ହଂଶେତ୍ର ପରାମ୍ରେ ଏତିବିଦ୍ୟା
ଦିନର କେବି ଯେ ମହିମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଙ୍କ କରୁଥାରୁ ଦେଖା ତଳେଜି ଏହି
ଗ୍ରେ କରି ଅବ୍ଦିରେ ଅପଣା ପରିହାରକ
ମୋହାରକ ଶିଶ୍ବ ଦେବାଗନ୍ଧୀ ମୁଖ୍ୟାଧିକ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଏମାନଙ୍କର
ଲୋକି ଏ ପରିଗ୍ରାହନର ଉଥାପି ରହିଛି ହେବ
କେ ଏମାନଙ୍କରୁ ହିନ୍ଦୁ ଧ୍ୟାନ ଶିଶ୍ବ ରହିଛି
ଯେ କିନ୍ତୁ ଆମ ଭାବରେ ଥର ତାହାଙ୍କର
ନେତ୍ର ପାଇବା । ସୁମଧୁର ଅଗାମରେ ବିବାହ
ଘାଟ ବନ୍ଦିଙ୍କ ଓ କୁରବା କିମାତ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହେବାର ବେଳେ ଅହିମାନ ବିନ୍ଦିକାର ସମ୍ମା-
ନନ୍ଦା ଏବା କିନ୍ତୁ ପରିବୟୁ ଫେରିଥାଏ ।
ଏମନ୍ତ ମୂଳଧାର ଯେ ତାହାର ମାତ୍ରା ହିଥର
ମନସ୍ତ ଭାବିଥାଏ ତାହାରୁ ବିଚାହ ଦେବା ବା-
ବିଶ କହିଲା ମାତ୍ର ଛୋଟେବେଳକୁ ଏହାର ମନ
ଅନ୍ତର୍ମାର୍ବଦ୍ଵାରା ବିଦ୍ୱିତ ଯାଇଥିବା ମୁଦ୍ରଣ୍ଣ ଦିନକ-
ଥାର ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଉଥିବା ବିଚାହ କୁଠା
ଆମାଧ ହୁମେ ଚଲିକାର ଦେଖାଗାଇଥିଲେ
ମୁକୁଟ ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ ଦାତାନ୍ତ ହିନ୍ଦୁର ଅନ୍ଦେର ଜଣା
ସବୁକୁ ଓ ବାମାରି ବିଚାହ ଆଜି ପରାମେ
ନିକଟା ବୋଲିଥାନ୍ତା ମୁଖରେ ପରିବ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଯେତେ ପାପ କରିବାର ମୁଦ୍ରଣା କେବେବେଳକୁ
ବୁଝ ପାଇବା ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝିବା କାହାରେ
ନାହିଁ । ସବୁରେ ପରାମ କରିବା ହିତେବି
କର୍ତ୍ତମାଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାର ଏ ଥା ବିଚାହ
ପାଇଁ ଜୀବିତାନ୍ତ ହେବାର ଏହାର ମାତ୍ରା ଓ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନରେ ଯେ ପୁଣ୍ୟ କରିପୁ
ଦୋଷରୁଙ୍କ ଭାବୀ ବୁଲକାରେ ବୁଝି ବିଚାହ
ଦେବା କେତେ ମୁଖ୍ୟ ଦେଖି ଅନ୍ତର୍ମାନେ
କୁଠା କରେ ନ ଆମ ଯେତାମାକେ ହରିତର
କରିବା ଅବଶ୍ୟ କରାଯାଇବା କାହାରେ
କର୍ତ୍ତମାର କରେନ୍ତା କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟରେ
ବିହିଗାଲିକେ ଯେତେବେଳେ କୁଠା କରନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ
ଶୈଖ ପରାମ କରିବାରେ ଫଳ କି ଅନ୍ତର୍ମା

ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଚାରିତା

ଅମେରିକାରେ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମଜୀବି
ଏ ନଗରରେ ଯେଉଁ କେବଳ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯେ ଏହିକୁ ଆମରା ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବୈଶାଖ ମହାର ପଞ୍ଜାର ଦେଖିଥିଲୁଛି ଯେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପରିପାଲନ କରିବାକୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ କରି କରି ଏହିକୁ ପରିପାଲନ କରି
ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ କରି କରି ଏହିକୁ ପରିପାଲନ କରି
ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ କରି କରି ଏହିକୁ ପରିପାଲନ କରି

ପାଥକଣ ସବୁ ମୁଖରେ ଉତ୍ସବିମ ସବୁ
ହୋଇ ଦେଖିଲାଗୁ ହେବ ଏ ହେବରେ ସବୁ
ଜିନିବାର ପଢ଼ିବ ସବାରୀ ଘରହର୍ଷଗୁଡ଼ ଏବଂ
ଆଜି ହୋଇଲା ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିମାନେ ଏବଟିକି
ହୋଇଥିଲେ ଓ ତଥାର ବିମ୍ବର ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ରେ ଉପରେ ଥିଲେ + ବିମ୍ବର ଫଳର ଅପରା
ବରୁଗରେ ବରୁଲେ ଯେ ସେ ସବୁ ଅବିଧି-
କାନ୍ତି ବୋଲି କହୁ ଯେନାହୁ ତାହାକୁ ଭାଇ-
ହାବିମ କାହିଁ ବରୁ ମନୋବିତ ଗୁଡ଼ ପକାର
ବରିବାକୁ ଲାଗିଛି ଏ ବୁଝିଲ କି ହେବନ୍ତି
ବସୁବରେ ସେ ହାବିମ ମୁଦ୍ରପ ସବୁକୁ ଅଧି
ହାବାନ୍ତି ଅଳ୍ୟ ସର୍ବଦି ପ୍ରାୟ ତାହାକୁ କଟେ
କିଛିବାଟି ବନ୍ଦୁ ବୋଲି ସମ୍ମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
କରେ ସେ ଅପରା ଅନନ୍ତ ହେବେ ।
ଏ ବିଧି ଯେ କେତେ ଉଚ୍ଚତା ଓ ଏଥରେ
ସମ୍ମାନେ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହନ୍ତୁ ହେଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଦର୍ଶନ କରୁ ନ ଥାବୁ । ଦାନ୍ତ-
ବରେ ଶାଖାକୁ ଶକ୍ତି ପାଦେବଙ୍କ ବିମ୍ବର
ବୋଲି ମେଦିବ ଯେତେ କାହିଁ କହୁ ନ ଥିଲେ
୧ କଥାରେ ଉଚ୍ଚତା ଦୃଶ୍ୟ ମେହ ଓ ଗନ୍ଧ
ଏ ପୁ ହେଲ । କେବଳ ସବାରୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଗୁରୁଲେ ତାହାକୁ ସମାଜପୁନ ବେହ ନ ଥିଲା
ଓ ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଏହ ଯେ ସେ
ଦାନ୍ତରେକେ ଦମସ୍ତେ ଉଠୁଣ୍ଡିଲେ ଓ ସେଇକୁ
ସମସ୍ତେ ବସୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ କାହିଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ରଖିବାକୁ ଆମ୍ବେର ହେବାରୁ ତାହାରର
କିଛି କିମ୍ବା ନ ଦୋର ଅଥବା ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶନ ।
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଶଂସା ଅଥ ବିଷୟ କେହ ଅପରା
ସବୁ ବୋଲି ପରିଲ କର ନ ପାରନ୍ତି ତାହା
ଅନ୍ୟର ବିଶ୍ୱର ଦ୍ଵାରରେ କିର୍ତ୍ତି ରଙ୍ଗର ଅଥ
ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଲୋକ ଦାୟାରେ କର ଯାଉଥିଲେ
କେହ ତାହାକୁ ପରାବକ କାହିଁ ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ-
ମନ୍ଦିରରେ ଉପର୍ଦ୍ଦିଶ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ
ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିଚିତ୍ର ଓ ସେ ଯେତେ
ଅପରା ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କରିବାକୁ କହୁଥିବେ
କେତେ ତାହା ମୋରଦୀପାଇଁ ଅଳ୍ୟ ସର୍ବ-
ଦାନ୍ତ ଦେଖି ଦେଇଥିଲେ । କୁଟୁମ୍ବାନେ ଅଳ୍ୟ-
ଦ୍ୱୀର ଲୋକଙ୍କ ମହିଳା ସର୍ବରେ କହିଲେ
ତାହାର ମାନଦାନ ହିଅଇ ଏମନ୍ତ ବହାର
କୁହାଯାଇ ନ ଥାରେ ଓ ଯେ ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱର
କେନ୍ତି ଯେ କିମ୍ବଳ ପ୍ରମରେ ପତାକାର
ମୋରକୁ ହେବ । ସବାମାନେ ଯେତେ
ସର୍ବରେ ଦିପର୍ଦ୍ଦିଶ ହୁଅନ୍ତି ଯେତେ ତାହାର କୁ

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କୃଷ୍ଣାଦିବ ଏଥର ଉତ୍ତରର ଦେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପମ୍ପେ ଜୀବନ୍ତ ଯେ
ଅବଶ୍ୟକ କେତେ କିଳା ଯେତେହେଲେ କୃଷ୍ଣ
ଅବଶ୍ୟକ ତେତେବେଳେ ଯେକୁ କୃତକ ପରାବୁ
ଗାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧର କୃଥର ପଥରରେ ଜୀବନ୍ତିତ
କୃଷ୍ଣରେ ଯେବେ କେ ଅପରାକୁ କର ନର୍ଯ୍ୟାପା
ବନ୍ଦ ଶାନ କର ଏରେ ଦୂର ହୋଇ ରହିଲେ
ତେବେ ଗାହାଙ୍କର ବର୍ମନସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରତା ଦୂର
ଅର କେହି ଗାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିଲେ ନାହିଁ ।
ଧରମର ସାମାଜିକ ବର ବାଜେପକିଧଳ କରିବା
ପ୍ରଥାକ ବାମାଚର ବିଦ୍ୟମ ହେଉଥିଲୁ ଏ ନିର୍ମାଣ-
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଯେ କେତେ ଲାଭ କୃଥର କାହା
ଅବଧିମଧ୍ୟ ଧନ ବାନର ଧନ ଗ୍ରହିତର କୃତି
କେ ପରିବନ୍ଧନାରେ ବଳ ବକ୍ତ୍ଵ ହେଲେ କେତେ
କାର୍ଯ୍ୟ ସଥିର ହୋଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଏମାନେ
ଆପଣେ ପେକି ରଖିବା ପାଇ ହେବୁ ଗାହାର
ସହି ଗାବଧଳାଟ ନ କଲେ ତାଙ୍କ ଦେଖେ
ହେବାର ସମ୍ମାନର । ଗ୍ରହିଣୀର ସମ୍ମାନ ଆପଣା
ପତାର ମନ୍ଦିର ତିତିରି ସ୍ଵଦ୍ଵାରାରୁ ପରିବେ
ମିଶି ପୃଷ୍ଠାଟେ ଅସ୍ତ୍ର କରି ଯାହାକୁ କର୍ମିଣ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରିଦୁଲେ । ସେ ଆପଣ ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦାରୁ ମହି ଥିଲେ ଅଛିଯାଏ ଗାହାଙ୍କର ଜୀବନ
ବର୍ତ୍ତ କ ଥିଲା । ମାତ୍ର କିମ୍ବା ପାଇବାର ବିଷୟ ଯେ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପରିଷର ସହି ଶାକାତ କିମ୍ବା କାଳି-
ଲାଘ କରିବୁ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଯେ କିପରି
ମାନଦାର କୃଥର ବୁଝିବାର କିମ୍ବା । ତୁମ୍ଭ
ସମ୍ମର୍ଜି କବା କର୍ତ୍ତମାନ ମନେ କରିବା ଅନ୍ୟ-
କ ଛାବନଶାଖର ହେଲା ହନ୍ତ ଆଶ୍ରମ ଦମ୍ଭୁ
ମଜାହର ମର୍ଯ୍ୟାପା ଏବୁପକାର ହୋଇଥିଲୁ ।
ମୋନ ମର୍ଯ୍ୟାପା କୁଳରେ ଏବି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ
ସଜ୍ଜରେ କଥା କହିବୁ ନାହିଁ ତେଜେ ଶୋଭର
ବିଷୟ ଅଛିଲା । ଯିବେ ଏମାନେ ପରିଷର
ବନ୍ଦିଗୁର ରଖି ଦେଖ ବାକାତ ଓ କଥା ବାର୍ତ୍ତା
କରିଥାନେ ତେବେ ବେଳିଲ ବଜ କୁ ଜୀବ
କୃଥାନ୍ତା ଏହିନ୍ତା ନୁହିଲ ଆପଣାରୁ ଉତ୍ତରର
ଉତ୍ତର କୃଥାନ୍ତା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସମ୍ଭବ
ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ଅନ୍ଧାର ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦ୍ୱାରେ ପୃଥିବୀ ଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରଗନ୍ଧାନରେ
ସେମାନଙ୍କର ବେଳିତା ହୋଇ ଥାର ପାଇ ନ ହୁଁ
ସାମାଜିକ ବିଦ୍ୟମର ଅନ୍ଧରର କରି ଜୀବନେ
ପରିଷର ସହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କିମ୍ବା ନାହା ମଜା-
କରି କଥାର ଛାବନ ହେବାର କି କିମ୍ବା

ପ୍ରମାଣରେ ଆଭିଧାନେ ଯୋଗ ହେଉ କାହା
ହିତା�ିକ କରିଷ୍ଟରନ୍ତେ ।

ସାହୁଦିଲିଷଂଗାମ

ଗୁର ମୋମଦାର ଏନଗରର ଗୋଟିଏ ବା-
ପକ ଧରୀ ରହିଥାଏ ଘେଷ ଦେଲ । ହେଠଳ
ଉଗରରେ ସମାଜେହର ଶାମ କ ହୁଲ ।
ଦିନୋବୁନ୍ଦାରଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସବୁଠାର ପଥାଳ
ଓ ଏହାପରି ସଂପ୍ରକାରରେ କେବଳ ମନୋ-
ମାତ୍ର ଉଚିତାରେ ବାଲୁବଜ୍ଞାରବାସିମାନେ ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ଯେତେକୁ ନୁହନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ବାହାର ପରିବହ
ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ତାହା କରିଥିଲେ କରନ୍ତାଥ ଓ
ବିଲବତ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ବାହାର କରିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ
ସମ୍ମରଣେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ବୃଦ୍ଧି ମ ହସ୍ତ ଗଲି
ଦୂରଥିଲା । କହିଥୁବୁନ୍ତି ଯାହା ମେଉ ଯେତେ-
କାଳ କରମ ଜୀବନ ଓ ଶମ ଦର୍ଶ ବାଲୁବଜ୍ଞାରରେ
ଅଛିନ୍ତି ନୁହନ୍ତି, କୋତୁବ ହେବୁବାରୁ ନଗର-
ବାସିମାନେ ବିଦ୍ରହ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାମର ଜେ ସନ୍ଦ ତି ମାହେବ କଟକ ଶକ୍ତି-
କଲୁଖର ଆଧୁନିକ ବିନ୍ଦୁର ପରିଷାମର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବ ରେଖନ ଯାହେବ ଧରେଇଲୁବ
ତକ୍ଷିକ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ପାଇଁ ପଦରେ ଏହିମ ମର୍ଯ୍ୟା
କିମ୍ବା କୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଅମେୟାନେ ଅନୁଦିତର କଣ୍ଠାର୍ଥ
ଯେ ଗର୍ବସାହରେ କପଳବର ଓ ମୋହବଳ
ବାନାନାନରେ ପ୍ରକର୍ଷିତ ଦୋଷାମ୍ବୀ । ବୃଦ୍ଧ
ହେବାର ଲୋକଙ୍କ ଯେ କେବଳ ଦୋଷ
ଏବଂ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟତାମୂଳରେ ଯହିଛିତ ବନ୍ଦେଶ
ଜାଗି ଉଦ୍‌ବଳ ଦୋଷାମ୍ବୀ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପରିଶରକେ ଥାଇଁ ଯେ କହନ୍ତି
ଥାଏ ବାରିକମାସ୍ରସ କରେଣ ଅର୍ଥକୁ
ଦେଖାଇଛେବଳ ଅପରିବ ଉଠିବକ କେ ଏମହି-
ମାର ବାର୍ଷିକ ସବୁ ପରିଶରାଗିବାର ଦ୍ୱାରା
କବ ଅର୍ଥକୁ ବିକର ଓ ପରି ପାଇଁ କେବଳ
କବ ବାରିକମାସ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ରହିବ । ଜିବି-
କାରୀ ଲଙ୍ଘନାରେ କେତେବେଳେ ମହିତୁମା ମଧ୍ୟ
ଦେଖାଇ ପଦାବ ହେଉଥିବା

କଲିତମାର ୩ ୧ ପମ ଠାରୁ କପଦ
ଅଜନ ହକେରେ ଶେଖିବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ
୧୯୫୨୨୨ ହୋଇଥାଏ । ହେଠାରେ
ବୈଜ କୌଣସି ସୁଚବୁ ମଧ୍ୟର୍ଥରେ ପାଇ

ହୋଇଥାରେ ଏ ଅନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ନିଳାପତ୍ରର
ଦ୍ୱାରା ଉଠିଲା ମିଳିପାରେ ।

ତେବେହରସନ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ଯେ
ବୁଦ୍ଧିକାରୀ ବନ୍ଦେତ ଓ ଜ୍ଞାନପଦ୍ମହରେ
ଶ୍ରୀକ ଦେୟ ବେଳନ ଦୃଗୁଣ ବର୍ଷା ପାଇଁ
ବର୍ଷାମେରାଜତ୍ରୀଯା କଳାଚର ସେହିଶାଖ ବିଜ୍ଞାନରେ
ଆହୁଶୈଖ କଥାକର୍ତ୍ତା ଓ ଜ୍ଞାନର ମହିର
କଥାକର୍ତ୍ତା ଆଦି କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ହେଉଥାଏ
କି ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଉପଦ୍ରତି ଦେବ
ବର୍ଷାର ଜ୍ଞାନରଳକ୍ଷ ବିବେକନାଥେ ଜ୍ଞାନାବ
ବାରସ ନ ହୋଇ ଦେବଲ ଅନାକଣ୍ଡକ ଖୁବ୍ୟ
ଦୋଷ ହେବ ସେଠାକେ ଉପଦ୍ରତି ତେବେ
ଏକାଦେଶକେ ରାଜ୍ଞୀ କରିବେ ।

ଅକ୍ଷତନ ହେଉ ଆମୁଜୁଥରେ କଣେ
କାରୁଳ ଅକ୍ଷତପଥ ଭରଅଛି । କନକେଳ
ଯେତେବେଳେ ଶାଶ୍ଵତାଳଦୟ କାମ୍ପାଳେ
କଲିମ୍ବେ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ସେ ଖଣ୍ଡେ କୁର
ହେଇ ଥିଲା ହେବାର କାମାକ୍ଷାତରେ ଏହା
କିମ୍ବା କରୁଥିବା ମେଥିଲୁ କାମାକୁ କାନ୍ଦି କରୁ
ଯାଇସ ବୁଧି ବାନ୍ଦ ହେଲା ଉତ୍ତାର ସେ
କର୍ମକୁ ଯେଇହାନରେ କୁମୀ ପତଙ୍ଗ ଅଛି
କଥା ହୋଇଥିଲା କାମା ବିଭିନ୍ନ ନୂତ୍ର ରହ
ଦିବ୍ୟକୁ ଅବୁ କାରୁର ପୋଡ଼ ନାଲା ।

ପରାମର୍ଶ ପୂର୍ବ ପଞ୍ଚାନ୍ଦିବିଜ୍ଞାନକରୁ ପତି
କୁ ୨୦୦୦ ଲା ଟଙ୍କା ଦରାଇଛନ୍ତି । ହେଉଥି
ପରାମର୍ଶ କେ ଉତ୍ତରାବ୍ୟାଧିରେ କଷ୍ଟଧାରୀଙ୍କ ଦିନିରୁ
ଏହିଏ ଖର ଦେବାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ ବନ-
ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ବହିରୂରେ ବସନ୍ତ ହେଲେ
ମନ୍ଦ ହେବାର ବାଧର ହାତି ।

କିମ୍ବା ଅଛି ବନାଇର ଆଜାଧାରେ ଗର୍ବ
ଭାଗ୍ୟରେ ଦେଖି ସାହୁଙ୍କ ହୋଇ ଯାଇଛାନ୍ତି
ଶୀଥଳର ହୋଇଥାଏ । ପେଟ ୮୦୦୦ ଲା
ପ୍ରତିବ୍ୟଥ ଉପରିଲେ ଭାବୁମଧ୍ୟ ତ ୫୭୦୦ ଲା
ପାଥ ହୋଇଥାଏ ।

ହନୁମେତ୍ରୀଥିଏ ଗବେଶ କରିଥିଲୁଗୁ ଯେ
ବାବୁ ପାଦନଳିତ୍ତ ପରିମା ପାଇ ବିବଳ ଛାଇର
ପଞ୍ଚଶିଖରେ ଉତ୍ତାର୍କ ହୋଇଥିଲୁଗୁ । କଲ
ଆଇବେବେ ବିଜେଶ୍ଵରିଲେବ ବିଜୁଲ ସରଜନେରେ
ଯବେଶ ହେଲେ ବଢ଼ ପରା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର

କୌଣସି ପର୍ମାତ୍ମପଦମ୍ ଅବଶ୍ୟ ହେଲା
ଯେ ଅପ୍ରେମାରେ ଜ୍ଞାନୀର ପରାମର୍ଶ ଜ୍ଞାନାଶକ
ହୋଇଥିଲା । ବିଳାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଘରମାରୀ ମିଠା
ରେ ସେଇ ।

ଅସୁନ୍ଦରେ ଶୂଣୀ ହିନ୍ଦିଜ ଦେଖୁ
କେବେଳି ବୁଲ୍ଲି ବିଜନ ମରୁ ଘରେ ବଜା
ବିଦ୍ୟାମୟର ଯଶ୍ଶିଷ୍ଟାରୁ କୋଠାରୁ ତଳ
ବୁଲ୍ଲି ଅଶ୍ଵାରୂପ ନାମ ରହିବ ପୁରୁଷ ଦେଖିବାର
ଶିଥିରେ ଅଦି ଲଭକେ କୋଳଗୀ ବନ୍ଦରଳ
ଧରି ଧରି ଧରି ଧରିଥାଏ । ହାଇକୋର୍ କାହାକୁ
ଦେଇ ବୋଲଗୀ ପଚନ ଦେବା ପୂର୍ବରେ
ଦେଇ ବୁନ୍ଦି ଯଥାର୍ଥ ପଶୁଶୋର୍ତ୍ତାରୁ କି ନା
କାହାର ପମାଣ ଭବନ କଲେ ଭଲ ହୁଅରା ।
ପମାଳା ହେଉଛି କରି କାବ ପ୍ରେଇ ଅଜ୍ଞା
ନୀଏକୋର୍ ଗ ପନନ ପାପଦେଇଥିଲା ।

କେଳକ ପୂର୍ବତି ବିମେତିମାନଙ୍କ
ମେଗନ ଦ୍ୱାରା କରି ଦେଲା ନନ୍ଦିର ଜୀବ-
ବର୍ଷାୟ ବନ୍ଧୁମେଳି ସେଇଁ ଉପାନ କରିଥିଲେ
କ୍ଷେତ୍ର ସେଇଁ ମହାଦୟ ଜାତି ଭାବେ
ଇନ୍ଦ୍ରମର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରକର ଦେଖି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନମୋଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ତରେକାର ଆକୁଳନ ପାହେବ ଅନୁଯ୍ୟ
କିମ୍ବା ଏହାର ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟମ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶକେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରେଣୀର ଗୁଡ଼ (ଦିଲ୍‌
ବୁରୁ ଫଳର ସପ) ସପ ହେଲେ ପେହି କର
ଲିଖିବ କବିତାରେ ଅକ୍ଷର ଆହୁତ ଅପର
କେତେବେଳେ ତାର ସେବାରୁ କପାଳବଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ମେମ୍ପାରକେ ଏହାର ପାଇଁବ ଜାହାର
ଯାତ୍ରା ସମ୍ଭାବ ଅଣ୍ଟାକାର ଅଷ୍ଟରୁରେ ଏହାର
ଏକମାତ୍ର ଲମ୍ବିତ କମ୍ପେଟ ବଳୁଛି ଖର । କମ୍ପେଟ
ପର ଯାଏ ଦେଖ ଦୋରଥାଳ । ଯେ ପରିଶ୍ରମ
ନାହାନ କରିବ ଯାଗେବାଟି ପରିଶ୍ରମ କପୁରିତହେତ
କେବାହୁବି କିମ୍ବର ଅଭିନାଶୀଳ ଦେଖିବାର
କରିବାର ଏହା ଲମ୍ବାକୁ ଲମ୍ବା ।

ହିନ୍ଦୁମାର ମୋଳକୀ ପାତାଜ ହିନ୍ଦୁମାରଙ୍କର
ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲ । ଶେଷ ରେଣ ହେଁବିର ପରିଧିରେ
ବାଯାଗା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହାଜ କୋଟି
ଖେତିର ସୁନ୍ଦର ପାତାଜଗାରଙ୍କ ଉପାଗନା ବିହା-
ରମ୍ଭ ଅନ୍ଦେମାନେ ତାରାରିଛୁଁ ଯେ କୁଟା-
ଧୂର୍ମମାଜେ ଘରରେ କହିତା କହିଲୁ କରି
ଏହିପରିମାଲା ଦିଶଧର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଏହିପରିମାଲା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ଏ ବହୁ-
ଧୂର୍ମମାଜେ

ଅକ୍ଷାତିମାର ତା ୫ ଜିଲ୍ଲାରେ ସକଳେକ୍ଷଣ
କୁହାଁ ସାହେବ ପଢ଼ିବିବ ଲେଖନଙ୍କ ଗନ୍ଧିର
ପଦରେ ଅଭିଭୂତ ହେବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀ

ବିପଦେହମନ୍ତର ମାମବେ ଜୟିଏ କନ୍ତା
ତିକୁଳରୁ ଅମ୍ବମାନେ ବିପଦାର ଗୁରୁ
ଶାରୀଖାର ବୁଦ୍ଧିତା ସହିତ ଶୁଣାର କବି-
ଅଛୁ ବରକ ନରୀଲଙ୍ଘକର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଶବ
ଶା ପଦକର ଧରି ଏହାର ସତିତା ଏହା
ଦାଲେଖିବ ଉଚ୍ଚ ଯଦୀକଥିରେ ମଠି ହୋ-
ଇଥାଇ । ଦୁଃଖରେ ଅବୁଦରେ ବହିର
ଧୋଇ ନାହିଁ ମୁଖ ଘାନାନ୍ତି ପୁଷ୍ପରୁ
ପା ମାଝ ଓ ଏହା ଯେତେ ସରକରୁଣାରେ
ରତ୍ନ ଓ ଯେମନ୍ତ ହଜକର କଥାମାର ଏଥୁରେ
ଧନି ବେଶିତ ହୋଇଥାଇ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ହବେ
ଚିନାରେ ଏହା ଅକୁଣ୍ଡୁସ ବାରକମାନଙ୍କ
ପାଠୋପମୋରା ହେଉଥାଇ ।

১৮৭৮

ଭାବପ୍ରେସ୍ ପ୍ରକାଶନ ୫୫ ମୁଦ୍ରଣ

ଶାନ୍ତି ରଜ ମର୍ଦ୍ଦ ସନ୍ଧାନ

ତେବେ କବିରୁଷିର ମାଲମାଳ ଗାଁ
ମାସ ଶା-୨୦ ରାଜ ତର ବୁନ୍ଦମାଳ ଶା-୨୦
ଶର୍ଦ୍ଦଳ ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଣ ସୁଜ ବଢ଼ ୧୦
ଦେବରୁଦ୍ଧର ବାରଙ୍ଗ ଏହି ଯେ ଏ ମାଲମାଳ
କରୁଛିବାଟି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଏଥରେ ଯେ
ଯେ ମସ୍ତ ମରମର ପ୍ରଫୋରିକ ହେବ ତାହା
ବରମାତି ହେବ ।

ବାଲ୍ କେବଳ ହେତୁରୁ କଷିକ ଏବଂ
ମେଘପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ବେଦଶ୍ଵରୀ ବେଳାର କୁଳ ର
ଭାଷ୍ୟାଳ ମୟଜେ ।

“। ଭାଲଦ୍ରା କେବାର କଥିବ ଏ ହେଲା
କି ମୁଖରେ ।

ପ୍ରତିକାଳ ହେ ଏହା ସୁଧାର୍ତ୍ତ 'ମୋହନ
ପଣ୍ଡା ଉଦ୍‌ଘଟିଲ ଯାଏନ୍ତି ହେବାରୀ
ଅବସ୍ଥାନେବୁ ବହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ମୂଳାପ୍ର
ବାବୁ ସଦାଜୀନାଥ୍ କଟକ କବିଧା ।
ଗୋଟିଏ ଶୃଜା କଟକ କେନ୍ଦ୍ରର କବିଧା ।
ଗୋଟିଏ କଟକରେକ ମହାପାତ୍ର ।

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ପ୍ରକାଶପତ୍ରରେ ମହାବିଦ୍ୟାରେ
ବିଜୀବ ବନ୍ଧୁର ପ୍ରକାଶପତ୍ରରେ ମହାବିଦ୍ୟାରେ
ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ହେଲା

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା କରିବାର ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା
ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପ୍ରତିକା

ପ୍ରକାଶ

ଗା ୪ ରଙ୍ଗ ତୁମ ସକଟ୍-୨୦ ମସିଥା । ମୀ ଲେଖୁ ଦିଲ୍ଲିଜିଏଜ୍ ପକ୍ଷ ୧୭୭ ସାଲ ଶବ୍ଦରେ

{ ଅଗ୍ରମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବିର୍ଦ୍ଧାତ୍ମେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାଗମାନର ୫୯

ମାତ୍ରନ ବିଜୀର ସବୁ
ଗାଇ ମନେଲାବାର କୃତ ମାତ୍ରନ ବିଜୀର
ମନୁହେ ଜନରୁଷିକ କଥାମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।
ଜଗରଦତ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଜନରୁଷିର୍ବ ପାଇଁ
ଅତ୍ୟ ସଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଗାଁ ସବାହନ ଯାବକ
ଶିଳ୍ପାବଳିକା ନେଇବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନରେ
ପାଇଁ କହା ଦେଇଲାଟେ ଏହିମାର ଏ ଯାର୍ଦ୍ଦିନ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । ଯେତେବେଳେ
ଯାମାର କଣ୍ଠ ଅଗ୍ରହାତ୍ମକ ଏ ହେଲା
କଥାକି କଥା ହୋଇବାକୁ ।

ନଗରର ସତବାହୀ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ନାଳ ନରମଣୀ-
କାର୍ଯ୍ୟର ଜହାନାଧର କରୁଥିଲୁ ଶ୍ରୋକ, ଦଶ,
ମହାପୁରୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାହେବମାନେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ହବାରୁ ଏହାଙ୍କହୁମ୍ବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର
ହୋଇଥାଏ ।

ଲଗର ପରିସ୍ଥିତ ଉତ୍ତରବା ବାର୍ଷିକେ ଜହାନ-
ବିଲୋହ କରିବା ଲିମିଟ୍ ବାକୁ ଜଗତୋହନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାଳାପଦ ଦାନ୍ୟଧି ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଦେବେତ୍ତି ସବୀ-
କ୍ୟାମ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଅମେବରମାନେ ବଜା ଖେଳନରେ କର୍ମ
କରିଥାଏ କୁଟୁମ୍ବ ତେବାର ସମାଜକୁ
ପରିଚାରକ ଦଶ ମନ୍ଦିରାହୁଣୀ ମୋର କଣ୍ଠା-
ପାଥୁର୍ମୁଖ କ୍ରୀ ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଅମୁମାନଙ୍କର ଉତ୍ସ
ହେଉଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ କରି କର
କୌଣସି ଦ୍ୱାରେ ଅଧିକ ବନ୍ଦିଲୁ କରିଦୁ-

ଜଳ୍ପ ହୋଇଲ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହାର ଦେଖାଇଲ
ଛତ ଲୋଡ଼ିବାର ବିଜା ଇନିକମ୍ପ ଠାକୁ ଦୁଃଖିଙ୍କ
ଆଶାଗ୍ରହ ଦେବୁ ହୋଇଅଛି ଆଗେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କୁବି କରିବାର କବଳା ବର ପଞ୍ଚାତ୍ର ପଞ୍ଚାଏକ-
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଠାକୁ କନ୍ଦାବସ୍ତର ବିଧାନ ନ ହୋଇ
ଦିଲେଖ କମ୍ବରଙ୍କ ସେ ଭାବ ଦେବାରେ
ଆମେ କାହିଁ କାହିଁ ଦେଖାଇବାର ଅଭିଭବ
ଏ କହିବି କାହିଁ କାହିଁ

ପ୍ରକାଶ ମରଖି ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦିଆଗଲା
କିମ୍ବା କୁଳମନ୍ଦିରରେ ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇ
ଥିଲାକିମ୍ବା ସମ୍ମାନ ମହିଳାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ
ରାଜରଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ମାତ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣାବନ୍ଦେ ହେ
କଲ ଦେଖାଗଲେ ।

ଲିମ୍ବମୁଣ୍ଡାକୁର ଅଜିନାଗୁରୁ

ଗର୍ଜମାସ ତା ୨୭ ରଜେ ହେଲିବିସୁବେ
ପାତ୍ର ଦେଉଥାହିବକର ଶଶୀଏ ପଥ ପ୍ରକାଶ-
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ପାଠରର ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମିକ ଓ ଧାରାକ ହେଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଜ୍ଞାନ କରିଥିଲୁ ଯେ ଉତ୍ସାର ଲୋକ ଅଛି ଓ
ଦୃଢ଼ା ବୋଲି ଏହଠାରେ ଅଧିକ ଅଭିଭୂତ
ହୁଅର ମାତ୍ର ବଜାରେ ଯେ କହୁଁ ବଜିବର
ଯଜାଗର ହୁଅର କାହା ବିବ କାହେ । ବେଦ-
ଶାହେବ ମୋଳନ୍ତି ଯେ ପୁଣିଗ୍ରଜା ହିସରେ
ଅଧିକ ଅଜ୍ଞାନ ହେବାର ପର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଜ୍ଞାନ ଅଛନ୍ତି ମାଧ୍ୟାର ନାହିଁ ଆଦ୍ୟ ୨୫୫୦୦

କା ଜାହା ଉଧରେ ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏକ
ଅଗେବେ ଏ କ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଶାକୁଷ
ଦେବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଘରକୁ ଧରିଥି
କଣପିଶ ଦିଛି ନେଇ ଶୁଭଦେଇଥାରୁ ।
ଆଦୋ ଶାକୁଷ ଅମର୍ତ୍ତା କନ୍ଧଥାଧାରେ ମନୋ-
ହୃଦୟ କାହାର ଅନ୍ତରିତିରେ ଯୁଗୀ ଗଲୁକେଇ
ଏତେ ଦୌଗଲୁ ବସବୁ କି ଗନ୍ଧିମେସାଙ୍କର
ଦୂରିତ୍ୱରେ ହେବ ଯାଇଁ କାହାରେ ଯେଥି
ହେବ ମନ୍ଦ କାଳ ଉତ୍ତାନ ଫେରି ପରିପ୍ରକାଶ
କାହାରେ ହେବ ନଥର ମାତ୍ର ଆଜୋର
କାହାରେ ହେବ କେବଳ ମୋତ୍ତିର
କାହାରେ ସବ୍ୟାଧାରଣାଙ୍କ ଜଣାଇ ଅଛି ଏକାକ୍ରମ
ମେଘଙ୍କ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଣାଇ ଧାନ୍ୟ କେବେ
ଅବସର ପରିବାର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏଥା
ଦୂରି ପରିମାଣରେ ସର୍ଥାର୍ଥ ହୋଇଥାରେ !
ଜେବେ କାନାପ୍ରକାର ଯହିଏ ସହି କରିବେ ।
କୁହକୁ ଯାଇଁ ଏହା ଜାହା ଆମରେ କରୁ
ଲିବେ । କିନ୍ତୁ ଦିଗ ପାଞ୍ଚକଣ ମିଥି ଦୟର
ମାମିକ କବିତରେ ଦିଗପୁରୁ ଦେବାଖାର୍ତ୍ତ
ଜାହାତିବେ ନାହିଁ ଓ ଏକ ସମୟରେ ଦାନମ
ପରିଲେ ସତା ସଙ୍ଗକଥା କହିଦାରୁ ଦୁଷ୍ଟିର
ହବେ କିମ୍ବା ଲୋଭମାନେ ଯେବେ ଦିଗ୍ଭୂତ-
ମର୍ମକୁଳ କାମଧେନ କି ହେବେ କେବେ
କି କି ଧେମ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାଳ କରିବେ ।
ଜାମାରେ ଯେବେ ଅଧିକା ପୁଣ୍ୟ ଅଧେ ନ
କାହାରେ ତେବେ ଦ୍ୱାରମ କରି କରିବେ ।

ବେହୁ ଦିଲ୍ଲୀର କପଳ୍ପ ଯେ ହାତମାନେ
ଅଥବା ଝଜ୍ଜା ଉପରେ ଚରିବାରୁ ଚଢ଼ିପି ଘୋର
ପ୍ରଚାରର ସଂଖ୍ୟା ମୁହଁକୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ରମେ
ଘରଶ୍ଵିମେଶ୍ଵର ମାତ୍ରର ଆଦ୍ୟ ପାଞ୍ଚମ୍ୟ ଫେରୁ
ଅଜ୍ଞା ପରିବର୍ଗର ମୋହର୍ମୁଖୀ ପର୍ବତରେ ହରଙ୍ଗୁକୁ-
ମାନେ ଅଭ୍ୟାସର ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ମୁହଁକର ଫେଲେ
ଏ ଏଠି ବିନୋଦର ପ୍ରତିକାର ଅଧିକ ନ
ପୁରୀରାଗ ଅନ୍ତରେ ପଞ୍ଚମ୍ୟ ବଜିବି ମାତ୍ର ଏବଂ
ଏକ ଦଶ ଅବଧାରେ ଯାହା ହେଉ ବାଥାରୁଣ୍ୟ-
କୁଷେ ହୋଇପି ବାର୍ଯ୍ୟ ଫେଲେ ଦେଖିବ ଉତ୍ତମ
କିମ୍ବା ଅନନ୍ତ ହେବ ।

ପରିମେଳରେ ନକ୍ଷାର ଏହି ଯେ ମାତ୍ରମେଲନ
ମୋଦ୍ୟମର ଜାନ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥାଏ ହେଉଥି
ଦରତେ ଶିଖରେ ହେଉଥାଏ ଜାହା ଅକ୍ଷୟନାମୁ
ଅନୁଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାନର ବିଦ୍ୟାଗାମ୍ୟରେ ଅଛି
ଅନେକ ସହାଯ୍ୟନାର ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ଅପରା ପ୍ରକାରଙ୍କର ଅବାଧିର ବିଦ୍ୟା ଯେବେ
କର୍ମଧାରୀଙ୍କର ଗୋଟିଏରେ ଅନୁଧାତ୍ରେ ତେ-
ବେ ହେଉ ଉପରୀର ତଥାରେ ।

ପ୍ରକାଶକ ମେଳା

ଶ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ରଜ ପଢ଼ଇ ଦିଆ କାହିଁ କରୁଥା-
ଯଶ୍ଵରେ ଯାଏଥି କାହିଁ ଥାରୁ ସହମଧ୍ୟେ ପଢ଼-
ଦିଲ୍ ଏହା ସହାର ଅନ୍ତରେ କଥା ପରିଚୟାର

କଳି ପରେ ବୁଲୁ ଯେଉଁ ଦାଢ଼ି କଳିବୁ
ଦୂରମାନ ଅଛୁଟ କରିବ ଆମ୍ବେ ଉହିଜେ
ନିର୍ମଳ କଣ୍ଠରେ ଚାହ ଦେବା ଯେ ହେ ରହୁ
ଥର ନେହାଗାରେ ନାହିଁ । ଏତୁମେହିର
ଦିତ୍ସାହିର ରତ୍ନ ବା ଶୁଭ୍ରଷ୍ଟ ଗାର ପଞ୍ଚଅତ୍ମ
ତେ କ୍ଲିକେ ଦୁଦ୍ଵରେ ସେ ଦିତ ନ ଆର ଦୋଷ
ପକାରୁଥିବାକୁ କେହା ଧାରି କର ଜାରୁଖିଲେ
କାହାଙ୍କର ବିହ ମୋର ମାହୁ ତରେହ କରିବା
ବାରଣ ଦିବର ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଦେଇ ଦେଖି-
ପାହିବୁ ଯେ ଦେଖିବେ ମୁହଁର ବିଥା ନାହିଁ ।
ଜଥାତ ପରମାଧରାର ଏ ବିଧା ସେବା ଦର
ବ୍ୟକ୍ତ ଘଟିଲି । ଧୂଳିଷମ ହେବଙ୍କ ଦେଖିବା
ବାରଣ ଏହିପରି ଗାର ପରିଦ୍ୟା ଦାଢ଼ି କେବେ-
ଗୋଟା କିମ୍ବକ ସବରଥାନାହିଁ ଧୂଳିଷମ
ଏ ହକ ଦେଇ ଦୁଃ ମୋର ରହିବାକୁ ବୋ-
ଲିପିବାର ଅନୁମନାର କେବେ ନାହିଁ ଯାହା
ଦେଇ ସହାଯରେ ଏ ବିଧା ଏହି ପରମ ଦେଇ
ଏହ ଯେ କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ଏ ବିଧା ନ ଥିଲା
ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଅମା ଦୟାରେ କିମ୍ବି ହୁଅନା
ଥାବିର ପାଞ୍ଚବିଧ ଏହା ପରେ ପ୍ରକଳିତ ଗୋର
ବିଜଳ ବା ପଞ୍ଚି ଦରିଅନ୍ତି ସେ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ କି ୫ ମିନିଟ୍ କଲ ବନ୍ଦ ଥିଲା ।
କୌଣସିରେ ଗ୍ରାମଦେବତାଙ୍କର ଅର୍ତ୍ତମା ତ
କୌଣସିରେ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଇବତାଙ୍କର ଅର୍ତ୍ତମା

ମାନଙ୍କର ମଦେହି କେଉଁଥିର ଯେ ଦେବତା
ପୁଷ୍ପରେ ଏହା ଜ କର କୁଳ ମାନ ଗାଁରୀ
କିମ୍ବାହ କରାଯାଇଲୁ ଓ ସେ ଫୁଲମାନେ ଏହା
ମେନହୋଇ ତିଆ ଧାରୀ ଗାଁରୀ ମେହେ
ଚୋରହିଲେ ପଦ୍ମାର ସବେତଗାର ବସନ୍ତପାତା
ହଥଦା । ଅମୂଳନାଳର ଏକହୃଦୟରେ ଆଜ ଦେବ
କରୁଥିବ କରିଲୁ ମାତ୍ର କର୍ଣ୍ଣାଶାଳ ଅରମ୍ଭ କର
ହେଲେ କରୁଥା ନାହିଁ ।

ଦେବ ସାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିଚୋଡ଼ି

డిస్ట్రిక్ట

ମନ୍ଦିରର ପାଶରେ ଏକ ସମୟରେ କୁଳାଳୀ
ଦେଖିଲାମରେ ଏ ସବୁ ହେଉଥିବାଟି ହେଉଥିବାର
ହେଲା ଯାଇଲେ ତାଙ୍କ ଦାନ ଉପରୁଷରେ ବହାର

ପରା ଦେବାର ହସ୍ତ ଗଲା ଅଧିକ ମାତ୍ର କ୍ରମଣଃ
ଧ୍ୟାନ ଉଚ୍ଛଵ ଦେଖା ନ ଯାଇ ଏବଂ ଏକ
ଅଜୀବ ଜଳରେ ପୁଣ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର କରୁଥି
ଦେଖାଯାଇନା । ଏହାର ବାରାଣ କିମ୍ବାଲମ୍ବାର ନ
ଥିଲେ ପାରାଶରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପୁଣ୍ୟପୂ
ର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ କରିବ ନ ହେବାର କରୁଥି
ଲେଖ ଆଜେ ହାତୀ ର କରିଲ ମଧ୍ୟରେ
ଧ୍ୟାନ ପୁଣ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ କ୍ରମଦିତ୍ୟଏକତା
ପାହେନ ପାହେନ କ୍ଷେତ୍ର ଧାରେବ ଅପ୍ରକଟିତ
ଅକ୍ଷରରେ ଓ ଦେଖାଯି ଲୋକର ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖାଇଲାମ ମହାମୁକ୍ତ ଓ ଅଂଗର୍ତ୍ତ ତେ
କଳିମାନ୍ୟର ସ୍ଵରା ଓ ମରବନାମି ଦେଖେଲା
ମୁକୁଳ-ମାଗର ଓ ସରଳାର ମର୍ମାକ୍ଷମେତେ
ଉଦୟତ ହୁଏ ।

ସବୁପରି ମୃଦୁଲୀଙ୍କା ଏହେବ ଆଯିବିଶୁଭ
କାଳ ମୁନ୍ଦର ବାଷ୍ପକ ଲିଙ୍ଗାଳ ପାଠ କରେ
ଏଠାରେ ଅଜନି ପତ୍ରକ ମୁହାରୁ ଦେଇଥିବୁ ତ
ଯଦ୍ୟିପି ଅମ୍ବୁମାନେ ଏହୁଙ୍କ କାର୍ତ୍ତିରେ ଏକୁଠ
ନ ହେଲୁ ମାତ୍ର ଧରିବେ କୁଳର କବିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏବର୍ତ୍ତବ୍ୟାହିତ ଲମ୍ବ
ପଦମାର ପାଦ ମନୋର କଣେ ହୋଇଥିଲୁ
ତେମନ୍ତ କୁଳହୃଦୟର କହୁ ଫୋଇ କି ଦୂରାତେ
କରିପଦାନେ ଖାତର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କଣେ
କାର୍ତ୍ତିର ପାଦରେ କାର୍ତ୍ତିର ପାଦରେ କଣେ
ଯମାନ୍ତର ପାଦରେ କାର୍ତ୍ତିର ପାଦରେ କଣେ
ଏହି ପାଦରେ କାର୍ତ୍ତିର ପାଦରେ କଣେ କାର୍ତ୍ତିର
ପାଦରେ କାର୍ତ୍ତିର ପାଦରେ କଣେ କାର୍ତ୍ତିର

ଧୂମ୍ରାଚାରୀ ପାଦରେତୁମ୍ଭାନ୍ତି ସମ୍ମରଣ ସାହେବ
ଦୃଶ୍ୟରେ ପାଇଲୋଛିବ ପୂଜାର ପ୍ରମାନ କରୁ
ଆସେ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ଯେବେଟୁମ୍ଭାନ୍ତି କା କେବେବେ
ଦୀପକୁ ଆଖା ଯେଉଁ ଦୂରଳୀପ୍ତ କାଳମାତ୍ର
ପାଇବେ ତାହାରେ କଲେ ତ ମହାପ୍ରକାର
ପ୍ରଦଳକୁ ମେହିମାନେ ପାଇବାରୁ ତାହାରୁ
ଜ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଇଲେ । ଉପରୀରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ମାରୋଆନ୍ତପୂର୍ବାବ୍ ଭାବ
ଦୂରିଜାପୁର୍ବାବ୍ ଦେଖାଇଲେ ଏହାରେ

ବନ୍ଦର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଶ୍ଵପୁଣ୍ୟାର୍ଥ ମେଲ୍ଲିପେ
ତିଆର୍ତ୍ତ ଗାହା ଅଛି । ଏହାକୁ କରିବାର ତଥା
ଧ୍ୟାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନର ପ୍ରକାଶ ଆବଶ୍ୟକ
ଅଛି । ଯମତେ ଆଜିର ଜୀବି ଦର୍ଶକ କରି ଜ
ହିନ୍ଦେ ବାବା ପାଖିରେ କରିବାର ନାହିଁ

କୁଳବୃତ୍ତ ବୃତ୍ତ ରେଣ୍ଟାର୍ ସନ୍ଦର୍ଭ ଯେଉଁ
ପ୍ରସାଦ ଥୋଇଥାଏ ତାହା ଏତେବେଳେ ବା-
ର୍ଧକର ଫୋଲ ଅବଶୀଘ୍ର ଚାରିମୋହରି ଦଢ଼ି-
ଅଛି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଜ୍ଜ ହରିବା ପାଇଁ ଉଷ୍ଣମୁଖ
ମୁନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।

ଅପାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାଯଦି । ଶର୍ଷଠାରୀ
ଅର୍ଥ ହେଲେ ହେଉ ଆମାନନ୍ଦିତ ପଳ ହୋଇ
ଗାଏ । ପଞ୍ଚଶତ୍ରୁ ମହିନେ ୫ ୫୦ ଛା ବେଳିନ
ଦିଆମାବ ଅନୁଭବ ଜୀବିତ ଶ୍ରୀ ନ ହେଲେ
ସେ ତଥା ଉଠି ନ ପରେ । ସନ୍ନିଧ୍ୟର ଘାତକ
ଆମ ବର୍ତ୍ତିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଅରନ ଶିକ୍ଷା
ବର୍ଷିତରୁ ଅନେବଳେକ ଅତ୍ୟାହା ହେବେ
କିମ୍ବା ଏଠାରେ ବହୁତ ବିଲ ଉଚିତ ମାତ୍ରାରେ
ଯେବେ ଏଠାଲେକ ଅରନ ଶିକ୍ଷା କର
ଏଠାରେ କର୍ମ କରିବେ ତାହା ହେଲେ ବିଶେ-
ଷୀଘ୍ୟଲେକ ଏଠାବନ୍ଦନ ଯେବେ ସବୁ ନ ହୁଏ
ମାତ୍ର ଅବଗମନ୍ୟ ଧାରାକଷର ହାତ୍ର ନ ହେଲେ
ଯେପେ ଏ ଶିକ୍ଷାମାର୍ଯ୍ୟ ତଳ ପାଇଁ ଅତ୍ୟରକ
ଅନ୍ତରେ ଧନ ତାତ୍ପର୍ୟରେ ବନ୍ଦିବ୍ୟ ଯେ କଂଟେ
ପୂର୍ବ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଭେଦିଲ ଅନ୍ତର ଶିକ୍ଷା
କିମ୍ବା ହୃଦୟ କରି ଏ ଶିକ୍ଷାରୁ କଲାଓ ନାହିଁ
କାହାରୁ । ଏହିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ମହାତ୍ମାରା
ହେବାର ଅଭିଭାବରେ ଏହିକିମ୍ବା

ଏଠାରେ ହରୀନ୍ଦୁଙ୍କ ସ୍ଵପନ୍ତ ହେବା
କହେଁଦୂରର ଅର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ଉପାୟ
ଧୂର ବାଜନ ଏଠାରେ କୃତିମ ନେ ଶିଥାନ୍ତର
କରି ଯାଏ ମେଘଦୂଲିକ ନାହାନ୍ତ ନରେ ପିଲା-
ପନ୍ଦିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।

ପରାଳ ଓ ତେବେ ମଧ୍ୟରେ ଉପରେ ଦେଖିଲେ
ଯେଉଁ କିମ୍ବା ଦା ପରାଳାନୀ ଉପରେ ହେଉଥି
ଅଛି କିମ୍ବା ଉପରେ କିମ୍ବା ଏବଂ କିମ୍ବା ଏବଂ
ପରାଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ଏକଥା ବଜା ଯାଏ
ହୋଇଥାଏ । ସେ ଏମନ୍ତ ଚାଲାନୀ ନାହିଁ ଯେ
ଏଠାରେ ବଜାକିଛୁ ନବା ନାହିଁ ଏହି ଠାରୁ
ଫେର ବଜାଇବେ ମାତ୍ର ତାହାକିର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଠାରୁ
ଯେ ଦଳାଳି ଓ ଉତ୍ତରାଧିଶାଖା ପରିଷରର
ପାଦାଧିଶାଖା ବନ୍ଦରର କିମ୍ବା କେବୁ
ନାହିଁ । ନାହିଁ ଯେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ଅନ୍ତର୍ଧାଳେ
ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବ୍ରତ ଘେଷ ଦେଲାଗୁ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁ-
ସେଇ ଛମେ ବାବୁ ଧ୍ୱାନିକାଳୀ ଥ ଚକ୍ରତୋର
ଜୁର ମର୍ମ ଆଜ ସଂଶେଷରେ ଉପରେ
କଥାରେ କଥାରେ କଲେ ।

ପରେଷରେ ଘଜମାନ ରେଣୁ ଧ୍ୟାନ
କରିଲା ଓ ଶ୍ରୋଧରେ ଏକ ୨ ପୂର୍ବତର ଉଚ୍ଛ୍ଵା-
ଶ୍ଵାଙ୍ଗମାନ ମୁଣ୍ଡର କରିଥିଲେ ପାଠ ବରି
ସର୍ବଦାନିତିର ହର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣକ ବଳେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ଯୋଦ୍ଧା ଭୁଲପଣ ପଠିଲ ଦେଲୁ ତାଦା
ଭଗନ କ ଥିଲ ଉନ୍ନୟକରୁ ବାହୁ ଦେଇଥିଲେ
ପରିବଳର ଅମୋଦ ଦିଲାନ୍ତା ମାତ୍ର ଭାଲ-
ବାଧାର ସମ୍ମ ବିବ ଥିଲ ଯେ ଏବଣାପରି
ତେତେ ମହିନର ତରକ୍ତ୍ତା ।

ଏହିରୁପେ ସତ୍ରରୀର୍ଥୀ ଚାହିଁ ହେଲୁ ମାତ୍ର
ସତ୍ରଧନ୍ୟକଳେର ଉପାଦି ଶତ ମାତ୍ର ଜଣାଗଲା
କାହିଁ ଅନ୍ତର୍ବାହିର୍ବର୍ଷରେ ଏତିନ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡିକ
ପବନ ପୁରୁଷାର ଲାଭ ସତ୍ରଧନ୍ୟକାନେ ଜଣବେ
ଦିନ ଦୋତର ଠକାର ପୁସ୍ତକ ନିଯୁ କର ପାଇ-
ଦେଖିବ ଦେଇଥିଲେ ଏହିରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର
ଦେଶର ବିଦ୍ୟାର ନିଯୁତ୍ତିଲ ଓ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରେତା
ମଧ୍ୟ ମେଚିନ ସହିତରେ ବିଗନ୍ଧଙ୍କା ଲାଇ ବିଦ୍ୟ-
ଧିଲେ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ଦେଖି ବିଦ୍ୟାରିଷା ପାଇ
ବିଦ୍ୟାର ଦେଶର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତା ବୃଦ୍ଧିଥିଲେ । ମେ
ନ୍ଦ୍ରୀ କହି ନେଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ରହିବା-
ତକୁ ଏହାର ସତ୍ରଧନ୍ୟକ କାହିଁଲେ କିମ୍ବା
ହେବ । ଏବା ଦେଶମାନମହାରଜ ଆଜିନାଦୀଷ
ଧାରାର୍ଥୀ କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚଙ୍କା ଦେବାଗାର୍ଥ ପୁରୁଷ
କରିଥିଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ମୁହଁ ଫଳର ପାତବ ଉପେକ୍ଷିତିଲେବୁ
ଏହାର ଶୋଭା ସିନାହେଲା ନାହିଁ । କାହାର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଅଧ୍ୟେତ୍ତା ସେ ହାତରୁ ପ୍ରେରଣ
କରିଲେ ।

ଗତ ମଞ୍ଜନବାର ସହିରେ କୋଙ୍କାଳର
ପଥାରକ ଉଠନନ୍ଦନରୁ ଆପଣ ଗତରୁ ପଦାନ
କିଲେ ।

ଅସମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକାରରେ ଯଦିଥିଲୁ ହେ
ଲଗ ପୋମାର୍କ ବାହି ରେ ଗଣେଶ ଜନନୀ
ମୁମ୍ବିନ୍ମା ଯାଏଟାକି ପ୍ରକଳ୍ପର ସବୁଜେ
ଖେଳକୁ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ବାହି ଦୟାବୀକା
କିନାର ଯାହା ଦେଇଥିଲା ଥାହା କିମ୍ବା ଥିବାର

କହୁ ନଳିଷ୍ଠାଙ୍କ ବନ ବିଶବେଳେ ଯାଏ
ଯେହିଁ ପ୍ଲାନରେ ହେଉଥିଲ ତାଦା ସବଜାଗ-
ବିକ୍ରିରେ ନ ଥାଏ ପଥିଲାଗରିଛି ବେଳୁଭି
ବିଦ୍ୟୁତିମେଷର ହାନ ଅରୁ ସେଥିରେ ପୂଜୀ-
ପର ଆୟୁର୍ଵେଦ ଗାହିଁ ହୋଇ ଆବଦନ ପାଲିଯା
ମୁଣ୍ଡଖାଳୁ କଣାଇବାରେ ସେ ଡହିଲେ ଯେ
ପୁନଃର ଏତାଧି ଦୂରରେ କର୍ତ୍ତର ନାହିଁ ଚଢ଼ି
ଗୁଣିଯାଇ ଯାଏ ହେଲା । ମାତ୍ର ଯାତାରେ
ଶମାଗଲୁ ଯେ ପୁରକଣ ବଜାରବଳ କଣା-
ଗୁରେ ଘରବୁ ଦେଉଥିବାକୁ କେବୁ କାହିଁରେ
ପ୍ରଥବ କଲେ ତାହାକୁ ଧାନୀରୁ ଗମକ କରିବୋ
ଏବନ ଏଥାକୁ ପ୍ରତିପାଦନ ବରଗ୍ରାମ ଦିଲ୍ଲୀର
ପ୍ରଦେଶର ବି ହେଲ ଅମ୍ବେମାନେ କୁଟୁ-
ମାହ ନାହିଁ ।

ବିଶେଷବୁଦ୍ଧିର ଶ୍ରୀଶ୍ଵାରାଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ
ମହାପତ୍ରକାର ବାରଣ ହୋଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନାର
ଅନେକ ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ଥାନେବ ମଧ୍ୟନର ବିଶେଷ-
ନାନେ ବହିଶ୍ଵର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକାର ଅନୁଭବରେ ଉପାଦ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବାସନାର ପାଦ ସଙ୍କଳ ପୁରୁଷ
ଦୂର ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦେ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାବେ ଦେଖାଇନ ତା ଏ ରିକ କେମାନ
ଶବ୍ଦରୂପରେ ଗୋଟିଏ ମୁରବାଳେ ଜୀବିଥୁଲ
ତାହାର ପୁରୁଷାଚି ମୁଣ୍ଡ । ଉପର ମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା
ହୃଦୟମୁଣ୍ଡ ନଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ରେ ଧ୍ୱନି ଦୂର କରି
ମୁଣ୍ଡ ଠକ ମୁରବମୁଣ୍ଡ ନଥିଲୁ । କହିଲି କରିବା
ମାତ୍ରମେ ପାଇଥାନ ବରାଯାଇ । ପର୍ଦ୍ଦାଶକ୍ତିବା-
କନ କିମ୍ବା ପାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ସବଳ
ଅଛୁଟ କହି ବୃଦ୍ଧାତ୍ ଅଥୁ କିନ୍ତୁ ମୁନେହେ
ଦେଖିଲା କହାନେ ଏହି ହତଳ ନାହିଁ ।

ଦେଇବରସ ମୋଳକୁ ଏହି କର୍ଷ ମେଗରେ
ତ୍ରେ ସାହେବ ବିଶ୍ୱପୁ ପଦତାଙ୍ଗ ବରାଅଛନ୍ତି
ଏହି କାମେ ସାହେବ କରିଦେଇବର ଲେଖୁ-
ନିଶ୍ଚିରବସ୍ତୁ । ୧୯୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ମାତ୍ର
ଭଲବ୍ୟମିଥିବରେ ପରେ ଉତ୍ସବମାଲିକର
ଶାପନକର୍ତ୍ତା ହେବେ । କିମ୍ବା କାମେଲ ସାହେବ
ଗାନ୍ଧିଜୀର ଉତ୍ସବରେ ଲେବ ନୁହନ୍ତି ଯେ
ଏହିକଣ୍ଠ ଭତ୍ତମ ଚେଷ୍ଟାଗୀ ହୋଇପାରନ୍ତି
ବିଜିତଶାସ ସିଦ୍ଧିମାନମାନକ ପଥର ବି
ଶ୍ଵରୁତ୍ତ କେବେ ନାହିଁ । ଯେବେ ଯେବୁଗା
ନେଇ ପୂର୍ବା ପିଲାର ଲିପିର ମହେବକ ଏହି
ପଦ ପଦାନ କର କରିବାକୁ ।

ପେଟେ ଅଛ ବୋଲିବୁ ତରକାରୀଧି ଦେବ

କରଇବରୀପୁ ମବୁଦ୍ଧିଶ୍ଵାଙ୍କ ଯିଷା ହନ୍ତାଳୁ
ମଜନନ ବିଦ୍ରହରେ ଆବେଦନ କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଗୋଟିଏ ମହାପୁ ମର ଦର୍ଶନାର ପ୍ରକାବ କରି
ଥାଇଲା ।

ଅମୃତବଜାର ସହ କୋଳନ୍ତି ଫୁଲୁରେ
ଭେବନାଁସ ଖାଇବାର ବିଳିଥଣ ପ୍ରାପ୍ତରୁବି ।
ଏକଳଙ୍ଗ ରିକମାସ ଗ୍ରାମରେ ଫୁଲୁରେ ଦୂରଳୟ
କାହାର ଚଳାଇ ଦେଇଅଛି ।

ଆଗାମରେ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ଥାନେବ-
ଯୋଦ ମରୁଅଳ୍ପି ।

ତଥାକଣ କିଣି ଦ୍ୟାନପୂର ଅଭୟ ଶିକ୍ଷକ
ମର ଅଲ୍ଲାଧାରି ଲାଙ୍ଗୁ, ଅସୁରାଙ୍ଗୁ, ହାତ-
ଲାଙ୍ଗୁ ଓ ଦେଖିଲାଯ ଏବଂ ପାହିବରେ କ ୧୦୦ ରୁ
ଅନ୍ତରୀଳର ଚରଣବର୍ଷରୁ ପ୍ରଭାଗଜ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ
ଅଛନ୍ତି । ପୋତାରେ ଉପକାମକଙ୍କ ଅନ୍ତର
କର୍ମଦ୍ୱାରା ବିତ୍ତପୁର ସେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାରା
ଦରିଦ୍ରେ ।

ପ୍ରତିବାଦର ସୁହରେ ଶେଷ ହେବାରେ ସେ
ଯୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁରେ ଦାତିର ପ୍ରତ ସହେଲି ହେବା
ବ୍ୟକ୍ତିକାଳ ଅଜ୍ଞବ ଦୀର୍ଘ ଧୋତଥାରୀ ଅଗ୍ରା-
ଭୂରେ ଜଳମ ଘାର୍ଯ୍ୟ ମାନହାର ପ୍ରତରେ
ପ୍ରତିବାଦ ପକ୍ଷର ପାତ୍ରଙ୍କର କାହାରେ ଫେ-
ନ୍ଦ୍ରିୟଧାରକରେ ଚାଲିଗଲା ।

୪୨୯ ଶାଖର କ ପତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ମୋଟିଦୀର୍ଘା
ଅଗେନ୍ତରମାନରେ ହୋଇଥିଲାମା ନାହିଁ
କୁଳପ୍ରେସ୍ ଅଟେର ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମପାଠ
ଲେଖିଥିବା ଏଥେର ଘୋଷଣା କଣେ
ତେବେ ଉପରେ କି ବେ ଆହ ଦିନା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଥିବା ଜାତୀ ଉପରେ ୫ ୫ ଟଙ୍କା ଟାକ୍କ
ବରାଥରାନ୍ତି ଏହିପରି ଗୋଡ଼ିଏ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵ ଉପରେ
ଦେଖାଇଥିବା ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏହା ପା-
ରେ ଦିନପୂର୍ଣ୍ଣ ଛେବ କଣ୍ଠିକାରୀଙ୍କ ଟେଲ୍
ଅନ୍ତି । ଏହାର ପରିପରା ଯାହା ଉଚ୍ଚମ୍ଭବ
କି ହେଉଥାକେ ଦର୍ଶନେ ୫ ୦୦୦୧୦ ଟଙ୍କା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉଠିବ ଏହାର ଉପରେ ଟାକ୍କ
ଥାର୍ଡି ଦୋଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୋର୍ଦ୍ଦି ହୋଇ-
ଅହୁରୁ । ଅଗେ କରିବାକିମ୍ବା କଷତିର୍ଥମ୍ଭ ହୁଏଇ
ଅନୁର୍ଧି ଦିବ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ।

ପେନ୍‌ଡାରସ କୋଲକ୍ଟୁ ଜୀବି ବାର୍ତ୍ତାବଳୀ
ଆର୍ଦ୍ର ଭାବମୌଦ୍ରୀ କହିବ ପାଇସକ ସତ୍ତବ
ମୁଣ୍ଡ କ ଥେବ ପକଳକ ଚେଷ୍ଟ ଆର୍ଦ୍ର ବାରି-
ବମାକୁହା କବଳ ସଙ୍ଗ ମିଳିବ ହେବ । ଏ

କୁରୁମୁଖମାର ତ ସମ୍ପଦ କହୁ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉ
କାହିଁ କେବଳ ଏଣିକି ଯେ ବାରିବିମୋହନୁଜୀବନେ
ଅନୁଭବ ଅଥବା କୁପଥ ।

ଗାନ୍ଧିରଙେ ହୁଏ ମରିବାରୁ ଅଟିମ ବୁଝି
ଦେଉଥିଲୁ ପ୍ରତିଦିନ କୁରୁପାଞ୍ଚକାର ମହା
ଅଟିମ ବୁଲ ସୁଥଳ ଓ ପ୍ରାୟ ୩୫ ହଜାର
ଦଶକ ଉପରେ ଥାଇ ।

କାରମିକର ମହାବୃତ ଅପଣା ଦେଇରେ
ଲଜ୍ଜଗଜ ତ ବନ୍ଧୁଦେଖୀୟ ତିରିଶ୍ଚାପଣାଳୀମାନ
ଚଳାଇବାରୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲୁଛି ଏକାବ୍ରଦ୍ଧାକ
ଦୋଷେ ଦେବଳ ହାତମିରଦିହା । ହେଉଥେ
ସଞ୍ଚର ଉଚ୍ଚପ୍ରକାଶ ତିରିଶ୍ଚା କିମି । ଦେଖିଲୁ
ଏବଜଣ ସବ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟିଆ ସରକନ ମାତିକ ୫୫୦୦
କଣେ କେତ୍ତିବ ତାକୁର ମାତିକ ୫୫୦୦ଙ୍କା । ତେ
କବେ କବରକ ମାତିକ ୫୫୦୦ଙ୍କାରେ ଉପ୍ରକୃତି
ବୋଲ ଯାଇଥିଲୁଛି । ପ୍ରତେକ ତିରିଶ୍ଚା-
ପ୍ରଣାଳୀର ଫଳ କହୁ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ଅନେକ ଧାରାର ଉପକାର ହେବ ।

ସୁହର୍ଦ୍ଦ ଅମେରିକାରେ ଶୀଳେବମାନର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖୀଜଗା ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ
ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାରେ ଶ୍ଵା ପରିଷ୍ଠରେ ଦଢ଼ ବସନ୍ତ
ମଧ୍ୟ ରେବ ବନ୍ଧୁ ଜାହାଂଁ ମଂପର ଉତ୍ତରନାଲ୍
ଫେରୁ କ୍ଷେତ୍ର ମଠର ଘରିବାରେ ପ୍ରଦେଶ
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶୀଳେବମାନେ ତୁମ୍ଭ ହେବାର

ମହାବିନୀରେ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖି ଯେ
କି ଏଣ୍ ଗୋପ ଦ୍ୱାରା, କତକ ଥାଓ ଗାଁର
ବାଲକ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦେବୁଷ ମୁଣ୍ଡ ମୁଖରେ
ପରିଚ ହୋଇଥିଲେ ।

ମେହନାଥ୍ବନ୍ଦ କଣେ ସମ୍ମାନିତାମା ଜ୍ଞେଇ-
କିମୁଣ୍ଡକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ହୋଇ ଓର-
ଭାବରେମ ପଞ୍ଜି ଥାଇ ନାହିଁ ଫଳାଫଳ
ଧୂରମୀର ପୁଣ୍ୟ ଏ ବୈବ କବିମାନ ଥାଇ
ପାଇଁ କ ୨୦୦ ଶର ପ୍ରାଣକୁ କରିଥାଏ ମାତ୍ର
ଏବଂ ବିମେଷ କଣ୍ଠ ଦେଖାଯାଏ ତଥାତ କବି-
ପାଦାଦ୍ୟର ଉତ୍ସବ ଦେଖାଇଲା ।

ପ୍ରତିଦେହ ଅବେଳାକ ନଗରରେ ଏହାର
ଶୀଘ୍ରରୁ ଉଣାପଛି ନାହିଁ । ବଜାରକୁଣ୍ଡେ ଏ-
ହମୟରେ ଭାଗମୀନ ଯହରେ ୧୦ ଲଙ୍ଘ ପାଇଁ
ଦିନିମ୍ବଲ ମାତ୍ର ଅବେଳାବରେ ୨୦ ଲଙ୍ଘ
ଅଛି ବୋଲନାହିଁ ଏ ନଗରରୁ ଭାଲୁ ଫେର-
ନେ ଚଲନା ଦିଅଯାଇ ପାରେ ।

ମାନ୍ୟକର୍ତ୍ତା ହୋଇଲା ଯେ କର୍ମଚାରୀ

ମହାରାଜ 'ଭବନ୍ଧର ସିଂହଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରଶାର୍ମେ ତେଣୁ
ଲେବନ୍ଦାନେ ଗୋଟିଏ ବଳେତ ଦ୍ୱାପନ କରୁ
ବାବୁ ଉତ୍ସୟୋଗୀ ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର କିମ୍ବା
ଲେଖା ପ୍ରତିବ ଦରଗତ ମହାଶୂନ୍ୟର ପ୍ରଥମ
ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏକ କାଗାଜ ଆଜି ଏକ କାଗଜ
ଟ ୧୦୦୦ କା ଫାଲ୍ଗ ବରମାବୁ ସମ୍ମାନ କରୁ
ପେଖୁବେ ବୋଟିଏ ବଳେତ ଓ ଗୋଟିଏ ପରି
ଯାଇଥୁ ଦ୍ୱାପନ ଦରଗତ ଉତ୍କଳ ଦରପାତ୍ର
ମହାଶୂନ୍ୟ ଉତ୍ସୟ ସିଂହଙ୍କ କାମରେ
ସମସ୍ତ ହେବ ।

ମହାବିଜ୍ଞାନ ଛତ୍ର ଉଦ୍‌ବିଧିବ ସମ୍ପଦ
ଇଂଗ୍ଲିଶ୍ଟୁ ଓ ଯାଇ ଅଣ୍ଟେଲିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ
ଯାହାକୁ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଆଜି ଦେଇଥିଲୁ
ଏଥିରେ କେହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ଦେ ବରତିବିରାଜ
ଦିବାର କରି ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡଳିତ୍ତିର
ଜାତୀ ପାଦମାର ପାଦ ମାହାତ୍ମୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାରେ
ପୁନଃବାର ଏ ଦେଇବୁ ଦିବାର କରିବାରି
ଅବିରାମ ଦାତା ବିଜ୍ଞାନ ।

2028

ଭାବରେଖନ ଦିଗ୍ନାୟ ହୁଏ ମୁଲ
ଭା * ରତ ମଞ୍ଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟା

ତେବେର ଜଳନ୍ତିର ଲାକ୍ଷଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ମାତ୍ର ଗା ୧୦ ଲିଟର ପାଇଁ ଜୁହମାର ଗା ୧୦ ଲିଟର
ଯତ୍ଥିଲେ ଉତ୍ତର ଦୂରତନେ ସବୁତ ବଢ଼ି ଅଛନ୍ତି
ଦିନକରେଣ୍ଟର ମାର୍ଗର ଏହି ଯେ ଏ ନାମମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଚତୁର୍ବିଂଶ ପରିଯାର କି ଏଥରେ କାହିଁ
ଯେ ବନ୍ଦି ମରମାର ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଦେବ ଯାଇବା
ବିବରଣୀ ହେବ ।

୧୦ ଶାର ଦେବତା ଦେବତା, କୁଳ ଆମ୍ବି
ଦେଖିଲୁ ପରିବା

୨। ଦେଇସଥା କେଜାଇ କଠକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପାଇଁ କାହିଁଏବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ ।

ବିଶ୍ୱାସ ରେ ଏହା ଧୂପାର୍ତ୍ତ ଦେଖ.

ପରିବାର କଣ୍ଠରେ ଯାଏଗା ହେଉଥିଲା
ଶବ୍ଦରୀନେତ୍ର କଳାଚାରୀଙ୍କର

ଏହି ଦୂରକାଶସିତା ମହାର ଚନ୍ଦ୍ର ହରୀ-
ମୁଖ କଟକ ପିଲେକୁଣ୍ଡାରିଙ୍କ ସହାଯକର
କଟକ ପରିଷର ଦେଶ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍ ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଯୁଗି କାହିଁ

ଏହିଷୟରେ ଅମ୍ବେଳାନେ ପୁଣ୍ୟ ଶତ୍ରୁବ
ପ୍ରେରିତପଥ ଅନନ୍ଦମହିତ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଜାହା
ପୁରାଗ ବଲୁଁ । ଯାହିଛଠାର କର ନେବାର
କଥା ପୂର୍ବଶୋଭମବିଲୁ ପରିବା ଅନର୍ଥକ
ଓ ଏପ୍ରକରେପେଣ୍ଟିକ ହରିହରମାସ ଯାହା ବନ୍ଦୁ
କରିଅଛନ୍ତିକୋଧ କୁଅର ସାଧାରଣ ମନୋଦାନ
ହେବ ଫଳଙ୍ଗ ଅମୃତାନନ୍ଦର ମନୋଦାନ
ହୋଇଥାଏମନ୍ତିକୁ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯାହି ରଖିବା
ପାଇଁ ରଜାପର ଯେଉଁ ମାନେ ରଖିଅଛନ୍ତି
ଜାହାଜଠାର କିଛି ଯନ୍ତ୍ରାର୍ଥମ ବିଦ୍ୟାଯାଇ ଧାରେ
ଓ ଜାହା ବେଳଳ ଏହି ଅଭିଗ୍ୟରେ ହେବ
ଯେ ଯେଉଁ ଧରେ ଯେବେଳେକ ରହିପାରିବ
ସେଥିର ଅଥବା କୋବ ରଖିବେ ଜାହାନ୍ତି
କ୍ରିଲେ ଦିଗ୍ବୁ ଧାରବେ ନରୁବା ପୁରିବରେ
ରହିବାଯାଦିପର ଜାବୁ ବିମାନଲେ ତାହା
କିମ୍ବା ଯାଦିଜାହାବ ହେଲା ସରଜାକୁ କହିବା
ନାମାନ୍ଦର ମାତ୍ର । ଜୀମୁକ୍ତ ବିମିଶର ସାହେବ
ଏହି ପ୍ରଧମାନ କରିବାର କିନ୍ତୁଲୋଜ୍‌ଯିଲା
ବସନ୍ତ ବରିଅଛନ୍ତି ଓ ପରାମର୍ଶ ଖ୍ୟାଲିନୀନେ
ଜାହା ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ୧୯୫ ନ ସମୟ
କଳିଥିଲେ ମାତ୍ର ଜହାନ୍ତି ସମ୍ଭାର ଅନ୍ଧକେନନ
ହୋଇ ନ ଥିବାର ମଜାମର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଆହଁ । ଏହିକୁ ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ

କଳୟ ବରଗ କେତେ ଅନ୍ଧାଳ କହୁ
ନ ଧାର ।

ବୌଦ୍ଧଧାରା ପାତ୍ର

ଅଛି କାଳି ଏହିଏହି ବନୋକୁ ଦେଖ
ନଗରରେ ବଡ଼ ଚଳଳ ପଡ଼ୁଥାଇଅଛି ।
ଦୂରତଃଶ ଅଗେରେ ପ୍ରତିଧନ ଗଲି ବୁଲି
କାହାଠାରୁ ବିପର ଅଥବା ଝାବସ ନେବେ
ଏଥର ଚେଷ୍ଟାରେ ଆହିନ୍ତି । ଟାକ୍‌ସ ବୁଢ଼ି କରି-
ଦାରୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତିକରି ନମରକୁ କାହାରିଲାଗି
ଲେବର ଅବସ୍ଥା ପରି କରିବ କରିବାର
ସେତେ ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ତାହା ଯେ ଅନୁଧାବନ
କରିବ ସେହି ବୁଝିପାରେ । ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହେଉ
ଅବା ନ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଅଥବା ଝାବସ ଦେବାକୁ
ହେବ । ଓ ଦୂରତଃ ବେଚନରେଣୀ ଲେବ
ଏହିକମ୍ ସକାଗେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାର
ସେମାନେ କେବଳ ଅପଣା କିମଦର୍ଜିଘଣ
ଦେଖଇବାରେ ନ୍ୟୁନ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାର ଏଥବ-
ମାରେ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁହି ଅଥବା
କାର ନ ପଡ଼ିବ । ମୋକର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବରକର
ସେହିବ ପାପ୍ରି କୁଆନ୍ତା ସେଥିରେ ଝାରକଜିଟା
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଅଛି କୁଆନ୍ତା କାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ
ଅଥବାଙ୍କାର ପ୍ରୟୋଜନ ଓ ଅଗେବଳଙ୍କ
ଯର ଅଥବାଙ୍କା ଫେବାକୁ ଯର କିମ ସମର୍ଥ
ଅଛି ।

ଅମ୍ବେନାନେ ପାଦସ ଦିନୋବସ୍ତୁର ଗୋଟିଏ
କିଥିମ ଶଣି ଉମକୁଳ ହେଲୁ । ସେଉଁମାନେ

ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ପାଳ୍ସ ଦେଇଥରୁଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର
ଶିଖିଲ ଅୟ ଉପରେ ଗଜକଣ୍ଠ ବାଉଠାଳା
ତାହୀସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଇ ଓ ଅପରବନକୁଳ
ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବି ସମ୍ପର୍କର ବନ୍ଦେତଳା ନ ହୋଇ
ସେହିପଥ ମନ୍ଦିରରେ ହେବାକରେ ତାହୀସ ଦୟାପାତ୍ର
ଏପରି ତାହାପକୁ ବୌଦ୍ଧବାଶୀ ନ କହୁ ରମ-
ବମ୍ପାଳ୍ସ କହିବାର ଭଲ ଥିଲା । କିମେଣରେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଣାଥାଇ ଥିଲେବେ ଭାଷିରେ
ଆଜନ୍ୟପୂର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ପାଳ୍ସ ହୋଇଥାଇ ଏପ୍ରକାର
ଲୋକ ଏବି ଅନ୍ୟାୟ ତାହୀସ ଦେଲେ ବୋଲି
ଆର୍ଦ୍ରାବଦ ତାହୀସ ଅନ୍ୟାୟପ୍ରସେ ଦେବେ ଏହା-
କର ପ୍ରକାଶକାନସ୍ତାର ବନ୍ଦିର ହେବ ନାହିଁ ।
ଏହାକୁ ସେବେ ଆଚନ୍ତଗର ଦୋଷ ନ ଥାଏ
ଜେବେ ଆର କାହାକୁ କୁହାଯିବ ! ଯେପ୍ରଣୀ-
ଲାରେ ତାହୀସ ହେଉଥାଇ ସେଥରେ ବଢ଼ିଲେ-
କଙ୍କର ଲାଗ ଓ ଦାଖିକର ମନ ହେଉଥାଇ
ଏପରି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁର କଥମ ଭ୍ୟାଖ୍ୟାକରି ସେବେ
ତାରକମଣ୍ଡା ବିଭିନ୍ନମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଣ୍ଟ ଜେବେ
ପ୍ରତାକର ମନ୍ଦିଳ ନ ହେଲେ ସେମାନେ ଗ୍ରା-
ଥାର ମରମତିଲେ ।

ମୋଟାଷଳ ସେନାନୀରୁକ୍ତିକା

ପ୍ରଜାନୀରେ ଅଧିକା ଉପାଦିତ ଯନ୍ମର ହୁଁ
ବିଂଶ ସଞ୍ଚୟ ବର୍ଷାରବେ ସହ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଅବର୍ଦ୍ଦିନେ ମଣିଥା ପ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ଲିଖି ଜଳା-
ଜାନାରେ ବେ ବିଂଶ୍ୟକୁ କାମରେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଲେଖାଏ ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରାପନ କରି ତହିଁର ହାର୍ଯ୍ୟ

ଜଳିବା ପ୍ରସରେ କେଣ୍ଟି ନିଯୁମ ଅବଧାରିତ
ବରିଆକୁ ସେ ନିଯୁମମାରୁ ସୁଲମର୍ ଏହି
ଯେ କୋଣପି ଲୋକ ଅପଣା ଜଳାନ୍ତରେ ଏ
ବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଠଙ୍କା ଜମାକରି ପାରିତି । ଏହାଙ୍କାର
ଭଣା ବୃଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ବ୍ୟାଙ୍ଗ କେବ ଠ ୫୦୦-
ଜାର ଅଥବା ବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ରିପ୍ର ଥାର୍ମ ନାହିଁ
ଯେ କେବ ଠଙ୍କା ଜମାକରିବ ସେ ଜଳକର
ବର୍ଷକ ଠଞ୍ଚ ଦରରେ ସ୍ଥ ଧାଇବ ଯେଉ ଦନ
ଜମା କରିବ ଉହଁର ପରମାପ ତା ୬ ରିଣାର
ସୁଧ ହେବାକ ହେବ ଠଙ୍କା ଫେରିନେବାଦିନ
ପୂର୍ବମାସର ଫେରିଦିକ ପର୍ମଣ୍ଜୁ ସଧ ମିଳିବ ।
ଜମାକରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରିବ ଅସଲ ସ୍ଥ ଦମଗ୍ର ଠଙ୍କା ଭକ୍ଷଣାକୁ
ଫେରିଥାଇବ ଠ ଏହଙ୍କା ଫେରିଦବା ସକାଶେ
ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ସ୍ଥ ଦାୟୀ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ପରେକ
ଦର୍ଶର ମାତମାପ ତା ୫୫ ରିଜରେ ବୈଶିଷ୍ଟ
ଅନ୍ତରାଳର ଅସଲ ସଥ ହେବାବ ହୋଇ
ପରଦର୍ଶର ଜ୍ଞାନରେ ଅସଲ ମୃତ୍ୟ ଜମା ହେବ
ଠ ଉହଁ ଉପରେ ଉଥରଳିତ ଦରରେ ସ୍ଥ
ଦର୍ଶକ ଏଥାକୁ ସ୍ଥ ସ୍ଥ ଦୂଧ ମିଳିଥାଇବ ଆମା-
ନନ୍ତଦାତା ସ୍ଥ ସ୍ଥ କଲେବୁର ପାଦବିକ କରେ
ଖୁରେ ଉପରେ ବୋଲ ଜାର୍ଯ୍ୟ ବଳାଇବ ଠ
ହେତାରେ ସମ୍ମ ନିଯୁମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ
ପାରିବ । ସହାଯରେ ଏବନନ ମାତ୍ର କବାଜିଜ
ଜାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ଠ ଯେଉ ଦନ ଜାବା ହେବ
ସେଥିବ ବିଶ୍ଵାସନ ପୂର୍ବର ହିଅଦିବ । ପା
ଦ୍ରମବାର ଏ ଜାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନିଯୁମ ହୋଇ
ଅଛି ମ ସ ପ୍ରଭେଦ କଲେବୁର ଅପଣା ସୁଯୋ
ଗୁଣ ବୈଶିଷ୍ଟିକର ହେବାର ଯେଉଠ ।

ତେଣୁ ପେଟିଥିଲାକୁ ସଂଶେଷ ନିଧିମ-
ମାଳ ଏହି ଏଥର ଏ ଅନ୍ଧାରେ ପ୍ରକାଶନେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବିଜ୍ଞାହି ଦେଖିବାରେ ଆପଣଙ୍କ ।
ଆମେ କବିତା ଗଭୀରିମେଣ୍ଡ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନମିର
ମେହିପଦିନାଙ୍କ ଶୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏକ ତଥା
ଫେରଣାଥ ପରମାର୍ତ୍ତି ଉଠି ଏଠାରେ କାହାରିଲୁ
ସବୁରାହିଲୁ ତଙ୍କା ଅନାହର କରିବାର ଦେଖା
ନ ଯାଏ । ଏଥର କାହିଁର ଏମନ୍, ହୋଇନ
ଯାଇର ଯେ କରିବାରପାଇଁ ବାହାର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଅମୂଳକୁ ଏହି ବୋଧ-
ଦେଇଥାଇଁ ହି ଦରିବାରତାର ପାମାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ବାଇମା ଅଧେଶା ପାତ୍ର ଅମ୍ବଳ ଲାଜକରି
କିମ୍ବାତେ କେବେ ତଙ୍କା ଲଗାଇଥାଇଲା
ବୋଲି ବରାବରରେ କମା କରିବି ମାତ୍ର

ମେଲିପୁ ବନ୍ଧୁରେ ଜମା କରିବାର ଗେଡ଼ିଏ
କରି ଯୁବତୀ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ । କର ଯମା
କରିଥିବ ଓ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣୀ ଦରକ
ଦେତେବେଳେ ସବୁ ଠକା ମାରିଥାରିବ ।
ଅଳ୍ପ ଉପାର୍କନକାରୀ ଲୋକ ପ୍ରାୟ ଆପଣାହାଜି-
ରେ ଟଙ୍କା ଉପି ପାରଇ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷିକୃତା
କରି ବିଶ୍ଵାସ । ସରକାର ଉତ୍ତରିଲାରେ ପକାର
ଦେଉଥିଲେ ଏକ ସମୟରେ ଯେ ସବୁ ତୁଳ-
ଗୋଟିଏ ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଅୟକାବଂଘୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ବାହ ହୋଇଥାରିବ । ନଚେତ ସୁଧରେ ବିଜ୍ଞାନ
ଲାଭ ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଲୋକର ଅବସ୍ଥା ଅଗ୍ରମନ୍ତ ଟଙ୍କା
ଅଗ୍ରାହୀ ଏହି ଦେବର ସୁଧର ଦିର ଉଚ୍ଚ
ମୋଘେବଳନବୀପୀ ପାଞ୍ଜାନ୍ଧାବସ୍ଥାପନ ବନ୍ଦି
ଦେବ ଦୂର କରି ଟଙ୍କା ସହିଦୁର୍ବଳ ପାରିଲେ
ଏଥରେ ଲୁଗାର ଦାର ଓ ସେହୁରେ ଟଙ୍କାରେ
ଆଶାଏ ଦେଇଅଣା ସମୟରେ ମିଳିଯାଏ ।
ଏଥରେ ମୂଲ୍ୟନ କୁଣ୍ଡ ଦିବାର କୟ ଅଛି
ଓ ସମୟରେ ଟଙ୍କା ସାତ ଦଶ ନାହିଁ ଜଥାକ
ଯେ ଶୁଣି ଦୂର ଦର୍ଶ କରେ ଜାହାର ଦୂର ଲାଗ
ହାଥର । ବୃଷକମନେ ଅନ୍ଧବାଣ ରଜନୀତି
ସେମାନେ ଦେବେ ମହାଜନ ଦ୍ୱାର ତାତ୍ତ୍ଵକୁ
ନାହିଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାହାଜର କଣ କରିବା
ବ୍ୟବାର ଲୁଣ୍ଠିଯାଏ । ଏମାନେ ତେବେଳ
ଅଧିକ ସୂଚ ଦିଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଦୂରେ ସମୟ
ସମୟରେ ଦିନାମୂଳରେ ପରିକାପନ ଯୋଗାନ୍ତ
ଫର୍ଦଳଦେଲେ ସହଜରେ ଦୂର୍ଦ୍ୟ କରିବାକୁ
ନିକର ଏହି ଅନୁକ୍ଷଣ ଧାରତାବଜା ଆନ୍ତି ।
ଏପରାର ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେବେ ଭଲ
ହେବ ଯେ ସରକାରରେ ଅସି ଟଙ୍କା ଅମ ନନ୍ତ
କରିବେ ମାତ୍ର ଯେବେ ଥରେ ବର୍ଷାରକ୍ଷା
ଜାହା ହେଲେ ଏହାଙ୍କର ପୂର୍ବି ଦିବ ।
ଦର୍ଶଯାକ କିମ୍ବା ଭାଙ୍ଗୁଥିବେ ସମୟ ଦେଲେ
ଯେମନ୍ତ ମହାଜନଠାର କଣ କରନ୍ତି ଜାହା
ନ କର ଅପରା ଟଙ୍କା ସରକାରର ଫେରି
ଦେଲେ ଏହାଙ୍କର ବିଦର ସୁଧାର ହେବ ।
ମାତ୍ର ଏହାପଥ ଅବସ୍ଥା ହେବା ନିମିତ୍ତ ସରକାର
ଯେବେ ଅଗେ ଅକ୍ଷ ସଥରେ ଟଙ୍କା କର
ବିଦର କେବେ ସହକୁ ଅବା ଏମାନେ ସମ୍ମଦ୍ଦ
କରି ଥାରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବନ୍ଦି ହେବାରେ ସରକାରୀ
ଅଧ୍ୟ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା ଜାହା ଜଣାଇବା-
ବାରମ୍ବନ ମୋର୍ତ୍ତରେବନ ଅଧିକା ବାର୍ଷିକରିଷ୍ଟେ-
ରେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯେ ସନ ୧୯୭୩ଟାଙ୍କା
ଜଳଶାପରିକ୍ଷାମୂଳ ମୋହଦମାରେ ୫ ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସନ ୧୯୭୩-
୭୪ ମଧ୍ୟ ରେ ଦେବତାଙ୍କ ଟଙ୍କ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହିବର୍ଷରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଜଣା ପୁଣି ଏହା ହଜାର
୧୫୮ ଦେବତେଜେବ ଅଧିକା ବାଧିରୁ ବନ୍ଦି
ହୋଇଥିବେ ।

ଇଲ୍ଲ ଉପୋର୍ଜନ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗତକର୍ତ୍ତା
ମେଷରେ ଲଙ୍ଘନ ହୁଏ ମିଥାଦ ଫୁଲୁରେ ଲମ୍ବା
ହୋଇଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵମର୍ଗ ଦଳଙ୍କଷ ହୁଏ ବନ୍ଧୁ
ହେଉ ଅବରିଷ୍ଟ ଗରୁଳକ୍ଷଣ ହୁଏ ମହାର୍ତ୍ତମାଣ
ପ୍ରାଣ ହେଲେ । ବୁଦ୍ଧିଅଛି କିଉତି ମଳିନାଠାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ଦଶା ମେତ୍ର ଲାହୁ ବନ୍ଧ
ଅକ୍ଷୟର ବିଷୟ ।

ଏତେବେଳେ ଖେଟିର ଚିହ୍ନକିରଣ ସବୁ
ମୋରଥିଲ ଦେଖିବେ ଅପ୍ରାପ୍ତ ବିମେଟ ଆ-
ଗେବ ବୋଲିଲେ ଯେ ନାଲ୍ ଓ ଜାତକର
ଛାତ୍ରାଧିକ ଯେଉ ପରିଜ କାହିଁ କାହାରଙ୍କ
କାହାରୁ କୃତ ବାବଣ ନିର୍ଦେଶ କରିବା ମଧ୍ୟ
ଅପରିତ କାହାଙ୍କ ମରରେ କୃତିବାବଣ ମଧ୍ୟ
କାହିଁ ନ ହୋଇ ମନ ଗାନ୍ଧି ଆପାର ।

ଶ୍ରୀକଥକ ଏହିନାମ୍ବୁ କମେଇଲର ସାଥୀରଣ
ସତକର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣମାଳକ ମୟରେ ଦୟନ କର-
ଦେବା କାରଣ ୧୦୦୦ ଛା ହାତ କରି ଯାହା ।

ବମେର କର୍ତ୍ତରେ ଲୋକା ଥିଲୁ ଯେ
ବମେରରେ ମାହାତ୍ମା ଗଣ୍ଡିଳ ଉପରୀଶର୍ମୀ
ବୃଦ୍ଧକର୍ମୀଙ୍କ ସଜାନେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଯେଉଁ
ଦୂରଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଥାନ ବର୍ତ୍ତନେ ଜାହା
ଅଧିକା ପ୍ରକାମାନକଠାରୁ ମହିମାନ୍ ଆବଶ୍ୟକ
ବର୍ତ୍ତନାରୁ ଅଜ୍ଞାନରୁ ଜରିଥିଲାନ୍ତି । ହୋଇଲାକି
ମନ୍ ନୁହିରା ପ୍ରକାଶାତନ ହେବୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ
ନାହିଁ ସଧାଗକୁ ଧାତବିଧିଶାସ୍ତ୍ରାବ୍ଦୀ ଜାଇବା ଆଚାର
ବୁଦ୍ଧିରୁ ବକ୍ଷ ପରି ଜୋହିଲେ ଅନେକ ଲୋକ
ମିଳି ପାଇବେ ।

ଏବର୍ଗ ପିଲାନରଦିବ ପଶୁମାର ପ୍ରମାନ
ଏମନ୍ତ କଟିବ ଥିଲ ଯେ ଏହବିଳ ତ ୧୦୦ ଗ
ତରାର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ବିନ୍ଦି ଦାଖାଇ ଅଛିଲେ ।

ବଜ୍ରାଳିମାନେ ପୃଷ୍ଠାକ୍ଷାରୀ ହେବାରୁ ଏଗ୍ରପ
ହୋଇଅଛି କି ଉଥାର କଣେତ କୃତହାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଅଛି । ଦେଖୁୟମେକ ଶିଶ୍ବ ଗାରୁ
କପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇସ ହୋଇଯାଇନ୍ତି ବିଦେଶୀଧୂ
ମୋହମାନେ ଏଥରୁ ଚାହିଁ ପାଇବେ ।

ତାକୁର ମାର୍ଗକ ଉଚିତାନ ସାହେବ ପ୍ରମାଣ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ବାୟୁଗେରିଜ କିବିଦ୍ୱା କାରଣ
ଯେତେ ତିକ୍ଷ୍ଵାଳ୍ୟମାନ ହେଉ ପୂର୍ବାଧେକ୍ଷା
ଅନୁଶେଷନ ଆବେଗ ଲାଗ ବର୍ତ୍ତାକୁନ୍ତି ଥାଏ-
କିଥମାତର ଅବସ୍ଥାପ୍ରାପ୍ତ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦୃଷ୍ଟାଧ୍ୟ
କାରୁଳଗେଗ ଜାତ ହେଉଥାଏ ।

ବିନ୍ଦୁପୂରବାଲାରେ ତୁଳି କଥା ଅର୍ଥରୁ
ଯଶତି ବିନ୍ଦୁପୂର ଓ ମୁଳୁର ଟଙ୍କା ପାଇବାର
କଥା ଥାଏ ଏହ କବାଲ ରେଳୁଫ୍ଲାଇ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ମୁଳୁର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ଓ ଗ୍ରହଣର ପ୍ରମାଣ
ଦୂରସ୍ଥରେ ଘୃଣାଇ ଓ ବ୍ୟବହର ହୋଇଯାଏ ।
ବଜାଟୀୟ ସାଲିର ଜ୍ଞାନ ମନ୍ଦିରମା ।

ଏତୁବେଶନ ଗଜେଷର ଅବଗତ ହେଲୁ
-ଶକ୍ତିମହିଳରେ ଏବକଣ ପାହାଇଥୀ ଦିଶାଧ
ସମୟରେ ତାବା ଶୁଣୁଗୁରୁରେ ପ୍ରବେଶପୂର୍ବକ
ନିହାବସ୍ଥାରେ ଶୁଣୁଗମନ କଲା ଶୁଣୁଗୁରୁପତ୍ରା
ଜାଗରତା ହୋଇ ଆପଣା ଯୁମିକୁ ଚାହାର ଦର
ଆବଲା । ଧୀର ଯେ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଘରେ ଶୋଇ
ଥିଲା ଧୀର ଦ୍ୱରା ପୁଣି ବେଶସ୍ଥାନକୁ ଥାବି ବନ୍ଦି-
ପରିବୁ ଥିଲେ । ଦୋଷା କୁଣ୍ଡ ତାହାର ମୋଷ
ମୁଖର ଦରଅଛି ଏକ ମେଧନରେ ଅର୍ପିତ
ହୋଇଥାଏ । କି ଉତ୍ୟାନକ କଥାପାର ।

ପାଇବେଦ୍ୟର ଦୋଳନ୍ତ ମଣିଷବେଶ ଗୁର୍ଜାର
ପ୍ରାର୍ଥନାଦୂପାବେ ଅମ୍ବାଲ ଦସଗର ମୁଲସ ଛକ୍ର-
ଶୈଳ୍ପର ଆଶ୍ରମହିତ ଏହି ପ୍ରଦେଶର
କାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କଷ ବିମ୍ବକୁ ହେବେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦାଶାମର
ହତକଣ୍ଠ ସଗର ପାଞ୍ଚମୀ ଅବର ବିଜ୍ଞପନୀ ପାଠ-
ରେ ଅବଧି ହୃଦୟ ଯେ ଏହି ଦର୍ଶନରେ
ସରର ଅମ୍ବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ୫୨୧୫୫/୯ ଏବଂ ବ୍ୟାପ୍ତି
କିଥିବା ଦାହାଯେ ୫୨୫ ପାତନଥ ଚିତ୍ରପାରେ
୫୨୫ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବାଲବନାନଳ ଶିକ୍ଷାରେ ୫୨୭
ଏବଂ ୫୨୭ ବାଲିକାଙ୍କ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣାନଳରେ ୫୨୮
୫୨୯ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟାକିଳ ପତ୍ର ।

ମହାଭାଗ

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସେବେ ଗଲ ସହ୍ୟାହ ମଧ୍ୟରେ
ଯେ ଯେ ସମାଜର ଦୋଷାଥିର ବାହା ଅଧିକାର

କିବନ୍ଧରୁ ଲେଖିଥାଇଲୁ ଜନ୍ମଅର ବହି ସମ୍ବା
ଦସଦରେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ହେବେ, ମେମାସ ୧୫ ହି ମଞ୍ଜଳବାର
ଦବା ଏ ୨ ଶା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିମ୍ବିଷ୍ଣୁ
ସାହେବ ଏବଂ ସବ ପ୍ରଶ୍ନ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ ସ୍କୁଲରେ
ସଂଚାରିତ କରିଥିଲେ, ସଭମାରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ
କଲେକ୍ଟର ଓ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସନ୍ନକମାନେ ଭିପ୍-
ହିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ପଶ୍ଚା ପ୍ରତିବାର ପ୍ରଭୃତି
ଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଷ୍ଣୁ ଉପହିତ ଥିଲେ
ବିମ୍ବିଷ୍ଣୁ ସାହେବ ସବ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସନ୍ନକି
ପ୍ରଶ୍ନକର ଉପହିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର
କାଣିବାକୁ ଛାଡ଼ା ବିଲେ ।

ଏ ମୁଣ୍ଡ ଯାଦିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚୋଲା
ହେଲେ ଭଲ ହେବ କି ନାହିଁ ।

୧ ସୁ ଯାହିମାନେ ଯେଉଁ ଘରେ କିମାର
କରନ୍ତି ହେହି ଘରେ ଟେକୁ ହେବଳ ନାହିଁ ।

ଶ୍ଵେତବୀଲାମାନେ ଅର୍ଧକୁ ସେହି ପ୍ରାଚୀନ
ଗୁଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ତୁମି ସବଳ ଦାତ୍ରବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ମାନୁସାରେ କିଛିରଣ କରିବା କମିତି
ଦେବ ଦିଲାପରୁ ସେମାନଙ୍କର ଭକ୍ତ, ତୁମି
ଉଦ୍‌ଘରେ ତେବୁ ଦେବ କି ଲାହଁ ।

ପେହୁ ସବୁ ସବୁ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେଜେଇଣ
ମହନ୍ତି ତୃପ୍ତପୂର୍ବ ଗଣି ନ ଥିବାର୍ଥ ପ୍ରଥମ
ପ୍ରଶ୍ନରେ ଆପଣାର ଅର୍ଥ ଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ
ଥିବାର୍ଥ ବରତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥବର୍ଷର ଯାତ୍ରିମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଅପରାଧ ଦୟା ପ୍ରକାଶ ନ କର
ଯାହିମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବୁ ହେଲେ ଛାତ୍ରମ
ଦେବ ଦୋଳ କହିଲେ ଏହି ଯାଥିମାନଙ୍କ
ବାସବିହରେ କେବୁ ହେଲେ ଆପଣାର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ଳନ ଦାନ ଦେବାର ହାଣି ପେହୁ ଭିଷ୍ମପୁରେ
ଅସ୍ତ୍ରକ ଦେଲେ, ଅପର ତୃପ୍ତପୂର୍ବ ମୁଣ୍ଡିବା
ମାଧେ ଅଭନ୍ତି ବିହୁତ ହୋଇ କହିଲେ ସରତାର
ମା ବାପ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କଠାର ସବ୍ୟ ନେଲେ
ଆମ୍ବମାନେ କି ବା ଦର୍ପାରବୁ ସେମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦ ଦର ପାପୁ କୁ ବମିଶ୍ରର ମାହେନ
ମୁଣ୍ଡିତାନମେ ଅନେକ ସରବର୍ଷ କଥା ମଧ୍ୟ
ଯେ ମାହେନମାରର ମଧ୍ୟ କଥେଗପଥ

ରେ, ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନର ମର୍ମ ଗୁଣାର୍ଥ ଦେବା
ମିତି ଦେଶରୁକେଣା ଶାସ୍ତ୍ରକାନ୍ତିକତାକାଳିନାନି-
ଧିକ୍ଷାରୁ ଅଦେଶ ଦେଲେ, ଉତ୍ତର ବାହୁ ଅଦେ-
ହୁସାରି ଭାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚି କରେ, ଲଜ୍ଜାମଧ୍ୟ
କୁ ପରିଷକ କରିବା ପାଇଁ କୃତା ଅବରୂ-
ଦେଲେ, ତାହାର ଜାସିଯନ୍ ଏହି ସେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କା-

ବିମାନଙ୍କୁ ଯାହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଟେକ୍ ଦରିଦ୍ରାର
ମନୋମତ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ
ତାହାକୁ ଟେକ୍ ଧାରୀ ପ୍ରଥାବିବାଦୀ ବିପ୍ଳବୀରେ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ରହ ଯେ ମନ୍ଦସରେ ବାହାର କହି
ବାକ ନାହିଁ ପୁଣ୍ୟରେ ଦୟାପଦ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ
ଯେ ଅଭିନ୍ଦନ ନ୍ୟୂନ, ତାହା ପ୍ରାୟ କରନ୍ତାଥର୍ଥରେ
ଦରପ୍ର ଯାହିମାରେ କମ୍ପେସଲିପେ ଅନୁରବ
କରନ୍ତି, ଅଭିବକ କରନ୍ତବର୍ତ୍ତବାଦୀ ସମସ୍ତମନ୍ତ୍ରିକୁ
ହତାହିତ କିବେଳନା ଯେ ହଜରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେଉଥିବ ସେହି ସାହୁ ଯାହିଟେକ୍ ବିଷୟରେ
ସମ୍ମତ କେବାବ ଉଚିତ, ଆମୁ କିବେଳନାରେ
ଯାହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଟେକ୍ ହେଲେ ଦରତ୍ତ
ଯାହିୟେଣ୍ଟିକ ଏହା ଅଭିନ୍ଦନ ହେବ ଯେ
ପାଞ୍ଚଧାରରେ ଏକଦିଇ ହେବାରେ ହତ୍ୟା କମଳି
ଖେଳ ଉପରେ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପୁରୁଷଙ୍କ
ପ୍ରତିକାର ଦେଖା ଅନୁଭୂତ କେବା ହେବ ।
ଆଜିବକ ମରହତମାନଙ୍କର ପୃଣିର ଗଜରୁ
ସ୍ଵାରକ ଯାହିମାନଙ୍କର ଟେକ୍ କରିରେ
ସବ୍ୟମୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାରେ, ଏହିପରି ପ୍ରଥମ
ପ୍ରସର ଉତ୍ତର କଲେ ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରଶର ଉତ୍ତର
କହିଲେ କି ସେମାନଙ୍କ ବାସପୂର୍ବରେ ସଜ୍ଜ
ଟେକ୍ ହୋଇ ପୁନଃପ୍ରସର ଶୋଭିବାରୀ ଟେକ୍
ନୋହାରେ ଦୌର୍ଷୟ ଅପରି ହେବାର ସମ୍ଭାବ
ନାହିଁ । ଜୁଣ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଏହାବ ହେବୋ-
ତରଣ ବୃକ୍ଷମୁକ୍ତ ଦୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଜନ ହେଲୁ
ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି-
ବାର ଅରାଜ ବିକଳ୍ପବର୍ତ୍ତନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାର
ଫଳ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜନ୍ତି ସବ୍ୟମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀର ଦରପ୍ରଯାହିମାନଙ୍କର ମାନ୍ଦ୍ରିକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପାତ୍ରମ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀର ନୂହେଁ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ
ମନୋଧାର ମହାପ୍ରତ୍ୱରୁ ଘୋର ଲଗାଇ ପରାମାର
ରହିବ ଏ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ହିତରମ
ଦିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବାନ କରିବାକୁ
ପର କେହିଁ ପୁରୁଷବ୍ୟୋଷାର୍ଥୀ ବିଶେଷ
ସବା କମିତି ଓ ସାଧାରଣ କରିବାକୁ, ଯହାପି
ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପାତ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁତୁହା-
ଳ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ନାଥ ହୁଏ ରଖାଯି ଟେକ୍ କରିବାର ବିଦ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧିର୍ ଏବ ମାର୍ଗପଦିତାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନରେ ଏହି
ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପାରକ ଘୋରମେ ଦିଲୋ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାର୍ଗପଦିତାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସବାର
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥାନ କରିବାକୁ, ତମାଙ୍କ ୧୯

ମାନଙ୍କ ସୁର୍ଯ୍ୟ କିର୍ତ୍ତାରିତ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ଶା-
ଶୁଦ୍ଧିକ ଅଭିନ୍ୟାସବଳମୂଳ ନ ବରି ସେମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥବ୍ୟୁଷ କଷ୍ଟପ୍ରେସ କରିବା ଅୟବ
କିଣ୍ଠିର ପାଞ୍ଚ, ଅମୃତ ଅନୁଭୂତ ହୋଇପାର ଲାଗୁ
କଥାପରିଚାର ବିଶେଷ କରି ହେଲେ କଷ୍ଟ
ହେବ ତାହା ଦିନ ପାଇଁ । ଉତ୍ତମମୁଖ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଅମ୍ବିକାରାଜୀ ରୂପ ଉତ୍ସବ
ମହାରାସ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାତ୍ରାବେଦାରଜାଥ ପଢ଼ି ଏ
ଦୂରକଣ ଯକ୍ଷିଯୁକ୍ତ ବଜ୍ର ବଜ୍ରା କଲେ ଉତ୍ତ
ଅଭିନନ୍ଦ କୃତିବଦ୍ଧ ବିଶେଷତଃ ଉତ୍ତମପଦର
ପୁରୁଷ ତାହାର ବଜ୍ରା ପନ୍ଥପୁରି ମହୋହାରାଜୀ
ହୋଇଥିଲା କୁ ସେ ଦୂରକଣ ବଜ୍ର ତାହାର
ଦେଖୋତ୍ତର ଉପରେ ଶାନ୍ତ କିର୍ତ୍ତାରିତ ହେଲେ
କ୍ଷଣି ନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବାର ମହି-
ମୁମାଳକର ମଧ୍ୟେ ପରିତ୍ରାପ କାହିଁଥାଏ
ଜଣାଯାଇ ପରିଷ ବନ୍ଦିଶ୍ଵରାହେବ କଷ୍ଟକଲ କ
କୁମେଗାହେ ପୂରୁଷ୍ୟ କମେଟ୍ କର କରିବ
କର କର ଅମ୍ବେ ରୂପାୟାଶରେ ଅପିଲେ
ସାହିମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ପୁନରପି ସବୁ କର
ମଙ୍ଗଳପ ପରି ଛନ୍ଦ ଦେଇବୁ । ଉତ୍ତମମୁଖ ସବୁ
କିମ୍ବା ହେଲା, ଏହି ସ୍ଵର୍ଗବାହି ଅନେକ ବନ୍ଦି
ଦୋଷ ବରଥିଲେ ଯେ ନରେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତ୍ୟରାଜୀରେ
ଥିଲା ବର୍ଜନ କଷ୍ଟପ୍ରେସ ସବୁ ହେଉଥାଇ କିନ୍ତୁ
ତାହା ନ ହେବାର ପମ୍ପରେ କଷ୍ଟପ୍ରେସ ହୋଇ
ଫେରିଗଲେ । କୋଥ ହୁଅର ଏହିପରି ମଧ୍ୟ
ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନ ହେଲେ ପରାନବହିମାନେ ହମରେ
ପଦିଙ୍ଗା ଲାଗ କରିପାରିବେ ।

ମେମାର ଗତିରୁଳ ପୁରୁଷାରଦନ ଅଧିକ
ଭଜନେହୁଲ ଦେଖିଯାଇଥିବ ଏହି ସ୍ଵରୂପ କହିବାକ
ସୁର ବାର୍ଷିକ ଧାରିଗୋଟିବ ପ୍ରକାନ୍ଦବାଲେ ଜଳ
ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସବରୁମାହେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ସବ କହିବାକ
ଦେଇ ପରମୋତ୍ତମ ସୁନ୍ଦରାଳୁ ଏହି ଉତ୍ସବା
ଦୁଃସାରେ ଅଚିକାରୁ ପାରିଜୋତିବ ଦୁଃସ ବିଶ୍ଵାସା
ପ୍ରଧାନ ଦେଇ ପାହା ଦେଖି ଗ୍ରାମୀଜ କରିବାରବା
ହେବ ପାଞ୍ଜବରୁ ସନ୍ତୋଷ ସହିତାରେ ଅନେବି
ହୃଦୋଷଦେଶ ଦେଲେ ହିତୋପଦେଶ ଦେବା
ବୀକରେ ଦେବାନୀଙ୍କ ମହାବୃତ୍ତର ବହାରଙ୍ଗାରୁ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସୁଦୃଷ୍ଟ ପଢ଼ିବି ବସଇ କୁମେମାନେ
ଏ ଏହି ଶତବର୍ତ୍ତି ଶାପନ ଦେଇ ବୋଲି ଘରୁ
ଦେଖ ଦେଇ ବିନ୍ଦୁ ଗ୍ରା ନହିଁ ନାଶସ୍ପଦ ଧାରକ
ଦାଇବ ହାତଦର ଥୁବାର ଆହାରର ସାରାର୍ଥ
ଦରପେଶ କହିବାରୁ ହାତି ଅନେବି ପ୍ରତିବା
ଦାରୁ ପଦ୍ମକ ବାଦିବିତ ନାମରେ କିମ୍ବାଦରେ

ଅଞ୍ଜଳ ଥର ଦିକ୍ ହ୍ୟାଲି ଗ୍ରାମୀ ଦେଖାନ ଯାନ୍ତି ।	
ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାସତ୍ୱ ଧାର	ପ୍ରେସ୍
” ହୃଦୟାବ ଧାର	ପ୍ରେସ୍
” ଶୋଭନ ଧାର	ପ୍ରେସ୍
ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ତି ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ	ପ୍ରେସ୍

ସଂକୁରଧାରମାନ ଲଗିଲ ହମିଳ ପୁଣ୍ୟ
ଯେ କିନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ରହିବେ ତାଙ୍କୁ
କରିଛି କିମ୍ବାମାନେ ଯାହା ପ୍ରଥାର କରିଅଛନ୍ତି
ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଗଲା ।

ଶ୍ରୀ ମହାଶୂଳ ପୁରାଣଟିଙ୍କ କେବଳ	୩୫୦
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗଣ୍ଧାରାଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରୂପ୍ୟା	୩୬୦
,, ସେବମୋହନ ବୋଷ	୩୬୦
ମଥୁରାଜରେଣ୍ଟ ଟ-୫୦ ଲା କେବାର ଖୀ-	
କାର ଦେଇଅଛା ।	

ଶ୍ରୀ କାଳୁ ଖେଳମୋହନ ଦୋଷ କେବଳ
୫ ୧୦ ଲିଖ ପ୍ରଧାନ କରି ସମ୍ମୁଚ୍ଛ ଧାରାଲାଭ
ଦୀର୍ଘଯ କରିଅଛନ୍ତି ଏହିନ୍ତି ନୁହେ ପୁଣ୍ୟ
ସଂକୁଳ ଧାରାଲାଭ ଉତ୍ସବିଜ୍ଞାନରେ ଭାବାର
ଚିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରର କ୍ଷମତାରେ ଅନେକ କେଣ୍ଟ କରି
ଭାବାର ଚିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକଳନ ବସନ୍ତଅଳ୍ପର
ଥୁର୍ଗୋତ୍ତମରେ ଯେ ଅମ୍ବା କଳାର୍ଥୀ ଅନୁ-
ମୁଖ ହୁଏ ପାଇଁ ପଦ୍ମମୁଖରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସ୍ଵ-
ଗା ଦେଖାଯାଏ ।

ନରେତ୍ରପୁରୁଷବିଗାମେ ବ୍ରାହ୍ମ ଦରିଦ୍ର ଶତିରୁ
ଏକ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସାହ ଦୋରିଆଛି ମରିମାତ୍ର
ତାଙ୍କିଟିକି ପୁଣକାରିତା ଶାନ୍ତି ବାବୁ ଦେବା-
ରନାଥଭାଇ ଓ ବାବୁ ଅମ୍ବିବାଚରଣମୟ ଟଙ୍ଗ-
ଧରୀ ଏ ପୁଣେ ଶା ବିନାପରିଷାହେବନ ଅବେଳା-
ନିଃପାତେ ମନ୍ଦରମଞ୍ଜରେ ଏହ ସଂଗ୍ରାମ ଦରି ତହିଁରେ
ଏହ ମୁଖୀ ବିଶ୍ଵାରଥିଲେ ସନାରେ ଯେ ବାନ୍ଧୁ-
ମାନେ ଯାବା ପ୍ରଦାନ ଦରିଅଭିନ୍ନ ଭାବା ନିମ୍ନେ
ଲେଖିଥିଲୁ ପ୍ରକାଶକରି ଦାଖାମାନଙ୍କୁ ଗାଁତ
ଦୟାରୁଦ୍ଧା ହେବେ ମୃଦାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଏହ ଯେ ୧,୦୦୦ ମୁଦ୍ରା ସଂକୁଳାଳ ହେଲେ
ଜନ୍ମଶ ଜନନୀଥବକ୍ଷିତା ମଠ ନିଜମୁକ୍ତ ଦେଖାଯେ-
ପଣ୍ଡା ବି କିମ୍ବୁକ ଓ ଧର୍ଯ୍ୟକ ଖୋଆନବବ
ଦସରବାବୁ ହେବ ଦେହ ପୁଣ୍ୟକାଳୀ ସାଧାରଣର
କଳାନାମ କମିଶ କରି ନରେତ୍ରରେ ଘୁମପର
ସୁନାଫ ହନ୍ଦାଖାରଣରେ କର ପାଇବେ ଯାଇ
ମେଘକୁ ଶା ଉତ୍ସାହନ ବାବୁ ମନ୍ଦରକ ନରେତ୍ରଙ୍କୁ
ଅନ୍ଧାନ କରି ନେଇ କରୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ମାତ୍ର
ଶାପତ ହତେବେ ମହାପରିମା ନରେତ୍ରରେ ଦି

ଅନ୍ତରେ କାହାର ଆବଶ୍ୟକ ଦିମୋରଣା
କେ କରିଲବଳ ଉତ୍ତାପନାଶକରା ସାଧନ
ମୁଖ୍ୟ ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗକା ପ୍ରକାଶ ଫର୍ମିବ ତୁ ୧୦୦ ଲା
ଦେବାକୁ ଥାରୀରୁ ହେଲେ ତାହାର ଦିନ
ନେବା କେ ସରଜନା ଦେଖି ସମୟ ସର୍ବଧାରା
ତାହାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଅଗୋଦାନ କଲେ

ବେଦାପତ୍ରକାରୀ ମୁଦ୍ରାପତ୍ର

ଗ୍ରା	ବିକାଶିତ ହବେବ ମହାମୁଦ	ଟ ୫୦
ନିଧୂପୁର	କରେଲୁ	ଟ ୨୦୦
ମହିନ୍ଦୁ	ମୋହନ ଦାସ	ଟ ୫୦
,,	ହୃଦୟିକ ଦାସ	ଟ ୫୦
,,	ନାମୟତ ଦାସ	ଟ ୫୦
,,	ନାନାତୁ ଦାସ	ଟ ୫୦
,,	ବୃଦ୍ଧବ୍ରତ ମହାମୁଦ	ଟ ୫୦
ଧେବକ	ନରବିହ ଶୁଣୀଥା	ଟ ୧୦
,,	କୃତ୍ତବ୍ୟ ଆଚ୍ୟୋତୀ	ଟ ୧୫
,,	ପ୍ରଥମଦିନ ଶୁଣୀଥା	ଟ ୨୫
,,	ଅଜନ୍ତୁ ମହାପାତ୍ର	ଟ ୫
ବାବୁ	ଅମିତାବର ଶୋଧୁରୀ	ଟ ୨୫
,,	ବେଦାରନାଥ ଦାସ	ଟ ୫
,,	ପ୍ରୋଥିତ ଦାସ	ଟ ୧୫
,,	ଷେଷମୋହନ ମୋହନ	ଟ ୨୨
,,	କୃପନାଥ ପ୍ରୀତି	ଟ ୫
,,	କଞ୍ଚିତଭାବ ଦାସ	ଟ ୮
,,	ବ୍ୟବହାର ଦିନ୍ଦୁ	ଟ ୫
,,	ବିଭିନ୍ନର ଦାସ	ଟ ୮
,,	ପଥାଳାର ଲୁହ	ଟ ୫
,,	ଶ୍ରୀକିରାତ୍ମକାନ୍ତାମୁଦ୍ରା	ଟ ୫
,,	ବୈରଖ୍ୟ ମାହାନ୍ତୁ	ଟ ୫
,,	ବୀରାଧର ଦାସ	ଟ ୫
,,	ବୋପାଳ ଲୁହର୍ମନ୍ଦିନୀ	ଟ ୨୦
,,	ଶୋଧୁରୀ ବୃଦ୍ଧବ୍ରତ ଦାସ	ଟ ୫୦
,,	କୃଷ୍ଣା	ଟ ୨୫
,,	ଚିନ୍ମନମନୀଦି	ଟ ୫
,,	ଷେଷମୋହନ ଶୁଣୀଥା	ଟ ୮
,,	ଶୁଦ୍ଧକାଳ ମାହାନ୍ତୁ	ଟ ୯

ବିଜ୍ଞାନପତ୍ର

କିମ୍ବା ଏହି ଉତ୍ତରପାଇବା ସହିତ କରୁଥିଲୁଗା ଦର୍ଶନ
ନହାଇ କରୁଥିଲା ତିଥିରେ କୁଣ୍ଡଳିକାଙ୍କ ସମ୍ମାନଦର୍ଶନ
ମହାଜନ ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧଦର୍ଶନ

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ରତିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯

{ ଅଶ୍ରୁମ କର୍ଷକୁ ମୂଳ୍ୟ ତୁ
 { ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ତୁ
 { ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଇ ଭାବମାଗଲୁ ଟାଙ୍କା

ବୁଦ୍ଧିପ୍ରମାଣର ବନ୍ଦ ହେତୁ
“କଥାରୁ । ବେଳକ ବୃଷିବାର୍ଯ୍ୟର ସୌଭାଗ୍ୟ
କି ମନ୍ଦିର ଥିଲୁଛି ଏବଂ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବାକରୁ ଲୋକେ
କଥା ଥିଲୁଛି ଏମତି ମୁହଁର । ଏପଥାର ଗୀତ-
ଶ୍ଵରୁରେ କିମ୍ବା ଘୋଷଣା କପାଦ ଗୁଣ ଦେଇ
ଅତେବରୁବାବୁ କିମ୍ବା ଅପାର୍ଦିତେରୁ ଲୋକେ
ଆରମ୍ଭ କାରର ହୋଇଥିଲୁଛି । ମଧ୍ୟବଳର
ଏକ ହାନରେ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ଉପକଳରେ
ଶ୍ରାନ୍ତଦରି ସମୟକୁ କିମ୍ବାକି ହେଉଥିଲା ।
ଏମାଜେ ବିମାନରେ ଘାନ ଓ ପାକ ଚିନିର କଳ
ପାରୁ ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟକନର ବାଟୁ ନାହିଁ ବେଳେ
ଦେବ ବସାହରେ ଅରେମାତ୍ର ପ୍ରତି କରିବାକ
ଦୟନ ହେବ ଗାହାକୁ । ଏକଥି ଅନ୍ତପମର ମର
ଯେ ଦୁଃଖକାଳ ମଧ୍ୟରେ ନ ଝାଁଦି କପାଦ
ବିଶ୍ୱାସମୋଳ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରକୁ କିମ୍ବା
ଅଗ୍ରା ଥାନ ଯେ କଳ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବ ରାତ୍ରି ବ୍ୟର୍ଦ୍ଧ
ହେଲା ଓ ଛରଗେନକ ନାଲରୁ ଯେତେ କଳର
ନୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ସମୟକରିତ
ପ୍ରଭୃତି ହେଲା ନାହିଁ । ଗର୍ବଶୀଳମଞ୍ଜୁରିଗୁଡ଼ିଗା-
ମାଜେ କି କିମ୍ବା ଯେ ଏ ସମୟରେ କଳ
ଧୂମାରିବେଳେ କୋକିମାର ଜ ପାରେ । କର୍ଜା
କେବଳ କାହାକୁ କଳ ଅନ୍ତର୍ପାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଯେ
ନାହିଁ ଯାଏ ହେବେ । ଏହିମଧ୍ୟରେ ବିନା
କଳର ପରିପ୍ରକଳନ କର କିନ୍ତୁ ଏହିକାଳରେ
ନାଲ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ପରିଅଛି ।

ଗର୍ବ ଶୋମବାର ସହି କେ କହୁକ ଦିତମରମୂଳ
ମନ୍ଦରରେ ଅଚି ମୋକମୟ ଘଣା ହୋଇଥିଲା
ସେବକ ମୂରିମାନମାନକୁର କାନ୍ଦିପାତାତ ପଦ
ଥିବାର ବ୍ୟାରେ କଦମ୍ବରଷଳ ମନ୍ଦରରେ
ଶୈଶବ ହୋଇଥିଲା ଓ ବସୁର ଫାଁଙ୍କ ସମାଜମ
ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୀରେ ମନ୍ଦରର ଏବଂ
ଧାର୍ଷର ଶୋଟିଏ ପ୍ରସୁର ମୁଣ୍ଡ ଜମିପତିବାରେ
ବେଥିବ ହେବେଣ୍ଟ ପଥର ତଳେ ବିଦ୍ଵତ୍ତା
ଦରକଣ୍ଠକ ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଲା । କଣ୍ଠର ମୁଣ୍ଡ
ଫାଁଟିଯାଇ ପ୍ରସୁର ରକ୍ତ ବାହୀରଗଲା ଓ ଅନ୍ୟ
କରନ ମୁଣ୍ଡର ଓ ଅଗରରେ ପଡ଼ିଲ ଦୁହେ ଭଜା
ମନାର ଅତେଜନ ହୋଇ ପତଳେ ପରେ
ଜାହାରୁ ଗାଁବା କରିବାରେ ଜୀବ ପାଇଲେ
ନାହିଁ ଅବିଧ ଦାସପାତାଳରେ ପଡ଼ଇଥିଲା ଅହରି
ଓ ବହବିଜ୍ଞିର ବନ୍ଧୁବାର ସମ୍ମୁଖ ଅମା-ଅଦୟ
ହୋଇ ନାହିଁ । କିପରି ପଥର ପଡ଼ିଲ କହୁ କଣା
ପଢ଼ୁକାହିଁ ବୋଥ ହୃଦୟର ଜାହାରୁ ଭାବ ଦେଇ
ମନ୍ଦର ଜିପରକୁ ଲୋହେ ଗରିବାରେ ଜାହାର
ଜଳି ଶୁଦ୍ଧୟାଇଥିଲା ସେ ହମ୍ମଦୁରେ ଦେବାର
ପତଳୟା । ଅଥବା ସେବକ ରଜ୍ଜବିନ୍ଦାକୁ
ଶୁଦ୍ଧପୁଣ୍ଡମା ଓ ବାରିପାତାତ ବନ୍ଦିପ ଛିନ୍ଦିପଣ
ପଡ଼ିବାର ସମ୍ପର୍କ ଦୋଷ ଲାଗିଲା । ଯର୍ମିବିମାନେ
ବୋଲିଲୁ ଅମାଜପ୍ରାଣ ନାମିମାନେ କହ
ଅମାଗର କରିଥିବେ ତୋଳି ସେହି ଦୋଷର
ଏମନ୍ତ ଘାଟିଲା । ଏହିଥାଏ ସମସ୍ତକ ମନରେ
ଦୁହି ଦେଲେ ପାପରୁକ ଭୟ ହିବିଲାକେହ ନାହିଁ
ଏଥପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏକଥାରୁ ଉଲଜନ

କରୁ କାହିନ ଯେତେ ଏଥର କଥାରେ ଦିଲ୍ଲୀ-
ପର ହାତ ହେଉଥିଲା ତେଣିକୁ ପାପ କବି
ହେଉଥିଲା ।

ଶେଷକ ଶୀତା

ଭରବେଦଗୁର କୋଳମାନେ ଶୋଭିଜମନ୍ତ୍ର-
ର ଲିପିମ ବାହାରିବା ବନୀରାଗ ତାଙ୍କାର ଭାବୁ
ହୋଇ ଏହିଯଥୀ ଦୂଷ କଷମୁଦେଶର
ପ୍ରତିବାର ବରଅନ୍ତରେ ହେଁ ଧ୍ରୁବ ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତରାଧିକ ଉତ୍ତରାଧିକ ପଚି ସଂଗୟ କାଜ ହୋଇ
ଅଛି । କେବଳ ଉତ୍ତରାଧିକ ନୁହିଲାହୁମ୍ବରେ
ମଜ ଏମଂଗ୍ୟ କାଜ ହୋଇଥାଏ । ତେବେଳି-
ଧୂମର ଅବଶର ହେଲୁ ଯେ ପାରିବ ନାମରରେ
ବସନ୍ତଗ୍ରେଣ ମହିଳର ଅବଶ ଧାରା ବନୀରି
ସେଠାରେ ଏହିବେଶର ପାପାହୁକ ମୁହୂର୍ତ୍ତମା
୧୦୫ ଧର୍ମକୁ ବଢ଼ିଲବି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିର୍ଭ-
ଅରମ୍ଭରେ କୌଣସି ମଜପଥାହର ମୁହୂର୍ତ୍ତମା-
ତାମ ଅଠବଜଣ ଥୁମକ ପରିଥାତୁ । ସେହେତୁ
ଗୋକୁଳ ମୀରା ସେବ ଅପରାହ୍ନ ରତ୍ନ କହିଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟର ବସୁରମ୍ଭେ ମୁହୂର୍ତ୍ତମା ଭାବରେ
ଅର୍ଥାତ୍ବା ଅଜ୍ଞବ ଟାକ୍ରିମାନଙ୍କର ବେଳ-
ବର ମୀରା ପ୍ରଭ ଅକିଶ୍ୟାମ କହୁ ଅଛି ।
ସେମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗୋକୁଳ ମୀରା ହେ-
ତୁହ ବସନ୍ତର ପ୍ରଭ ତାମ ହୋଇ ଜାହିଁ ମାତ୍ର
ସେମନ୍ତ ଅର ମହିକ ସବୁର ଲକ୍ଷଣ ଅଛି
ହେତୁ ପ୍ରାମ୍ବ ଏମତିବ କେତେବେଳ ପରି ଦେଖାଇ
ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ପୁକଣାର ଏହାର ରହାପନ

ହେବାର ଉଷନମ ହେଲାଯାଏ ତେ ଏହି ପଦ୍ଧତି
ଶରେ ଗୋବିତ୍ତିକାର ବିର୍ଯ୍ୟଗା, କଳାପଦ୍ଧତି ।
ଜୀରଜବର୍ଷରେ ତ ଅବୟ ଗୋବିତ୍ତି ଜାତୀୟ
ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗନ୍ଧିମେଳା ଡାବା
ସବୁଟ ପ୍ରକଳକରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରୀ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଏମ୍ବି ସଂଗ୍ରହ ଆଜି ହେବାକୁ ଦଢ଼ି
ମାବଧାନ ହେବାକୁ ଧରିବ । ଏଠାରେ ତ
ପ୍ରକଳ ଗୋବିତ୍ତି ଜାତୀୟ କଳାପଦ୍ଧତି ହେବାର
ପକ୍ଷକାଳ କର୍ମଚାରୀ ସବୁ ନାହିଁ ଦେଖିଥିଲେ
ମାତ୍ର ସେପରା ବାହିର କହିଲ ହେଲା କହିର
ଅଳକଣାନ କରେ ଜାମ ହୋଇଥାଏ ।

ଭବତରସ୍ତ୍ରୀ ପାଇନ୍ଦପଣାଳୀ କଷୟକ
ବନ୍ଧୁ ଥିଲା ।

ଏ ପ୍ରକାଶକାଳୀ ଅମୁଲାଜଙ୍ଗ ଦୟାର୍ଥୀ
କାନ୍ତିକାଳୀ ମନେଜ ହେବ କୁଳ କର ଯାହା ଦ୍ୱାରା
ପରିପ୍ରକାଶିତ ଅମୁଲାଜଙ୍ଗ ଅବଳୀ ଦେଇଥାଏ ଯେ

ଏଥରେ ଅନ୍ତରେ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ
ଶୁଣୁ ପଦ୍ମମହାମ ଗହଣୀକୋନନ୍ଦର ଓ ଯୁଦ୍ଧ-
ଧ ଅବସ୍ଥାମେଷ୍ଟ ଯାହା ଲଜ୍ଜା ଯାହା ଦର୍ଶନ
ପରିବଳକ । ପର୍ବତୀମାର ବନବସ୍ତ୍ରପାତ୍ରର ଅନୁ-
ମନ୍ଦର ପ୍ରଦେଶର ଥିଲାର ଯାହା କିଛି ଅନୁଭୂତି
ଥିଲା ଯାହା ଅର ରହୁଥ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବର
କିମ୍ବର ଉପରେ ଘର ମନ୍ଦର କିର୍ତ୍ତର ରହିଲା ।
ଦୁଃଖୀ ବିଧାନର ଫଳ ଏହି ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଯେବେ ବର୍ତ୍ତୁମାନଙ୍କେ ଲଜ୍ଜା କପାଳରେ ତେବେ
କୌଣସି ଦେଖାଯବାକୁ ବିକଳପରିଚୟ କର୍ମ
ଦେବେ ନାହେଲୁ ଯାହାକୁ ଉପରେ ଦେଖାଯି
ଯେବଳକ କୌଣସି ଥାଏ ନ ରହିଲା । ବିକଳ-
ପରିଚୟ ପରାମା ଲିପରେ ଯାଇ ଦେବାର
ଲୟମ ହେବୁଗ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ରହିଗଲା
ଯନେକ ଅନୁହିତା ଥିଲା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବରେ ଏକବି ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ଦୂର ଯେ ତେବେ
ଯାହାରେ ଉତ୍ତାପି ହେଲେ ମେ ନିର୍ବ୍ୟୁ ଦର୍ଶନ
କାହାକ ଏହି ଅର ଯେ ନିର୍ବ୍ୟୁକୁ ରହିଲେ
ଏହି ବର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷ ଦେବେର କ୍ଷେତ୍ର କର୍ମ ପାଇ-
ନାହିଁ କି ଥାର ଗଲ ନାହିଁ । ରଥତ
ସବେ ଏହାନ ତଥାର ଯେ ହେବାକମେ ହେବା-
କିମ୍ବରେ ପରାମା ହେବ ଉତ୍ତାପି ହେଲେ
ଯାହାକୁ କିମ୍ବା ଆମତିରେ କର୍ମ ବିଧାନକ ଓ
ଯାହା ଲଜ୍ଜା କର୍ମମେବୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କର୍ମ
ଦେବେ ତେବେ କିଛି ସବ ନାହିଁ । ବର-
ାହାକୁ ଅର ସେବିବ ତେବେମର ଯାହା
କିମ୍ବର କିମ୍ବର ହେବାକମେ ହେବ ।

କଟକ ଜାର୍ଦ୍ଦିକପୁଣୀ

ଗରେଷ୍ଟାକ ଶବ୍ଦବାର ଏହି ଛୁଲର ବାର୍ତ୍ତା
ଧାଉଗୋପିତ ଘାର ଉପରୁଥିବେ ଉଚ୍ଚତାକ
କୁହରେ ମର୍ମ ଦୋରଖଣ ଧେନୁରେ ଜୀବିତ
ନିରମଳ ସାହେବ ଓ ଶାଶ୍ଵତ ବଦଳିବାହେବ
ଏ ହୃଦକର ଉଜ୍ଜବକ ଏହି ଚନ୍ଦେତାକ କର
ଦେଶାୟ ବସ୍ତାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପରୁଥିତ ଦୂରେ
ପାଯକୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପରୁଥିତ ଦୂରେ କାହାର
ଅଭୟାସର ଅଶ୍ଵଶୋଭାରୀ ଦାଳତକୁ ପାଇବେ
କିମ୍ବା ପୁରୁଷମାନ ଦେଲାପାରା ଆଦିର୍ଥି-
ଶ୍ରେଣୀରେ ଥଥ୍ୟକ ଜନ୍ମଥବା ଉତ୍ସମାନରେ
କିମ୍ବା ଜଗେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କ
କହିଲେ ମେ ସୁଲଭ ବାର୍ତ୍ତାର ଚକ୍ରପାନ ପଢି
ଏ ଅଭୟାସ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ଦେଲେ ଓ ଦେମାନେ
ମନ୍ଦିରର ଦେଶ କରିବାକୁ ଯତ୍ନାନ ହୋଇ-

ଅଛନ୍ତି ଅନନ୍ଦର ହର୍ଷୟ । ମାଜରଥ ସବୁ
ପିଷାର ମୂଳ ଘଟର ବହାରୁ ଅମେ ଲିଖିବୁ-
ଠାମ ପଚା ଯାହା ଲଜ୍ଜା ଶିକ୍ଷା ବବନ୍ଧୁ । ଗ୍ରୂହ
ଦେଖି ଲଜ୍ଜା ପଣାଳାରେ ଶିକ୍ଷା ତିଆଯାଉଥିବୁ
ଯେହୁମରୁ ଶିକ୍ଷା ବନି ମୋଟସବରେ କହନୀଥାର
ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ଖବରମେଲା ଏତେ ବାହୁ-
ଦ୍ୱାରାପରି ନମ୍ରାଜର ମୂଳର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଭାବୀ ମେଲିପଥ କୁର୍ମ ନ ହୁଅର ହେଲୁପଥ
ଦେବାପାଇଁ ହେବ । ଏ ଅବଧାରମାନେ ଯେମନ୍ତିକା
ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଦିଲିବେ ଭେଦନ୍ତ ହୁଲାର ବିଷୟରେ
ମଧ୍ୟର କାରିଙ୍କ ଅଭିର୍ମ ଦୁଃଖ ହେବେ । ପଢ଼-
ରିବ କଣ୍ଠିତରେ ଦୁଃଖର ଦୁଲି ହୁଅର ଏ
ଭାବାତାର ଉପଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନାକୁ ହେଲେ
ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଉତ୍ସାହ କେବେ ତଥା କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ରେ ହସିଲେ ତ ବାବୁ ଧରାମୋହନ ପେତ
ଭାବୀ ଓଡ଼ିଆର ପାନ୍ଦୁହାଦତିର ବ୍ୟକ୍ତିକରେ
ଅନୁଭାବ ମାନନୀମାତର ମଧ୍ୟର ହେଲୁ
ମଂକୁର ହେତୁ ଡେବୁ ଓ ହେତୁ ବଜାରୀ
ଯେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା କରିବାରେ ଧାରନାର ।
ଏଥରେ ଦର୍ଶନମାତ୍ର ବେତେ ହୁଏ ହେଲୁ
ଅଧିକତ୍ତ ବୋଲିଯାଇ କି ମାରେ । ମଂକୁର
ମେସୁଲର ଦେବାପଥନ ନ ହେବାର ବେଦ୍ୟରେ
ଏହି ହର୍ଷ କାତ ହେଲ ନାହିଁ ମାର ହେବା ଓ
ଦିଲାରେ କିମେବଜା ଦେଇବାର ଗାୟନରେ
ଏ ଅନ୍ତର ବାଜିରେ ତ ନାହିଁ କବିତାରେ
ପ୍ରେସ୍ ଓ ବାବୁ କୁରାମାରାମକରେନ୍ଦ୍ର ପାଞ୍ଚଲା
ବିଭିନ୍ନାଶିର ଦିଲାର ଭାବ ଧାରନାରେ
ପ୍ରେସ୍ ମୁହଁକ କରି ହଥଗୁପ୍ତ । ଏତିର ବାବୁ
ଦର୍ଶନଦାତ ପାଞ୍ଚଲା ପାରିବେଶିବ ସତ୍ତଵରୁ-
ଲ ଭାବାକ ଅରପ୍ରାୟାନ୍ତରୀକରେ ଅନୁଭବା-
ର ସମାପ୍ନେୟା ପ୍ରେସ୍ ବାଜିରୁ ବେ କରା
ଅଗଲ । ପରିଶେଷରେ ଶ୍ରୀ ନବବିଜ୍ଞାନାହେବ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଶିକ୍ଷା ଅବଧାରରେ ହେଲେ
କମିଶ ମୁହଁର ବାବୁ କରିବାକାର ପାତା
ରେ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛିଥିଲା
ଅନୁଭବ ହେଲା । କର୍ମାନ୍ତରୀଳଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଥମ
ବାର୍ଷିକ ସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ମାନକାରୀ ଯୋଗମୁଖ
ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ କୋଷ ପ୍ରଧାନ
ହେ ଏ ବିଭାଗରେ ଉପଯୋଗୀ କା ଜାହାଙ୍କର
ହିନ୍ଦୁଜନ ହୋଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସକେ ଛବିମାନ
ନିଜ ମୁଖର ପାଠ କାରଣ ହେଉଁ କହିତାମାନ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ଏହିକୁ ସେମାନେ ଥେବାର

ଧାତ କଲେ ଜାହା ସଫାଂଗରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇ-
ଥିବାର ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ମନ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା
ହେଲେ ଓ ସଙ୍ଗ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା ଦୋଷ
ସମସ୍ତେ ପ୍ରମାଣ କଲେ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କୁ ଉଠା-
ନିବାସହାରେ ଯେତେ ଉଧୟ ହେଉଥିଲା ଏବଂ
ଶାଖାର ସେହୁରେ କଣ ନ ହୋଇ ଦିନ । କୁଣ୍ଡି
ହେଉଥିଲା । ଉତ୍ତରା ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୀ କୁଳରେ ଧାତ
ଦେବ ଏହା କେବେ ଜାହାର ମନରେ ପ୍ରବେଶ
ଦରି ନ ଥିଲା ଓ କାହୁକରେ ଦେଖିଲ ଯେତେ-
ଦେଇଲେ କଣେ ଜାହା ଧାତ ଅରମ୍ଭ କଲ ତେ-
କେଲୋକ ଶାସ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ସମସ୍ତକୁ ମନ ଫେରିବିଲା ଓ
କେବଳ ଅନନ୍ତ ହୋଇ ଫଣିଲେ ଏମନ୍ତ
କହେ ଧାତକର ପ୍ରମାଣ କଲେ ।

ଧ୍ୟାପୁରିକଷାବାଦ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର କହିଥାବେ ଶାନ୍ତିକୁ ଅଲୋ-
ହିଳଣ୍ଡର ଯେଉଁ ଦେଖିପାରି ହୃଦୀ କେଇ
ପୂର୍ବିଣ୍ଠାନମକୁ ପାଇଥିଲେ ଆହା ମେଷ ବେ-
ଲାଗି ଘର ଧେମିଥାର ଥପଶାନାର୍ଥାର ଲୁହ
ଗରିବ କରିବାକୁ । ଶାନ୍ତିକୁ ମାନ୍ଦର୍ଧର୍ଥକ-
ଥାହେନ ସେହିବଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାର୍ଷିକୁ ଫେର
ଅଧିକେ ।

ଶବ୍ଦ ବୁଦ୍ଧିବାର ବୃଦ୍ଧିରସାହେଦ ଉପର
ଫଳକବାଣୀତିକୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥବ୍ୟୁ ଦେ
ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟଙ୍କେ ମନୁଷ୍ୟରୁ "ଲୋକରୁ"
ହୋଇବାର ପାହାର ନାର୍ଥିରସକେ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ
ବିଦ୍ୱାର ଅପରିମ୍ଯ ପିମାଣ ହୋଇ ଏ ଫଳ
ଜାଗ ହେବ "ଲୋକରୁ" ଗଦର ଅର୍ଥ ୩୮
ବିକାଶ ।

ଚଳିବର୍ଷ ଇନ୍ଦ୍ରମୃଦୁଷ ପଦ୍ମୋଦସ୍ତ ପାଟ
କଷିତ୍ତକଷାମାରେ ଗତବର୍ଷର ଅଧେର ତେ
ଅନ୍ତମାନେ ଯେ ଯୋରୁପେ ଶୁଣେ ଦେହ-
ବସେ କିମ୍ବା ହୋଇ ବର୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟାବସ୍ଥା
କରିପାରୁ ଅଜ୍ଞ ପାଇଥାରୁ । ଏଥର ଆଜମାଜ
ହୃଥର ଯେ ଗତବର୍ଷର ଅଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ଦେହ
ଧୀର ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଦୋଧ ହୃଥର ଅଧିକର
ଫଳ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦ କିମ୍ବା ପାଦ୍ୟାବ୍ଦ ହେବେ ।
ବିଶେଷତଃ ଏବର୍ଜ ଅଜ୍ଞାନର ଅଭିର୍ଭତାର
ନିରାଶ ଯାହା ଦେବେ ।

କର୍ମକାରୀ ବି ଉତ୍ତରରେ ଦର୍ଶା ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଯୋଗସଂଲବ୍ ଏହା ସ୍ଥାନରେ ଗଜ ହପ୍ତାବରେ

କର୍ତ୍ତାମନ୍ଦିର ହେବାର କୁଣ୍ଡଳାର୍ଥର ବଢ଼ ବ୍ୟା
ଧାଇ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବୋମ୍ବାଇର ସମ୍ପଦପତ୍ରମୁହ - ବୋଲ୍କ
ଏବଜନ ପାରପି ଥା ୧୦ ଛଣ ସନ୍ତୁର ସନ୍ତୁର
ଇତି ବ ୫୦ ର ବ୍ୟମୟରେ ପ୍ରାଣଖଳ କରିଥାଏ
ଏଥର ଅନ୍ତରୀଳ ହୁଅର ନୂହବଳରେ ଏହାର
ଗ ୩୦ ର୍ଥି ଯାଏଲା ସନ୍ତୁର ହୋଇଥିବେ ।
ଏଥର କେବେଚି ଥା କବିମାନ ଧିଲେ ଆଉ
ମାତ୍ର ରଥ କାହିଁ ନାହିଁ ।

୪ ଗଣେଶ୍ୟୁନନ୍ଦ ଦେବ ଗ୍ରୀଷ୍ମାନ ହେବାରେ
ଏହି ଧଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏକଦେଖିଥୁ
ଅନେକ ବିବାହୀର ଅନ୍ୟପୂର୍ବରେ ଶିକ୍ଷା ବିଜ୍ଞାନ
ପରିମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ପାଇଥିବାକୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାରସବ
ଦୋଳିଙ୍କୁ ଯେ ସେ ହୁଅର ଏକତରଣ ଉତ୍ସଲେ-
କର ଅନ୍ୟପୂର୍ବରେ ଏକତରଣ ବିକାଶ କରିବା
ଦେଉଁ ଥିଲା ଏହି ବିକି ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟପୂର୍ବ
ଶିକ୍ଷାବାନ ଇହଜ ବରିଥିବାକୁ ଏବଂ ଅପରିପର
ଲେବମାନେ ମଞ୍ଚ ଜାହାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅନ୍ୟପର
ନରିବେ ଏକଥ ଦସ୍ମାବନା ହୋଇଥିଲା ।

ତେଜନାର୍ଥ ମୋଳନ୍ତି ଶିଖୋଲଗ ପାହେଦ
ସରହାର କିଛିଲବର କିମ୍ବାନର ଯଥରେ
ମିଳେଇ ପୂର୍ବର କବର୍ତ୍ତିର ହେବେ ।

ନାବୁରତ ଜମିଦାରମାନଙ୍କଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବିମିତ
ବିଲକ୍ଷଣ ଏକ ବାର୍ଷିକାରେ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟା
ଲାଗୁ ଆଛି ଜହାରେ ପ୍ରତି ବାରିକମ୍ ୨ ଶିକ୍ଷା
ଅବାସ ପରିଧେୟ ଏକ ଶୋଇନ୍ ।

ତ ୧୦୦ ଜ୍ଞା ପତ୍ରର ସୂଚନା ଅଳ୍ପଅସବାର୍ତ୍ତ
ଶୈଳୀପ୍ରତିମାନେ ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରଦେଶିତ
ହୋଇ ନ ପାଇବାକୁ । ଯେହିମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବାର୍ଷିକ ୫ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅଳ୍ପ ଦେଖାନ୍ତେ
ଦେବତା ଏହି ଦୂର ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଏକ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ଯୁଗେ ପ୍ରଥେମ କରି ପାଇବାକୁ । ପଞ୍ଚାଶ ରେହନି-
ରେ ବୋର୍ଡ୍ ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତି ନରାଜୁକୁ ସେ ବାର୍ଷିକ
୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଶୈଳୀପ୍ରତିମା
ଅଧ୍ୟୁତ୍ତକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ହୁଇଲା ଗେଟିକରେ
ପାଦେଶର ଜଗଯାଇଁ ଥାରିବ । ଲେଖଟିକେଣ୍ଟ
ବର୍ଷର ମହୋଦୟ ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତିକେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହିଲା ନାହାନ୍ତି । ସେ ବୋର୍ଡୁକୁ ସେ ଯାହାର
ଅଧି ଜାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଝରିପା
ଅନ୍ୟକ ଶିକ୍ଷାବାର୍ତ୍ତମାନେ କଥ୍ୟ ହେବାନ୍
କିମ୍ବା ହୁଇଲା କିନ୍ତୁ ଶୈଳୀପ୍ରତିମା ଅଳ୍ପ ବାହୁ-
ଦୀମାନେ ଯେତେ ଶୈଳୀପ୍ରତିମାକର କିମ୍ବିତି-

କମେ ଉଦ୍‌ବାଚୀ ଗହାନ୍ତି କହିଲେ ଦେଉଥି
ଅପରି ଜାପୁ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଓ କଟ୍ଟକାଳ ଦିନାମାନଙ୍କର
ଠ ଶତାବ୍ଦୀ ୧/୯ ମୂଳର ଲାଖ ଘେର ଲୋ ୧୦-
୫୨ ଟଙ୍କା ହିନ୍ଦବ ବାଟରେ ଯାଉଛି । ସବୁକୁ
ବିମାନରେ ହଜା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଉଚିତ
ବୌଦ୍ଧମେ ଅଛନ୍ତି ଯେବେହ ଏଥରଦିନରଙ୍ଗାନ
କରୁ ସମାପ୍ତ ହେବ ଜାହାନ୍ତି ୫୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଘୁରସ୍ତର
ଦିଅଦିବ । ଏହିଷୟ ଗଛେବରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲା । ତେବେବରେ ଏହା ଧାର କର
କୋଳନ୍ତି ଯେ ଏ ଜଗାର ଏହି ରୈନ ଗୋଟିର
ଗପଟଗୋଣୀ କରନ୍ତିରିଗଣ ସହିତ ଖେଳ କା
ହଜବାର ଘୁରସ୍ତିବିକ ।

କଣ୍ଠରେ ଯଦିରକ ଗୋଟାକପ୍ରାତ୍ମକ ଅ-
ଥା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହେବାପାତରେ ଶେଷିବ
ନିୟ ଏକ ମୁଖ୍ୟତ କର୍ମଚାରୀ ରହିଛି । ୧୦୦୦୦ ଲକ୍ଷ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ବେଶ୍ୱର ଉତ୍ତି ପୁରାମୟ କୋଳନ୍ତି ଯେ
ମୟପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ଵର ମହିଷ ଥାହେବ-
କ ଅନୁଷ୍ଠାନ କାଳରେ ଲଞ୍ଛ ଜାହାଙ୍ଗକାନ୍ତର
ଆଜାହାଙ୍କର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବେ । ଏଥିଥ ହେଲେ
ମୟପ୍ରଦେଶର କିଛି କିନ୍ତୁ ହେବାର ସମ୍ମାନଜାହା

କୀଳନିମାରେ ଦେଇ ବନ୍ଧନକରିବା
ସମ୍ପଦକୁ ବିଶାଅଛି ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରେସନ୍ତ
ଉଷାର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ଯେଠା ସବୁମେଣ୍ଟ
ଅଛି କରିଥାଇଲୁ ଯେ ଦେଇଗୁବୁ ବୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର
ଫୁଲ ଉପବାର ହୁଅର କାହାର ମାରେ
ଶେଷର ପୋକ କାହିଁ ମାରବାର ସଂକଷିତ-
ର ନାହିଁ ଅଜିବକ ଯେ ଦେଇ ମାରବ ରାହାକୁ
ଦିନ ପାରୁ ଦିବ୍ୟକ ।

ହୟାଇନ୍‌ମନ୍ ଅଷ୍ଟଥିବା କାବଗାରୁ
ତବାଇତମାନେ ଅନ୍ତରକରି ତେଲୁବାଧା-
ରେ ଲ୍ଳୋ ନେଇଥିବା ଏଥରେ ଦେଇବା ଓ
ଏଥିଲର ପଥାଦି ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ।

ହାଇକୋର୍ ଏବଂ ସର୍ବବୁଦ୍ଧିଅର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଧୀକ ଅବଳିକାରୀ ଅନେକ ଦେଇଅବ୍ରତ୍ତୁ
ଯ ଖେଳିଲୁଗ ଦୃଷ୍ଟି ଦର୍ଶକହାଏ ଜିନି ହେଉ
ମାଦମାରେ ରୁଥିଲିଗ ପରିଶୋଧି ହେବା
ପ୍ରେସ୍ତୁ ଗଭବତ ବାର୍ଷିକ ୫୩୩ ସୁଧୁ ଚେତାର
ଯକ୍ଷ ନିଧିମ ସରଗୁର, ଦେଶାମାଧ ଜାହା
କୁଳ ମରି ଦେବକାରୀ ଅପଣା ଉତ୍ତାନମାରେ
ଶା ସୁଧ ଗରିବାର, ଆଶ୍ରମେ ଦେବେ ଏଥର
ଶୂର୍ପ ଏହି ମେ ଉତ୍ତିଦୀରମାନେ ଅନ୍ତରୁ

କୁଥୁ ପାଇବା ଅନ୍ତରେ ଗୀତ୍ୟ ପଞ୍ଚା ପରିମୋହ
କରି ନେବାର ଉପାୟ ବରକୁ ନାହିଁ ଓ ଯଦି-
ବାର ପଞ୍ଚାର ବଜାର ଯେହପି ଶପ୍ତା ସଥରେ
କଳବତ୍ତା ପଞ୍ଚା ମିଳିବ ସାମାନ୍ୟ ଲାଗୁ ନହଇ
ଆଜିଏବ ତତ୍ତ୍ଵ ଦୀର୍ଘତାରେ ଉତ୍ତା ମୁଧ ପାଇଲେ
ଗୀତ୍ୟ କବା ବାହାର କରି କେଉଁ ସହଜତକ
ବ୍ୟବସାୟରେ ଲଗାଇବେ । ଏହାର ଭାବମେ
ହୋଇଥାଏ ।

ଏହାମନ୍ତର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଦେଶରେ—
ବୋଲିବା ଏହାପଥ ନାହାନ୍ତି ବେଳମ୍ବ ପ୍ରଧାନ
କରିବାକୁ କହାଣ୍ତି ଅବଳମ୍ବ ଦେଶରେ ସହଜା—
ହେ ଲେଖା ଯାଉଷାରେ ।

ଏହାଙ୍କଥ ଜନବବ ଯେ ସର ରାଗୁତ୍ତିତେଖଲ
ଶାହେବ ଲଞ୍ଚ ନେଷି ପୁରବ ପଦରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ଲାଗୁଣ୍ଠିର ହେବେ । ତେଥେଲ ଶାହେବ ଘରଦୂର
ପୀର ଏଖାନର ଗମନ କରୁଥିଲୁଛି । ଏହା
ଅନେକଙ୍କର ବାହୁମାୟ ।

“ପଦ୍ମ” ନାମକ ଲକ୍ଷ୍ମିନର ଏକପଣ୍ଡି ସହାୟ-
ଏଥ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମିର ଗୁଡ଼ପରିବାର ପଢ଼ି ସେହାଜର
ଶୁଣିବୋଷର କାହାରି ଯେତେ କିମ୍ବୁ ପରିଚି
ହୁଅର ଜାହାର ଏବଂ ହୀମାବ ଦେଇଥାଇଛି ।
ମହାରାଜୀ ବିଜେ ଟ ୩୮୫୦୦୦ଙ୍କା ଘାନ୍ତି ପ୍ରତି
ଅଭିଭ୍ୟୁଳେ ଟ ୪୦୦୦୦ ଙ୍କା ଉନ୍ନିଷେଷ ଆକ
ଓପ୍ପେଇଥ ଟ ୧୦୦୦୦ଙ୍କା ପ୍ରିମ୍ବେଷ ଆବ ପୃଷ୍ଠା
ଟ ୦୦୦୦ଙ୍କା ଜାରେ ଅବ ଧେମୀଜ ଟ ୭୦୦୦୦
ପ୍ରିମ୍ବେଷଟେକ୍ଟ ୨୦୦୦ଙ୍କା ଦରେଇଅବ୍ କେମୀ-
ଜ ଟ ୮୦୦୦୦ଙ୍କା ବୁଝି ଆନ୍ତି କେହୁଁ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ
କାବଜରେ ଅର ନିଷ କହୁଁ ଘାନ୍ତି । ଏହିଏହ
ସମସ୍ତ ସଜହାର ପ୍ରତି ସମ୍ବାଧୀରେ ଟ ୫୦୦୦୦
ଲିଙ୍କ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ସରବାଲ୍ଲ ଜହାଲର ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେଉଥାଏ ଧରିବାନିଜ୍ୟର ସତ୍ୟପରିବାରରେ
ଏହାଥିରେ ଅନେକ କେମି ଜରଇ ହୁଅର
କେପାଳିଦୂର ନିଯେ ଏକହୋଟି ଟଙ୍କା କିମ୍ବୁ
କରନ୍ତି ।

ଭାଗ୍ୟପଦମ ପ୍ରଦେଶରେ ବନ୍ଦିବାଳାଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ହସନାଥ ଅତୁଳ ହୋଇଥାଏଛି । ମଧ୍ୟ
କିମେ ଜଣ୍ଠା ହୋଇଥାଏଛି । ଏପ୍ରେଇ ପ୍ରଥମରେ
୧୯ ଜାରେ ସେ ୧୫ ର କହିମ ବନ୍ଦି
ହେଉଥିଲ ଯେହି ମାତ୍ର ଘେଷରେ ବନ୍ଦମର ଦର
ପକାରେ ସେ ୧୭ ରବ ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ଵାତ ହୋଇ
ଥିଲ । ତମ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମରେ ସେ ୧୩ ର କହିଥୁ
ହୋଇଥାଏଛି ଏବଂ ମର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାଏଛି ।
ହୋଇଥି ମାନରେ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ସେ ୨୦୧୨ ର

ଗର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷତ୍ତ ହେଉଅଛି । ଯଥର ଦକ୍ଷ
ବୌଦ୍ଧିଠାରେ ସେ ୨୪ ର ବୌଦ୍ଧିଠାରେ
ହେ ୨୫ ର ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷତ୍ତ ହେଉଅଛି ।

ମୁଣ୍ଡମେଳ ବାର୍ଷିକାର ତୃତୀୟ ନିରାପଦ
ଲେଖକ ଏଥେରିମେଲାନର ସେହେଠିରେଣୁ
ଲେଖିଅଛି ଯେ ଉପଦ୍ରବ ପାଇବାର ଅନ୍ତର
ଧ୍ୟାନ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଏକାନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ବିଜର ଓ ଧର୍ମମାତ୍ର ସଙ୍ଗଜ ହୋଇନାହିଁ ଏହା
ପୂର୍ବକୁ ମମାନ ଭବ ହିଲୁ ଅଜଳ ପାଇୟକ
କରୁ ଉଚିତରେଲା । ତାହା ନ ଭବ ଦିଲୁ ମାହା-
ମଳ ମେଲାକଷ୍ମେରେ ସ୍ମାରିକମାନ୍ଦ୍ର ହେବଳ
ଅଧିକରଣ ଦବେତରା କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି ।

ବାବୁ ମେହମୋହନ ଦତ୍ତ ଚିଲ୍ପିରେ ଗୋ-
ଟିଏ କିମ୍ବା ଦିବାହ ହୋଇଥିଲେ । ଏଷଣେ ସେ
ଅବୁ ଶ୍ରୀବାବୁ ଜ୍ଞାନୀ ଏକ ବୋଲକୁ ଯେ
ହେ ହିନ୍ଦ ଅଜବଳ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନର ସହିତ ଜାହାଜର
କିମ୍ବା ଦିବାହ ହୋଇ ନ ଘାରେ । ଗାହାଙ୍କ
ଧୀର ଦନ୍ତମାକେ ବୋଲକୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ

ସେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ହିନ୍ଦୁ ହୋଇବାକୁ ପାଇଲେ
ବେଳେ ବାହାନର ଅର ହିନ୍ଦୁ ମାଟ୍ଟ ଏକ
ଶିଖାରୂପଙ୍କୁ ବିବାହ ଆବଶ୍ୟକ ହିଲି ଦୁଃଖ ।
ବିଜ୍ଞାନଜ୍ଞମର ମହାବିଦ୍ଵାରା ପାଇଲି
ପ୍ରଦେଶର ମେତାବେଳେ କଳେଜର ବିନିର
୩,୨୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରାଯାଇଲା

କନ୍ଧସୁର ସମାଲୋଚନା ।

ଶିକ୍ଷାରଥାନ—ବଢ଼ଇ ନମୀଲୁ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦୟାଗେଣ୍ଠେଣୁଣ୍ଣା ବାବୁ ପ୍ରାଣବାନାଥ ଦେବତାଙ୍କ
ହୃଦୟ ୧୦ରୁଥିବ ଓ କହିବାନ୍ତିଥିବ । ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ସହି-
ବିଷ୍ଵରେ ମହିର ।

ଏପ୍ରସୁତ ଦର୍ଶନରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଅଜନ୍ମି
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶୋଇଥାଏ । ଏହିଦେଖରେ ଗନ୍ଧି-
ମେଘ ଦେଖାୟିଲାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଧାନ ଆରମ୍ଭ କଲା-
ଦିନରୁ ଶିକ୍ଷାକଲାଗର ପ୍ରଥାନ ବିମନାରକ ଓ
ଜାଗାବିଧାରିବିମାନେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଧୂଳାର
ଦେଖିଲାଙ୍କାର ଉନ୍ନତ କେନ୍ଦ୍ର ଜ କର ଅପଣା
ଲାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ବିମ୍ବାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯଦ୍ୟିଲେ ଓ ଯଦ୍ୟିର
ବ ଦର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତଳ ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କାର ଯେତେ
ତେବେବେଳେ ପ୍ରାକାଶଭ୍ରଯେ ବିବାଦ ଜ ଥିଲା
ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କାର ଉଚ୍ଚତ ଥିଲା
କରେ ଜାବ କଣ୍ଠେ ଉଚ୍ଚତ୍ଵର ବାବ ହେ-

ଲୀପିତର୍ଥ ତର୍ଜନକାର ଅଧିକା ପଞ୍ଜିୟାରେ
ଯଥାର୍ଥମରେ ସାଥର କରିବାରୁ ମନ୍ଦର କର
କରିବାରେ ହୁଏ ଏହାଗତି ପୁସ୍ତକ ପରିବାର
କରିବାରେ ଓ ଅଛିର ବିହିବାଳ କରିବାରେ
କରି କରିବାରେ ଏହାପରି ଆଖା ହୋଇବାରେ
ଆମାଙ୍କେ କରିବାରକମାତ୍ରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାଠ୍ୟପ୍ରତ୍ୟେ କାହିଁ ଉତ୍ସବରେ ଆମାଙ୍କେ
ପୂର୍ବେ ବାଦିରେ ବଜ୍ରପିଣ୍ଡ ଗଣ୍ଡ କରିବାରେ
ମରେ ଦେଇବ ହେବ ବରିବାରେ ଫଳ ପରିବାର
କାହିଁ ଥିବାକାରୀ ତରିକାରେ କରିବାରେ
ବରିବାରେ ପ୍ରତିର ହେବାରେ ଆମାଙ୍କେ
ବିଷୟ କରାଏ ହେବାରେ ଯେ ଏ କରାଏ
ଅଧିକା ବୁଝିବାର କହନ ପଥରେ ଯଥାର୍ଥମରେ
ମନୋଯୋଗା ହୋଇବାକୁ ବନ୍ଧପ କରିବାରେ
କରିବାରୁ “ଅଜ୍ଞାନତମିସବନ୍ତି” ହେବ
କରିବାରେ ମନ୍ଦ ମୋର କାହିଁ କାରଣ କମାନେ
କାହା ଧ୍ୟାନ ବରିବାରୁ ଯତ୍ନ ଓ ସରଜନ କରି
ଅଛିବା ।

ଶିକ୍ଷାବିଧାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ଯେ ଅଛି ଏହା
ଥିଲା ହୋଲିବାର ବାହୁଦୟ ଓ ହୃଦୟକାରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଶିକ୍ଷାବିଧାନର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଅପରା ବିଜ୍ଞାନର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ବନ୍ଦଳା ଏ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶିକ୍ଷାବିଧାନର ପ୍ରମାନ ପ୍ରକଳନ କର
ପ୍ରଦତ୍ତ ଗଣ୍ଡକୁ ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶିତାରେ
ଯୋଗୀ ଦର୍ଶାବୁ କରି ଦର୍ଶାବୁ । ଏହାକୁ
ଯାତ୍ରର ଅବଧାନମାତ୍ରେ ଦର୍ଶିତାରେ ପରିଚାରିବେ ।

ପରିମେଷରେ ବନ୍ଦୁକ୍ ଏହି ଯେ କଥା
ଦେଖାଯି ଦେହ ଅନୁଭୂତିରେ ଛାଇ
ଦିଲେ ଶବ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ହେବ ନାହିଁ ଯେତେ
ଅନେକ ଲୋକ ଆମା ବରକୁ ନାହିଁ
ଆମେ ମାନେ ଏ ପ୍ରଦେଶ ଦେବତାଙ୍କାନ ଏହି
କବି ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ବନ୍ଦୁରେ ଯେତେ
ଦିଲେ ଶୋଷ ଲାଗି ଦେଇ ହାତ

१०७६

କାର ଅଭ୍ୟାସକ ପାଇଁ ହୃଦୟ କଲେଚା

ସକ୍ରିୟାର୍ଥୋଷ କାଳ ଦର୍ଶାଇ

ଅର୍ପଣା ଭାବନାର

১০৮৬১

ଏହି ଭାବକଣ୍ଠପିତା ସତରାହାବ
ବଚାର ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଳ୍ପାଳିକା ସମ୍ବନ୍ଧ
ମଧ୍ୟ ଓ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

ତା'ରେ କୁନ୍ତ ସନ୍ଧା-୨୦ ମହିରା। ମୁଁ ଅଗାର ଦିନେକ ସହ ୩୭୭ ଶାଲ ଗଲିବାର

{ ଅଗିନ ବାର୍ତ୍ତକ ମୂଳ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ଥାଇ ଭାବମାନ୍ୟ ୪୩ }

ଶ୍ରୀପତିବନ୍ଦନ

ଗର ଗନ୍ଧିକୁ ରାମାର କଷକରେ ଦର୍ଶିତାନ୍ତ
ରାମ ମେହର ହେଠଳାରୁ ପ୍ରାୟ ପରିଦିନ
କୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲା ଜାହା ପରେ ତନିକିନ୍ତା
କଣ୍ଠପାତି ଅଧି ନିରାମାନ ପୁଣ୍ଡ ହେଲାଏଇ । ମଧ୍ୟରେ
ପୁରଦନ ବତାସ ହୋଇଥିଲା । ଏବୁ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ-
ଏଣ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ମୋହମ୍ମଲରୁ
ମାତ୍ର ପାଇଥାରୁ ଯେ ଥାନର ମୂଳ୍ୟ ଉତ୍ତା
ପରିଥିଲା ଏ ଯତ୍ତାର କି ଏବୁ ମୁଖ୍ୟ ଘନାର-
କୁଣ୍ଡର ଅଧିକ ହେବାର ହେତୁ କୃଷିପାତି
ପରିଯାସ ଦେଉଥାରୁ ମାତ୍ର ଯାଧାରାହାଏପେ କୃତର
ମୋହମ୍ମଲ ବୋଇଥିଲା କୁଣ୍ଡଦିନ ମେଘ ଅନ୍ତମାର
ଶିକିତ୍ସା ଏହି ଅଜା

ଭାବୀର ପଥାପଦସ୍ତ ବିକଟ ହୋଇ । ୨୫
ପ୍ରପ୍ର ଚିଲ୍ଲ ଅଳ୍ପ ଏହା ମିଳିବାରେ

ପାଇଁ କେବେ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଝପକା
ଶାହସ ଶୋଇଥିଲା ଆଦୟ ଜନ ହେବାରୁ ତାହାର
ପରିଦ୍ୱାରା ବିକିଷ୍ଟ ହୋଇ ଟ ୧୯୮୨ ପ୍ରତି
ଦେଲା । ତେର ସାହେବ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ
ମନୀନ କରିବାରୁ ପ୍ରଥମ କରିଥିଲେ ବିକିଷ୍ଟ ଫଳ
ଦେଲା ହାବି । ଅମ୍ବେମାନେ ବିକିଷ୍ଟ କରି
ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଉଚିତ
ବିରାପକ୍ରମରୁ ବୋଲି ହିଁ ବୋଲିବ । ମରନ୍ତି-
ମାକେ ତଣି ନେଇଥିଲେ ବୋଲି ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍
ରୁହାନୀ ଯାଦ ଏକଥିଏ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କି ତଥା
ନୁହଇ । ଅସ୍ମାନଙ୍କ ଜାତିବାରେ ଏହା କିମ୍ବା
ମନ୍ଦ ମନ କାରଣ ନରକାତ୍ମାନେ ତରିବେ,
ବଢ଼ିଲୋକଠାର ଗଣ୍ଡ ଜେଉଥାରୁ ବଢ଼ିବ
ଦୁଃଖିଲୋକ ବିଶ୍ଵ ସାଇଥିଲେ । କହୁବେଦିଶ୍ଵ-
ଦିବ ଦୁଃଖ ବିଶ୍ଵ

କଥକୁ ନାହିଁ ପଇସାଏ ବେଳିନ ପ୍ରମଣ କର-
ଦାର ବିଦ୍ୟାଦେଲେ କେତେ ମୁଲକୁ ଧରିବେ ନାହିଁ
ପଣିବା ପ୍ରସ୍ତୁତିମାନ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହିଣିବିଲୁ ହୁଏ
ନାହିଁ । ନାଗଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବା ରହଇ କବିବା
ମାର୍ଗ ଜନନ୍ଦେଶ୍ୱରବାହେବ ପୁଷ୍ପରାଜୁ ବହୁ
ଥିଲେ ଦେଖିରେ ବହି ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ତେ
ଲାକର ଘର ବନ୍ଧୁ ବୋଧ ହିଥାଇ ଯେ ହୃଦ-
ାୟି ଦେଇ ଉଚିତିକ୍ଷା ପାଇଁ କାହାରକୁ କହ-
କୁ ଅଣିଲେ ସେ ଅବିବ ନାହିଁ । ଯେହିଁ ତାର
ବିଶ୍ୱାସ ସେଠାରେ ବିମାଣିଶାର ପଢ଼ି
ପର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଅଛିବବ ଇନ୍ଦ୍ର-
ର ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷାଗତ୍ତ
ନରେ ପୂର୍ବବର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ମାତ୍ର ୨ ୨ କା
ମୀଏ ଦୃତି ସାପନ କଲେ ଲୋକଙ୍କର
ଅନ୍ତିମ ପତ ଦିଲି ଭାଗାନ କିନ୍ତିଲେ ଜଳ
କି । ଅମ୍ବେଦାନେ ବୋଧକରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ-
ଫଳମାର ହୋଇଥାରେ ବିନ୍ଦୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯାଇ କୋଣକଦିମେ ତାକୁ ଗଢ଼ିବାର
ଏକ ମୋତ ଏଇ ମିଶା ଲାଭକର ଯାଇ
ନ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବାର
। ଉଚିତିକ୍ଷା ଯେ ଭାଷାତିକ୍ଷା ଏତ
ପାଦାମ୍ୟ କରଇ ତାହା ମହିନେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲେ କଣ ଯେ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ରହଇ କପି
ମନ୍ଦର କରନ୍ତେ ? କେବଳ ଅନ୍ତର
ଦେଲେ କିମ୍ବାର ମାତ୍ର ମିଳଇ ନାହିଁ
କି ଉଚିତିକ୍ଷା ଲାଭ କରଇ ଏହି
କି ପାଦାମ୍ୟ କମ୍ପିଯାରୁ ସମନ କୁଆଗ୍ର

୮ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରୂପ

ରିହବମୁଠୀକୁ ଅଜାଗର ।
କେବେ ଏହାର ମେଷ ଦେବ କିନ୍ତୁ କଣାପ
ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ହୋଲାନ୍ତି ଏହାତାର ଚଳ
ଆମାର କରିବାର ଅନ୍ୟ ଜଳ ଉପାୟ ନାହିଁ
ତୁ ଏହାକୁ ଦେଇ କେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେ
ପରେ ଦେଇଅଛି ଆମାର ଅର୍ଜେମାର ଦେଇବେ
ମାତ୍ର । ପାତ୍ର କେଉଁ ସାହେବ ପୁଣେ ଯେତେ
ତଥାମରି କଥା ଲେଖି ପ୍ରକଳ୍ପିତହୃଦୟ ସମେପ
ପ୍ରକାଶ ଦରଖତ । ପଞ୍ଚତ ଆମାକର ଅଭ
ନ୍ତିଏ ପଥ ତେଜିନିର୍ବୟକେ ପ୍ରକଳ୍ପିତହୃଦୟ
ସ୍ଥରେ ଜାଣିଲୁ ଯେ ଏବକ୍ଷେତ୍ର ଜୀବରେ କାଳ
ମରୁ ହୋଇଥିଲା ଭାବା ନ କେବାର ଦୂରୀଣ
ହେଲା ଓ ମୋଟ ୫୫ ଲା ଅକାୟ କିମିତି

ଏହୁବେଶନ ଶାତର ଅବଗତ ହେଲେ
ଯେ ବଜାଳାର ଦିନ୍ତିଆ ପତ୍ରିମ ବିଦ୍ୟାରେ
ଛିନ୍ଦେବର ତାରରେକର ସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟାରୁ
ଅରଣ୍ୟ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଗତର ମୋହମ୍ମାନେ ଅବଦିନ
ଆସିବାନ୍ତିମାନଙ୍କ ପିଣ୍ଡାଚାନ୍ଦର ଲାଭ ତାର
ପାର ନାହାନ୍ତି ଏହା ହେବୁଥିଲେ ସେଠା ଉଲମାର-
ଙ୍କର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା । ବଚକାର ପ୍ରସଂଗର
ଉପଦେଶ ବିଶାଖାର ବେହି ପୁରୁଷ ଦାଳଦି
ଧାରୀ ଧେବାଲବମାନେ ଉଲର ମେଳନ

ଓ অমুর বন্দুমানে কিম্পে রেখুর ধন
হৈগ করবে ধৈয় একা এ কিম্প তনা
কিরে তে জাহাজদুন কিম্পেণীর পিয়ালজ
তথ।

ମରାରୁ ଅନ୍ଧା

ଦେଖିଥିଲେ କି ତାହା ସଂମ୍ଭାବ କରିବାରେ
ଏତେବେଳ କଳମ ଯୁଧଗ୍ରାଣୀ କେବଳ ଅନୁକ
ର୍ଭା ଦଥ ଏହି ମନ୍ଦ ପଢ଼ିଥିଲୁ ଜାହ ଅନୁକ
ର୍ଭା ଦେଇବ ଅନୁକ ମୁଖରେ ରହିବାର ବିଷ
କିନ୍ତୁ ଦୟା ନାହିଁ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ବୋଧ ପୁଣ୍ୟ
ଦେ ଏକା ମାତ୍ରେକୁ ହାତରେ ପୂର୍ବେ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିବାରୁ ଉତ୍ସମରପେ କିମ୍ବା ଦେଇଥିବା
ଏବେ ଶକ୍ତିବିନ୍ଦୀ ହୋଇ ଘରକିରଣ ଦାରିରେ
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତ୍ଵାର କି ଉତ୍ସମରପେ କିମ୍ବା ହଜାର
ହେଉ ନାହିଁ । ବନ୍ଦିଙ୍କ ମନ୍ଦରେରେ ମୁସା ମରଇ
ନାହିଁ ହୋଇ ଯେଉଁ ବାହିୟ ଅଛି ଡାଇନକିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସର୍ବମାନେ କେବଳ ସେହିକଥାରୁ ସାର୍ଥକ
କରାନ୍ତିରି ।

ଅର୍ଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରିକାବସାର |

ମେଲାକରଣ ଓ ହିନ୍ଦୁ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଜା ୫୭ ଇଥରୁ ହେଉଥିଲୁ ପଦମାନାମାର
ପଦମାନାମାର ହେଲୁ ଯେ ଶିକ୍ଷାବଳୀ କମିଶି ଦେବା
କର ବନ୍ଦାଇବାକୁ କାର୍ତ୍ତମେଖି ପ୍ରସାଦ ଦରି
ଥିଲେ ବେଥିଗେ ବିଲାରୁ ପର୍ବତମେଖି ପ୍ରଦାନ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । ୧ ଦିନ ବନ୍ଦାଇବାଦେବ
ପାଠ୍ୟମାନେ ପଥର ଲାଗିଲୁ । ହେବଳ ପୂର୍ବ
ପ୍ରଦାନ ପରି କରିବାରେ ପାଞ୍ଚ ଅଦ୍ୟ ହେବ
କି ପଥର ଯେଣିର ବେଳକାରୀ ବ୍ୟାପ
ହେବ କାର୍ଯ୍ୟକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ହେବା

22

କୁରୁଜୀବି ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ କର-
ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ଠକ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ସେଥିରେ
ଛାଗରିତୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଯୁଣ୍ଡାରେ
ପିଶା ପ୍ରଥାନ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟରେ
ଯାହା ବୁଝିବାରେ ବ୍ୟୟ ଦେଇଥିଲୁ ସେଥିର
ପ୍ରସ୍ତୁତିକିଛି ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ଓ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅବସ୍ଥା ମନ ଥିବାର ଆଜି ଧନ
ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି । ଏଣେ ଉଚିତିକା ଦେବକୁ
ରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେତେ ବ୍ୟୟ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇଅଛି ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆର ବିଦ୍ୟାସ ଏହି ଯେ ସର-
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେଜ ଓ ପୁଲମାନଙ୍କରେ ଦେବଳ
ଧନବାହି ଲୋକଙ୍କ ପୁନଃକେ ପାଠକରନ୍ତି ଓ
ସେମନଙ୍କ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଏତେ
ବ୍ୟୟ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି? ଅତିଏକ ହିତ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆରୁ ଲୋକଙ୍କରେ
କଲେଜମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିମାନଙ୍କରେ ଏମନ୍ତ
ଦେଇନ ବ୍ୟୟକ ହେବ ଯେ ସେଥିର ଭାବୁ
ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ନିବା-
ହେବ ଆଜି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ରହୁ ଦେଖ
ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏଥର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଏହି
ଅଭିଗ୍ରହୀ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଇଣ୍ଡିଆର ପିଶାଦାନ-
ର ବ୍ୟୟ ବନ୍ଦବର ସେ ଠକ୍କା ଲୁଗଦିବିବେ
ଓ ବେଳାପଦମା ପିଶାଦାନରେ ଯାହା ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତି ସେଥିମ ଅଭିକ୍ଷମାଦେଇବେ ନାହିଁ ଓ କର
ନୁହେ ଯବେକୁ ଧନପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସେଠକା ସମ୍ମା-
ନ୍ଦନ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗର୍ଭମେଘକ ଏକେ ଦିଶୁ
ରେ ବାକର ହୋଇଥାବୁ ଉଚିତରେଣୁ
ରସତ ହେଲେ ବିଷାକ୍ଷାପାତ୍ର ବି ଲାଭ ହେଲା
ଅମ୍ବେମାନେ ପୃଷ୍ଠି ପାପ କାହିଁ । ଦୂରତବସର
ସବୁଦେବ ମୂରାଳ ଓ ଚିଲମାନ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ
ରହିଥାବୁ ଏହାପାର୍ବତ ବି ଏ ଦେଶର ଦିନାମା
କରିବ ହୋଇଥାବୁ? ଉଚିତରେଣୁ ଶିଖାତାନ୍ତ
ହୋଇ ନ ଦୂରେ ଏ ଦେଶର ଚାର୍ଦିଗୀ କାହା
ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ଗର୍ଭମେଘକ ମଜ ନାହନ୍ତି
ନରବାବୁ କେହିଟେ ଦେଶକର ଜାଣନ୍ତେ ଆହା
କ ଶତବରୀ କେହା ଅନୁଭବ କରିପାର
ଜାହାଙ୍ଗ କୁଳମନୀ ମନେ ସେ ଯେତେ କୌଣସି
ନତକ ହତକର ନିୟମ ବଳାଇବାବୁ ଜାହାଙ୍ଗ
କିବ ତାହାର ପକ୍ଷ ହୁଏ ଓ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରକାମଖରେ
ସତ୍ୟାଦ ରଖିବାର ଉପାୟ କାହାପାର୍ବତ ହୁଅଛି
ଆହା ବି ଗର୍ଭମେଘ ଅନ୍ୟ ଜାଣିପାର

ଜାହାନ୍ତି । ଯାଉକଥା ପରି ଯେଉଁ ଦେବୀ
ଭାଷା ଶିକ୍ଷାଗୀର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଏତେ ବନ୍ଦ
ଭର୍ତ୍ତର ଉତ୍ତର ସାଧନ କାହାରୁବୁ ହେଉଅଛି
ଏହାକ ଅନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ ଲାଗୁ । ଆଜି
କାଳ ନାନାଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ଭାବୁ ଜ୍ଞାନ
କଷ୍ଟରେ ଯେ ଉତ୍ସୁକ ପ୍ରସ୍ତରମାନ ହେଉଅଛି
ତାହାକ ସୁନ୍ଦର ଲୋକଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ସଂଘରୁ
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା ? ଏତେକଥା ହେଲା-
ଗ ଯେଉଁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଜଳ ଇଣ୍ଟମଜ ଶିକ୍ଷା
ରହିବ କରିବାର ନେହା କରିଅଛନ୍ତି ସେ କେବେ
ବଳ ଅପଣାର ହାତ ଲୋତୁ ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ୟା
କିଛି ନୁହିର । ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ସହିତୁ ବିଦ୍ୟା
ହେଉଥିଲା ତାମା ବନ୍ଧାର ରଖିବେ ମାତ୍ର ତରୁ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବେତେପରିବାର ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ
ଦେବ ଅନୁମନ କରି ନାହାନ୍ତି । ମୂର୍ଖଗଳା
ସବଧା ଧୂକୃତ ଏମାନଙ୍କୁ ଆୟୁତରେ ରଖିବା-
ପାଇଁ ଅଥବା ପୂଲିଷ ଓ ସେନା ରଖିବାକୁ
ଦେବ ଉଥାଚ ଥରିବୁ ଥର କ୍ଲେଶ ହେଉଥିବା
କାରଣ ରୂପ ଦେଖାଇ ଗାୟନ କରିବା ଚିର-
କାଳ ବଳି ନ ପାରେ ପଜାଙ୍କ ମନରେ ଯେହି
ଓ ଜୁବି ଜନ୍ମାଇବା ବିବେକ ସକାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଓ ସେଥିରେ ସୁଶାସନ ହୋଇଗାରେ । ଅଜା-
ଏବ ଜଳଟିଯା ଉତ୍ତରକରି ଝକା ବହାରବା
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦର ହେଲୁ ଯେ ଅଥିତି
ସକ୍ଷାଧାରଣ ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ପ୍ରସାଦ ଦିଗ୍ବିଜୟର
ମତ ପ୍ରବାସ କରିବାରୀ ଗର କାଳ ସକାଳ
ଦେଇଲେ କହିପାଇଁ ମନ୍ଦିର ଦୂରରେ ସର୍ବ
କରିଥିଲେ ସରାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ପ୍ରସାଦ
ଅନ୍ୟାୟ ଦୋଳ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ସର୍ବ
ମନୁବ୍ୟ କଲିବାରୀ ଗରିବବର୍ଷିଗୁ ସମ୍ମ କହି
ଏହୁ ପ୍ରେସତ ହେବ ଯେ ଦେଖାରେ ଆଗମୀ
ମାସ ଜା ୨ ରଖରେ ଯେଇଁ ସର୍ବ ହେବ ସେ
ସରକୁ ଏଥରୁ ଜୀବ କରାଯିବ ।

ଦିଲ୍ଲି ମରାର ସଂଶେଷ କରଣ୍ ଅବଳ୍ ଅଛି-
ରିକୁ ପରିକାରେ ପକାଇଲୁ ସମୟାବନରେ
ବାହୀଲୁ ବିବରଣୀ ଲେଖା ହୋଇପାଇଲୁ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂଗ୍ରହ

ଓଡ଼ିଆପ୍ରେସ୍ଟିଅଙ୍କ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପିଣ୍ଡି-
କମ୍ପାନିର ପ୍ରଥାଜାମା ଗନ୍ଧାରେ ଗନ୍ତୁ, ଏ

ଗାହାଙ୍କ ଲେଖାର ଭବତ୍ ପ୍ରବାନ୍ତ ଯେ ଏହି
ମନ୍ତ୍ରଗା ଦେବତା ଚଳିତମାସ ତା ଏ ରଜୀର
ପଦିକା ବାହାର ମାତ୍ରା ଅପଣା ମୁଖ୍ୟତ କମିତି
ପରି ବିଦୀ ବରବା କପ୍ରକାର ଲେନର
ସବୁ ଥିଲା ଓ ଏହି ତାହା କେଉଁ ସରକୁ
ଉଦ୍‌ଗାମୀ ହେବାର ଯେ ଅଲୋଚନା କରିବା
ରେ କଣିଶାରିବି।

ତାଙ୍କିଶ୍ଵରବିଦୀ ବନ୍ଧନିତ ବାହାରିନାହିଁ ତମର
ବାଯଣମାନ ସମ୍ମାଦକ ଯଥାର୍ଥପେ ବିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି-
ଥିଲେ ଯାତକମାନେ ତାଣିପାରନେ ଯେ ପୁଣ୍ୟକା-
ନାର ଦୋଷର ଜାନା ଏହି ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
କିମ୍ବାଗି ଏହିପରି ପୁଣ୍ୟମ ରୂପି ଯେବେ କାନ୍ଦ
ବହନ୍ତି ଜେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତୁ ତା ଚୁଣକୁ
ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।

ବଜୁନର ସମାଦସରେ ଏହି ମର୍ମରେ
ଖଣ୍ଡିବ ବିକ୍ରିତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ସେ
ଦୂରସହସ୍ରତଙ୍କାରୀ କିମ ଅର ଗ୍ରାମପୁଲ୍ୟରେ
ଦିନିମ୍ବ ଦେବାର ଅଛା ଅଧିକାର ବଳର ଠଙ୍କା
ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଅନନ୍ଦକ ଦେଖ ଆପ୍ତେ ।
ସରକାରୀ ଅମଲଙ୍କର ଦିଗା ବ ଧରନରେ
ବରନର ଏମାନଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣାର ଠଙ୍କା ଅଗ୍ରାୟ କରି-
ବାବୁ ସମସ୍ତେ ଚାଲୁଗକର ଜୀବ କରିବୁ ଅଥବା
ଏହି ଅମଲମାନେ ଫରବାରରେ ଆର ଲିଙ୍ଗ
ଦେବତେ ପାଉଣାମାରଙ୍ଗ ଠଙ୍କା ଉତ୍ସବ କରି

ହାଇବୋର୍ଡର କଟ ମାନ୍‌ବର ଶ୍ରୋବର
ହେଉ ଅଗମା ଥର୍ମ ପ୍ରଥମଦିନଠାର ଦୁଇ-
ବର ଅବଜାଏ ଶ୍ରୀମତ କରିଅଗଲା

କଜଳପ୍ରଦେଶ, କାରିକମାସୁଧା କାର୍ଯ୍ୟ
ମୂଲ୍ୟରେ ଲିଲିବା ଦିବେତନାରେ ଏବଜଣ
ଥିବା ମୁଖ୍ୟରେଣ୍ଟିଂ ଉତ୍ତି ନିର୍ମାଣ, ଛକ୍ତି
ନିର୍ମାଣକାରୀ ରଙ୍ଗିନିର୍ମାଣ ଓ ଲ ୧୫ ଟଙ୍କା
ଟଙ୍କାର ସହବାଧ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା ।
ଶ୍ଵରମାସୁରର ବ୍ୟକ୍ତ ଅଳା ଦେବାକୁ ଯେମନ୍ତ
ନାହିଁ ବ୍ୟକ୍ତ କୃତି ପରିମାଣରେ ମଧ୍ୟ ମେହିରପ
ମାଧ୍ୟାବ । ତାହାର କଞ୍ଚକର ମୁଖ୍ୟରେଣ୍ଟିଂ
ନିର୍ମାଣ କରିଗଲା ତାହାର ।

ବିଜୁ ପୁଅଦ୍ଧାର୍ତ୍ତ କାଳ ସୋହାଇଟିର ମୋଟିଏ
ତି ସବ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ଗନ୍ଧା
ବିବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକଣ ଉଚ୍ଛଵି
ମୁଦ୍ରାରେ ଦେଖିଯୁ ବଦ୍ଧିମାନେ ଉପରୁତ୍ତ
। ଯରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃଷ୍ଣମୁଖରେ ଧ୍ୟାନ
ଯେ ଉତ୍ସାହେ ଆତିଥି ହର ଶୋନ-

କାହେବ ପରିଷ କଲାବେ ଏବଂ ଏଠାରେ ଯେ
ଦିନୀ ସରମାଜ ଅଛି ସେଥିରୁ ମିଳି ଏବଂ
ହୋଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପଦ ବଜାକ ବୋଶାଇବି
ଅଧୀନରେ ବହୁବେ ।

ଏହାରେଇନ ଗଢ଼େ ପୁଣି ଅଛି ଯେ
ପୂର୍ବ ଘବର୍ତ୍ତମେଣୁ ପୁଲବନ୍ଦରେ ଛେତରୋତ୍ତମ
ଦେଖ ଥାହେବମାତ୍ରେ ନରପତିବାବ ଗର୍ଜା
କରିଥିଲା । ଏହା ପୁରୁଷ ଲାଭ ପୂର୍ବରୁ
କାରଣ ହୋଇଥିବାର ଉଚ୍ଚପୁରୁଷ ହେତୁମାତ୍ରର
ଅପରିହାଳେ ଏଥିପାଇଁ କହେବମାନେ ବଡ଼
ବିଭକ୍ତ ଥିଲା ? ଏହିଆ ଅଛି ଶୋଚିଲାମ୍ୟ
ଅକ୍ଷୟ ସାହେବମାନେ କି ଅଧିକା ହେତିରେ
ହ୍ୟାହରେ ଦିନେ ବିର୍କାରପ୍ରଧାର ହାତାନ୍ତି ଯେ
ପୁଲବନ୍ଦରେ ଭାବୀ ବର ଲେବଙ୍କର କାରମୁଖ
ନିଃପ୍ରତି ତ୍ରୁଟି କହା କହାଇଥିଲା । ଏବେଳେ ଜନ୍ମ-
ମୂଳ ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତର ଶ୍ରୀଶ୍ଵରାଜ କରିବାର ଉପରୁ
ଦୋଷ ସାମାଜିକ ଲୋକେ ଜନବରତ୍ନ ଚର୍ଚାରେ
ପ୍ରତି ସେମ୍ବାନ୍ଦରେ ବିଜ୍ଞା ହେଲେ ସେ କଥାପରି
ନିଃପ୍ରତି ଦୃଢ଼ଶ୍ଵର ନ ହେବ ।

ତିରତ୍ତ ଅବ ଏକନବୀଳୁ ଥର୍ମର୍ଦ୍ଧା
କାରଣ ମହିଳାଶପଦମିହେ ଟ ୨୦୦୦ ଲା
କ୍ଷେତ୍ର ବର୍ଷାକୁ ଟୁ ର ବରାଅଛନ୍ତି । କପ୍ରାଜ
ପ୍ରତି ସାହେବ ରୋଜୁ ତିରବଳୁ ଦେବା
କାରଣ ବିଦ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

ପ୍ରଧାନରେ କାମକଲାଙ୍କେ ଏହି ଶରସତ
କରି ଦିବ୍ୟତର ଦୟା ଲାଗା କହିବା ବିଷ୍ଣୁ
କାହାର ପରିଚାରକ ପରିଚାର ହେତେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରପଥମର ଲେଖନେ ଗୁରୁତବ-
ଶ୍ରୀ ଏ ସହରେ ଉପରୁତେ ଥିଲେ ।

ଗନ୍ଧିମେଜ୍ଜର ବସନ୍ତ ଲାପଦ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତର ଦେବାର ଧରାଯାଏ ।
ମାନ୍ଦାଳ ଓ ବିମାନର ମହାଅର୍ଥର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ବିହିବ ହାତୁ ପତ୍ରର ପ୍ରଦେଶର ଏକାତ୍ମକା
ଜେନରଲାଙ୍କର କଣେ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟନ୍ ଏ ବାହ୍ୟ
ଦେଶରେ ।

ଅଧିନର ବଳୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଯେତେ-
ଦେଲେ ଯାହା ହେଉଥିବ କହିବାର ପାପାତ୍ମକ
ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣମେଘରୂପୀ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ପଠା-
ଇବା କାହାର ବୋର୍ଡରେବଳୁ ପରି ଅକ୍ଷ୍ୱାରଥର ।

ମୁଖ୍ୟର ଦିବର ମହାତ୍ମାଙ୍କ ସୁଶାର୍ମ
ପିତୃହଙ୍କର ମହାରେ ହେଠାରେ ଗୋଟିଏ
ଅମାଲ କାହିଁ କହିବାକି ଗଢ଼ିମେଣ୍ଟ ଥାକୁ

ଦେଇଅବଳୁ । ଏ କାହା ମହାପୂର୍ବ ଜୀବନପାଇ
ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟଧି ହେବ ।

ନିର୍ମଳରେ ଦୁଷ୍ଟା ପୂର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତରୀ ହୋଇ-
ଥିଲା ଜ୍ଞାନମାତ୍ର ତା ୧୩ ଉଗର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ତାରିଖର ସମ୍ମାନର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଭାଲାପୁରେ
ଖଣ୍ଡା ନ ହେବାର ଗୋଥିମର ମୁଣ୍ଡ ବୁଝି
ହେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ସେବମୂର୍ତ୍ତରେ ମହାର
ଦିଲ ବନ୍ଦଥିଲା - ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଭଲ
ହେବାର ସମ୍ମାନକା ଦିଗନ୍ତ ।

ବିଜଳାର ଲେପ୍ଟାନେଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ
ବୀଳହାତ ପୂର୍ବଶାଖା ମାନମାନ ସରଗନ
ବରଦାତୁ ଶାପ୍ର ଯାତ୍ରା ବରଦେ ବନତା
ବେଦନେଶ୍ୱର ଓ କେଣେଟି ବିରାଜ ଆହୁର
ମେଷେ ମନେ ।

ଯାନକିବାରରେ ଉପକର ଖୋଲିଦେଇ
ହସ୍ତିଳ ହୋଇ ମେବଳ ସଂଖ୍ୟାର ପରିମାଣ
ଅର୍ଥର ୫୫,୦୦୦ ଲେବେର ପ୍ରାଗ୍ ବାଜି ବିଲାପି ।

ମୋହରାଜୁ ନାମକୁ ସମାଧିପଦ ଅନ୍ତରେ
ଥାଇଥାଇଁ ଯେ ପଞ୍ଚାବର ଉତ୍ତରିଲାଭାରିଜାନେ
ଦେବତମ ଖାଲୁ ବିଦେଶକୁଠରେ ଦେବତ ଆଜାନ-
କି କଥାଇଁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରମନ୍ତ୍ରାକୁ ବିଦେଶକୁ
କର୍ତ୍ତାରେ ଭଲ ଯେ ପଞ୍ଚାବକୁ କନ୍ଦା
ବବା ।

କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର ବଠାଇବେଳା ଓ ରାତରିରେ
ନୟମଶୀଘ୍ର ହେଲାବ ପଥ ଦୁଇଟା ପାଇଁ
ଗତି ଏବଂ ବସାଇବା କଷ୍ଟ୍ୟରେ କଲିକାତା-
ହିମାଜି ଯେଉଁ ଦୁଇଶାହୁ କରିଥୁଲେ ତାହା
ବର୍ଣ୍ଣିରବେଳରିଲ ସାହେବ ସମ୍ମରେ ବିବେଦନୀ
୧ କଲାତର ସେହେତୁରଙ୍କ ନିବୃତ୍ତି ପଠାଇ-
ଛନ୍ତି । ଏହାବ ହେଲା ଯେ କନ୍ଦରାଗର ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ
ମେରର ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ତାହା
ବର୍ଣ୍ଣିରବେଳରିଲ ସାହେବ ଅଗ୍ରାହୀ କରି-
ଲେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରୁଥବନଶ୍ଵିଧ ବୋଲକୁ ଯେ ବାବୁ
ନନ୍ଦବାମ ବନ୍ଦିଆ ହ ଯେ ଏବର୍ଷ ବିମଳରେ
ପଳୁହରକସ ପଣ୍ଡାଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଅ-
ଛି ସେ ଶୈଖାଚିର କୋକ । ସମ୍ମଧେସ୍‌ତୁଥୁ
ପ୍ରେସ୍‌ରୁଥବନଶ୍ଵାର୍ଥେ ଲେଖିଥିଲାକୁ
ଯ ସେ ଅସାମର ନୋକ ଜାଗରେ ଆହୁତି ।

ଶୁଣୁ କଥା କହୁବା ସଖାଦଳ ପଞ୍ଚରେ
ଦେବ ମନ୍ଦ ଗାହା ଫେରୁ ଜାଣି ହାହାନ୍ତି ।
ଦିଲାକୁ ଆଚିତାର ସମ୍ମାନ ସମ୍ପାଦାଇ
କଟ ସମୟ ଲାଗିବ ଓ ସେହି ସମ୍ପଦରେ

ପ୍ରାୟ ସମ୍ବାଦ ଫେଲ ଅହିବାର ଏବେଳେ
ମୁଖରେ କୋଣଟି ପ୍ରମୁଖ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ଅଧିକେ କିମ୍ବା ବାଟର ସମ୍ବାଦ ବଜୁବ
ମନ୍ଦିର କଷାଯାର ଆଉ ଗମନାର କି ଅଛି ।

ପରିଅଳ୍କର ମହାଶୂନ୍ୟ ଶିଶୀ ଜନେଣ କିମ୍
ଯରେ ଏଦେଶୀୟ ସମସ୍ତକୁ ବିନିବାର ହେଲା
ହୃଦୟର ଗମ୍ଭୀର ସେ ଅଧିକା ଘରେ କୋଣ
ଶିକ୍ଷାକଲ୍ପର ମାଧ୍ୟମ ଦୂର ପ୍ରେଥମେ କହିଲା କିମ୍
ବିଦେଶୀର ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା
ବରାକୁହାରୁ । ଏହିର ବାଧିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିମ୍ବା ଡିଫିଜିଟଲ
ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ । ଜାହାକ ବିଭିନ୍ନ
ଯଥାର ହୁକମ ନଙ୍କରେ ବାରଗୋଟିକିଛା । ତେ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶାପର ହେବ ଓ ଯେ ହେଠାଣ୍ କିମ୍
ଲମ୍ବମାଳ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତର କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ହେବା । ବୁଝିବାର ଅଭି ମହାମାନେ ଏହାର
ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଖବର୍ମୁନେଶ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଚାରିମିଶା ବନ୍ଦ କରିବେ ଦେଖାଯିବ ।

କଲ୍ପନା ମୁଦ୍ରା କାଗଜରେ ହାତକୋଣିର
କଳ ନିର୍ମିତ ସାହେବ ଏବଂ ଶୋଷପ୍ରଦ ଦ୍ୱାରା
ମୋଦିମାରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
କ୍ଷେତ୍ରମାରେ ଶୋଷପ୍ରଦ କରିବାର କଷତିର ଅବଧି
ଅଛି ଏବଂ ଶୋଷପ୍ରଦ ହତ ହୋଇ ପୁରୁଷ
ବନ୍ଦନ କାହାର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚମଦିତ୍ୟ କେବେ
ରହାର ନାଥକୁ ଆପାତି ପାଧ ହେଲା ।

ପ୍ରାଚୀ ଗୋଟିଥାରୁ ବଳ ତଳିତମାନ ଘାଁ
କରିଲେ, କିନ୍ତୁ ବହ ହେଲା । କେଣ୍ଠାରେ
ଅବଶ୍ୟମେଣ୍ଟ ଅବେଳାର ବରିକେ ଡରିପାର
ଯାଏ ।

ମେଘଦେବର ଟୁଟ୍‌ଦା ସହରରେ ଥିଲା । ଏହା କିମ୍ବା
କି ଯଶ୍ରମରେ ବେଦିବ ଜାଗନ୍ନାଥ
କବାଦ ଉପକଳ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାର ଦିଲ୍ଲୀ
ବିମ୍ବିନ୍ଦୁ କଣେ ଧେଢ଼ିବିଲାକୁ ଉତ୍ତର ହେବାର
ବିଦାରୁ ଅନୁମତି ଦେବାର ପ୍ରାଣଶାନ୍ତି ଚିନ୍ତା
ମର ଯନ୍ତ୍ର ପରିବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କଲେ ।
ଅର୍ଥମେତିକ ପରିପରେ ଅପିକ ତେବେଷ୍ଟି ରେ
କୃତ ଅକ୍ଷା ବିହାଳ ଯତିଲୋ । ଏହଙ୍କ ରହ
ଇଲ ହେଲା ଯେ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରେ ଏଗାନ୍ଧିର
କଷକ ଥିଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କେ ହେବାର ତୁ ଏ କାହା
ହାତକୁଣ୍ଡ ।

ଏହି ପାଇଁ କମାଟିକି ସହିତ କରିବ ଦର୍ଶନ
କାହିଁ କହିବ ତାହିଁ କାହାର ଯୁଗରେ
କହିବ କେବେଳ ହେଲା

ଅବିରିଳ

ତତ୍କଳ ପାଇବା ତା-୨୫ ଟିଙ୍କ ମାତ୍ରେ କୁକୁ ଏଣ୍ ୧୦୨୦ ମହିନା

ଗର୍ବ୍ବମେଘ ଉଚିତିଷ୍ଠା ରହିବ ବିଶ୍ୱାସ

ମୁଦ୍ରଣ କିବରଣୀ ।

କରୁଥାଇ ପାଇଁ ଅଠେଷ୍ଟା ହିମନ୍ତରେ
କଲାଶରମାନେ ସମଦେତ ହେଲେ । ଇଂଗଳି
ଦେଖାୟ କୋର ହୋଇ ପାଇଁ ୨୦ ଜଣ
ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ରିର ଥରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚକଣ
ରମ୍ବକ ଓ ଆଉ ହମସ୍ତେ ଦେଖାୟ । ପରାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେଲାର ପାଇଁକୁ ରାବନମା
ହାହେବ ଜାତୋଥାନପୁଣ୍ୟକ ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କ
ଅରପାୟ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ସେ କରିଲେ ଯେ
କର୍ତ୍ତର୍ମମେଷ୍ଟ ଇଂଗଳି ଜିକ୍ଷା ଉଠାଇ ଦେବାରୁ
ବାହା କର ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଦେଖିପାଇ ଗଜର-
ଶ୍ଵରବ ବିଛି ବିଧି କରିବେ ନାହିଁ ଯେଉଁ
ମାନେ ଉପକାର ପାଇବେ ସେମାନେ ବିଧ୍ୟ
କରନ୍ତୁ । ଇହିତତାର ବାବୁ ବାଲାପବବର୍ଦ୍ଦନେ-
ପାଇୟ ଓ ବାବୁ ଗଜକୃଷ ମୁଖ୍ୟମ ଓ ବାବୁ
ଇମାଦରଣ ତଳଦାର ଓ ଟିକିଦେହ କମେ
କର୍ତ୍ତର୍ମମେଷ୍ଟ ଏବଂ ପାଇଁକୁ ପରମାନନ୍ଦକୁ ଜଣାଇ-
ଲେ ଯେ ଉତ୍ତରିଷ୍ଣାଦାନ ଗଜାର ହରିବନ୍ଧ
ଓ ସେଥିରେ ଗଜାର ଅନେକ ଉତ୍ତରାର
ହେଉଥାଇ ଓ ପୂର୍ବଦାଳର ଭରତବର୍ଷର ଗଜା-
ନାନେ ଓ ଏତେବେଳେ ସହା ଅନ୍ତରାଜୀ
ଦେଶର ରଜାମାନେ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ କିମ୍ବୁ
ଜରାଥାନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ ଆମ୍ବାଜଙ୍ଗତାର
ଯେଉଁ ବଜାଦୁ ନେଇଥରାନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଏ କିମ୍ବୁ
ହେଉଥାଇ କେହି ଜାହାଙ୍ଗ ଦାତବନ୍ଧ ହରିବାରୁ
କିମ୍ବା ନାହିଁ ଉତ୍ତରିଷ୍ଣାଦାନ ରହି ହେଲେ
ଦେଶର ସହ ଜରାଜେନ୍ଦ୍ରର ଗଜା ହେବ ଓ
ଗଜା ଓ ପ୍ରକା ଉତ୍ତରାଜୀର କେମର ସାମା
ରହିବ ନାହିଁ । ବାବୁ ବାଲାପବ ଓ ଗଜକାର-
କର ବକ୍ତ୍ଵା ଉତ୍ତର ଦୋଷଥିମ୍ବ ଓ ସେଥିରେ
ରହିମାନେ ଅନନ୍ତର ହେଲେ । ଏ ଉତ୍ତାର
କେତେ ଜର୍ଜ ବିଜନ୍ ହୋଇ ସଜାର ଜଳନିରଜନ
ମନ୍ତ୍ରବନ୍ ପାଠ ହେଲା ଇହିରେ ସମ୍ମ ସବ୍ରଦ୍ଧିକାର

ଏବନତ ହେବାର ସେ ସବୁ ଟାର୍ଫ୍ ହେଲା ।

ଛଙ୍ଗରେଇ ବନ୍ଧୁ ଗିର୍ଜାହାର ଏ ଦେଶୀୟ
ମୋକମାନଙ୍କର ବିଶେଷରେ ତେବେବିନିର
ଅନେକ ଉପକାର ଦେଇଥିବାର ଏ ସକର
ଜ୍ଞାନ ଦୋଷଥିଲା ବନ୍ଧୁହାର ଏ ଦେଶୀୟ
ମୋକମାନେ ନୂତନଚଂପ ଜନନ ଧ୍ୟାନର କରି
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଏମାନଙ୍କ ମାନସିକ ସମାଜକ ଓ
ଗଜନାର ଡେଣ୍ଟିସ୍‌ଟିକ ଏଥମସ୍ତ ଅବହାରେ
ସବ୍ୟକ୍ତ ପଳମାନ ଉପର ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଶୀୟ ଭାଷା ରିକାର ଅବଶ୍ୟକତା ଓ
ପ୍ରାଥମିକ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ଵରୂପର କଲେହେଁ ଉଚ୍ଚାର
ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ସବ ମାନସିକ ବିରଜନ
ହେବାର କଣାତ୍ତ୍ଵର ସ୍ଵରୂପରକରନ ପାରନ୍ତି
ବିଜ୍ଞାନରେ ଗଜ ୪୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶୀୟ
ଭାଷାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଓ ଉତ୍ସବାଧନ ଅନେକ ଗୁରୁ
ଅତ୍ୱିତର ହେବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ସେଠାରେ ଏଥର
ଫଳକ ହୋଇ ଗାହିଁ ।

“ ଏହାର ନିବେଳିମା କରନ୍ତି ସେ ଉଠେଜି-
ଶାଖା ଶିଖା କରିଥିବା ଦେଖିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ପ୍ରାଚୀ ଦେଖାଯିଥିବାର କିମ୍ବେଳା କରନ୍ତି ହୋଇ-
ଅଛି ଏଣ୍ଟକର ପ୍ରକାଶ ସେ ଯକ୍ଷ ଉଠେଜିଶାଖା
ଅଧ୍ୟାନରେ ତୁମକୁ ଯାଏ ତେବେ ତସ୍ତାରେ
ସ୍ଵର୍ଗମେ ଦେଖାଯିଥିବାର କରନ୍ତିର ।

୯ ଏ ସଙ୍ଗ ବିବେଗନାରେ ଇଂଣରେଇ ପୁଷ୍ଟି
ଶିକ୍ଷାଦୀରୁ ଏ ଦେଶୀୟ ଚର୍ମକାରିକ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟୁ-
ଦୂରେ ପାପ ହେଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-
ଦରେ କିମ୍ବଳୁଧୂର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅନ୍ତବାଦିତ
ପ୍ରମାଣାଦ୍ଧ କାଳିଜୀବିହାର ଚଳେ ଜେତେ ଦେଶ
ପାପନର ବ୍ୟୁଦ୍ଧ ଅନ୍ଦେଶାଂଶରେ ବିଚିକ,
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କିମ୍ବଳୁଧୂର କର ଅଧିକ
ପ୍ରତିକ ଏବଂ କିମ୍ବଳୁଧୂର ସେଇମାନେ ମହ-
ିମା କରିବାକୁ ଯିବେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟୁଦ୍ଧ ବିଚି-
ତିତ ।

* ଏହାର ବିଦେଶନା କରନ୍ତି ସେ କର୍ତ୍ତମାନ
କିମ୍ବାର୍ଥିକା ପାଠରେ ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଭାଷା ଅନ୍ୟକର୍ମରେ ବ୍ୟୁକର ଛଂଗନଶିଖା
ସଂକାନ୍ତ ସମଦାୟ ବ୍ୟୁକ୍ତ ଛଂଗନକ ଉପରେ
ପକାଇବାରୁ କର୍ତ୍ତମେଷ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରମାଦ
କରିବେ ସେଥିକୁ ଏହିପାଇ ଦେବ ଯେ ଅନେକ
ବିଦ୍ୟଳୟ ଏକାବେଳକେ ବହିଜ ହୋଇଥିବ ।
କାରଣ ଏଥମସ୍ତରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
କରନ୍ତୁ ମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଆଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ କୌଣସି
ପ୍ରକାରେ ଧନୀ ନହିଁ ।

୭ ଲଙ୍ଘନ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ମହିନ୍ଦମେଘର
ସାହୀଯିତ ରହିଛ କିମ୍ବା ଉଣା କରିବା କିମ୍ବଦିକୁ
ଏ ସବୁ ନିନା କରିଥିଲେହଁ ହଳପାଠାରଣ
ମେହିକୁ ଭଣା ମିଳା ଦେବାର ମହିନ୍ଦ ଜଣା
କର ନାହାନ୍ତି ଗେବେ ଦେଖିଯୁଗୁଣ ମିଳିର
ଉଦ୍‌ଦିତ ହେତୁଗ ଲଙ୍ଘନ ଉପାର୍କ୍ଷାର ବୃଦ୍ଧିତାତ
କନ୍ତୁକାରିକ ହେଲେ ଏ ସବୁ ଅଗ୍ରମୟ ଧାରିବା
ହେବେ ।

ଏ ରପର୍ଲାଙ୍ଗିତ ମନ୍ଦୁ ବ୍ୟମାଳାକଣ୍ଠ ଯେହାତେ
ମାନଙ୍କଣ ତ ଅଛି କିମ୍ବା

ଯେ ମେ ଅଗ୍ରମ କୁଳଇମାସ ପୂର ଗାନ୍ଧିରେ
ବଲକଳା ମାତ୍ରନାହିଁରେ ବିଜନେଶ୍ଵରୀୟମାନଙ୍କର
ଯେ ସବୁ ହେବ ସେ ସବାରେ ଜାହା ଆଗର
ବରିବେ ।

ପରାର ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ ଦେଲୁ କଣାକୁ ଗ୍ରାସ୍ତ
ଶ୍ଵରନଗାସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାଦାନୁଷ୍ଠାରେ ଥୁମ୍ଭ
ଦେଲୁ ଯେ ଉପରକଳିତ ମନୁକଙ୍କ କହା କେବଳ
କାରଣ ଜଣ୍ଠିଏ ମୂରର ଦରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଗାହା କଥକ ପ୍ରଭା ଓ କାଲେଶ୍ଵର ଓ ଉପରକ
ମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ମାରକ ଛିନିବୁ
ପ୍ରକଳିତ ହେବ ଓ ଯଥେଷ୍ଟୁତ୍ତ୍ଵ ମାନଙ୍କ ହୁଏ
ଦେଲୁ ତାର କମିଶ୍ଵରଙ୍କାହେବଙ୍କ ଚନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦେଲୁ
ବର୍ଣ୍ଣିମେଧ୍ୟକୁ ପେଣ୍ଡି ହିବ ।

ମଲିପବ ଦେଖ

106

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ରାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ବ୍ୟାଗଣ କଲୀର ସନ୍ଧାନୀ ମେହିରା । ମୋ ଆଖାତ ଦିଲ୍ଲୀର ଶନ ପଞ୍ଚଶିଳ ଶକ୍ତିବାନ

{ ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମଳ୍ଲ ୫୫
ବର୍ଷାଦେହ ମୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକ ୪୭
ମଧ୍ୟମଳ୍ଲ ଧୀର ତାହିମାବଲ୍ଲ ୩୩

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ରଥଯାତ୍ରା ।
ଅମ୍ବେଲାଜେ ପୂର୍ବାନ୍ତ ସାଇଅର୍ଟ୍‌ରୁ ଯେ
ଏବର୍ଗ ରଥଯାତ୍ରା ଉପରୀଷରେ କିମ୍ବର ଯାଦି
ହୋଇନାହାନ୍ତି । ରଥଯାତ୍ରା ପୃଷ୍ଠାଦିନପର୍ଯ୍ୟାନ
ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ଯାଦି ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ
ଏପରେ ହେବେ ଲୋକ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନ
ହୁଅର ସବୁଦ୍ଵାରା ୧୦୦୦ ଯାଦି ରୁ ଅଥବା ହେବେ
ନାହିଁ । ଦୋଳଯାଶାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥର୍ ଅଧିକ
ଯାଦି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଜା-
ଲିପାଣୀ ସଜ୍ଜା ଅଥବା ପୁରୁଷାଦେଶୀ ଯୁ-
ଧମୀନ ପ୍ରାୟ ମାତ୍ରମୁଖ ଅଥବା ଫେବ ବଜାଲାଇ
ଯାଇଥାବେ ପଲମା ଅଥବା ଅଧିକ ।

ରଥମୀଥାସମୟରେ ଗୋକୁଳ ହବାରୁ
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେଜଣ ଠିକା ପିଥଦା କାମ୍ଯକୁ ହୋଇ
ଥାଇଛି । ଯାବାର୍ଥିରେ ବିଧ୍ୟ ଶୁଣ୍ଡଳାରେ ହେବା
ଏପରି ମାତ୍ରକିମ୍ବ ଜଣାଇବା ।

କୌଣସି ଗେମର ଦୟାରେ ମନ୍ଦିର ପୁଣି
ଦଶଧାରା ଜାହିଁ ଜୀବ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ବନ୍ଦ-
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରଥମ ଭାବୀ ଅଛ ମନ୍ଦିର ଏପଣ ଏହେ—
ଦୂର ବୈଷ୍ଣବ ଦୟାଗ୍ରହୀ ।

କୃତ ପାରେଶ୍ୟ

ମର ମୋମକାର ତାରିଖମାତ୍ର କରିଲାଇ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶନ ମୋରଥୁବେ ସେଥିରେ ଅପାମିଳିର୍-
ମାର୍ଗ ଯେହିଁ ଡାକୁ ଦିନାକଣ୍ଡ ସୋଇଅଛୁ
ତାହା ଅଗ୍ରତ ଦେଖ କେ ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ଗାହାକ

ମନ୍ତ୍ରର କଲେ । ଦିନୋବସ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ଏହୁଷେଷ
ଏ ଦିନ୍ଦର ଜନ୍ମରେ ସଂସାର ପାଇଁ ଏହି ଆଜି
ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟର ଧର୍ମର ପର ହା ହା ବାରବର
ଶାକୁର ମୁକ୍ତ ପାଇସ ଅବସିଦ୍ଧ ଧର୍ମର ଧର
ଉପରେ ମୋଟ ୫୨୭୩୯୭ଙ୍କା ଟାଙ୍କା ଧର୍ମବେଳେ
ଏଥମଧ୍ୟ ବାଣୋନମେଖରେ ଦୁଇ ଘ ୫୦୦ ର
ମଧ୍ୟ ଘ ୨୦୦ ର ଉପରେ ବର୍ଷିକ ଯେବେ ୫୫-
୫୬ଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରୁ ସେ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ନଗରର ଶୈଖରି ଅନ୍ତରାଦ୍ଵାରା ହ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାହା
ପିହା ଦେଲେ ନିଟ ନଗରପାଇଁ ଘ ୫୦୧୪ ରଧୀ
୫୬୦୦ଙ୍କା ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାରୁ ପୁଣକ-
ର୍ତ୍ତରେ ପାଇଁ ଘ ୫୦୦୦୦ ଙକ୍କା ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ-
ଥିଲା ପୁଣକ ୨୦ ବେଶ୍ଟମନେକୁ ଛିଡା ଘ ୫୦୦୦ ଙକ୍କା
ଅଥବା ପାତ୍ର ହେବାର ଟିକ ହୋଇଥାଣି । ବିଳୁ
କମିଶ ଏଥରେ ସତ୍ତ୍ଵ ନାହାନ୍ତି ଲାଜାନ୍ତକ
ଅତୁଳ ପଞ୍ଚଙ୍କା ଘ ୨୭ ର ଜାହାଗେଲେ ଛାନ୍ତି
ପଞ୍ଚଙ୍କାରୁ ଅଣିବ ଏ ଟଙ୍କା କମିଶ ଅଗାମ
ରିବାର ଅଗାମ ରିକା ।

ଏକବେଳେ ତଙ୍କା ସହିତରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଲାହୁ
ଅଷେସରମାନେ କଗବିଯାକ ଚାଲୁ ପାଦପୂର୍ଣ୍ଣମୁଖୀ
ମାତ୍ର ବିଶାରିଲେ ଭାବା ମାଛଟୁଟୁଟଙ୍କି ମଜଳୁ ନ
ଅପିବାବୁ ଘୁମବାର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଏବରାକ
ଅପିଥାହି ଏଥାଉପରେ ମଧ୍ୟ କମିଶି ଆଗା ହୁଏ
କାହାରୁ ଏଥରେ ଯେ ଅଗ୍ରିଲର ଫଳ କରା
ହେବ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ । ଅବ୍ୟୁମାନେ
ଦିନେବୁଦ୍ଧିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଖିଥାଇଁ ସେଥିରେ ବେଳେ-
ଗୁଡ଼ିବ ହୃଦୀ ଉଧରେ ମାସକୁ ଆଗାଏଲେଖାଏ

ଶାନ୍ତି ବସିଥିଲୁଛି । ଏମାନେ ସେ ସେଇକେବେଳେ
ଭାବୁ ଅଛି ଶାନ୍ତି ଅବାୟୁ କରିପାରିବେ ଭାବା
ହେଉ ହାତୁ ଅଥବା ରହୁଥିଲି ଲୋକଙ୍କ ବାଜରେ
ଶାନ୍ତିପ୍ରେସ୍‌ଗାର ପରି ଶମ ଅବୁଦ ହେବ ଅବା ଏ
ପରିଷା କରିବ ଅପେ ବରଦିନ ଓ ସବୁ ଦୂଃଖ
ଦେବାର କହାତ ଯନ୍ମିମର ନହାଇ ବସନ୍ତ
ଦେବାର ଉତ୍ତରଦେବାରଙ୍କୁଳେ ଧରୋହି ପାଇ ପ୍ରଦାନ
କରୁଛ ଏ ଯେବେ ଆଜିକ ଶାନ୍ତିଦିନ କରିବା
କେ ଯେ ମହା ଅନ୍ତରଦେଶରୀତିରୁ ଅଛନ୍ତିରୁ
ତିଆଗନ୍ତି ଯେବେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେମାନଙ୍କ ଶା
ନ୍ତି ବିଦ୍ୱାନ୍ତରୁ ପଚାଲପି ଭାବରବର୍ଣ୍ଣାୟ
କି ପଞ୍ଚାଦିକଳ ରିକର୍ଡର ଏହି ଏହି ଏହି
ଅନ୍ଧବ ଦୁଇଦ୍ୱାରା କାହିଁ । ଶାନ୍ତି ବଚାଇବା ଯେ
ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହୁଳେ ଆମ୍ବଦ୍ଧ ନଳ ଚାରି
ରେ କେବଳ ଥିଲୁ ଲୋକଠାର ତାହା କରିବା
ଦିପି କୁହାରାକଳରେ ମାଠିଥ ଭାବି କରିବାର
ଗେହୁ କାହାର ।

କରିବାର ପାଠ ନାଳ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏ ବହୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ନଗଜାବୁ କରିବାର
କେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ ସରକୁ ଦୂର-
ବିଦେଶୀରେ ସଜ୍ଜିକୁ ଅର୍ପିତ ହେଲା ଯେ
ଏମାନେ ଅଧିକାରୀ ବିଷୟରେ କ୍ରମାନ୍ତର ହେଲା
ବେ ଯେ ବିଷୟର ମନ୍ଦିରର ବିରମାକ ହେଉଛେ
ଆମେଲକ ଥାଇ ତ ସେଥିରେ ବିପରୀମାନରେ
ବ୍ୟୟ ଅକ୍ଷରଣ ହେବାକ । ଏ ରିଧୋର୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟ ସରିମାନକୁ ଏହିମାତ୍ର ତା ଏ ରିଧ
ଭଜାନ୍ତ ଜୀବନକମିଶୀର ଯେତେ ସବୁ ହେବା

ସହ ସମ୍ବରେ ଆଗତ କରିବାକୁ ହେବ ତାପ-
ତାର ସମ୍ବରେ ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ଯାହା ଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧ
ଜାହା ଆର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏକ କଣ୍ଠର୍ଥ ଯୁଦ୍ଧ
ଅଣିବାର କଥାନ ହେଲା ଏଥରୁ ବର୍ଷାବାଳ
ଯାଉ ବା ଲହୁ । ଆଗତଙ୍କ ଯେବେ ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ର-
ମୂଳୀ ସାହେବଯାଦାବକାର ପ୍ରତି ହେବେ
ବାଟରେ ଖଣ୍ଡିବ କୌଳ ପକ୍ଷର କିଛି ଯାଃ
ଉଦ୍‌ଦ୍‌ଦ କରିବାଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦରୁ ଜାହା ହେଲେ
ଲୋକଙ୍କର ଯାହାଥାଇବ ଗମ୍ଭେର ଓ ପାଇଁନ-
ଫିରୁଥି କୁଣ୍ଡି କା ହୋଇପାରିବ ।

ନୀଳ ପାଇଁ ପାତ୍ର

ବର୍ଷାକାଳରେ ନିମ୍ନଦ୍ଵାରି ଗୋଟିଏ ବର୍ଷିକ
ଦସାତ ଥାଏ । ଜାହା ଦେବକୁ ଯେତେ
ଦେଉ ନ ଦେଇ ପଢାଇବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମରିଯିପେ
ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷାକାଳରେ କୌଣସି ସ୍ମାନକୁ
ଯିବାର ପ୍ରଦ୍ୱାଜନ ହେଲେ ଯେବେ ସେ
ବାହରେ ଗୋଟିଏ ନିମ୍ନ ପତର ଜେବେ ଅବଶ୍ୟ
କିଛି ବିଳମ୍ବ ଓ ବୃକ୍ଷ ଦୂରାର । ଏ କଥା ପର-
ିଶ୍ଚ ଧରି ଓ କେତେ ଉଧାୟଗୁରୁ ଜରୁର
ସିଥାସାଧ ପଢିବାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର
ମେର୍ଦ୍ଦ ସ୍କଲମାନଙ୍କରେ ମଜା ହିସ୍ତିଶେଷ ନ କର-
ଇଥାରୁ ସେ ବକ୍ତା ଫ୍ଲାଇର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦିଲେ
ହରେ ମାହୁଁ । ଘାଟ ନ ଖଲ ଦିନେ ଲେବେ
ପାତୁଳ ବାଞ୍ଚିଲ ଦେଇ ମାର ହେଇଥିଲେ ଏବେଳେ
ମରିଯାଏ ହେଲୁ ଦେଖିବେ କିଛି ଅଥବା ଅବଳି-
ଧର ହେଲୁ ଜାହା ଅବ୍ୟୋନେ କହୁ ନାହିଁ
ନର୍ତ୍ତ ଯେବେ ବୈକଳର ଥାଇ କିମ୍ବା
ଲୋକ ନ ହିଁ ଏହା ଜେବେ ସେ ପରିସାବ
ଉପରେ ଥାଏ ମାତ୍ର ଅଥବା ଦଥିଲେ । ଏବେ
କଣେ ଛକ୍ଷୁବାର ହପ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ବାହର
ମନୀତ ହେବାରୁ ଲେବେ ପରିସାବ ହାନିଲେ
କୁପରିଷ ଦେଇ ଦୂରା ହତ ବର୍ଷାରେ ଦୂର
ଦୂରିଦଳ ପତ ରହୁଥିଲାନ୍ତିର । ଏ ଦର୍ଶ ନିମ୍ନରେ
ନିମ୍ନେ ଉଥିଯାଏ ଯାଇମାନେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ
ଏମାନଙ୍କର ମହାନମ୍ଭ ବାହରେ ଯେ କୌଣସି
ହୋଇଥାଏ ଜାହା ବିଗରର ମନ୍ତ୍ର ଲେବେ
ବାର ଦୂରିଥିଲୁ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଲେବେବା
ବାହିଲୁ । ଉତ୍ତରପଥରକୁ ପଢ଼ୁର କୌଣସି
କରିଲା ପାଇଁ ପଦର ସତର୍ବ କଲ ଦିଅସାର
ଥିଲା । ସୁଲକ୍ଷଣ ଉନ୍ନତିବୁରତାର ବନ୍ଦେବନ
ପନ୍ଥରେ ଧରି ଦେଇ ପ୍ରତି ବାହରେ କିମ୍ବା
ଯାହିକ ପାଇଁ ହେବାର ସବ୍ରିଧି ନ ହିଲା

ଏ ଏହୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଯତ୍ନର ଘରଭୟ ଦେଖି
ଅଛି ମାତ୍ର କର୍ମରେ କଣ୍ଠ . କ୍ଷୀଳି ଆହାର
ନିରବିଯାକ୍ ଅଣେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲୁ
ଆମ୍ଭେସାନେ ଅବା କଣ କହିବା ନ ହୀନ
ଏହରି କହିଲୁ ଗହଲେ ଯେ ଯାଦି କର
ଅମୂଲ୍ୟ କେଉଁଥିଲେ ଦେମାନେ ଥିଲି . ଜାଳପ
କରିବେ ମାତ୍ର ନାଲୁଗ କରିବା ଯାଦି କି ପକ୍ଷରେ
କେତେ ଦକ୍ଷିଣାଧୀର ତାହା କି ହାବିମାନରେ
ଅବ୍ୟୁ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ? ଦିଶେଷରେ ତାହାର
ଯେବେ ବିଚୋବନ୍ତ କରିଥିଲୁ ସେଥିରେ ନାଲୁ
ଗର ବାଟ ଅବା ତାହା ? ପକ୍ଷ ସହାୟତାରେ
ଥାବାଲୁ ଅଭ୍ୟାସର କଲା ଓ ବେହି ପଳିପର
ଥୋକାରଙ୍ଗେକ ବାଟକରି ଯାଦିମାନଙ୍କ ସହର-
ତିଜିରକୁ ଅମ୍ଭୟାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ହାବିମ
ସହପରିତରେ ଗହଲେ ଏ ଉତ୍ତାନ ଯେ ନାଲୁ
ଗ ହେବ ଏହା କିଏ ମମ୍ବିଲାରକ । ଗେରକୁ
ଦାଣ୍ଡକୁ ଶତଦେଇ ଗହିବାଲକୁ କବାଟକିଳ
ରତ୍ନବାର କଥା ଏହିତାରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ
ତଣେ କ୍ଷମତାପାତ୍ର ହାମିମ ଯେବେ ମାରିବାକୁ
ମାରି ଦେଖୁଥାନେ ଏ ଯାଦିମାନଙ୍କଠାର ଏହୁ
ବିଭାନ୍ତ ଅବଗତ ହେବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିଲେ
ତାହା ହେଲେ ତି ସର୍ଥାର୍ଥକଥା କଣାପଡ଼ିଲା
ନାହିଁ । ଯେବେ ଯାଦି କର ଦ୍ୟକ୍ଷ ହେଇ ନାହିଁ
ତେବେ ସବୁଲୋକ କାହିଁକି ଏ କଥା କହିବୁଥିଲୁ
ଅଛନ୍ତି ଏହିକି କଥା ଏହିକି କହିବାର ଅବ୍ୟୁ
ଶବ୍ଦର ଓ ଲୋକଙ୍କର ମୁମ୍ବ କହିଥିଲେ ତାହା
କିମାରିର କରିବାର ଉପରି ।

ଅହେମାନେ ମହାଜନାକଥା ଫୁଲିଆଛୁଁ ସୁ-
କଷ୍ଟରେ ଦେଖି ନାହିଁ । କାଂଯୋଜି ନିଷ୍ଠାର
ପାଞ୍ଚକୁ ତନେ ଯାଇ ଯାଏଇର ପାଇ ହେବାର
ଦେଶୁଥିଲୁଁ ତେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ସକଳ ହେଲାଣି
ଦୁଇମ ହେବ ଯାଏ ପଞ୍ଜରହିଥାନ୍ତି ଓ ଆଉ
ତେତେ ଲୋକ ପାଇ ହେବାର ଅଣା ନ ଦେଖି
ବଜାରକୁ ଦୟା ଧରିବାକୁ ଗଲିଗଲେ ବହୁ-
ବସ୍ତୁରେ ରୁଦ୍ଧ ଅଧିକାସରର ଦେବତାଙ୍କ ଦୁଇ
ଅହାକ ଲୋକ ପାଇ ପାରି ହୋଇଗଲେ ଉଥାପି
ପାଞ୍ଚକୁ ଜଣ ପଞ୍ଜରପାଲେ । ଦୁଇମର ବହୁ-
ବସ୍ତ ବନୀ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଦେବତା ମରମତ
ହୋଇକାହୁଁ ଦିମା ତର୍ହେମାହି ନାହାନ୍ତି ଯେ-
କେ ଏହି ବଳ ଆନ୍ଦା ତେବେ ଯେତେଲେକ
ଥିଲେ ଅଭକୁ ନିଅଣ୍ଟି ଓ ତେତେଖଣ୍ଡ ସମର
ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରନା କିନ୍ତୁ ସେ ଗୃହମାନ କେବଳ
ମହାଜନପଦ୍ଧତି ବନ୍ଦ ବନୀ ହୋଇଥାଏ

ଶୁଦ୍ଧ କୌବାରେ ଯାଥି ପାଇ ହେଉଥିଲା
ଜଣ୍ଠିଏ କୌକା ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ ଯେଷାନ
ଥରସଗ ଦୋଇ ଲେବେ ଚାହୁଁଲେ ସେଥିର
ଏମାନଙ୍କ ପାରି ହେବାର ଲୋକର ବୃତ୍ତରସତିରେ
ପାଇ ହେଉଥିଲା ଯାହାର ବଳ ଅଧିକ ହେ
ଆଗେ ପାରି ଦୋଇ ଘରଗଲୁ ଦୂରଳିଲେ
କାଣି ଖୁଁଏ ଅମହାୟ ଯାହାରୁ ବିବ ପରିଚାରି
ଯେତେବେଳେ ହେବ ବୃତ୍ତହାରର ପଢ଼ିଲା
ଯେତେବେଳେ ଗୁଡ଼ା ଏ ଦିଇତା ଉତ୍ତମର
ପାରି ହେଲେ । ଏଥରୁ ବୃତ୍ତହାରର ସମ୍ମ
ବାହୁ ମେ ବୃତ୍ତରେଇ ପାଇରେ ଦିଇଲା
ସୁତରୁ ବେ ଦିଗ୍ବୁଦ୍ଧ କିମ୍ବାରୁ ଯଦ ରହଗ
କି ମହାରୁ ବିବ ଥାଏ ସେଠାରୁ ଧର ଅଛି
ହେଲା । ତତ୍କାଳାର ବିଜ୍ଞ ନିଜେ ମୋର
ବହୁପାରିବ ନାହିଁ ସେ ମଞ୍ଚର କରିବା
କହିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ପବନେ ଯାହିନ୍ତି ହରାଇ
ଦରି ପଇସା ନେବାରେ ଯୋଗ ଦେଲା । ତା
ଗହାରର ଅବିଶ୍ଵା କାନ୍ତିକରେ ରହ ନୁହା
ଏଥାତେ ହାକାମଙ୍କର ତୋହ ସେଥାତେ ଯାଇ
କିର ମରି ଯୋଗାଇବା ଏହୁର ସଜଳେ ତଥା
ତାହାର ବ ସମ୍ମରଣ ଦର୍ଶ ହୁଅର କାହିଁ
ଏହାରୁ ବିର୍କର କରି ଥମେମାନକେ ବହାର
ସେ ନରକରୁ ବେଳିଏ ରହାର ଅଟିପା
କାହାରିକୁ ପୁର ଦାରି କାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କୁରନଗରର ଏକ ପାତ୍ରରେ ହାତା ଦେଖି
ଗେଲ ଉଦେଶ୍ୟ କର ବେଳେ ପ୍ରାଣ ମାତ୍ର ହାତା
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ଅନୁର୍ଧ୍ୱର କିମ୍ବା ଯେ
ଅକୁଳ ତାତ୍କରିତ୍ତ ସବ୍ଦା ଜଣାଯାଇଥାଏ ।
ପୂଜୀର କି ଏପରି ସମ୍ମତ ଅକୁଳ କିମ୍ବା
ଜାଣାଯାଇ ।

ପୂର୍ବ ପାଇଦନ ହେଲୁ ତେଜିର କାହାର କାହାର
କଣେ ସ୍ଥା ମୋଟିବ ଅଛିଛ ପିଲା ଯମର । ୧୯୫୫
ଥିଲୁ ପିଲାମି ମୋଟିବ ମାଂପିଏ ଯମ ଗାନ୍ଧୀ
ଦୂରଗୋଡ଼ ପୃଷ୍ଠାଦେଇର କରୁବାବରେ ଯାହାର
ଥିଲୁ ଓ କରୁଏଇ ମନଦେଶରେ ଯମ । ୧୯୫୫
ମାତ୍ରାବାରେ କାହାମାରୁଥିଲା

କୁଳର ଗୋଲିନାଳ ପଲାତକ ହାତ ବଠିଲ
ରୋପ ଓ ତୋଷଣାମା ଅବକାଶମାନ କରସିଥି
ହିଛେ ମାନ୍ଦାଜରୁ ଘେରଇ ହେଲା।

ଭାବନାରେ ଯିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲାମୁଁ ଏହି

ମୁଗ୍ଧଶୋଭନରେ ରୂପଯାଦା ଉତ୍ତାର ସହାବିର୍ତ୍ତ-
ଦିଷ୍ଟମୁରେ ଗୋଟିଏ କରି ସବ ଦେବ । ତତ୍ତ୍ଵ
ସାରରେ କୃତକଶୋଭରକେ ପଥର ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇ ଜର୍ବ ବିତର୍କ ବରନା ସକାଶେ ମୁଣ୍ଡେଲମୁଣ୍ଡନୀ
ସାହେବ, ତବନୁଦି ମାଳଚର୍ଷନୀ ସାହେବ । ତ
ବାବୁ କାଳପଦ ବନେଶ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେରିତ
କୋଇଅହନ୍ତି । ଡେଲମୁଣ୍ଡନ ସାହେବ ଦେବେ
ଅତ୍ତକୁ ହେବେ ତରା ଯାଉ ନାହିଁ ।

ଶୋନଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରେଣ୍ଡ ଆର୍ଥିକ୍ୟ-
ମୂଷେ ଧରୁ ପଡ଼ିଥିବା । ସେଠାର ଗୋଟିଏ
ଚେଲାତେପ୍ତେ ଗହାରୀଯୋଗରେ ଜଣି ଅଳ୍ପ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାର ଝଳାରୁତି ଅପର୍ଦୂତ
ହୁଅନ୍ତରେ ସେ ତାହାରୀଯାଦରେ ଗ୍ରେଣ୍ଡିଷ୍ଟିପ୍ପୁ
ପ୍ରକାଶ କଲା । ତାହାରୀଯା ସେ ଗାଉରେ
ଆବେଦନ କରିଥିବା ବିଦ୍ୱାନଙ୍କୁ ଆଚଳ କର
କିବ ଗ୍ରେଣ୍ଡ କଲା, ତାହାର ଅନୁମନାଳ କଥା-
ଗଲା ହିନ୍ତୁ ଅପର୍ଦୂତ ନଗରତଳା ଧରିବା ଦିହ
ସହି ନୁହଇ, ବେଳେ ଉପାଦାରେ ତାହାର
ନଳୀ ବାହାରକ, ତାହା ହିର ନ ହେବାର
ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁକ୍ତ ବଗ୍ମାରୁଥିଲ ମାତ୍ର ସେ ଅଳ୍ପ
ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲା ଯେ, ସେ ତାହା ଝଳା
ଆପେ ଛାନ୍ତି ନେବ । ଏହାକଥାରେ ଯାହା
କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ, ସେ ତାହାମାନର ଅପଣା
ଝଳାରୁତିର ବାହାର କର ନେଇ । କିନ୍ତୁ ପେ
ବସହିଙ୍କା ଗୁଡ଼ିକ ଅପଣାର ମୋଳି ଶିଖିପାରିବା
ଏହା ପ୍ରଥମ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଲା ଯେ,
କିମ୍ବା ଗ୍ରେଣ୍ଡିଷ୍ଟିପ୍ପୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଟି ସେ ସେହି
ଝଳା ମୁକ୍ତି ତାହାରୀଯାରେ ସିଦ୍ଧ କର ଆଶୀର୍ବାଦ
ସେହି ତାହା ହାତୁ ଶୁଣି ସେ ଅପଣାର ଝଳା-
ନାରକ ବାହା ନେଇପାରିନା ।

ଭାବରେ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାକିମ୍‌ବିଧି ଦେଖିବା
ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏହିପେ ଉଚ୍ଚୟୁ ସକ୍ତିରେ ସଜାଇ ଏତେ-
ବେଳେ ସେବସମ୍ମଦ୍ଦ କାମକଳ୍ପନା ଗୋଲମାଳରେ
ରହିଥିଲା ।

ହସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ମାନ ଅପମାନର
କୋଠ ବିଳକ୍ଷଣ ଅଛି । ବୋଯାଇ ଶାତମୟ
ବହନ୍ତି, ବର୍ଣ୍ଣିଲ ଉପନ, କାପ୍ରେନ ବାର୍ତ୍ତାରୁଡ଼
ପ୍ରଭାତ ଦିଲେ ଶିକାଶ ପରେଥାଲୁ ଜାମକ
ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତା କେଇ ଶିକାର କରିବାରୁ ଯାଇ
ଥିଲେ । ସେମାନେ ଗୋଟାଏ କଥାରୁ ଶିକାରକରି
ସେହି ଦସ୍ତାରେ କିମ୍ବେଳ ପୂର୍ବକ ଅଣିବାରୁ
ଦେଖି କରିବାରୁ ଦସ୍ତା ଘୋରତର ହୋପରି-
ଦଶ ହୋଇ ସମସ୍ତକୁ ମାରିବାର ଦେଖି କରି-
ଥିଲା । ଅନନ୍ତର ଅନେକ କୌଣସିରେ ମାର୍ଦନ
ଜାହାକୁ ବରାଚୁତକର ସମସ୍ତକର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା-
କଲା ।

ଭାରତବର୍ଷର ନାରାୟାନରେ ବୃକ୍ଷି ହେଉଥି
ବା ପ୍ରାଣେ ପ୍ରେସର୍ଟେରରେ ଅବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ
ବୃକ୍ଷି ହୋଇ ନାହିଁ । ଲୋଭେ ଗୃହପାତ୍ର
ମେଘକୁ ଗୁହ୍ୟ ବସିଥାଇଛନ୍ତି ।

ଜେଲନ୍ୟୁସ ପଦିକାର ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଜଳନ୍ଦର ଶୋଧନ ପ୍ରଦେଶରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଅଞ୍ଚଳପଦିକା ଜ୍ଞାନୀ ଥାଇ କୁଳାଚିତ୍ତ । ତାହା
ମହାକାର ଅନ୍ତର୍ବାଦି କଥା ହୁଅର । ସେଥିରେ
ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମ ହେତେକଥା ନାହିଁ ଗୋଟିଏ
ବିପ୍ରୋହମ୍ବରକ କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
କୋକଳ୍ପ ସରକ୍ଷ କରି ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ କଳିକ-
ବର୍ଷ ମୂର୍ଖେ ଶାଶ୍ଵତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଉତ୍ତା-
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଏ ପଦି ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ୍ତ ।

ପାଇସମ୍ବ ଅବ ଉଣ୍ଡିଯାରେ ଲେଖାଥିବି ଯେ
ଆଗେରୁ କାମକ ଜାଗାକ ବ୍ୟାପୁଳା ନେଇ
ଦଲଭକୁ ଯାଏ ଦେଖୁଳ । କଟେଇଇ ମା ୭୦
ଛଲ ବାଟ ଯାଇଥିବି କୌବାଙ୍ଗ କହେ ଜାହା-
ଜରେ ଅଣି ମରି କବିନିଜ୍ଞ ମଝରେ ଜାହାଙ୍କ
ଏମନ୍ତ ନୟକୁର ସଂଧେ କୁଳ ଉଠିଲା ଯେ ଅଭି
ସମ୍ବାଦ ହେଲା ଜାହାଙ୍କ ବ୍ୟାକ ଜାହାଙ୍କରୁ ବସ୍ତା-
ଦଶବ ଉଥାୟୁ ନ ଦେଖି ଜାବିବମାନଙ୍କ ସହିତ
କଣ୍ଠେ କୌବାରେ ଦସି ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ଦଲେ ।
ଯକ୍ଷମନିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କ ଗୋଖ୍ୟାବ

ପୋଡ଼ିଯାଇ ଯେତେ ଜଳକୁ ସମିରିତରେ ଥିଲା
ବିତଗଳ ।

ଅବିଷ୍ଟଶୁଣୁ ଓ କପେତିମାନଙ୍କର ଥଗନ୍ତି
ଶାଶ୍ଵତ ପଦ୍ମାଶା ନବମୂରମାସ ଜାହିଁ ରଖିରେ
ଅବନ୍ତି ହେବ।

ହାଗୁଣ୍ୟ ଅନୁରତ ଗନ୍ଧା କିମ୍ବା ରଥୋତ୍ସବ
ଅସିଥାଏ ଯେ ସୋଇରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତା ଆଜି
ଭୟକ୍ଷର ହୋଇ ଦିନରେ ବୁଝି ହେଉଅଛି ।

ମରିଗ୍ଦାଥ କମିଶ କେଇପ୍ରତିବ ଜେଗୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବା କାରଣ ମାନ୍ଦାଳ ଗବସ୍ତିମେଖ
୫ ୪୩୦୦ କା ହିନ୍ଦ୍ୟାଲିଭ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏତେ ତେବୁ ହୋଇ କର ହେବ କୁହା
ଯାଉନାହିଁ ।

ବେଳେନ୍ତା ଗତର ବାଜା ଅପଣା ଦେଖିଲେ
ସୁଧିତ ବାସପାତାଲର କ୍ଷୟ ଲିବାର ଚିମିତି
ଏବଲିଷ ଠଙ୍କାର କଞ୍ଚାନି କାଗଜ ବାନ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ଜବତ୍ ଲୁଣ ନିଳାମ ବିଷୟରେ ବୋର୍ଡ ଅଞ୍ଚଳ
ବରିଆଛନ୍ତି କି ସେବେ ବିଳାମରେ ଲବଧି ମୂଳ୍ୟ
ମାପୁଲାର ସମାଜ କି କୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ମହିଳାଗ୍ରହଣ
ଏ ଆ ଦର କି ପତ୍ର ତେବେ ନିଳାମ ହେଉଥିବା
ଲୁଣ ସେ * ର ବିମ୍ବ ଉଶାହେଲ ଭାବା
ଜଗତସାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବ ମାତ୍ର ସେଇରେ ଆୟୁକ୍ତ
ହେଲେ ବୋର୍ଡର ଫରେଷ ଅନୁମତି କାର୍ଯ୍ୟ ପଦ
ପିବ ।

ମୁଖସ୍ପଦେଶର ପ୍ରଧାନକଲିଶୁର କାରିଷମାହେବ
ବିଶ୍ୱାଦାଳ କଲିଶୁ ଅକରର ନେବାର ଜାହାଙ୍ଗ
ବର୍ଣ୍ଣରେ କେତେଲେବେଳ ନିୟମୁ ହେବାର କଥା
ଶୁଣ ଯାଉଥିଲ । ପରିଣେଷରେ ଏବର୍ଣ୍ଣମେଳୁ
ବ୍ୟକ୍ତପୂରାଜାର ଏଥାର କଟ୍ଟେଲ ଭାବୀର ତୁ,
ଏମ ଆର କୁ ଉକ୍ତବର୍ମରେ ନିୟମୁ ବରିଦାର
ଥର ଲୋକମାନେ କହନା କାରିକାର ଗ୍ରମର
ରକ୍ଷା ଥାଇଲେ ।

ଏବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ଦେଖିବାପାଇଁ କୁଞ୍ଚିତ ହୀନ
ଥାଜାମାନେ ସୁଧା ପାଇଅଛନ୍ତି କମିଶୁର କର
ଦିଲେବୁର ଏବଂ ଉଥାଳର ଯାହାହିଁ ତୁଳନ
ବାଧାବିମାନର ରଙ୍ଗକାର ବେଳେନଳଶ ସାହେବ
ପତ ଗୋମକାର ଓ ମଙ୍ଗଳକାର ପଣ୍ଡାରୁ ଯାଦ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଗୁଣାଯାଏ ଯାଦିଛି ଅବରୁ
ଦେଖିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପଢ଼ି ତାଙ୍କ
ଉପାୟମାନ ଅବଳମ୍ବନ ଦିଲେ ଭଲ ହେବ
ଅପାମାନିରେ ତର୍କ କରି ସେ ସମୟ ପୁର
କରିବା କାରଣ ଏମାନେ ପଣ୍ଡାରୁ ଯାଇଥିଲା ।

ବିଲ୍ପାରହିନୀଟେ ସମ୍ମୁ ପ୍ରଦାନ କାରିକଣ୍ଠପୁଣ୍ୟ
କଟକରୁ ଯାଗାଧ୍ୟାର କରିବାର ସବୁପ୍ରକାଶି
ସୁନ୍ଦର କରିଦେବା ଅଗାରେ ସ୍ଥାପନ୍ୟ ବଲେବୁଛି
ତେ କମିଶର ପ୍ରକାଶ ଦୀଜମମାନେ ମେଘମୟ
ପ୍ରଦ୍ରାବ ବିଶ୍ୱଳେ ଜାହା ଘବଣ୍ମିମେହୀ ବଜ୍ରାଜ-
କର ମଜୋହାତ ହୋଇ ଉଦୟମାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଅଛି ହୋଇଥାଏ । ଜମନ୍ୟାତରରେ
ଗୋଟିଏ ଗୋଦାମ ଶରୀର ଦେବ ଶୌଭିନନ୍ଦାନାନ୍ଦ
ବିଲ୍ପାରହ କିମ୍ବାରେ ମେହୀ ଦୂଷ ଅଛି ଜାହା
ଘବଣ୍ମିମେହୀ ପଞ୍ଚା କର ହେବେ । ତୁମ୍ଭେ
ଏହିବାର ହାଜାମ ଜାହାଙ୍କ କରେବୁକନଗଠା-
ରେ ଜାହାଜ ଉପରେ ଗଢ଼ବେ । ଯେଉଁପେବି
ମହାକନ୍ଦମାନେ ବନ୍ଧୁମ ଥରନ ଅନୁମାନୀ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଶୌଭିନ୍ଦେବ କ୍ଲେଶ ହୋଇ
ହରବେ ନାହିଁ ।

ମେଦିନୀପୁର ଦେଖୋମ ଅଗାଲଙ୍ଘ ହାର୍ଯ୍ୟ-
କିମ୍ବରେ ବିଜିମାସ ତା ୩ ରଜ ରବିବାରାତିନ
ଅଶ୍ଵିନି ଅଛେକ ଜାଗଳଥୀ ଧୋତ୍ତପଳ ।
ବନ୍ଧୁବାରାତିନ ସରକାରୀ ବରେଣ୍ଯରେ ଅଶ୍ଵିନି-
ବିଜାର ବୋର୍ଡେ ଧୂପ୍ରକାଶ ଥିବା ଅଥବା ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ
ବନ୍ଧୁବାର କାହିଁ ଥର୍ମିଟାରେ ନ ଦୁଇ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତକାଳେନ୍ଦ୍ରା ସମ୍ମାଧକ ମହାପଦ୍ମେଷ୍ଟ
ବିଜିତା କବରରୁ କରିଗଲାଣ୍ଡିଥାକ ଆମୋ-
ଦିବମଦିନ ଅଧିକ କେଷ୍ଟ୍ରୀ ବଳେକଟର ବାବୁ
ଅମ୍ବ କାତରଣ ସ୍ଵର୍ଗ ବରିଧରୀ କଲେଭରର
ଦିରିଷ୍ଟିଗର ଶ୍ରୀ କିରାଜନ ପାପଙ୍କ ଠାରୁ
ଏହାମନ୍ତରେ ଫୂରଣାଟି ପର ଅଧିକାରୀ ତହର
ମର୍ମ ଏହି ଯେ ବନ୍ଦିମେଶ୍ଵର ଯେ ଉତ୍ତରିକ୍ଷା-
ରେ ସାହୀନ ଦେବାକୁ ଅଶୀକ୍ରତ ହୋଇଥରିବା
ଜର୍ହରେ ଫୁଲଭଣୋମ କବାପିମାଳଙ୍କର ବି
ଅରମତ । ଏଥରେ ଉକ୍ତ ଫୁଲ ମହାଶୟର
ଅଧିକ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଉତ୍ସମଣ୍ଡଳାରେ ଏକଷୟ କଣାଇ
ଅଧିକ ଏକବର ହରିଖଲେ । ସବୁରେ ପ୍ରାଚୀ
ପଞ୍ଜାବକଣ ଅନ୍ତରେ ପିଣ୍ଡିତ କହିଛି ପ୍ରାଚାର
ବୃଦ୍ଧିରେକ ଥିଲେ ମହ ପ୍ରଥାନ ନିହିନ୍ଦାମାନଙ୍କ
ଥିଲେ । ସମ୍ମତେ ରହ ନିର୍ମିତ ହେଲା ଯେ
ଅମ୍ବମାଳକର ବନ୍ଦିମେଶ୍ଵର ଯେବେ ଉତ୍ତରିକ୍ଷା
ରୀକ୍ଷାରେ ସାହୀନ ପମାଳ ନ କରିବେ ତେବେ
ଦେବମାଳକର ଯେବୁକୁ ଉନ୍ନତ ହେଉଥିଲା
କହି ଏବାଦେଇରେ ଫୁଲାଙ୍କିତ ହେବ ।
ଅନ୍ତରେ ପିଣ୍ଡିତ ଅଜନ୍ତ ଧରିଥାନ ଏ-

ତାଙ୍କ ପଢନ୍ତି ସେ ଦେମାନେ ହୁଏ ଅମୃତିଆଜିତ
କିମାତ କରିଗଲାବେ । ଅଧିକାଂଶ ନିଷ୍ଠାପନ-
ାର ଦାଳଦମାନେ ପଢନ୍ତି । ସେମାନେ
ବ୍ୟାଚି ପଞ୍ଜେବର୍ଷ ମୁଖାର୍ଜି କରି ଅଧୟନ କର-
ନ ଥାରନ୍ତି । ଏକବ୍ୟାଚି ଗବାର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵରର ଜାତୀ
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ବିଶେଷ ଅମନେଲ ହେବାର ଲୋପ-
ମାଦ ସହେଲ ନାହିଁ ।

ଏହିପ୍ରୟାବ ଅସନ୍ତା ଗାଲ କୁରାଜବର୍ଣ୍ଣରୁ
ସମ୍ଭବ ସେହିଶାକ ଠାକୁ ପଠାଇବ । କିନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ମହାଶୟ ଅମ୍ବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ହେଲୁ
ସେ ଜଣେ ଉଂଚିତାଙ୍କର ସୁଯୋଗ୍
ଡିପ୍ରିମ୍ କଲେକ୍ଟର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମନ୍ତର ବିନମର
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ ଭାବରେ ଉ ଉଂଚିତାଙ୍କ
ଶାସ୍ୟନାର ଆମୃତେଶ୍ଵରେ ଅନେକ ନାସ୍ତିକ
ଦେବତାଙ୍କୁ । କିନ୍ତୁ ବି କମଳାର ସେ କ
ଦେବେ ତୁମ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବରେ ବୃଦ୍ଧିଶରୀର
ଗୋଟିମ ପ୍ରସିଦ୍ଧଙ୍କା ମନ୍ତର ନାସ୍ତିକମଳର ।
ଉଂଚିତାଙ୍କର ଯେ କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ନାସ୍ତିକ
ଦେବତା ଏମନ୍ତ କଥାପି ନୁହଇବ । ଏହି ଉଂଚିତାଙ୍କ
ଦେବର ଯେ କେତେ କିନ୍ତୁ ହେବ-
ଅଛି ତାହା ବିଚାରାତ ଉଂଚିତାଙ୍କ ବସାରେ
ଯେତେ ପରାର୍ଥ ଅଛି ସେ କୁ ଯେତେବେଳେ
ଦେବତାଙ୍କାରେ ଅନୁଦାତକ ହେବ ଏବଂ ସେ
ଏମନ୍ତାଙ୍କ ଜୀବ ଯେତେବେଳେ ଅମୁକରାରେ
ଆସୁନ୍ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବୈଷ୍ଣବହେବ ରେତେବେଳେ
ଉଂଚିତାଙ୍କର ଭାବରେବେଳେ ଦିଅ ହୋଇ
ଗାରେ । କୋପକର ଏଅବସ୍ଥାରେ ବିପାତି
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଉଂଚିତାଙ୍କର କୁରାଜବର୍ଣ୍ଣର
ବୀରବାହିନୀ ହଲ ସ୍ଵର୍ଗ । ଯନ୍ତ୍ରାୟ
ଦ୍ୱିତୀୟଦେବର କଥା ଏହି ପଥରେ ଭାବରୁ
ବିଶମନ କିନ୍ତୁ ଅଛି । ଅତିବକ ଏହା କୋପି
ହୋଇ ଦିଅ ଯାଇ ନ ପାରେ । ଯେଇଁ ବାକୁ
ଉଂଚିତାଙ୍କର ଭାବରେବେଳାକୁ ହୋଇଥାଇଲୁ ସେ
ପର ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥାଇଲୁ ଅମ୍ବେ ତାହା
ନମଥାଇ । ତାହା ଏହି ରାଗ ତୁମ
ନ ଏଥିମିହିବା ।

କ୍ଷେତ୍ରବିରାଗୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାନ୍ ପ୍ରାୟେକ୍ ଉତ୍ତରପଦିକ
ସଂକାଦିବ ମହାଶୟ ପନୀପେଣ୍ଠୁ ।
ମହାଶୟ

ଅଳ୍ପବନ୍ଦ ଗଜ ହେଲୁ କୁଳଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
ଥାର ଧାର ପ୍ରାସୁ ଗବା ହେଉଥିଲା ଏମନ-

ବେଳେ ତଳିଜମାନ କାହାର ରିଖରେ ଦରିଜଲ
ଆସି ଲୁଣାନଗାର କ୍ଷେତ୍ର ପାଞ୍ଚଟିଲ ତୁମିମାନ
ଫ୍ରାଙ୍କିଟ ବସିଦେଇଥାଏ, ଅଛି ନନ୍ଦାଚ କୋଷ
ହେଉ ହାତ୍ ଦେଇ ଯେ ଯେ ସବୁ ହାନରେ ଧାରନକ
ହୋଇ ଫଳ ହେବ, କାହାର ଏହି ଯେ ବଢ଼ିର
ଅଗମନ ଜାହା ଅଶ୍ଵିନମାୟ ପରାନ୍ତ ପ୍ରାୟ
ଲଜ୍ଜାଯୁଗରର ଉଦ୍‌ଦେଶେ ବନ୍ଦ ତୁମିମାନଙ୍କ
କଥରେ ଏ ଏ ଜ କଳାହିନ ଏଥୁବେ ମେ
ଆଶା କା ପରି ଦୋଇଥାରେ, ମହାଶୟ ଗନ୍ଧି
ମେଲୁଙ୍କର କେହି ଆଡ଼ କେଜେ କଠି ହେଉ
ନାହିଁ; ଜକ୍ତ ବନର ଦିକ୍ଷାପାରରେ କଜ
ଦେଇଥିଲେ କି କଣ ପିଅନ୍ତା, ବରହ ବନ୍ଦ-
ଲାଭର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା ଯାଏ ।

କୁଣ୍ଡଳିପାତା
ପାନୀରାଜପୁର । ପାନୀରାଜପୁର
ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କୁମେଟୋର ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା-
ନୂସାରେ ଅସନ୍ତ୍ର କୁମ୍ଭମାସ ତା * ରି
ନେବଲବାର ପ୍ରଦ୍ୱାରର ବାରପଞ୍ଚା - ସମ୍ବଲରେ
ପଞ୍ଚକ୍ଷେ ପ୍ରାଣୀମା ପରେ ସଦସ୍ଯାଧାରନଙ୍କର
ଏକ ସର୍ବ ଦେବ ଏ ସରବେ ଶାତର କମିଶ୍ଵର
ପାହେବ ଦ୍ୱାରମାନ ଦେବର ପର୍ବତ ଦେବେ ।
ଏ ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ମେ ହତରରେ ବନ୍ଦ
କହିଛି ଯାଆରିଣ ହାସପାତାଳ କୀର୍ତ୍ତିର ହେବ
ଏ ସହଜରେ ଯେ ହାସପାତାଳମାନ ଭାବୁ
ହାରଥାରୁ ଯେ ସବୁକୁ ଏହାଟିର ବରିକା
ଦେବନା କିଅବେବ । ଜବର୍ତ୍ତନ୍ଦ୍ରୀ ଏ କଷଣ
ରେ ସମ୍ମର ଦୋହରାକୁଣ୍ଡ ଓ ପ୍ରତିର ଦାନ
ଦିଗାରୁ ପୁରାର କରିଥାନ୍ତରୁ ଯେହେତୁ
ଏହର ଓ ଜମାର ଦିନାବା ଦେଖାଏ ରହୁ-
ଲକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପର୍ମାସ କିପରେ ଏ କଷଣର
ଫଳତା ହର୍ବର-ରଖେ ଅଜୟବକ ଉପର୍ମା
ହର୍ବାଥାରୁ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏ ହରାରେ
ପଢ଼ିବ ହେବେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତାବନ ସମସ୍ତ ଦୃତାନ୍ତ ଓ ଜହଂର ଯାହା
ପକାଇ ହେବ ତାହା କଣ୍ଠାରହିଥାଯିବ ।

ପରିମାଣ କରୁଥିଲେ ଏହାର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଧାରିତ କାମକାଳୀରେ କାମ କରିବାରେ ଅନୁରୋଧ କରିଛି।

ପରିମାଣ ୧୮୨୦ ମିଲିମିଟର ।

କେ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହିତ କମଳ ଦାରୀ-
ବାର ଜ୍ଞାନ ପିତୃତ୍ୱାଧିକ ମହାନଧୂରେ-
ରୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରସର ଦେଇ

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४८

२८

କାର୍ଯ୍ୟକୁ କିମ୍ବା ସନ୍ତୋଷ ମହିଦା ମ୍ର. ଅଷ୍ଟାଚି ଦିଗ୍ବିଜୟ ସନ୍ତୋଷ ପାଲ ଶନିବାରୁ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାକୁ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଜାରି ରଖି ୫୩ }

ହର୍ତ୍ତକ ଉଦୟିଂଗକ
ଆଜି ବାଲ କଟଳରେ ସଙ୍ଗ ଦେଖି, ଆମେ
ମାନେ ଅଜାନୁ ଶାନ୍ତି ହେଲାଣି ଓ ସଙ୍ଗକଥା
ଲେଖୁ, ବାଗଛ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲାଣି ଏହି ସପ୍ରାହରେ
ତନ୍ତ୍ର ସର୍ବ ବିବରଣୀ ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବାର
ଅଭି ବିହି ଲେଖିବାକୁ ହାତ କାହିଁ ଉଥାପି
ଦେବଳ ସଂଜ୍ଞେସରେ ଏକ ଏକ ସର୍ବ ବିଧା
ଲେଖି ଏହି ପଣ୍ଡାତମନ ସର ବିଷୟରେ
ଏକ ମୁଦ୍ରା ପଢିଲା ପଇଅକୁ ମାତ୍ର ସାନ୍ତୋ
ଦେବର ତାହା ପଚାଇ କରିବାକୁ ଆପନ
ହେବି।

ଭବେତ୍ରିଙ୍କଳ ସହି ସଂକ୍ଷେପ କବିତା
ଏହି ଯେ କୁଳରେ ଥିବା କୃବିମୋଗାଳୀ
ଜାନ୍ମାୟନ ଓ ଭବେତ୍ରିଙ୍କଳ ଏ ଚିହ୍ନତାକୁ
ଏହି କରିଗପାରୁ ଅଥବା ଫେଣ୍ଟଲଖିର ଦୂର-
ସଞ୍ଚାର ପ୍ରଥମଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟର ଅନୁର୍ଗର କରିବା-
ପାଇଁ ଏହା ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଭବେତ୍ରିଙ୍କଳ
କି ଅନୁର୍ଗର ପରିପାର କୌଣସି ସଜ୍ଜ ଏଥିରେ
ସମ୍ମତ ନ ହେବାର ଚାହେବେ ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟିହେଲ
ଯେ ବର୍ଷମାନ ଉତ୍ସବରୁ ଏହି କରିବାର
ଉତ୍ସମ୍ମୁଦ୍ରବାର ହୋଇନାହିଁ ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିର
କାହାର ଅବ୍ୟାପ୍ତି ଅପେକ୍ଷାରେ ମୁହିତ
ବଢ଼ିଲା । ସଜମାନ ଗୁରୁ ବୁବାରେ କି ଦୋଷ
ହେଲା ଓ ପୋତା ହେଲେ ହଜାର ହେବ ପ୍ରସାଦ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁଥିଲା ମହାନ୍ତର ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ ନାହାନ୍ତି
କେବଳ ଗନ୍ଧନାମ ସାହେବ ବିନିଧିରୁ ଏହା
କହିଲେ ଯେ ହୋଇଏ ଚାରିକୁ ଏହିସାହିଲେ

ଯେମନ୍ତ କଟିଙ୍ଗ ମୁଖର ସମସ୍ତେ ଏକମେଳ
ହେଲେ ସେହିପରି ହେବ । ଏହିଷୟରେ ଆମ୍-
ମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିଦ୍ୱୟ ଆଶାମୀ ସପ୍ରାତରେ ପ୍ରକାଶ
କରବା ।

ଏ ସ୍ବର୍ଗରେ ଅହୁର ଦିଇଛନ୍ତି ଯେ
କଟ୍ଟବରେ କଣେ ସବ ଅବିଷ୍ଵାସ ସର୍ଜନ ନଥ୍ୟୋଗ
କରିବା ପାଇଁ ଗବଞ୍ଚମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଲିଖିବା ଏକ
ଅବେଦନ ପଥ ପ୍ରେରିତ ହେବ । ଏ ପ୍ରସାବ
ଦିତ୍ତ ହିଜବର ଅଧିକ ଓ ଅନ୍ତମାନେ ଉତ୍ସବ-
କଣ୍ଠ ଯେ ଅଧିକିମ ସର୍ବଶାଳାରୀ ଏହିରେ
ଯୋଗ ପାରେ ।

ସୁରକ୍ଷାରେ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଏ ଯାଏ ସାହମଗ ଶେଷ ହେଉଥିଲା
ଯାହିଁଙ୍କ ସଂଜନ ପଣ୍ଡାଳ ଗରଜାନୁସାରେ
କିବେଣୀୟୁ ଯାଏ ତ୍ରାୟ ୧୫ ଦିନାର ଏବଂ
ଦେଖୀୟୁ ୧୦ ଦିନାର ଏବଂ ପଢ଼ିଛା ୩୫
ଦିନାର ମୋହର ଅଧିକ ନୁହନ୍ତି । ପଦ୍ମବର୍ଷ-
ମାନକର ଯାହିଁ ସଂଶୋଧ ସବେ ତୁଳନାଲେ
ଅର୍ଥମୁ ଅତ୍ୟ ଉଣ୍ଠାଯାଏ ମାତ୍ର ଖେତରେ ଲୋ-
କାଳ ମେଣନ ପ୍ରାତିରୂପ ନ ଦେଖା ଦେଇ ନାହିଁ ।
ପ୍ରାତିରୂପ ଗାଲରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ କଣ ଗେଣା
ଥିଲେ ଓ ବାହରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଯାଧା ସେବ-
ନ୍ତ ହେବାର ଫେଣାଯାଇଥିଲା ।

ଗତଯୋଧାକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମୟପେ ନଳାହି ହେଲା ।
ଏ ପଦର ଏହି ଶିଖିଥିଲେ ଉତ୍ସମାଳା ପାଇଁ ଅଧିକ
ପଠାବେ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କୁ ଲେ ଏଥରେ କୌଣସି ବ୍ୟାପାର

କଳ୍ପି ନାହିଁ । ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସାହ ଦାଖି ପୁଣିଲୀ
ଥିଲା ସଜ୍ଜିବିଂ ରଥ ଗ୍ରହିବାର ଦୟା ହେଲା ନାହିଁ
ରଥପି ଯେବେ କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍ଗା ପାତି ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯେବେ ରଥପାଞ୍ଚର କରି ନ
ହେଲା ମାତ୍ର ରଥଯାପାରୁ ଅବି ହେଲେ ମୋକ
ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରାଣ ହରିଲାଲେ ଭର୍ତ୍ତର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଫନ୍ଦାବ ଦଜା ଏହିପର ବର୍ଣ୍ଣନ
କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା—

କଲିବଜାର ବନ୍ଦପଥ୍ର ଉପରେକ ଖଣ୍ଡ
କୁଳର ଗଡ଼ା କର ଦିନମୁ ଘରିଥିଲେ । ଗର
ଗର ତ୍ୟମନିହର ଯିବାର ବଥା ଥିଲ ଏହେ-
ତଥ ଗାହାକୁଳ ଦରଖାନ କ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଦପଥ୍ର
ଧରିମା ସଥାକ ହୋଇ ଜାହାଜକୁ ଯାହେ କୈନା
ପୋତୁଆରେ ଦସି ଦାଗାଇଲେ । ବିନ୍ଦୁ ଗମେନ
ଶର ହେବା ପରେ ନୌଗା ଗର୍ଭ ଗଲ ଓ
ମେବେ ନ ମର ପାଇ ଯେତେ ଯିର ଭୂଲରେ
ଲଗିଲେ । ଏହିଷୟ ବାହାକ ଗବର ହେଲ ଓ
ମାହେବମାନ ସମୁଦ୍ରକୁ ଯାଇ ଦେଖିବାରୁ
ଯାଇଲେ ଜାହାଜର ଜଧ୍ୟାନ ଅନ୍ୟ ଲୋକ
ଅଧିକ ନେଇଥିବାର ମନରେ ଛିର କର କଲ-
ବଜାର ଭାଗବନ୍ତ ତେଜି ଲକ୍ଷିତେ ନେଇ
ନାହାକ ବାବୁ ଯିବାପୁନରୁ କେଇ ବହାରବାବୁ
ଗଲ । ଶତବାର ମୟାକ ବାରମେଲା ସମୟରେ
ତତକ ଜେଲ ଜାଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତିର ତନାରେ
ଯି ଜାହାଜକୁ ଯବାବୁ ବସିଲେ । ଚନ୍ଦମୟରେ
ପୁଣ୍ୟ ସମ ଥାବାର ନୋଲିଆ ଗଣ୍ଯ କଲେ
ଯି କାହାନ କାହୁ ଦୋଷର କାନ ନ ଥିଲା

ଦେବାରୁ କହିବାରୁ ସେମାନେ ବାଜୁ ହୋଇ
ବଳକୁଳେବେ ଯୋଗାଥ ଦେବ ଗଲେ ।
ଦୂଲତ ବଢ଼ି ଅପଦ ଧାରିଦ୍ଵୀର ଯାଇଁ
ମୌକା ନ ଦୁଇଲେ କଣ ହେଲା ହୃଦୟର ବଳ
ଏପରି ହେଲା ଯେ ଜାହାଜ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଅନୁର ଅଛି । ସୁଧାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରାଳର ଥମାରୁ
ଦିନ ଗଲା ତେ ମନେଷ୍ୟମାନେ ଜଳମନ୍ତ୍ରରୁ
ଭେଲି ତେ ବାବା ଶ୍ରୀ କଣତାଣେ ଏପର
ଶିଳକଣ ବହୁଲେ କଣ କୁହବର ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ଅର ମିଳିଲେଣି ବି ନା କଣା ହୋଇ
କାହିଁ । ଦୂଲପଥରେ ଅଦି ଜଳପଥରେ ସିବାରୁ
ମାନ୍ୟ ଦରଥିଲେ । ଗେଟିବ ଜଡ଼ା ଲାଗି ସବୁ
ଶୁଭମନେ ।

ଯାଏଇବୁ ।

ଏ କଷ୍ଟଧୂ କହେବନା ବର୍ଷାଭାବର ତଳି-
ମାର ଭାବ ଦିଲ ଗେବ ଦାନ୍ତ ଥାବେ ପୁଣ୍ୟଶୂଳ
ସୃଜରେ ଥିବ ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ନମରା ଓ
କଟକର ଯାଇଥିବା ବାବିମ ଓ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦୁ
ଅନେକଙ୍କର ଖାଲାରେ ଉପହିତ ହୋଇଥିଲେ
ଯାହିକ ନିଷାର୍ଥ ଥିବ ବନ୍ଦୁଷେ ସଂଗ୍ରହ ହେବ
ଓ ଘେଖନ କିମ କାହୁ କହିବ ଏମମ୍ବ ଚିତ୍ତମ୍ବ
କରିବା ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା କମିଶନର
ଥାବେକ ଆପଣାମର ବହନୀପ ବନ୍ଦୁ କଲେ
ଯାହିଛିଠାର ପାମାନିକର୍ପ ପାଇସ କେବା ଓ
ଯାହିଛି ବଜା ଦିଅଦିବା ଏବଜ ଥିବାରଙ୍ଗୁ
ଠାର କିମ୍ବ ରହେ ମେବା ଏବମ ମଠାତିଥମୁକ
କୌରବ ଅଂଶ କରିବାର ଏ ତଳ ଉପାୟରେ
ଯେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ହେବ ସେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଯା
ଲେଖିଥିବ କମିଶାବୁଲ ଯାବିକ ଉପାର୍ଥେ ବନ୍ଦୁ
ହେବ । ପଣ୍ଡା ଓ ମହାନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଯାହିଛିଠାର
ପାଇସ ନେବା ପରରେ ମନ ଦେଲେ ଓ ପଣ୍ଡା-
ମାନେ କହିଲେ ଯେ ହୁବେ ଯେମନ୍ତ ଜାହାଜ
ଅଠବରା ଯାଏ କବାର ଅଂଶ ମିଳୁଥିଲା
ବେହୁବଧ ଅଂଶ ମିଳିବ ପରିତ୍ୟରେ କଥା
ଧବାଇବେବାକୁ ଜାହାଜ କ୍ରେଗ ହୁଅର ନାହିଁ
ଫରେଶ ପଣ୍ଡାମାନେ ଏ କଷ୍ଟମୁହରେ ଫଳାବାଂଶ
ଥିବାର ମେମାନେ କହିମନ ଦେବାର ସମ୍ମାନ
କର ଜନିଲ । ମହନ୍ତମାନେ ମଠାଗାର କିମ୍ବ
ଦେବେ ନାହିଁ ଏ କଷ୍ଟମୁହରେ ସେ ଖଣ୍ଡ ଦର-
ଗାମୁ କମିଶନର ଥାବେବକ ହରିବେ ଦେଇ
ଅବରୁଦ୍ଧ । ସେ କୋଣକୁ ଯେ ଜାହାଜର ପୁଣ୍ୟ
ପରିଷମାନେ ବହୁ ପରିଷମରେ ଧରାଇଲେବାର

ପ୍ରକାଶିତ ସମାଜର ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏଇ
ତାହାଙ୍କୁ ଯେ ଉପରୀର କିମ୍ବା ଭାଷାକୁ ମୁଦ୍ରଣ
ହେ ଅଛି ଅତିକାରୀ କରିବେ ଅଥବା ଭାଷା
ରେ କରାଗଲୁ ହେବେ ନାହିଁ କେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଭିମ ନ ହେଲେ ତାହା ସଂଗୋଧନ କିମ୍ବା
ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁ ବେଳ୍ପୁ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟମାନେ
ଏହାଙ୍କ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଜ୍ଞାନ କଲ୍ପି କରାହାଇ-
ତାର କୋରିଦିଃସେ ରହନ୍ତର୍ମ ସକାମେ ଏକ
ବୃଦ୍ଧକ ହେଉଳ ପାରେ । ଫଳେ ଏହି ହେବ
ଯେ ସାଧ କାମ ବିଟ୍ ତାହାଙ୍କ ଦେଶ କେବେ
ସେମାନେ କେତେକ ଦେଇ କରିବି କରିବେ
ଅହା ହେଲେ ସେମାନେ କର୍ତ୍ତାନାଳାର ଆହୁ-
ତି ଅନିରବ୍ୟୁ କରି ସମରେ ବାଲଯାପନ
କରିବେ ।

ବାକୁ ବାଲିପଦ କନେଥପାଶାଧୁ ଏ ସରାରେ
ଉପର୍ତ୍ତିର ହୋଇ ବକ୍ଷୁଳା କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କ
ମନେରେ ଯାଦି ଅଗ୍ରବାହୀପଣ୍ଡାଙ୍କ ଠାର ଜାକୁ
ଦେବାର ଉଚିତ ଯାଦି କି ଠାର ସାଥାରୁଷଟୁଙ୍ଗେ
ଠାକୁ ନେଲେ ଗର୍ବମେଣ୍ଟ ଧର୍ମବିଷୟରେ ହନ୍ତୁ-
ସେପଣ କରିବାର ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କଲିବେ
ମାତି ପଣ୍ଡା ସାଥୀ ଦେବେ ତାହା ଯେ ଗେଷରେ
ଯାଦି କି ଉଧରେ ପତବ ଓ କେହି ଠାକୁ ଦେବ-
ବା ଉଦୟରେ ଯାଦି ଅଗ୍ରବାହୁ କୁଣ୍ଡିଜ ହେଲେ
ମଞ୍ଚ ଧର୍ମବିଷୟରେ ହସ୍ତସେପଣ ହେବ ତାହା
ମେ ସବେତନା କରି କାହାକୁ ଯାଦି ଅଗ୍ରବା
ପ୍ରୋମାନଙ୍କୁ ବକ୍ଷପକ୍ଷାର ଧର୍ମପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୋଷ
ଯାଇଥାରେ । ଯେବେ ପ୍ରାଣୀଧୂକମାନେ ଥର୍ଣ୍ଣା
ପଦେଶ ଦେବାଗାଇଁ କିଛି କର ଦେବ ନାହାନ୍ତି
ତେବେ ପଣ୍ଡାମାନେ ବାହିବି ଦେବେ ? ତୋରି-
ଇଥେ ଯାଦି କି ହୃଦରେ ଠାକୁ କେବାର ହେ-
ଲେ ଯାଦି କିମ୍ବା ପତବ ଓ ଯାଦି ଉତ୍ତା
ହେଲେ ତେବେମାକୁ ଯେତେ ମୈତି ଥିଲୁଅଛନ୍ତି
ତେଜେ ଅବିକେ ନାହିଁ ଏହିଥି ହେଲେ କି ତେ-
ମାର ମରିଲ ହେବ ? ।

ଯାହା ହେଉ ଏ ସାରେ କୌଣସି କଥା
କର ହେଲା ନାହିଁ ଓ ତାହା ହେତୁ କମିଶିଲାଗା—
ହେବ କହିଲେ ଯେ ଏ ବିଷୟ ପଞ୍ଜାବର
ବିବେଚନା ଫେବ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଳଭ ଥାଇ ଏଠା-
କୁ ସାର ଉପରେ ।

ସାଥୀରଣ ଚିଦ୍ରମାଳଧୂ କର୍ମଶଳ ସଲ୍ଲ
ପଠ ପନ୍ଦିତଙ୍କାର କରୁଥିଲୁଣି । କମ୍ବାରଙ୍ଗ
ମୋମହିଲା ଲୁହିତାଜେ ଯାଗଭାଣ ଚିଦ୍ରମାଳଧୂ

କି ରହନ୍ତା । ଏହିପେ ସମୁଦ୍ରକାର ମୁଖର ଏବା-
ମୁନରେ ହେବାର ଥିଲା । ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଜୀବନ୍ୟ
ଶାଥାରଙ୍ଗ ବାହାଯିକ କିନ୍ତୁ ହୋଇଲେ ନ ପାରେ
ଅଛିବକ ଶାଥାରଙ୍ଗଠାନ୍ତି କିମ୍ବା ରେହା
ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଥିଲା ।

ଏବନ୍ଦୁରା ସତ୍ତାହେଲୁ ଭଗାରୁ ଶ୍ରୀମତ କମି-
ନ୍ଦ୍ର ସାହେବ କହିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାର
ମୁହଁମଣିଶରେ ପ୍ରାୟ ୫ ଲାଖୀରୁ କା ବ୍ୟୁତେବ
ଶ୍ରୀମତ ବନ୍ଦୁଶାହେନ ଏହି ଛୁମିଟ ବରାଥାରୁ
ଏଥମଧ୍ୟ ସରକାର ଅଧେ ଦେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଅଧେ ଆର୍ଥିରୁ ୮ ୯୫୦୦ ଲା ମର୍କର ୨୫୦୦୦
ଅର୍ଥାତ୍ ଫରୁରେ ଯମାପକୁ ଓ ପ୍ରାୟ ଅକ୍ଷ
ଏବନ୍ଦୁର କର୍ତ୍ତାନର ସାଂଘାତିକ ଦୃଷ୍ଟି
ରେ ପ୍ରାପ୍ତିହେବ ରଙ୍ଗମ୍ବଳେ ମହାରାଜୀର
ବା ରେଣ୍ଟା ଥାରୁ ଉଠିଲେ ସବୁରାଯ୍ୟ ପ୍ରତିକ
ହେବ । ଏହିଷ୍ପ ବୁଝାଇଦେଇ କମିଶର-
ବାହେବ ଅଧେ ୫ ୧୦ ଲା ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗ
କର ରେତୋପର୍ବ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ମୁଖର ବାରଣ
ଫେରିଲା କାହୁ ସବାକନ ମହାପାତ୍ର ପଞ୍ଚର
୫ ୧୦ କା ଦେବାକୁ ସ୍ଥିକାର କରିଥିବାର
ବାହୀଙ୍କର ସ୍ଵାକ୍ଷର ହେଲ ନାହିଁ କାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ଦାରୀତିଶୀଳ ସବୁ ଗୋଥିଲୁ ୮ ୩୦ ଲା ଗୋଥିଲା
କମ୍ପନୀଅ ଦୀର୍ଘ ୨ ୧୦ ଲା ଅର ସର୍ବମାନେ
ଯଥା ଶତି ପରମ ପରମ ଲେଖିଦେଇ ଭଗାରୁ
ପଢିଥୁବା ଶାବ୍ଦ ୮ ୮୦ ଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହା
ଅଧିକ ହେଲ । ଏଥିରେ ଭଗାରୁ ଯେ ସମ୍ମ
ଏକ ପ୍ରକାର ବିଧିକ ହେଲ ମାତ୍ର ଅନୁଧିତ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ରେତୋପର୍ବ ପ୍ରେରଣ କର
ଯେତେକିଲା ହୋଇଥାରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର
କର କଲେବୁଝର ସାହେବଙ୍କୁ ଅଗ୍ରତ ଦୋହର
ଦୀର୍ଘ ଲିଙ୍ଗ ହେଲ ।

ଶାପୁର୍ବିଜେଷଂବାଦ ।

ଗର୍ବସ୍ତ୍ରାହର ଗହେରେ ଡେରାଣୀର
ଲଜଜିକ ଅମେରିକାକେ ବିଯୁକ୍ତ ହେଉ-
ଅଛି । ନଥ

ବାବୁ ଲିମାଇବରଣ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ }
ଓ ସଦାନନ୍ଦ ଯାଗକ }
ଶାନ୍ତିଧାରି }
ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକି }

ମୌଳିକ ଅବଶ୍ୟକ କାନ୍ଦର କାଲେଶ୍ୱର
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥତାରେ ଉଚ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦୀ କହୋବାକାହା

କରିବାର ପ୍ରାଚୀ କାଳାହାଥ କୋଣ
ଦିଘୋଟାକଲେଜୁରୁ ଅର୍ପଣ ରୋଇଅଛି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୃଷ୍ଠର ହୋଇ ଲେଖୁଥିଲୁ
ଯେ ସହରରେ ହାଡ଼ା ବାକୁ ଗେଗର କମଳା
ବୁଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ । ଗତଶପ୍ରାହି ତେଜନୀବଜ୍ଞାର
ଓ ଦାରନ୍ମାଦ ଅଞ୍ଚଳରେ ବେଗେଟି ପ୍ରାଣ
ନକ୍ଷତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ କୁଥବାର ଫରଜବାଣ ଅଧିଳତରେ
ବାବୁ କୈଲାଗବନ୍ଦୀପୋଷ ଦେଖିମାଛିଷ୍ଟେ
ଏକ ମାରଣ୍ଡିଗବଦମାରେ ଶୋଭନାହିଁ କାମକ
ବିଶ୍ୱାଳ ମଞ୍ଚ ଓ ଆଉ କଣେ ମୁଗଳମାନକୁ
ଏବଂପାଇ କାଶବାସ ଓ ୫୫କା ଅର୍ଥବିଶ୍ଵର
ଅଞ୍ଜି ଦେଇଥିଲେ କହୁ ଆବଦନ ଅବାମିମାନେ
ଅଶୀଳ କରି ମାଛିଷ୍ଟେଶାହେବଙ୍କ ଅଞ୍ଜିନୁବାରେ
ଯାମାନ ହେଉ ଗଲାସ ଦୋରଥିଲୁ ମବଦମା
ବିଶ୍ୱାଳରେ ଆଛି ।

ମାନ୍ୟବୁଳ ହିତେସିବର କର୍ତ୍ତା ପାନତ
ମହୋଦୟ ଉଲଙ୍ଘ ଏକ ଅମେରବା ବିମିତ
ବୈଚିକ ସୁନ୍ଦା ଧାନ କରିଥିଲେ । ବିଜୁ ଏହି
ପଞ୍ଚଶିର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଗ୍ରାୟ ପରିଜନଙ୍କ ବିନିତ
ବଳିଷ୍ଠ ଝାଲାମାର ରଖିଗଲେ ।

ଏହି କରୁଟିବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବୁ ଗୋଲ-
ଶାଖ ଦାଗ କଟକଠାରେ ଜାଲେଖାରକୁ ବନ୍ଦିଲ
ଥାଇଅଛନ୍ତି ତହର କାରଣ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେ-
ପ୍ରତି ପଦର ଏକଜଣ ସମ୍ମାଦିତାରୀ କହନ୍ତି,
ପଚକ ଗୋଡ଼ିବୁ ମଳିଟାରି ସ୍ତୋରନ, ଏକ
ସଠାରେ ଅନେକ ବଢ଼ି ଘାହେବ ଅଛନ୍ତି
ଯଥ ଝଲକରେ ଜଣେ ସାମାଜିକ ବଳାଳିର
ତେବେତ ଉଚ କରିବେ ବିସ୍ତୃତ ଥକାଇ
ପାଇଁ ପାଦ ନାହିଁ । ବିଶେଷତଃ ସେମୁଲ-
କ ଉଦ୍ଧବକ ଏବାଲିଙ୍ଗ ଦେବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂର୍ଣ୍ଣ
ଯାହେବକର କର୍ମ ଯାଇଅଛି, ଅଜବକ
ହାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଗୋଡ଼ିବୁ ଭଲ ଜାଗାରେ କର୍ମ
ଦେଲେ ତଳିବ ନାହିଁ ।

ହାରବୋର୍ଡ ସିଥାନ କରିଥିଲୁଗୁ ଯେ
ଟ ୧୦୦୦ ଲାର ଅଛି ଜୀବାଳର ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ
ଅପିଲ ବିରାର ସମୟରେ ପ୍ରଥାଳକ୍ଷେ ଅନ୍ୟ
ଦୂରକଣ ବିଶ୍ଵରାତ୍ରି ସମୟରେ କରି ବିରାର
ବରବେ ଏହିପେ ଉଚିତର କଟକ୍ଷୟ ଟ ୧୦୦୦
ଲାର ଉଚ୍ଚ ନମ୍ବର ଅପିଲର ବରର ଟେକ୍ସି

ପକ୍ଷ ମନ୍ଦିରରେ ବ ୧୯୦୦୦ ସା ଛୁଳା ବ
ଜହାର ମୂଳ ପ୍ରାୟ ଗରଜେଟି ଝଙ୍କା ଅଚଳ,
ଦିମେତର ଘରାଟି ହୋଇଥିଲା ଏମର ଖାତା

ଧୂର୍ଥକଳ ଅଥବା ଯାନବାଲ ଜାହାଜରେ
ବୋଟାଇଛୋଇ ଯାଉଥିଲ ଜହି ମଞ୍ଚର ଗୁଣ୍ଡେ
ଜାହାଜ ସୁଦେଖିପଣାଲୀ ବାଟରେ ଗମନ କର-
ଥିଲ ।

ମନ୍ତ୍ରାଜ ଗବ୍ରେନେଶ୍‌ବର ଦିଲକ୍ଷମହାତମ
ଲବଣ ଗତ ବର୍ଷାରେ ନାହିଁ ହେବାର ପ୍ରାୟ
ମରଳିଷ୍ଟଙ୍କା କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରତି ବଜଳାରେ ଜୟନ୍ତୀ ସିଦ୍ଧିଲୁହିର
କମ୍ବଣ୍ଡା ନିଯୁକ୍ତ ଅଛିରୁ ରହି ମନ୍ତ୍ରର ଜୁ ଫଳ ଏ
ହୃଦୀ ନେଇ ବିଳବନ୍ତ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ପଣ୍ଡତ ଏକପକାର ଘଟିବାସନ୍ତ ଲଗନୀ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେଥିରେ ମନ ଦେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏ ସହର ମୁଳ୍କ ପଞ୍ଚାଶ
ଠକା ଠାର ସହ୍ୟ ଛଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସଂଧାମକ ଶ୍ରେଣୀ ବିବାହର ଅଛନ୍ତି
ଯତୀନବାପାଇଁ ବିଜ୍ଞାତର ସ୍ଥାମାଜେ ସେମନ୍ତ
ଦେଖିଯୋଗା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେଥିରେ ସଫଳ
ହେବାର କିମ୍ବାସ ହେଉଥାଏଲା । ସେହନ
ପରିମେଶୁ ସବାରେ ଏକଥା ଘେର ଭର୍ତ୍ତ
ହେଉଥିଲା ସେ ସମୟରେ ସବ୍ୟନ୍ତରୁକୁ
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ବଜାୟର ନାହାର ବରଦେଇ
ପବାଟ କନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଜ୍ଞବକ କିମ୍ବା
କାର ଭର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲା ଜଣା ନାହିଁ କେବଳ
ଏହି ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଅରମାମ ଯାଏ କିମ୍ବା
କିଛି ରହିଲା ।

ଭାବୁର ପିଲାରେ କଥାହି କଥିଲୁ ଜଣା-
ଗବା କାରଣ ଯେଉଁ ସବା ହୋଇଥିଲୁ ସବା-
ନିଅଦ୍ଦ ମୁଦର ଦେଖିବ ସବାଧଳ ହୋଇ-
ଦିଲୁ । ଶାବାଗୁରୀବନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ବିକାହରେ
ଏହି ମୁଦା କଥିଲୁ ହେଉଥିଲ କର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି କାହିଁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏତେ
କରେ ବିଜ୍ଞାପନ ହେଲେ କାଏବୁଦିଗା ଅଛି-
କରେ କବି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଦିଲାଟୁର କନ୍ଦମୁଖକ ସବୁ ପ୍ରାଣଦଶୁ ଉଠା-
ଦେବାର କିଧଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର
ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ଦେହପ୍ରାୟ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବାରେ ଏହିବ ବିଶେଷ ଦେଖାଯାଏବା
କୁଳେ ଉତ୍ତରଗାରିକ ଉତ୍ତରାକଂଠମାନେ
ଦେଖାଯି ଦାରାରୁ ନାଗ କରିଥିଲେ ସେ-
ଲେ ଦେମାନକର ପ୍ରାଣଦଶୁ ଦେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାନାରେ ଦୁଃଖ ମୁଣ୍ଡ ଦେବେ
ଯ ଜାଗାରବାଧାର୍ ପିତାମହ ଅଚ୍ଛ କାନ୍ଦିବ
ହତ୍ୟା ଦେଇଥିଲାମା କିମ୍ବା

କଳୟାରେ ଶୋଠିବ ସତକଥାରୁ କୁମିର ମୂଲ୍ୟ
୨୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଷୋ-
ତମରେ ଏକା ବିଶ୍ଵର କୁମିର ମୂଲ୍ୟ ହେବାର
ଲୋକେ ବହନ୍ତି କିମ୍ବା ଲଗ୍ନମରେ ସୁବିହିତ ଗମା
କଲେ ମଧ୍ୟ କୁମିର ମୂଲ୍ୟ ହେବ କାହିଁ ।
ଫର୍ମିବି ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ।

ସାରିସ ନଗରରେ ଏ ଲକ୍ଷ ଗାୟକ
ଦୁଃଖସାଧୀ ଥୁବାର କଥିତ ହୁଅର ଏଥର
ଜଣାଯାଏବେଳେ ଏବେଳପରି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ
ଆର୍ଦ୍ର ବୌଧିତିରେ ନାହିଁ ।

ମୁଣ୍ଡର କୋଣର ପଦିକାର ସନ୍ଧାଦକ
ପାଇଁ ଦେଇବ କନ୍ତୁଷେନଙ୍କ କରତବର୍ଷୀୟ
ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ବୋଲି ବର୍ତ୍ତନା କରିଥିଲୁଗୁ ଓ ସେ
ତହିଁର ପ୍ରତିବାଦ ନ କରିବାରେ ହନ୍ତୁଷ୍ଟି-
ଅଠ ଅର୍ଦ୍ଧାବ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।

କଳ୍ପନାର ବିଧିବେଳ ବୋଲନ୍ତି ଲଞ୍ଛନରେ
ଏହି ଗୋଟିଏ ମୁଗ୍ରାସର ଉତ୍ତବ ହୋଇଥିଲା
ଯଷ୍ଟିରେ ଶାରସତ ନିର୍ମୟ ବୃଦ୍ଧିକାରୀ
ଏହିପୂର୍ବମଧ୍ୟରେ ଏକଥରରେ ଦୂରପୁଣ୍ୟରେ
ଜ ୧୦୦ ଟ ମୁଦ୍ରା ହୋଇଗାବି ।

✓ ନଗନ୍ୟପୁର୍ବ, ସମାଜେବନୀ

ପଦମାଳା ଗ୍ରା ପରାମର୍ଶକୁନ୍ତାମଣିଙ୍କ ବରତ୍ତତ
ପ୍ରଥମକୁର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ରାନ୍ଟିଂ ସହାଲ୍ୟେ
ମୁଦ୍ରଣ।

ଏ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ କଲେବର ବୁଝିଲୁ ନୁହଇ
ମୁଁ ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ର ଏଥରେ ସରଳପଦରେ ୧୯
ମେଟି ରଚନା ଅଛି । ଉଦ୍‌ବଳିଧରେ ପଦିଧରୀ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଛିବ ଥିବାରୁ ଗୁରୁକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ
ବିଜନା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଅଛି ଅନ୍ତରଳନବ
ଅଷ୍ଟଇ ଜାଗା ସେହି ସମସ୍ତରେ ପାଠ୍ୟଧୂତିକର
ଅବସର ଦଥା ବିଦେଶୀଧୀ ଗୋବେ କହ
ଶୁଣିବୁ ଜତାର ବେବାର ଗୋପୁ କରିଅଛନ୍ତି
ସେହି ସମୟେ ଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟମାନେ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟପାତ୍ର
ପରିବରେ ଉପର ହୋଇ ନୁହନ୍ୟମୁକ୍ତ ହୁଏ
ବରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମନୋଧୋଗୀ ହୋଇଥାଏ
କୁନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୁଃଜର ବିଷୟ ଯେ କେହିୟ ଲେଖ
ପରିବ ଅଭିନବ ଅନୁଭବାକୁ ନ କରି ବୁଝାଇଲୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ବେବଳ ଆପଣାର ମନ କରିଅ-
ଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯାହାର ଉପକାର କରିବାରୁ
କରିବୋରାଇଅଛନ୍ତି ତାହାର ମନ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକାନ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରକଳ୍ପରୀ ବରସର
କରିଅଛନ୍ତି । କରିଥାରେ ପାଠ୍ୟଧୂତିକର
କରିଅଛନ୍ତି । ପାଠ୍ୟଧୂତିକର

ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଅଭାବ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହିବି ଯେ
ଆଜେକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧର୍ମଚନ୍ଦ୍ରକ ଅଥବା ଅଦିରୂପ-
ଶୁଣି ଥିବାର ସେ ସମୟ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବନି-
ପାଇ ନାହିଁ ତହିଁର ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଅଂଶମାନ ବାହି
କେତେଗୁଡ଼ିର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସକଳନ ବଳେ ଅନ୍ତର୍-
ଧାରରେ ଉତ୍ସମ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳମାନ ହୋଇଥାରିବ
ଓ ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତୀ ଯେତେ ଆମେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଏହି

ସମାଜେ ଚିତ ପୁଷ୍ଟକର ଉପଯୋଗିତା କହି-
ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ଗୋଲାପକୁ ଯେ “ଉତ୍କଳ
ପଣ୍ଡିତବନ୍ଦୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶପୁଣ୍ୟରେ
ମହାଦୟମାନେ” ଜାହାଙ୍କୁ ମୁହଁଜନ କରିବାରୁ
ଉପାଦ ପ୍ରମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥର ପୁଷ୍ଟକ
ଉତ୍କଳ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଅମୂଳନକୁ
ଆହିକରାପାଇଁ ଅପରାଧବର ହେଉ ଅଥବା
ଅନ୍ୟ କ୍ରମଗୁ ହେଉ ଏହାରୁ ଅମୂଳନେ
ଭଲ କିଥାର ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ ବିଷୟମାନ୍
କର ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥାଏ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର କରିବା-
ପରିଶ୍ରବ କାହିଁ ବାପ୍ରବରେ ଗଢିଦୋଷ ଓ
ଭାବଦୋଷ ଓ ଅପଞ୍ଜଳ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅସ୍ଵର
ଲକ୍ଷଣ ହୁଅର । ଏ ସବୁର ଯତ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପାଦ
କାରେ ଫେରାପରି ।

“ହେ କୁଳବାପାଦେବ ତବ ନରନ୍ଦର ।
ବିଷୀର୍ଣ୍ଣ ମା ଜବ ସୁତେ ଅଧିକର ଦର ।”
ଶୁଭମାନଙ୍କ ହେ ସମୋଧନ କରିବାର ବସା-
ରେ ଶୁଣା ଗାହି ମାତ୍ର କ୍ରତୁକର୍ତ୍ତା ପୁନଃ ଭାବା
ଦୟଦିଵାର କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା “ ଗାରଦାତାମନ୍ତ୍ର
କି ହେ ପାତ୍ରାର ବଚିଲ ” ପୁଣ୍ୟ ଏଥାତ୍ ।
ତବ ସଥମୟରୁଙ୍କରେ ଏବଂ ବନ୍ଧୁଭାବ
ଫୁଲ ନାହିଁ ତାବେ ହୋଇଥାନା ।

କୁଳପୁରୀଙ୍କା ମହା ନ କୁଳପୁରୀ ଓ ପରଖାଜୀମାନ
ନାହିଁ କୋଣପି ମମକ ଦସ୍ତି ହେଉ ଯାଏ ।

ମେଟେବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନପୁରୁଷୀଙ୍କି ପାଇଲମା-
ନେ ଅବିନର ବଣ୍ଣନା ଅପେକ୍ଷା ଦେଖୁଥିଲେ
ତେଣେବେଳେ ଗ୍ରହକଣୀ ଜାପୁରୁ ଦେବାର
ଯୁନଦେବର ସର୍ବତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ଏହିଲେ
ଦଳ ଅପଣାପ୍ରତି ଅବିନର ବଳେ ବିଜୁପ୍ରତି
ଲେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ—୧ ସହି ଅର୍ଥ ବସନ୍ତ
ପ୍ରେସ୍‌କାଳ୍ୟ ପ୍ରମୋଦ ବରବାର
ପ୍ରମୋଦ

ଅମ୍ବେମାନେ କବାନ୍ତ ବା ବିଷଦେଶୀର୍ବାଦ

ଦିନ ଶୁଣିପାଇଁ ମାତ୍ର ବସନ୍ତକେମରିର ଅର୍ଥ
ଗିରାଏ କରିପାଇଁ ନାହିଁ ।

ପୁଷ୍ପ ଶକ୍ତି ଥାହୀ—ପୁଷ୍ପାଦଳାର ଅର୍ଥ କରା
ମେତିଏ ଜୀବ ଗ୍ରହଙ୍କଲେ ସବୁ ପରମାପ
ଏମନ୍ତ ଦେଖା ନାହିଁ ଓ ଏହି କଥାକୁ ପୂର୍ବଧ୍ୟ
ବହୁକାଳ ଭାଷ୍ଯର୍ଥ କୁ ଦେଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ପାତାଳାଜୀ

ମୁଗ୍ରତ କହନାର ଯେଉଁ ଭାବ ଜାହାକୁ
ବି ବିଦ୍ୟା କହନ୍ତି ଏ ସେ ପୂର୍ବଧାରୀଙ୍କ ନିଯାମ
ଅର୍ଥ କଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବଅଛି “ଯେତ୍ରପର୍ବତ
ଦୟା” ସେଥର ବିଶ ଜାହା ନ କହୁ “ଜାଳପର୍ବତ”
କରିବାର ବୈମନ୍ତ କଥା ହେଲା ।

ଶ୍ରୀପୃଷ୍ଠା ପାନୁଆଡ଼ୀ

“ଯାହାର ପ୍ରଭୁଙ୍କେ ଶିଶୁ ଶୈମରେ ସରଇ”
 ଶିଶୁ ବଜାଇ ବୋଲିଲେ କି କେହି ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଦୁ
 ଯେ ଶିଶୁ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥରେ ବଢ଼ୁଥିଲୁ ଶୈମରେ
 ବଜାଇ ବୋଲିଲେ ଏହି ଅଥ କେଉଥିଲୁ ଯେ
 ଶିଶୁ କିମଣି ଅନ୍ଧବ ଶୈମବବାରାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହିଅର ।

ପ୍ରକାଶକ ମହିନା ଅକ୍ଟୋବର ।

ଶିଖୁ ଓ ସେ ଏକ ଦୁଆ ପୂର୍ବରେ ବନ୍ଧିପେ
ଦିଲାହାର ହେଲା ? ସେ କୁ ଆହିଥରାଗ ବୋଲ
ମାନ କଲେ ତାମା ଜୟମୁଖ ଥାରଙ୍ଗେ କଲାପ
ହାର ହୋଇ ନାହିଁ । ଡେରଦାରେ ବାଘାର
“କାବା” ବୋଲିବୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଶରୀରକ ଥିଲା ।

১০৩৮ পত্র

ଯେଉଁ ବାଲକ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପାହିଜାଏ ସେ ଯଦି
କାଣେ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସମେଟେଳେ ଅନଶୀର୍ଣ୍ଣ
ନାୟ ଛୁଟଇ ଗଢ଼ୋର ବ୍ୟଙ୍ଗ, କୁମରମ
ଧୂର୍ବଳ ଓ ଜଳ କନ୍ଦୁମାନେ ଆଗନ ଲାଗି ।
କୁମାର ପୁଣିମାର ଜାମ କି ଗରଜ ମନୀ ?

ଅଥବା ମହୁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିନ ଜାହାନ
ମୁମ୍ବାରେ କରିବାରଙ୍କ ଯେ ଏକର୍ତ୍ତା
ଦିନମାଳାକୁ ଦିନମାଳାଧୂରେ କରିବାରଙ୍କ
ଏକାଳେ ଅନୁଗ୍ରାହୀତିରେ ଏଥର ଯେତେ
ଏକ ଜୀବ ହୋଇଥାଏ ଜାହାନୋର୍ବି-
ଷେ ଅସ୍ତ୍ର କର ସଂଗ୍ରାମନ ପୁରୁଷ ଏତ
ରେ ଶଶୀ କରନ୍ତୁ ହୋଇଲେ ଏଥରେ
ଜାହାନର ଉପକାର ଜାହାନ ।

ଏହି ଉତ୍ତମପାଇକା ସହିର କଟକ ଦାରୀ-
କାନ୍ଧି କଟକ ପରିଷ୍କାରାଳ୍ଲକୁ ଯଥାବଧିଷ୍ଠେ
ଦିତା ଶେଷ ହେଲା

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛୁଟି

४८

ଭାଗ୍ୟର ଜୀବନ ସମ୍ପଦ-୨୦ ମହିନା ମୁଣ୍ଡ ଶାବର ଫିଲ୍ମ୍ ଏକ ପାଇଁ ପାଇଁ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ଶାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟବଳୀ ୩୩

ଇନ୍ଦ୍ରମୁଖାକୁ ଅଜ୍ଞାନରେ ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନୟତିକ ହୋଇ ବୋଲୁଥାରୁ
ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରମୁଖାକୁ ଅଜ୍ଞାନକରି ଅନ୍ୟତିକ
ମାନ ସାଧାରଣ ଗୋଡ଼ରେ ଅଗ୍ରବାପାଇ
ଲୋକହରେଣ୍ଟିବା ସାଧ କେରାପାହିନାଳ ପରିଶମ
ଦଥା ହୋଇ କାହିଁ । ରହିଗପରମଣାରେ ଯେ-
ଏ ଅଜ୍ଞାନରେ କଥା ଲେଖାଥିଲା ତାହା
ଶ୍ରୀମତୀ କବରେନସାହେବ କିମ୍ବାର ସ୍ଥିଂ
ତରାନ୍ତମାନ କର ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରକୁ ଯେଉଁ
ରପୋର୍ଟ କରିଥିଲୁଛି ସେଥିରେ କେରାପାହେ
କଙ୍କ ସବୁ ଉପାଦାନର ପରିହାନ କି ବଳେ ମନ୍ତ୍ର
ଯାହା ସଫଳାଗ କୋଳ ଲେଖିଲେ ତର୍କର
ଜବୁର୍ମେଶ୍ଵର ଅନ୍ୟତିକର କଥା ଜାଣିପାଇ
ଏବଜଣକୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଓ କହିବା ବାବିମଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ହେଲେ । ଯଥାପି କେବି-
ପାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତମ ତ୍ରଦାରଙ୍ଗ ହୋଇ
ନାହିଁ ବାରଣ ଅନ୍ତର ଅନ୍ୟତିକ ଲୋକ ମାତ୍ର
ପାଇବାର ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଛିଲୁ । ଯାହା ହେଲା ଗବ୍ରୁ
ମେଶ୍ଵରକୁ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ତାକ ବୋଇଥିଲୁ
ଓ ହେହହେଲୁଗ ଆମ୍ବୋମାନେ ଅନ୍ୟତିକ କରି
ଯେ ଜଳପ୍ରୋତ୍ତର ଅଧୁ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କ ଉପା-
ରେ ବିବୋଧସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦେଇଗ ଲୋକ ମାତ୍ରର ନ ଦେବାଗ ଫରକଦାରୀ
ମଧ୍ୟାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ଉଜ୍ଜାଳ କଥା ଜାଣିନା-
ପାଇଁ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର କୋଳ ଅପଣା ଅଧ୍ୟାନରୁ
କର୍ମଲକ୍ଷ୍ଯ ବିବରିବ ତାଜଳା ପାର୍ଥନା ହରି-
ଅବ୍ରନ୍ତି । ଯେତେ ଯଥାର୍ଥ ଅନ୍ୟତିକାନପରିବଳ

ବଳେକୁରମାନେ ରିପୋର୍ଟ କରି ତେବେ ଅ-
ଜ୍ଞଗୁର ପ୍ରକୃତ ପରିମାଣ ଲାଗିବ ମୋହ-
ଲେ ସେଥିର ବାହୁଡ଼ି ଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି
କବାଣୀ ଅମାଲରେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଖାତ୍ସ ହେଲା ଦେଶରଙ୍କ ଏର ଘୁର ବିକ୍ରୟ
କରି କେବେ ଠକା ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲା ଓ କେତେ
ଶୈଳକର ତାଳ ବଂସାର୍ଥିର୍ମନ୍ତ ବିକ୍ରୟ ହୋଇ
ତାହାଙ୍କୁ ସଖ୍ଯୁଣ୍ଣ ଦରିଦ୍ର କରି ସଂସାରରେ ଗମ-
ଗଲୁ ଏବଥାର ଯଥାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ହେଲେ ଉଚ୍ଛ୍ଵ-
ବନ୍ଧୁଭ୍ରତ୍ସଥାରୁ ବିଷୟର୍ମନ୍ତ ପ୍ରକାପାତନ ହେଉ-
ଥିଲା ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଟ ଜାଣିପାରିବେ । ପ୍ରକଳ୍ପାରେ
ଏକ ଲୋକ ଯେବେ କେରିଥାନେବଙ୍କ ପରି
ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଥାକାରପୁରୁଷ ପ୍ରକୃତ ଭାବରଖ
ଦେଖାଇଗାନ୍ତି ଗେଲା ତରିବେ ତେବେ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଣ୍ଟର ଦୁମ ଜାଗ ହେବ । ଅଧାରତଃ
ତେବେହେବଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅମ୍ବୋନେ
କିମ୍ବର ଫଳକ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଲୁ ।

ତେ ମୋର୍ଦ୍ଦସଲକ୍ଷ ହୁଏ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅଧିକାରୀ ଛିଲ୍ଲବସିଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କପଥ
ସର୍ବରେ ଉପରୁତ୍ତ ଥିଲେ ସବୁଗୁଡ଼ା ସର୍ବସଂଖ୍ୟା
ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ସହିମୁ ହେବ ଏ ସମସ୍ତେ ଦେଶୀୟ-
ଲୋକ କେବଳ ୩୫ ଲକ୍ଷ ଭାଙ୍ଗକ ଅସିଥିଲେ
ଏଥିବୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଭାଙ୍ଗକମାନେ
ପ୍ରାୟ ଗକ୍ଷିମେଣ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଶାନ୍ତିର ସକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟମୂଳେ ହେଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦକ୍ଷ ମହାରାଜୀ ଉନ୍ନୟ ଛାଇରେ ଏହି କଷ୍ଟମୁଣ୍ଡରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ସରୀ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର କୃତ୍ତିମ
ପାଠକଲେ । ଏହିଥି ଡେଶ ବଜାଳା ଦେହାର
ଓ ଅଗାମର ବେଶେଜାଇଛି । ଏହି ସର୍ବଚାର
କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ପାଠ ଦେଇ । ସଥରେ ଅନେକଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଚାହାର ହେଲା ତପ୍ତିଗୁଡ଼ ବେଶେଜାଇଣ
ସବ୍ୟ ଏକ ଅନ୍ୟ ପତ୍ରେ ବର୍ତ୍ତିତ କରି ସର୍ବର
ମତ ବିଦ୍ଯକୁ କଲେ । ଏହିନବେ ବର୍ତ୍ତିତାମାନ
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ
ପ୍ରାତିଳି ଘାତେ ସର୍ବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଅନୁମୋ-
ଦିକ୍ ପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତିତା କରିଥିଲେ ।
ଏହିଥି ବର୍ତ୍ତିତା ଗେଣ୍ଟ ହେଲାର ବିଲ୍ଲାତର
ଦେବତେଷ୍ଟଙ୍କ ବିକଟକୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଅବେଦନ କର
ପ୍ରେରିତ ହେବାର ସ୍ତୁର ହୋଇ ଲାହା ସର୍ବରେ
ପାଠ ହେଲା ତେ ସର୍ବଧାନେ ସେଥରେ ସମ୍ମଦ
ଦିଲେ । ଦିଗନ୍ତାପୁ ଖଣ୍ଡିବ ଆହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିବାର
ତହିଁର ଅନୁବାଦ କରି ପକାଗ କରିବାର ଶାନ୍ତ
ବିଲ୍ଲୁ । ତହିଁର ସାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ
ଇତିଷାଦାନ ମଦ୍ଦମ୍ଭମେଶ୍ୱର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତେ ଜାହ

ଉଚ୍ଛବୀଷା କଷୟକୁ ସବୁ
ଉଚ୍ଛବୀଷା ଅଥବା ଉତ୍ସବ ଶିଶ୍ରାଦାନ ଉହି
ଏ କରିବାକୁ ଗବ୍ହିମେଘ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ଉହି ବିଦେଶରେ ଯେଉଁ ସବୁ କରିବା କାରଣ
ବ୍ୟକ୍ତତଃ୍ରୀୟ ସବୁ ଉତ୍ସବ କରିବିଲେ ତାହା
ସବାଂଶରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ । ତଳିଜମାସ
ତାଙ୍କ ଦୂର ଶନିକାଳ ଏ ଏହି ଶକ୍ତି ସମୟରେ
ଏ ସବୁ ଧରିବୁ ହୋଇଥିଲା । ତଳିଜମାସ
ବରନ୍ଧନ ମାତ୍ରକେ ସବୁରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ

ପାହଳ ଗବଟ୍ଟିର ଜେନଗଲମାନେ ସମସ୍ତେ ମାନୁ
ଥିଅଛନ୍ତି ଓ ଭାବୁର କର ଦିନ କି କାହା
ଇଂଶଳ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାଚୀ ଗବଟ୍ଟିମେଖିଲ ମାନନ୍
ବ୍ୟୁଧ ଭାବ ପରିଦିନ ଓ ଏହ ଶାଶ୍ଵତ ହେଉଥିବା
ଦେଶବ୍ୟକ୍ତିର ଶିକ୍ଷାପ୍ରାଚୀ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା
ଇଂଶଳ ଶିକ୍ଷିତ ଗୋକୁଳପରିକାର ଦିବାପାନ
ବିଦ୍ୟାର ବିଷୟରେ ବେଳେ ମନୋଯାତ୍ରା ନୁହନ୍ତି
ଏମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାଚୀରେ ଭାବା-
କିମ୍ବାଲୟ ସଂଖ୍ୟା ବରୁଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରତି ଗବଟ୍ଟି-
ମେଖି ଯେତେ ଦେଇଥିବାରୁ ମେକେ ମଧ୍ୟ
ଦେଇବ ବ୍ୟୁଧ କରିଥିବାରୁ ଓ ଗୁଜରୋଧର
ଯେ କବା ହାତଯାଏ ଗାହା ବରାଳା ପରି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘଟର କାରଣ ବଜାରାର ଅନ୍ୟକ
ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଶିକ୍ଷାକାରୀ
ର୍ୟାରେ ବ୍ୟୁଧ ହୃଦୟ ଏଥିର ଦଶା କରିବା
ଅନୁଭବ ଏହପରି କେତେ ଯାତ୍ରି ଦଶାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିବା ଯେ ଉଚିତିକ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟିକ ସାମା ରହିବ ନାହିଁ
ଅଭିଭବ ଶବ୍ଦଟିମେଖିଲ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଶାନ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଆଜି ହେବ ।

ସହିତେ ଯମଗୋପଦ୍ୟ ଏଥରେ କି କରାଇ
କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ମାତ୍ର ସେ ଆବଶ୍ୟକ
ଜାଗିଥାଇଲେ ଯେ ହେବନ୍ତା ଲୋକେ ମତର
କିମ୍ବା ଏ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ସମୟରେ ସହିତ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ-
ମାତ୍ର ହୋଇ ଦେଖାଇ ଦେଇ ନ ପୁଣେ । ଏତେ
ମୋକର ମନ୍ଦିରାଳୀ ଦେବାରୁ ଗେହେବା
ମହୋମସ ସହସ୍ର ପ୍ରବନ୍ଧ ହେବେ କହାଓ
ଅନୁଭବ ହେଉ କାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଅମେସାନେ ଆଉ ଅଜିତର ସହିତ ସବୁଧା-
ଶାରୀରି କଣାଟ୍ ଥାର୍ ଯେ ପଥକୁଳ ଉପଦ୍ଵାର-
ଦିନିତି ଭାବମୋଡ଼ିଲ୍ ସନ୍ଧିଗୁରୁ ମୋହାନେ-
ବୁବ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ଗେଟିଏ ପବ୍ଲା ଧର୍ମାଲ
ନିର୍ମାଣଥିବାରୁ କନ୍ଦେଶ୍ୱରାଳ ପ୍ରତିକ ବନ୍ଦମ-
ନର କଣେ ଧନ୍ତାତ୍ରେ ବିନ୍ଦୁ ନବକୁ । ୨୦୦୦ ଙ୍କା
ଦିନ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କମିଶା ବ୍ୟବରେ ସମସ୍ତର କରି
ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦମା ଧର୍ମାଲ ବୁବ୍ର ଶିଖି-
କପିବେ ଓ ଜାହା କିମାହ କିମିର ବାଦମା
ମଧ୍ୟ ସେବମାନେ କରିବେ । ଯାତା କେବଳ
ଏହି ବ୍ୟବରେ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିବାର ଶୁଣା-
ଇବ ସେ ଧର୍ମାଲରେ ଯେ କିମା ମେ

କହିପାରିବେ ତେ ସୁଜି ପାହିମାନେ ଏକ-
ସମ୍ବା ଗୋକଳ ଘାରିବେ । ଆଦୁର ଶଶାଯାଦ
ଯେ ମହାକଳ ଉତ୍ତରପାତାର ଦଢ଼ିଯାଏବେ
ମୟ ବହୁପରି ଗୋଟିଏ ପାହିମାନ ହେବ ।
କିମ୍ବାଥ ସତ୍ତବରେ ଯାବିଛିର ଯେ ତେଣୁ
ତାହା ଅକଥମାୟ ଓ ବାବୁ ମେନାକଳ ଉଷା-
ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ ଧାନ ବରାଧରନ୍ତି ବେଥୁରେ
ସେ ଥନ୍ଦବାଦର ପାଦ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏହିରେ
ଧାନ କବିବାର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଡେଇଗାରେ
ଅଛିକୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ କରିବା କଷ୍ଟ ଯେ
ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅବସତ ହେଉ ତେ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ
ଦୁଃଖ ନାହିଁବା ପଞ୍ଚରେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବଳିବ-
ବାର ଗେବା କରିବ ।

ଅନୁକୂଳ କମିଟୀ ଦିଲାପେ ଏତଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବେ ଅମୃମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ହୋଥ ଦୁଆର ଯେ ବେଳକ ଧର୍ମଗାଲାରେ
ଜାନ୍ମ ଉପକାର ନାହିଁ । ଯେଉସେ ଜଣପୁରର
ପ୍ରତିକି ତମିଦାର ଜୀବାନଗଲ୍ଲ ରୟ ଗୋଟିଏ
ଚିତ୍ରପାନ୍ଥ ଶର୍ମିତ କମିଟ ପାଇସକାର ଡଙ୍କା
ପ୍ରଥାନବର ଜାହା ନିଧାନ ହେବାଇବି ବାର୍ଷିକ
ଛାଇଛାର ଡଙ୍କାର ଗଣ୍ଡି ବିମିଦାର ପ୍ରଥାନ
କରିଥିବାକୁ ସେହି ପ୍ରାୟ ଏ ଧର୍ମଗାଲାର ବାନ୍ଧୁ
କବାହାର୍ କୌଣସି ବନୋବସ୍ତୁ ହେବେ ଅବଶ୍ୟକ
ସଂପର୍କାର ହେୟ ହେବ । ଏକବେଳେ
କରନ୍ତୀଆ ନନ୍ଦବାବୁଙ୍କେ ହେବେ ହେଲେ ଧର୍ମ-
ମାନ୍ୟ ଅଛି ମାତ୍ର ସେ ସବୁ କି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଲଭୁ-
ଲାଣ କେହି ଜାହାର ବନ୍ଧାକଣ୍ଠୀ ଜାହିଁ ଯାହିଁ
ମାନେ ମନ୍ତ୍ରଜୀବ ସେଥିରେ ରହୁ ଅଗ୍ରବାର
ରଖି ଯାଉଥିବାକୁ । ଯେବେ ପରିଧର୍ମଗାଲାରେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଚିତ୍ରପାନ୍ଥ ହାପିତ ହୋଇ
ଜହାର ରହ କଣେ ମେଟିଦାକୁର ହେବୁ
ଅର୍ପିତ ଦୁଆରା ଗେବେ ପରିତ୍ର ଯାଦିମାନେ
ଜ୍ଞାନ ଓ ବହୁବାକୁ ଯାନ୍ ପାଇୟାରନ୍ତେ ଏ
ଅପର ଯାଦିମାନେ ପାଦାଗସ୍ତୁ ହେଲେ ଜ୍ଞାନଧ
ପାଇ ବୁଝିଲ ଲଭକରମେ ବେଳକ ବନ୍ଦ କରି
ରହିବାକୁ କରିବେରେ ସ୍ଵାନ ପାପ ଦୁଆର ପାଇ
ବେଗସମୟରେ ଯାଦିକର କୌଣସି ପ୍ରପାଦୁ
ନାହିଁ ତେଜେବେଳେ ହେମାନେ କାଂନେ
ଜାନ୍ମ ଅନ୍ତହାୟ ଦୋର ପଢ଼ିବାକୁ । ଏଥର
ପରିବାର ବରକା ଯେବେ ଆବଶ୍ୟକ ଓ
ସେଥିରେ ଯେଉସ ଉପକାରର ସମ୍ମାନନା ରୁହା
ଧର୍ମଗାଲ ବୁଝ କର୍ମଶରେ ଜାନ୍ମ ଉପକାର
ହେବାର ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞବ ଯମମାନଙ୍କର

ପାର୍ବତୀ ଯେ ଦାନୁ ହଜେଥାନ୍ତିଲ ପଣ୍ଡିତ ଏ-
ହସ ବହାନଙ୍ଗା ଦର୍ଶାଇ ଅର୍ପଣା ଦୟାପ୍ରତି କାହାର
ପରିଚୟ ଦେଇଥାକିନ୍ତି ହେଉଥିପ ବହୁମାତ୍ର
ସଂଖ୍ୟାଗତ୍ତ ମୃଗ୍ ଧରମାନ୍ତରୁ ମଦାଂଶୁରେ ଆ-
ଦିକ୍ଷାର ହତୋପଯୋଗା ବନ୍ଦନ୍ତ । ପାଇଛି କାହାର
କାହା ବେଳକ ପଦାର୍ଥମର୍ମରେ ବ୍ୟୁତ କରିବ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଧୂକନ୍ତର ଲଭାର ନିର୍ମିତ ଧୂପ
କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ଉତ୍ସବ ଧରବିଲା କାହାମନ୍ତର
ମିଳାଇ ଏହାରୁ ତପକାଳ ଉତ୍ସବରେ କାହାର
ଭବାର ଦେଖା ବଲେ ବଢ଼ ଭଲ ହେବ ତ
ବିଦ୍ସାନୟ ହେଲାମ୍ବ ଗହଣ୍ଠମେଣ୍ଟ ମା-
ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଯେବେ ଏହପରି
ଫାନରେ ପାହିପାଳମ୍ବ ନିର୍ମିତ ହୁଅଇ ତେବେ
ସାହିମାନଙ୍କ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ମାନ୍ଦୁ ବିଷାକ୍ତାର ତେ-
ବି ପ୍ରସ୍ତୁତନ ହେବ ନାହିଁ କେବେ
ବାହିଲୁ ଆରା ।

ମାନ୍ୟ କରସବ

କାଟ ଓ ରିଶାରଟିଙ୍ ବର୍କସଲାଇରିଙ୍ ଦିନ-
ପୂରେ ଗବଣ୍ଡିମେଳା ଯେଉଁ ପ୍ରସାବ ଦେଇଲା
ଓ ଯହିଁରେ ଦିନକାର ଲୋଧିମେଳା ଜନନେ
ତେ ଚରଣାଥୀ ବନୋବସୁର ଦୁମ୍ଭ୍ୟବାଣିମାରେ
ଅମ୍ବି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହିପରି କର ଏବା ଏହି
ଅପରେ ଆମିନ କରେ ତରଷ୍ଠାତା ବନୋବସୁର
ବ୍ୟାଧି ହୋଇଥାବ ବେହିମହିମରେ କେବେ
ଦେଖେନ୍ତକେବଳ ଶତ୍ରୁବ ସୁରାର୍ପ ପରି ପ୍ରତିକାଳ
ଦୋଷର ଦୋଷର ଦୋଷର ଦୋଷର ଦୋଷର
ମହାଗଧୁ ନାକାପଢାଇ ଯୁକ୍ତିଭାବୁ ହୁଇ କହି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାବରକର ହିତାର୍ଥ ହୁଏ
ଦେବ ବୃଦ୍ଧାତ ଦେବ ଓ ଥ୍ୟାତିତଃ ଦେବ
ମୋକ୍ଷମାନେ ଜାହିଁ ଦେବାର ସହସ୍ରତି
ପାଦ ହାତାଶ୍ରୀ ମାତ୍ର କ୍ରମରୀ ମେମାନ୍ତରୀ ଜାପ
ଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚବାଚୁ ଦେବନ । ଯେ ଦୋଳନ୍ତ
ବାଲ୍ମୀକି କଷ୍ଟ ପରିପାତାର ବନୋବସୁର ଶବ୍ଦ
ଲାଗନ ଦେବାର ହୃଦୟକା ନାହିଁ କରିବା
ବନୋବସୁରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଦେବକ ଏହିକି
ଅକ୍ଷୁମ ଦିଥିଯାଇଥାଏ ଯେ ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗ
ଅଧିନରେ ଯେ କହି ଥିଲ କବି ଦେଇବଶବ୍ଦ
ଦେଇବ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅଥବା କର ଦେଇ
ଦେବ ରାହୁ ଅର୍ଥବ୍ରତ ଜମିଦାରଙ୍କ ଯେ କଲାପ
ବନୋବସୁର ହୋଇଥାଏ ସେଇକଣା ନାହିଁ ଦେଇ
ଥାଏ । ମାତ୍ର ଜମିଦାରଙ୍କାନେ ଯେ ଥାଏ

ଏହି ମୂର୍ଖ ମାନେଇଲାହାଯ ଘେରେଇଦୁ
ଆବଶ୍ୟେ ଲେଜିଲ୍ କୁ ତିବ ମେଲା ମରାନ୍ତା-
ଳ ଦରାବରମେ ଏହି ବିଦାନ୍ ଦେଇ ଏହି ପା-
ନୀଧି ବ୍ୟଥିକିମ୍ବିତ ଆଗ୍ରହ ବଜାଏଇ ପଞ୍ଚଶିଲପେ
ପଥକ ଓ ଜାହା ସମ୍ମନକ ଦିନାନ୍ତାରିତାରିତାର

ନେବାରେ କଦୋକସ୍ତୁର କୌଣସି ନିଷ୍ଠମ ଲକ୍ଷାଳ
ହୃଥର ନାହିଁ ସେ ବଜେବପୁ ଚିରଯାପ୍ତ ହେଉ
କା ଏମଧିକ ହେବା ମେଘରେ ବିଶ୍ଵ ଉତ୍ସବ
ବିଶେଷ ନାହିଁ ।

ସେହିପର୍ଯ୍ୟାଅବଶ୍ୟକ ଯେତ୍ରପଥ କିଷ୍ଟଭି କଣାର-
ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବେ କମିଟାରଙ୍ଗର ଅର କି
କହିବାର ନାହିଁ ହୋଥ ହୃଥର ରନ୍ଧକମଟାକ୍ଷେ-
ଷମ୍ବରେ ତାମାଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦ ବରବାର ରହିଛି
ଥିଲା ତେବେବେଳେ ହୃଥରକୁ ଏ ହବନର
ପଡ଼ିଲା । ମାତ୍ର ସକଳ ପ୍ରକାଶର ରିଲ କମିଟି
ଯେଉଁ ଝାର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗର ହେବ ତାହା କେବଳ
ବୁନ୍ଦିର କାର୍ବି ବସ୍ତର ହେବ କିନ୍ତୁ ନୁହା ଯାଇ
ନାହିଁ ଓ ଏଥାଂରେ ରନ୍ଧକମଟାକ୍ଷେତ୍ର ଏ ଧାର
କ୍ରିଯାପଦତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗର ରନ୍ଧକମଟାକ୍ଷେତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିର
ଭଲ ଦେଖି ନାହିଁ । ଏକା ବୁନ୍ଦି ଉପରେ ପଢ଼ି-
ଲାଗ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲେ ଯେ କମିଟି
ଅନ୍ତର୍କ ଲାଭ ହେବାର ଜାଣି ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟା
ପ୍ରକାଶକୁରରେ ଅନୁକା ଠକ୍କା ନେବାପାଇଁ ଏ
ରୁଅଶ ବିଲେ । ଗଜିନ୍ ଅନୁକା ହେଲେ ଓ
ସେହି କମିଟି କମିଟାରଙ୍ଗର ଯେ ଲାଗ ହେଉ-
ଥିଲା ତାହା ଉପରେ ପଚନ୍ତା । କର୍ବ କରିବାରେ
ଏହିବ ଫଳ ଦେଲୁ ଯେ ଆଉ ଯେଉଁ ହାନର
ପଞ୍ଚତିମାନ ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତା ସେମନ୍ତ ରକ୍ଷା
ପଢ଼ିଲେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ପୁରସ୍ତବର କଣ୍ଠନା ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବେନାକେ
ମଜାହଦୀ ହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ବାବୁ କାଳିଘର
କମ୍ପୋନ୍ୟୁଆର୍ ଯାଦି ଅଣିବା ପଶୁବିଦାର
କର ଉଚିତର ମର ଦେଉଥିଲେ କମେ ପଢ଼-
ପ୍ରେରନ ବୋଲିଛି ଯେ ବାବୁ ସେଷର କଞ୍ଚି
ଜାହାନ୍ତି ସେ କେବଳ ମୁମାର୍ତ୍ତ ସଂକଳିତ
ଉପରକ୍ଷତା ଚର୍ଚାଧର୍ମ ନେବାକୁ ମର ଦେଉଥ-
ଲେ । ଅମ୍ବେନାନେ ଉଚିତା କର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହାକଥା
ମର୍ଦ୍ଦ ଆମ୍ବେନଙ୍କର ପ୍ରଥମଲୋକୀ ଶୁମମୁକ୍ତକ
ହେତୁ ।

ଗତରେ ମାନ୍ୟକରିଣୀ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଅନ୍ତରେ ଦେଖାଇଥିଲୁଛି । ଗତ ସୋମ୍ୟାର ଓ
ବୃଦ୍ଧବାର ଏ କରିଜୀ କିମ୍ବା ମହିମାବଳେ ଅପରିଲ
ଫିରି କରିଥିଲେ ପ୍ରଥମରେ ନ ହେଲା ଅପରିଲ
ମୁଖ୍ୟମାଣ୍ଡଲ୍ ବେଥୁବୁ ନ ଓ ମୂରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
୧୦୦ କିମ୍ବା ଦିଲ୍ଲି ମାତ୍ରରେ ହୋଇ ଅବସ୍ଥିତ

ନ ୧୯ ମୂର ନାମକ୍ରିତ ହେଲେ ଦୁଇଥି ସବୁ
ଅଧିଳ ନାମକ୍ରିତ କେବଳ ନ ୨୦୧ ମୂରରେ
ଜଦିକଣ୍ଠର ଆଶ୍ରା ହେଲା । ପ୍ରାୟ ନ ୨୦୦ ମୂର
ଅଧିଳ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଧା-
ରେ ବିଚେଶ୍ଵରେ କର ଯୋଜନ କର ଉତ୍ଥାପନ
ଭରିଛିର କି ଏହି ବିଦ୍ୟା ଦୋଷାଧିକ । ପ୍ରଥମ-
ଦିନର ପଳିଗ୍ରହ ଦିନୋବସ୍ତୁ ପରି ଗୁଣ କଣା
ପରିଲେ ହେ ଦୁଇଥିବନ ପରି ଅଧିଲ ନାମକ୍ରିତ
କପରି ହେଲା କହି ନ ପାର ।

ଗଜମଙ୍ଗଳବାର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାଧୁତିକନ୍ତୁପ୍ରକଟଣ
ହେଉଥିଲା । ବୁଦ୍ଧି ଏ ଗତ ଠାରେ ପ୍ରକଟଣ
ଲାଗି ଏ ଶ୍ରୀ ଶା ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ତ୍ରଳ ପୁରୁଷ-
ତତ୍ତ୍ଵରେ ସାଧୁତିମୂଳ୍ୟ ଲୁଚାଗଲୁ ଓ ଚର୍ଦ୍ଦିଗ
ଅନ୍ତର ଦିନିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଅତ୍ୟ ମମମୟ ମଧ୍ୟ ଗରହଣ
ହେଉ କି ଥିଲା ।

ରେବନ୍ତ ଅମଲ ବଦଳ ଥିଲା ଏବେଦନେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେଲା । ଗତିଶୀଳରେ
ବେଦ୍ରୁଷ୍ଟତାର ଫୁଲଜଣ ଅମଲ ବ୍ୟବଲେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାର୍ଷିକର ପ୍ରତିକରି ଓ ଯାଇଥିର
ଅମଲ ମଧ୍ୟ ଆଚି କାଲ ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ।

ପୂର୍ବକ୍ଷୋତ୍ତମିରେ ରଥଯାତ୍ରା ଦିନସୂରେ ଏକ
ରହସ୍ୟକଳନକ କିଳାପାର ଘଟିଲା । ମହାସ୍ତୁ
ନିରଜ ବାହାରିଲେ କିନ୍ତୁ ସୁଆରମାନେ ଅପରା
ଧାରି କାଣ୍ଡ ଅନେକ ଅନୁଦେଶ ଦେବାର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ କରିଥିଲେ । ଦେଲ ଏ ୧୦ଶାତର
୧୨ ଗ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୈର ବୁଝା ସରିଲ ନାହିଁ
ଅଥବା ଅନୁର ଗରମରେ ଦେଉଳରେ ରହିବାର
କିମ୍ବା କେବଳ । ପୂଜକ ପଞ୍ଚାର ମହାର କଷିଳୀ
ଏହି ଯେ ଆଜି ଉଦ୍‌ବାପ ସହି ନ ଧରି ଛବାନ୍
ପୁରାର ପୁରା ଅଗମ୍ବୁ କଲା । ପୁରାଜଣ ସୁଆର
ପରମପରେ ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କର କିମ୍ବା ଏ କିମ୍ବା
ଥାର ପ୍ରାଣସଂଶୟ ଦେଲା ଓ ସେମାନେ
ହାର କରିବାର ବାହାରିଲେକ କରାଇଲା-
ଏହି ଧରି ଦେବାର ବୈଶିଖିଷେ ବନ୍ଧୁ-
ହିଲେ । ରେଗ ଉତ୍ତାର ବିଦ୍ୟା ଘଟିଲିଦେଲେ
ମୋମାନେ ଲଜ କରିଲେ ଓ ସୁଆରମାନେ
ମନ ଗାନ୍ଧାର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ମାତ୍ରାମାତ୍ର

ଏହାକୁ କରିବାରେ ଦେଖିବାକୁ
ଗରେ ବଧ କରିବା କାହାରେ ଆଶ୍ରମ ଉପରେ
ଯନ ଖୋଲ ବୁଲିଲେ ପରିଣେଷରେ ଫୁଲପର
ଥାଲୀରେ ସନ୍ତୁଳର ପାଶରକ୍ଷା ହେଲା ।
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ନିଦାର
ନିଅଛି ପାଠସମାଜେ ଏଥିର ଅନ୍ତରାଳ
ଏହି ।

ପ୍ରାୟିକ କମିଶନ ସାହେବ ଆଗତ କାଳ
ବାଲେଶ୍ଵର ସନ୍ଦର୍ଭଜାର୍ଥେ ମନ୍ଦିର ଭବିତାର ଦ୍ୱାରା
ଭବିତାରୁଣ୍ୟ । ବେଳନ୍ତ ଇତିହାସ ସାହୁତ୍ତାକର
ଓ ଅନ୍ୟ କମିଶନାଙ୍କ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ
ପାଇବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ
ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ

ଶ୍ରୀମତ୍ କର୍ଣ୍ଣତଥାହେବ ଅଗାମ ଅଳ୍ପବର୍ଷ
ମାହରେ ଉତ୍ତଳଭାଷାରେ ଧର୍ମକ୍ଷା ଦେବାନ୍ତରଙ୍ଗ
ଲଭିତାକୁ ବିଜ୍ଞାପାର୍ଟ ଫିଲ୍ମ୍ସର ଛୁଟି ଧାରା
ଅଛନ୍ତି ।

ରଥଯାଦୀ ସମୟରେ ପରିଷ୍ଠାତମକୁ ଯେଉଁ
ଜାହାଜ ଅନ୍ଧିଥିଲୁ ଦେଖୁରେ କଣ୍ଠ ୨୧୨ ଏ
ମାତ୍ର ଅନ୍ଧିଥିଲେ । ଗର୍ବବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଶରୀର
ଅନ୍ଧକ ଦେଖୁରେ ବିଦାରୀର ଭାତୀ ବରତୁମେ
ମାତ୍ର କେବଳ କି ୧ ଟଙ୍କା କିନିକିତାରେ ପଡ଼ିଛି-
ଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟକ ମୋକ ପଶ୍ଚାତ୍ କୁତୁହାର
ଦେଖି କାହାକୁ-ପିବାକୁ ସାହସ କଲେ
ନାହିଁ ।

କୁଟିର ଦିପୋଖାଚଳେଇର ବାବୁ ହନ୍ତାଳ
ମର୍ଜନ୍ୟ ଗାଲହିରୁ ବହଲି ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଉଦୟନ ସାହେବ ଓ ବାବୁ କେଦାର-
ଜାଥ ଦତ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଲଭମ୍ବିର ସତ୍ୟ ହୋଇଥା-
ଛି ।

ବଜ ସତ୍ରାବ ପୁନିବାର ସବାଲିବେଳେ
ଗୋମାର ବାଘ ମହାକଞ୍ଚରେ ଘରୀ ଅସି
କଟକନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲା ।
କିମ୍ବୁର ଲୋକ ତାହାର ଯେତି ବଧ ବର୍ଷବାର
ଦେଖା କଲେ କାହିଁ ତାବିଗୁ ହୋଇ ଦେଇ
ଲୋକଙ୍କୁ ନମରେ ଅଧାର କଲ କଲୁ ତାହାର
ହାତାଛିଛ ପାତା ହୋଇ ମାହି । ପରମେଷ୍ଠରେ
ତେଲର ବାହେବ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରିମାଣେ ତାହାର
ବଧ କଲେ । କାହିଁ ହେତୁବାରୁ ବିତମାନ
ନିତି କେବଳ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରର ପାଇଁଗେ ରୂପି
ଅଧିକାରୀ ତେବେ କଲୁଥାର କି ହୁଲା ।

ଦିଲ୍ଲୀ କୁଳର ପାହଣ୍ଡାପ କଟିଗାରେ
ଏ କର୍ଷ ସୁଶ୍ରୀମ୍ୟାଧା ଦିନ ଗୋଟିଏ ଅଛି
ତୁଙ୍କାବଳ୍ବ ଦୂର୍ଦ୍ଵାନା ଦୋତାରୁଥିଲୁ । ଉଥ-
ରା ସମୟରେ ଯାହିଲ ତୃତୀ ଦତ୍ତ ଦୋତାରୁଥିଲା
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ କଷାର ରଧର ମହିଣୀଙ୍କ
ଶରୀରବାଚି କେତେ ଲୋକ ପଢ଼ିଗଲେ ଓ
ଗୋଲମାନ ହେଲା ଯେ ରଧରକ ଜଳେ ତଥା-
କର ପ୍ରାଣ ଦତ୍ତ ହେଲେ ଓ ଅଜ୍ଞ ଦୁଇତମ
କିମ୍ବା ଆୟାତ ପାଇବେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ
ଏବେ ତୃତୀ ଏ କର୍ଷ ରଧାର ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ତରୁ

ଦୀ ନାହିଁ ଏଠାରେ ଏମଳୁ ଘରିବା ହେଲା
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଷୟ ଥାଇ ।

ବୁଲିକବା ହାଇବୋର୍ କୁଳିନଙ୍କୁତ୍ତରକ
ଦିଷ୍ଟମୁ ଯେଉସ ବରର କରିଥିଲାଗ୍ରୁ ସେଥର
ଅନୁମାନ ହୁଅଇଯେ ଅଧିଳମୁରେ ଏମାନେ
ସୁନ୍ଦରକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରିବେ । ପ୍ରାମଣ କୃତ୍ତମନୀ
ନାମରେ ଜଣେ ସ୍ଥା ଅଧିଶ୍ଵର ପ୍ରମି ନାମରେ
ଖୋଲିକ ପୋଣୀକର ନାକର କରିବାରୁ ଜଣ
ନମ୍ବରମାସରେ ହାଇବୋର୍ ଜାହାକୁ ମରିବ
ତେବେଳୀ ଜୋଗକିର ଉଠି ଦେଲେ । ସ୍ଥାନ
ସେ ଝକ୍କା କି ହେବାରୁ ସ୍ଥା ଡକ୍କାଜାରିର ପ୍ରାଦୀନା
କିଲୁ ଓ ଉତ୍ସୁକାରେ ଚିଲିମାସ ଜାହିରିରେ
ସ୍ଥାନୀ ଧର୍ମ ହୋଇ ଅଧି ଠଳା ନ ହେବା
ପକ୍ଷରେ ଏହି ଅପରିଜି କଲ ଯେ ସେ କୁଳନ-
ପ୍ରକଳ୍ପକ କିମ୍ବା ସ୍ଥା କିମ୍ବା ହୋଇଥାହ ମସ୍ତକୁ
ଜୋଗକୁ ଦେବାର ଜାହାର ବଳ ନାହିଁ ଓ
ମୟ କୁଳନଗ୍ରାହୀନମାନେ ଅଧିଶ୍ଵର କୁମାନକୁ
ଜୋଗକୁ ଦେବାର ବିଧାନ ହନ୍ତୁମୁକ୍ତରେ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏ ଅପତିରେ ଉତ୍ସୁକ ଦେଲେ ବି
ଧିବାର ପ୍ରତ୍ୟାଳନ କରିବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ
ଜାହାରୁ ବିବାହ ହେବା ଅନ୍ଧାର ଏହା ବୋଲ
ସମ୍ମିଳି ବାବୁବାପ କରିବାରୁ ଅଜ୍ଞ ହେଲେ ।
ଆ ଏଥର ଜାହାରୁ ପ୍ରତିବିଳ ଲୁଚିଅଶୀ-
ଲେଜାର ଜୋଗକ ଦେବ ।

ବକ୍ରିନେଇ ଅଜ ଦେଉଥିଲୁ କି କିମ୍ବା
ଶକ୍ତିଧାର ମୁହା ଏକ ଏହି ବୃକ୍ଷଧାର
ଯେବନ୍ତ ମୁହାର ଘରରେ ପୁଣ୍ୟ କରା
ପରିଦ୍ୱାବ ସେ ସମ୍ମତ ମୁହାରୁ ଅଚଳରୁ ଜଳ
କରିବାକି ଦେବ ।

ମାତ୍ରାକରେ ଜଣନର ଦୟାପାଡ଼ା ହୋଇ-
ଥିଲା ତାତ୍ତ୍ଵରେ ଦିନକୁ ଉପାଦିତାର ଧ୍ୟାନର
ବରି ଦୟା ହସାତି ଦେବାରେ ଯେବେଳେ ମୁଣ୍ଡି-
ମୁରେ ଏମନ୍ତ ବେଦନା ହେଲା ଯେ ଏହାଠିନ୍-
ବରେ ଜାହାର ପ୍ରାଣ ନାମ ହେଲା । ଗାନ୍ଧାନ୍ତି
ଉପାଦିତା ବଢ଼ି ଦୟନର ଅନ୍ତରୀ

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସତକ ସାବରେ ପ୍ରାୟ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏଛି । ବାଗଚରେ ଜଣେ ବୋଲାନ୍ଧାର-
ଇପରେ ଦକ୍ଷିଣାଂଶୁ ହେବାରୀ ଆହାର ପୁରୁ
ହେଲା ଓ ଆଉ ଖେତିର ବକ୍ରମୁକ୍ତ ଏକଶିଳ୍ପୀ-
ନାବୁନ୍ଧରେ ଘଟି ବୃକ୍ଷରୁ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକେ ଚରିଦେଲ
ମାଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତରେ ଛୋଟାପି ଲୋକ ଅଗାର ଶାର
ହାତ ।

ବନ୍ଦରେ ବଜାରୀ ଦୁଇ ମେଳ ହିଲା ।

ଦୁଇଜଣ ଅହର ହୋଇଥାବିଟି ଏହି ନମରି
କଲାଗେ ଉଠେ ଏହିକାଳଶର ମରିଥାଏ
ଦେଖେ ପଢ଼ ତେ ସର ନାହିଁ ହୋଇଥାବି ।

ଶକମାତ୍ର ତୀ ଏ ରିଖମେ ଲାଦୋରନ ଗରି
ଅନେକ ଲୋକ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ହଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାକୁ
ସେହିଙ୍କ ଏ ଯଥା ସମୟରେ ଉତ୍ସକର ନିଷ୍ଠ
ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଦୂରକୁ ଉତ୍ସନ୍ଧିତରହାନ୍ତି ବିଜନ୍ମଳ
ସରମାନକରେ କଳ ପରି ଯଥା ସମ୍ମନ ହୋଇ
ଦେଇଥାଏ । ଅନ୍ତମାନ ହୃଦୟ ପୁଣ୍ୟ ମୂର
ଦାଳବ ସବୁଜା ଗୁରିବଢ଼ିବ ଉପର ମରିଅ-
ବୁଦ୍ଧି ଓ ନିଷାକନ ବରିବାକର ଅନେକ ଦୁଇ
ଛଦ୍ମ ଦୁଇ ଓ କାଠ ବ୍ୟାପାରିବାକୁ

ମାନୁଜଙ୍କେ ଓଲାଇଟ୍‌ରେଗ ପଞ୍ଚଶ ଲିଖା-
ପତଦାର ପୁଣି ଅମ୍ବୋମାନେ ଆନନ୍ଦର ହେଲା
ଅକୁଳାଳ ପୂର୍ବରେ ଏଠାରେ ଦିନପତ୍ର ଲୁକିଲା
ପଥାଗ ଲେକ ମରାପତ୍ରଲେ ।

ଗବ୍ରୁଷେଷ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଥକି ପେଇଅନ୍ତର
ଯେ ଗୁଆ କିଧରେ ବାଲେଶ୍ଵର ମେ ୫୭ ଜାତ
୩୭ କା ଦେଖୁମ ମାସକୁ ଦେଖି ପତ୍ରଖଳା ଉତ୍ତି
ଧରିବର୍ତ୍ତରେ ମୂରିଛା । ମାସକୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ହେବା ।
ଗିର୍ଜା ଓ ଚନ୍ଦ ପାନର ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମକାନ୍ତ ତାତ୍କାଳ
ଯୋଗ୍ୟ କାନ୍ତା ଏ ଦିନରେ ଯନ୍ତେବ ହେବାର
ଲବର୍ଣ୍ଣମେତ ଥାତି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଧୂର୍ବଳ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅର୍ଥ ଉତ୍ତମକାନ୍ତ ଶାକୁଷ ଯେତେବେ କାହିଁ
ପାଇଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେହିବିପ୍ର ମନ୍ତ୍ର
ପାଇଥିଲା ।

ଅପିଲ ଦରଣାପ୍ରକଳିତ ଅଭିନନ୍ଦ ଯେବେ
ମୁକୁର କ୍ଷାପ ଅବଶ୍ୟକ ସେହି ଧର୍ମଶୀଳ
ମୁକୁର କେତେବେଳେ ଖାପ କାଗଜ ଏକଥି କାଲେ
ବେଳେ ତତ୍ତ୍ଵର ଏକକଣ୍ଠରେ ଦରଣାପ୍ରକଳିତ
ଦାଖିଲ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦରଣାପ୍ରକଳିତ
ଶ୍ରୀହି ।

ମୁଦ୍ରଣ

କ୍ଷାର	ମୁନ୍ଦାଥବୋଇ	କଟକ	କବ୍ୟା	୫୩
”	ଅଶ୍ଵତ୍ତାନୀଦିବସ	”	”	୫୪
”	କୁଦୁରୁଷମାସ	”	”	୫୫
”	ଗଣେଶକୃମହାପାଦ ଯାତ୍ରାକାଳ	”	”	୫୬
”	ବାହୋଦରଗାଁ ଲେଖନ	”	”	୫୭

ପ୍ରକାଶ ଏହି ଉତ୍ତଳମଣିକା ସହିତ କରିବାକୁ ପାଇଁ
ବଚାର କରିବାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ପାଇଁ ଯସାଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ଏହାକିମ୍ବାନ୍ଦୀ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶକ
ପତ୍ର ଲଖି

ଜାନ୍ମରାତ୍ରି ମୁକୁତ ସନ୍ଧିତ୍ୟ ମହିରା । ମାତ୍ରାବଳୀ ଦିନୋନ ସନ୍ଧିତ୍ୟ ୧୯୭୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ମହିରା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍କ ପ୍ରକାଶକ ମୁଲ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଭାବମାତ୍ରା ଟ୍ରେ

ଶାନ୍ତିକାରୀ ବନ୍ଦୋଦୟ କରିବାରେ ବସ୍ତର ଅଧିକ ମୋତ୍ତମା ଉପରେ ହେବାଗୁଡ଼ ସେବମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ବାରାର ପରିପ୍ରାପ୍ତରେ ତିରଥର ଅର୍ଥରେ ଘେମିବାର ବୃଥତାର ଓ ଗୁରୁତ୍ବର ମାନ୍ୟମାନୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାରେ କେତେ ସବୁ ହେଲାଣି । ଗର୍ବପ୍ରାପ୍ତରେ ସେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦୋଷରୁ ହେତୁ ପାଇଁ କେବୁ କ୍ଷମା ପାଇଁ କ୍ଷମାକ୍ଷମା । ସ୍ଵାଧୀନ ନାମକୁର ବୃଥତରେ ଲୋକମାନେ କିମ୍ବାଦ ହୋଇ ବରେବାରୁ ଅନ୍ତିମାରୁ କରିବାକୁ ହେଲେଣି । କେତେବେଳେ ନାହାନ୍ତିର କାହାର ମେବେ କିଛି ପୁନଃକୁଳା କି ହେଲା ତେବେଳେ ପାଇଁ କାହାର ପୂର୍ବତରକରିତାରେ ହେତୁ ପରିପ୍ରାପ୍ତରେ ଏହାରେ ଅନ୍ତିମାରୁ କରିବାକୁ ହେଲେ କିମ୍ବାଦ ହେଲେ । ତରକାରେ ପାଇଁ କାହାର କିମ୍ବାଦ ଏପାରାକ କୁରୁତର ବିଷୟରେ ଅନୁଭବର କରିବାର କଲ ଦୋର କାହାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସର୍ବପୁନରୁ ଏହାରେ ଦେଖି ସବୁରେ ଅନ୍ତିମ ମରି ଦେଇ କରିବାକି କାହାର । ଏକାକ୍ଷରମରୁ ଯେବେ ସର୍ବମାନେ କାତର ହେବେ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ବରଗବରିବାର ପାଇଁ କଣ କଣ ହେଲା ।

ଆଠମାନେ ଏମନ୍ତ ମନେ ବରାବେ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶମର୍ଗରେ କମିଟାର କାର୍ଯ୍ୟର ବିଦ୍ୟା କହିଅଛୁଁ ସେ ପ୍ରକାଶରୁ ନିମାକରିବା ଅମୂଳନକ ଅଭିନତ ଆହାର । ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖି କାହାରୁ କାହାରୁ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମରି ପରାପର କରିବାର କମିଟା ନାହିଁ । କେବଳ କମିଟା କାର୍ଯ୍ୟର ବିଦ୍ୟା ଅମ୍ବେମାନେ କହିଅଛୁଁ ଏହାରେ ଏହାରେ ସକଳ ମେଗ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟାକୁ ହେବେ ମୁହଁରୀ

ଭରମ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାପ୍ତି ହିନ୍ଦେବ । ଲୋକେ ମନ୍ତ୍ର ଅକାରାର କରିପାରିବ ପଞ୍ଚପାତ୍ର ଦୋଷ ଅଗ୍ରିମ ହେବେ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକାରୀ ।

ଗରମାନ ଜାନ୍ମରାତ୍ରି ଏ ମୋତ୍ତର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସବୁରେ ସେଉଁ ପରିପ୍ରାପ୍ତରେ ଏହାରୁ ଯେବୁ ଯେବୁ ଯେବୁ କରିବାରୀ କରିବାରୀ କରିବାରୀ କରିବାରୀ ହେଲା ତହିଁର କରିବାରୀ କରିବାରୀ କରିବାରୀ ହେଲାଣି । ଅମ୍ବେମାନେ ତାହା ପାଠକରି ଦିଶେଟି କିମ୍ବା ଏହାରେ ବଡ଼ କୌତୁକାବର କଣାଗନ । ସେ ତୁରକଷୟର ପ୍ରସାଦ ଶ୍ରାନ୍ତର ବେବନ୍ଦା ବାଦେବ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଏହା ଯେ ଏ ନଗର ମନ୍ତ୍ରରେ ଓହୁପିତ ଶ୍ରୀ ରାମ ପରିପ୍ରାପ୍ତର ଏହାରେ କରିବାକି । ଏ ଦୂର ପ୍ରସାଦ ପାଇଁ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ କରିବାରୀ କରିବାରୀ ମହିନର ଉପକାର ପାଠକ ହେବ ।

ପରିପ୍ରାପ୍ତର କିମ୍ବା କରିବାର ପାଦେବକ ମରି ଏହା ଯେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଳନତ୍ତର ବୋଲି ରହିଲେ କୌତୁକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଏହାମର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହାରେ ଗର୍ବପାଦେବ ମନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପରିପ୍ରାପ୍ତର କରିଥିଲାବିଦେ । ଏ ବିଦ୍ୟା କରିବେ କମିଟା ତେବେଳେ କୁଦର ସେଉଁ ଅଧି-

ଭରମ ପ୍ରକାଶ କମିଟା ।
ଭରମ ପ୍ରକାଶ କମିଟା ।

ବେଳେ ହୋଇଥିଲ ଜହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିପୁଣ୍ୟ
ଲେଖିଥିଲୁ ଓ ହେଠାରେ ପ୍ରକାଶ ଆଇଲା ଯେ
ଏହିତ ଦେବା କାହାରି ମତ ନୁହିଲା । ଏଥର
ହେଉ ଏହି ଯେ ଚିନ୍ତା ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚେ
କରେ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ଧାରରେ
ଏ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ବଳର ଓ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗର
ଜର୍ଜ ବିଲର ହୋଇଥାଏ । ଯେତେ ସମୟରେ
ସାଧାରଣ ହିତକର କଥାର ଅନୁମାନ ହୁଅଥାର
ଦେ ସମୟରେ ମନସ୍ତେ ବନ୍ଦମେଳ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେତପ ବି ଉଚ୍ଚତବୀଷା ସମ୍ମନର
ସରସମୟରେ ହୋଇଥିଲା । ଅଗରବ ଦେବ
ଦେବା ପାହେବ ଯାହା ଅଭିଲାଷ କରନ୍ତି ତାହା
ଦିବ ହେଲାଥାହି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ସାଧାରଣ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଯୋଗ ଦେଇ
ଅସର ବିଷୟରେ ଅପରା କିମ୍ବା ନୂରାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବି ଅବସାର ଦେଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଗୁଡ଼ ପାଇଁ ମାଟ୍ଟ । ଯେବେ ସାଧାରଣ ହିତକର
କଥାରେ ଚିନ୍ତା ସମାଜର ମୋହମାନେ ଅପରା-
ମୟରେ ବିବାଦ କରି ଯାହାଯଥି ନ ବରନେ
ତେବେ ଅନ୍ତରୁ କୁଟୁମ୍ବା ଦର୍ଶନାନରେ ଦ୍ୱାରା
ସର୍ବ ଥକାନ୍ତି ଏହି କଲ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସରେ ଏହି ସମାଜ କାହା ପ୍ରକାଶ-
ପାଥ ହେବାର ଉତ୍ସମ ବିଶାର୍ଦ୍ଦ ହେବାକାହିଁ ।
ଏମକର ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା କରି ଯେ
ଦ୍ୱାରା ଯକ୍ଷମ କାହାରେ ଗପ ନ ଥିଲା କରି
କରି ଅଛି ଓ ଏହାକୁ ଏହିତ ବରତା ନାହିଁ
ହେବ ।

ଦୁଃଖ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅଛି କମାର ଓ କିନ୍ତୁ
କାହା ଯୁଦ୍ଧର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଗୁରୁତ୍ୱାବଳେବ
ଜାହା ବିଶ୍ଵକରଣକୁ ମହିମା କଲେ ବୁଝୁ ଯାଇ
କାହା । ଘୋଷାଇଟି ପ୍ରସ୍ତାବଟିକୁ ଅଫରିବାର
ପ୍ରଥମକର ଧାର୍ଯ୍ୟକଲେ ସେ କି ପରିଚେ
ଆଇବେବୁତ୍ତରମାନେ ଯହାଳେପକୁ ଉଠିବ ଗୋ-
ମାରଣୀହୁମୁରେ ନିଃସ୍ଵରୂପ ଦରିଦ୍ରକୁ ମନ୍ତ୍ରକ ହେବେ
ଜାହା ଜାହା କାଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ହେବ । ପ୍ରିୟେ କମ୍ପାରଟର ସହାଯ୍ୟ ସୋଲାଇୟୁ-
ହସ୍ତକୁ ପଲେ ଆହେବ ବୋଲନ୍ତି ଅନେକ
ଜପହାର ହେବ ମାତ୍ର ସେ ଜପକାର କଥା କାହାର ହେବ ପ୍ରବାଗ ଆଜି ନାହିଁ । ଅନୁମାନ
କ୍ରିଏଟି ସୋମାର୍ଗ୍ରେ ଗୋଡ଼ିବ ମୁକ୍ତାୟତ୍ତ ଶୁଣନ-
କରିବା ବିଷୟକୁ ଉତ୍ସେଜିବା ଏବା କହୁ-
ଅବଶ୍ୟକ ସେ ନରମାନ ସମୟରେ ଅନୁବ
ନୁଗାଯିଛି ହେଲେ କିମ୍ବା ହେବ ନାହିଁ । ଯେ

ନୟନମାତ୍ର

ଅକ୍ଷରଙ୍ଗ ହେଉ ମାନାଜର କଣେ ପଣ୍ଡିତ
ଏବଂ ସୁରେ ଗୋଟିଏ ଦେଖିବା ଯାଏ କଲୁ
ଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ନାମଶ୍ଵର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର କ
ପକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଜାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଜାହା
କରି ଉଠିଲା ଏହା ମେ କଟେବୁଟି ଜମାହରର
ଦେଖାଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଏହି ସେ କୌଣସି
ପଣ୍ଡିତ ଅଧିକା ଶୁଣୁଛିଥିବା ଗମନ କରିଥିଲେ
ସେଠାଳେ ପଢ଼ୁଣୁଣେବେଳେ କେହି ଜମାହର କରୁ
ଲେ ଯେ ଜାହାର ଯୀତି ହିସବ ହୋଇଥିଲୁ
ମେ ହାତିର ଅଧିକା । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଅଧିକା ଯୀତି
କରିଥିବା ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଶୁଣି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହାତର ହେଲେ
ତଥା ଅନ୍ୟ କେହି କହିଲା ପଣ୍ଡିତ, ଆପଣ ତାଙ୍କୁ
ନ କର ଯେବକାନ୍ତି ଜାହାର କରିବ ନାହିଁ
ଅଧିକା ଲବିକ ଦୂରାସ୍ତାଣେ ଆସିବ କି
ହ ତଥବା ହୋଇଥାଏ ? ତଥା ପଣ୍ଡିତ ବସୁନ୍ଦେ
“ବସୁନ୍ଦେ ଅଧିକା କିଛି ନାହିଁ” ଯେବେ
ନାହିଁ ସୁଧାଜାରେ ଅନ୍ୟ ବର୍ଜମାନରେ
ମାତ୍ର ତେ ରାଜିନୀ କଥବା ହୋଇ ରହିଥିଲା
ଦେହ ଦୟମରେ ଅନ୍ୟ ଯୀତି କଥବା ହୋଇଥାଏ
କଥବା ପଣ୍ଡିତ ଆପକାର ପରମପରାମରି

କାହାରି ଜୀବନପରିଚୟ ସକଳପ୍ରଦେଶରେ ପାଇଥାଏ । ଅତ୍ୟେମନେ ଖୁଣିଆରୁ ଯେ କୌଣସି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗାତା ହୋଇଥିଲୁ କୌଣସି ଗାହାକୁ କବାକାରି ମାଛଳ ଜୀବନରେ ରହୁଥିଲା ଏହାର କରିବାକୁ ପରିମର୍ଶ ଦେଇ, କରୁବାକୁ ପରିମର୍ଶ ଦେଇ କବିତାର କବିତାର ବିଷାନ୍ତ ଫଳରେ ଯେ କାହାରି ପନ୍ଥରେ କିମ୍ବାଦରେ ଥାଏ ଏହାର କର୍ମପାତ୍ରଙ୍କ ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର କର୍ମପାତ୍ରଙ୍କର କାହାରି କରିବାକୁ ଏକର୍ଥିମ୍ବୁ ଗାହା କରୁଥେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ଏଥରୁ ବିଦ୍ୟର ସର୍ବ ଫଳ ଉତ୍ସର୍ଗାତ୍ମେ ପୁରୁଷାତ୍ମକ ମାରେ କାହାରି କର୍ମଜୀବନରେ ଦେଇ ବାହିକ ହେବ । କାହାରି

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୟରେ ଏହା ଯାଇଲୁ
ମୂର୍ଖମାନେ ଅଛିନ୍ତି ଏହା ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିବା
ବାବୁ ପସୁର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦେଖିବାର ତଥା
ଜୀବଧୂମାଳା ପାଞ୍ଚଥିନାହିଁ ତାହାର ଫଳ କୌଣସି
କାହିଁ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ନିଧି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଜାମରେ
ରହିଥାଏ ଜାମୁଷ ଉଷ୍ଣଦିଶାକଳର କୌଣସି
ଉପକାଳ ହେଲା ମାତ୍ର ଦୂରୀ ଦେମାନେ ଏହା
ଅପରା ଦିଶୁମୁକ୍ତିଧାରୀ ନାହାନ୍ତି । ଏତେବେଳେ
ଜୀବଧୂମାଳା ଦେଇ ପ୍ରଯୋଗିତ ଥାଇନ କାହିଁ
ହେବୁ ଏକାକ୍ରମରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହା
କରିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେ ଏହାଧୂମ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ
ଅପରା ମୟରେ କଳି କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହା
ମୟମାନରେ ଯେତେବେଳେ ଗୁଡ଼ମାନେ ମନି-
ମୂର୍ଖ ବାହେଦୁଲ୍ ଦେଖିବାକାରୀ ଥରିଥିଲେ
କେବେବେଳେମେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏହା
ହୋଇଥିଲା । ଏ ପ୍ରତ୍ୟେ କେବିବାକାରୀ ନାହିଁ
କେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସିତ ମନ ଅନ୍ଧାରୀ ହେବୁ
ଥିଲା ଏତେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଦୟାଲ ଦେବାରଥିଲୁ କିମ୍ବା
ବିଷରୁ ଗୁଣ କରିଥିଲୁ ଜାହା ତାତିକାବୁ ପରିବାର
ବୌଢ଼ୁଙ୍କ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଯେ ଆହା କିପାଇ
ହେଲୁ କେବେଳେ କାହାକୁ କାହାକୁ
ଦେମନ୍ତ କାହା ଏହାଟି ଦେଖିବାରେ ଥରିଥିଲା
ଯେଉଁ କହିଲେବିମାନେ ଦେଖିବାବୁ ଯାଇଲେ
ଦେମାନେ କହିବୁ ବିଜୁମାଣ କୁଣ୍ଡ
ଧାର ମନୁମନରେ କହିଥିଲେ କୌଣସି ପଣ୍ଡିତ
କାହିଁ ପରିବାରେ ଯେ ବହୁଲେ ଯେ ପରି
ତିନ ଜୀବଧୂମାଳା ବଥା ଅନା କୁଣ୍ଡବାବୁ ମାତ୍ର
ହେବ ନାହିଁ । ଏବଧା କଜ କମାଇବ ନଥିଲା
କଥାଧୂକ କହାଏ ପ୍ରାୟ ସଳନ ଘେବିତାରେ କାହା
ପାରେ ଯେବେ ବିଜୁମାଣ କୁଣ୍ଡ କାହା ଥିବ କେବେ